Ketābā de-ītīqōn de-'al mejatrūt dūbārē men sejāmē de-bar 'ebrājā

Ed. Paulus Bedjan

Barhebraeus; Bedjan, Paul

urn:nbn:de:hbz:5:1-1320

هِجِمَ دِلْدِهْتَدُّهِ هَجِنَ: هَكَ حَنَّةَ هَتَكَ دِكَ هَكِبَّنَ. هَّ كَ هَلَدِهْتَسَّهِ دِهِجِهِ: لَهِجَنَّ هَتَّنَ هِ لِحِسَفَ؟ هِهَجَكَ هِجِمَ دِنَّهَدَ نَّنَ كَهِ[1].

قَهَهَّنَ سَهِجَنَّنَ. هِجِكَ هِتَكَلَّهَ دِهَجِسَهِهَّنَ: هِنَّهَسَهِهَّنَ.

سَّنَّ دِهَجِسَهِهَّنَ: نَّهَ دَجِنَّنَ هَجِهَ دِجَدَنَّنَ هِجَهِلِجَ: نَّهَ دَجِنَّنَ هِ هِجِنَّنَ قِسَوَّنَ هِجَهِسَهِجَ هِهِجَهِنَّنَ. هِنَجِ دِهِهَ: دَجَهِنَ هَهَهَّنَتِ هِجَهِنَّهَ. سَجِ هَ. جَكَنَّنَ نَّهِ: نَّهِ دِنَّهَدَ نَّنَ دِنَّهَدَ: دِنَّهِلِجَهَ: دِنَّهِلِجِ نَّهِ لَهِسَتَّجَهَّهِ حَسَهَجَهَ كَسَهَّنَ: دِهِهَّنَ هَجِنَّهِ حَجَكَنَّنَ هَكَ حَهَسَهَّهَ. دِهَجَهِ دِهِ. سَهَكَهَّهَ: كَهَ جَكَسَهِ هِ هِجِنَّ هِنَّنَ: نَّهِ هَجَ كِكَهَ هِ هِجِنَّ سَهَّنَ دِهَجَهِ. حَهَّنَ دِهَجَنَّنَ دِكَ سَهَّنَ كَ نَّهِ: هَنَّهِنَّنَ دِكَ هَّهَّنَ كَ وَّهِ. هَهَجَهِنَّنَ هَّهَكَهَهَ نَّهَدَ: دِنَّهِ هَنَّهَدَ نَّنَ دِكَ هَهَهَّكِكَ هِ هَّنَ دِهَجَهِهِجَ هَجَ هِنَّنَ: هَهَجَّهَدَ جَهَهَهَ: دِهَجِهِ هَّنَّنَ أَهَ كَ هَهَّهَكَ جَجِنَّنَ هَّهَ دِجَجَّنَ: هَهَهَّهَ. جَهَهَ دَهَجَهَ هِجِمَ هَهَكَجَنَّنَ: هَدِهَّهَنَّنَ هِجِكَهِ هَجَهَّهَ هَهَهَّهَ جَنَّنَ. أَهَ نَّهَهَ دَهَهَّهَكَ: كَ دَكَهِجَ دَهَهَكَجَ هِ هِنَّنَ: جَهِ نَّهِ كَهَّهَ دَهَّهَ. هَّهَ دَجَهِ نَّهَكَ هَّهَ جَنَّ هِجَهَ: كَجَ هِ هِنَّنَ هَجَجَهِ دَهَهَهَّهَ. جَهَهَ هِجِمَ: نَّهَ. جَهَهَ: نَّهِ دِهِ هِكَجَّنَ: هِ دَهَّنَّنَ دَهَكَنَّنَ. هَهَجَكَ دَكَجَنَّنَ كَ هَهَجَهِ دَنَّهَهِ: نَّهَهَ دَجِ هِنَّنَ هِنَّنَّنَ:

(1) Deest in P.

ܕܒܚܠܝܢ ܟܡ ܕܢ ܫܒܚ ܡܫܬܐ: ܒܝ ܟܘܢ ܕܒܚܟܢ
ܒܟܒ. ܙܕܝܢ ܐܡܪܝ: ܕܟܬܢ ܒܢ: ܗܘ ܒܝ ܒܝܫ ܩܠܗ
ܘܝܐܡܪ: ܡܝ ܒܝ ܫܒܚ ܡ ܦܟܕ ܕܢ ܕܗܘ? ܘܡܝ ܒ
ܒܙܙܢ ܐ[1] ܕܝܢ ܟ ܝܫ ܗܘ: ܐܢ ܕ:
ܕܡܟܗܘ ܕܒܗ ܕܒ. ܘܒ ܕܐ ܒܢ ܒܒ ܟ
ܕܟܢܒ ܒܟܘ: ܘܒܗܘ ܐܡ ܒ ܟ ܕܟ
ܕܟ ܒ ܗ ܕ ܒ ܟ ܒ ܟ ܒ ܟ

ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئۆز ھوقۇقىنى ئىشلىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئەمەس.

قىسقىچە ھېكايە ئۈستىدە ئويلىنىش ۋە ئۇنى چۈشەندۈرۈش.

ئۈستىدە ئىشلەش: ئوقۇغۇچىلار ئۆزلىرى ئوقۇغان ھېكايە ئۈستىدە ئويلىنىپ، ئۇنىڭ مەزمۇنىنى ئۆز سۆزلىرى بىلەن ئاددىي ۋە ئېنىق ئىپادىلەپ بېرىشى كېرەك. ئۇلار ئۆزلىرى ئوقۇغان ھېكايىنىڭ ئاساسلىق ئىدىيىسىنى ئېنىق چۈشىنىشى، ھېكايىدىكى ئاساسلىق پېرسوناژلارنى ئېنىق بىلىشى، ھېكايىدىكى ئاساسلىق ۋەقەلەرنى ئېنىق ئېسىدە تۇتۇشى كېرەك. ئۇلار ھېكايىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ مەزمۇنىنى ئۆز سۆزلىرى بىلەن ئاددىي ۋە ئېنىق ئىپادىلەپ بېرى

פרשה ב. אחר שבלה שלמה את עצמה בחכמה.

בלבי אני אמרתי הבה אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל. לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עושה. תרתי בלבי למשוך בייני לבי ללבות בחכמה ואחזה בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני אדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם. הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים. עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עצי כל פרי. עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים. קניתי עבדים ושפחות והיו לי בני בית גם מקנה בקר וצאן היה לי מכל שהיו לפני בירושלים. קבצתי לי גם כסף וזהב וסגולת מלכים ומדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני אדם שדה ושדות הרבה. וגדלתי והוספתי מכל שהיו לפני בירושלים. אף חכמתי עמדה לי. וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי. ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש. ופניתי אני לראות חכמות והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו. וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך. החכם עיניו בראשו והסכל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כולם. ואמרתי אני בלבי כמקרה הסכל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר. ודברתי אני בלבי שגם זה הבל. כי אין זכרון לחכם עם הסכל לעולם. בשכבר הימים הכל נשכח. ואיך ימות החכם עם הסכל. ושנאתי אני את החיים. כי רע עלי המעשה אשר נעשה תחת השמש. כי הכל הבל ורעות רוח. ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש. שאניחנו לאדם שיהיה אחרי. ומי יודע אם יהיה חכם או סכל. ושלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש. גם זה הבל. ויסבו אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש.

(א) L. בה

جسعّتة دؤسهّة ذكس مّتلا لهذهبه: هُحتّة كر
بحصّب[1] لمصهذة: يُكر جلسهٍ محقوم لهذهبه. أنهذ
كم هّتة: خج أنهة: في حدمهه هتم: ههمه كيلهّة.
كُنُة همقذهه بُحِك يُنة: دهّنة يُحتج لهسعّتة
دؤسهّة دعّنة لب؟ حتة هّتة ميهذ: ذلهّة حنّة نبه
كم ذهضلل مح يُنهّة؟ أنهذ كم: كر: يُكر هسعّتة
يبه دهحّقق لب. أنهذ كم هّتة: مح متهة كر هدنك:
يُكر دنك مح يُنكر دنسب. يُكُ يُوحِذهه: دهّة دحهجّنة
هذنّة: ليّهّة بحهّهدي. ههيهّة دؤسهّة: يحكم هّة
دي يدّة. يُهّب هّحل دنج بحهّة يحتم: سقّعّب
ذكههجكه هِحكّة ذهضبهّة. مي يُحضبه دهحّة حهحّة
هحههذ: يبه دهجهضهّكر: ضهنب يُنهّ هّة كهسهّة يُكر
شهنهضهّة. يهضب يُحيّمّة[2]: ذُيُحِ دهّة كهّة: ههلكّة
لهّهلكّة: مهنّة لهنّة: هّدب أك فِحّة لفِحّة. حلهجّة
لهذ: لهّة دهنب كم. هه جج هه: حجل سهنّة لهذ:
بحهذكّة جلسهٍ كجيّنّة محّدبة لهذهذ. يُهّب دب
دبك زّنة دهؤيّة خضنبة: هّدب جهجهّنّبه دهفك فك
أهذنبة. هه جج هه: بيهكهّة هِكبّهّة بجج حكب هه
هّنّة يُحتج أك حهّة: ذكسهكهّة دبقّحّة: بيه
دفكبهّة ججهسّة حجهّة هجب. يُلم لهذ مح بُك
دجّة مح يحهه بُكّنة أنهة هّهه: كر سّة هّهّة حلحهذ.

(1) بحصب بد L. et in P. 5. (2) P. 6. بد

٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥

ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܬܫܒܚ ܠܗ ܫܒܚ ܘܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܟܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܝ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܒܝܢ ܐܝܢܘܢ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ ܘܡܫܠܡ ܠܝ ܟܠ ܕܝܢ ܕܒܝܕܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܒܚ ܠܟ ܘܐܫܒܚ ܠܫܡܟ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ.

ܩܗܠܬܐ ܕܫܒܥ ܫܒܬܐ ܕܢܨܚܐ ܟܢܘܫܬܐ.

ܗܟܝ ܫܒܥ ܢܨܚܐ ܟܢܘܫܬܐ: ܘܒܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܠܩܗܠܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܒܬܐ ܕܫܒܥ ܫܒܬܐ. ܫܒܬܐ ܕܡ ܟܕ: ܕܐܦ ܒܫܒܬܐ ܗܘ ܐܢܫ ܒܥܐ ܠܡܫܬܐ ܠܡܫܟܒ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܗ ܒܠܝܠܝܐ[1] ܐܘ ܒܫܒܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܐܦ ܡܢ ܕܩܕܡ ܫܒܬܐ ܗܘ ܒܥܐ ܠܡܫܟܒ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ[2] ܢܝܢ ܠܗ: ܐܦ ܫܒܬܐ ܗܝ: ܐܦ ܡܢ ܕܐܬܐ ܒܝ ܠܡܫܟܒ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܠܐ ܢܫܟܚ ܠܗ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܒܝ ܒܠܝܠܝܐ ܩܕܡ ܫܒܬܐ ܠܐ ܢܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܐܠܐ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܗܘ: ܐܦ ܡܢ ܕܐܬܐ ܒܝ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܠܐ ܢܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܐܠܐ ܒܠܝܠܝܐ ܩܕܡ ܫܒܬܐ ܗܘ: ܐܦ ܒܫܒܬܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐ ܢܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܐܠܐ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܗܘ: ܐܦ ܡܢ ܕܐܬܐ ܒܝ ܒܠܝܠܝܐ ܩܕܡ ܫܒܬܐ ܠܐ ܢܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܐܠܐ ܒܝܘ

ڤي كد حتّم: ڤكد ښتة مدّتم: ٥٣٥٥ ڤهكب كي. ٥ؤجتة
٥٥٥ تهكدب ڤتّقهة: ڤحصة دڤڤة همهّدة كد عڤب مّتة.
دكد حج يهڤهكت فڤدة: يهكهكت حيتة.

قصصة ٥مبتّة. ميحك هّن دجكتة لكدّة بهبدّتبه
أه كبحبتة مّصهة.

(مبّة دبحبتة فڤدّة[1] لمّه دمصهة شذة دحبتة
دّمّبة: حؤمه: ڤڤحهه٥ كد شعة٥ة ٣٥٥٥. ٥ميحك
دكصكرجة[2] كد صحتة مصهت: ڤوكد جكتة مديت:
٥جدتّة دحدّس٥ شڤ: كصدّسصه ٣سس٥ ّكد كه:
٥جصڤتة دحبه٥ه مج ٥حتس٥ هجة تسصّة ٥صه٥:
٥٥ّكصّة حدّم دبصكد. ٥هّ دحب٥ّة: بح ٥ميحك
٥ميّتة دحتة ٥جكتة ٥ڤ٥ّ٥ ٥ا٥كيّتة ّه٥ا كي ٥ه٥ّتة.
٥جصڤتة: صلبك بهه٥ّتّبه ّه٥ا حم. ٥٥ّكصّة حب:
ّه دحبكد ڤحتب هّصهة ٥حبهكڤ مج ٥ڤبه٥هّة:
ّ٥ح حكتة ٥ڤه٥ولتة ڤكّتة ٥كد شعة٥هّة صكرجتة
ڤلسبة. ميحك ٥٥ هّدّة: ڤ ٥دحبك حذه ڤبه: كد
دڤبتة سكتبة ٥ڤهدحة: ٥ڤكد ٥٥٥ّدتّة دهتكة ٥ڤڤدحة.
(ه٥جحة ٥مسدّة[3] دج ٥ڤهّڤ مج ٥٥لّتة بحدحد كد
ڤهدّد: كد ٥حا ٥ؤا ٥ڤقتة: ه٥جه٥٥بد دّجسڤة[4]
ڤ٥ححه٥ هّڤ. ٥٥ّة دڤحهتّة ٥ڤدّ٥: مج دّد٥ه جدّهة

(1) تتة دبحبتة فڤدّة P. (2) دكصكرجة P. 5. (3) ٥جه٥ Sed post. in L. 7. دجسڤ L. 18. P. 6. دجسڤ (4) L. 18. دجسڤ

حيلقة ذلبوب مح شّة. ونسّهة حب: ذيعسلقص
سلمهصف حصّة دصيّة. ذجصّة دهّدة هوّة ذّة مهقة:
هّة دجج بذل (لهّة[1]؟) ذّة رهكفلبه جوج سهّة
فهجد ضّة: حيط ذعف ولا يهجب لمعنة: حصّ
ذسلتبة هوّه مح بهّة مهد فدّة. وهّذ مح هّدذب:
ذجص ولا سسبو لفلبّة. أهذب لبذ: دلادّة حصّة
وقب ذنّة دجلج: تب. لفلبّة دب هّ دنسب: بهبذ
جدذة. وجبج هّج: مح سهدّة وجدّة خذهب بدقحفّبة.
يهذ لبذ همّبّة قلدبه: دنهوهبه يب ذّة سج:
وجج يجب لمعلبه: سونهه ديجدّة لا يهسعب. ذلا
لمبه ذهدّة: فعفبل ضّة ونعهب. ونهذه له جج هكس
زّة: دهّدب بلا حهفّة[2] سهبه ذهة ذّة: جج ذهدّة
لمبهة وضّة يعهبة: ججدّ لهّة لا عّة ذهة؟ فحبّة
ونهذ لب: ب عّبل ذهة هلا سوقتم بلقّة لهنذ:
وضّة لهنذ: وهّدب ذهة دزّد: دلهّة جهوقد؟ ذهذ
زّة: لا. يهذ لب: ب دب هسلمد[3] يهف حط سدّة
فهنجّد: وهوهوه وهعدب بلا فذفقّة دزّد: لا
هفوحد ذهة لّه[4]؟ ذهذ زّة له: بم ذّة. يهذ لب: لا
ضدب هفذهبد حتلهّة زّعتب دذهذب: دلهّة لا يحط
ولا وقلا؟ دلهّة بهة حج سهّة؟ ولا ندنب دبتهّة:

(1) له ubique حهه. حقفجهة دجحّة 561 (2) (ضعهّة
(697) P. 5. ه (4) P. 5. هسلمد (3) (Payne Smith et Brun

241 ٩٠ ٥٠ ٢٨٠ ٨٠ ٢٨٠ ٨٠ ٢٨٠ ٨

بَعْدَ يَكْتَ: مَيْكَتَ: مَيْحِيَتَ: مَهْسَتَ. مَيْدَكْ بَعْدَ يَكْتَ: مَيْكَتَ: مَيْحِيَتَ: مَهْسَتَ. مَيْدَكْ بَعْدَ يَكْتَ دَكْسَدَ بَعْدَ دَمْ بَعْدَ كَ سِكْ دَهَكَّتَ مَحِيَّتَ[1]. لَحِدَتَ دَمْ هَكْتَتَ: كَه دَكْسَدَ: يَكْ دَبْعَكَّتَ دَبْدَ: بَمْ مَسَّ مَحِدَّتَ: مَهْسَتَ. بَه حَيْحَتَ مَحِدَّتَ: بَمْ بَعْدَ مَدَ دَدَّمَّ مَيْحَتَ دَبْكَتَ: بَمْ بَعْدَ مَدَ دَدَّمَّ مَيْحَتَ دَبْكَتَ: بَمْ بَعْدَ مَدَ دَدَّمَّ مَيْكَتَ. مَه دَمْ بَعْدَ سِكْ دَهَكَّتَ. مَيْحِيَتَ. مَه دَمْ بَعْدَ سِكْ دَهَكَّتَ. مَيْحِيَتَ. مَه دَمْ بَعْدَ دَمْ بَعْدَ كَ سِكْ دَيْتَتَ. مَهْسَتَ. مَه دَمْ بَعْدَ دَمْ بَعْدَ كَ سِكْ دَيْتَتَ. مَهْسَتَ. مَه دَمْ بَعْدَ سِكْ دَيْتَتَ. مَيْدَكْ بَعْدَ يَكْتَ دَمْ مَه دَبْعَ كَسَدَ مَحِدَّتَ: مَهْسَتَ: مَتَ حِلَتَ: بَه يَكْ. مَيْكَتَ. بَدَدَّ. مَيْحِيَتَ. حَعَكْ دَبْعَ مَ دَيْتَ دَكْ مَحِتَ. مَهْسَتَ. حَعَكْ حَحِتَ. دَبْ دَمْ مَكْتَ مَبْقَتَ مَحَعَتَ مَبْقَتَ: كَعَدَ دَيْكَتَ: مَكَه كَتَتَتَ كَتَعَ. بَعْدَ[2] لَحِدَ بَدَ دَبْتَكَ بَكْ بَدَ بَدَهَعَتَ: دَمْ بَعْدَ دَعْدَ مَدَ دَمْ دَدَّمَّ دَبْتَ: هَدَ مَدَ دَبْعَكَ كَ. مَ دَبْتَ م

239 .ת .ב .ק .ב .ק .ב .ק

مَحَدَ هَّدِهَ: (دَنْعَلِمْ وَدِهِ[1] بَحَدَ جَدَهَّةَ: هِحَّهَ دَمْهَلِمْ حِي مَحَدَ. حِحَدَ. دَسَّةَ دَمْهِدَّةَ دَحِحَّةَ. حَهَّ دَنْسَّةَ دَهَحَدَ: عَحَّةَ. مَنْسَّةَ دَهَحَّةَ حَمَدَ: هَحَّةَ وَّ حِحَدَ. دَحَدَ. دَكَ حِحَمْحَلِ جَدَحَّةَ حَهَمْحَةَ هَدَحَمْحَلِ: مَحَمَدَةَ دَحَمَحِحَمْحَ. دَحَدَ. سَمْحَلَّةَ دَمْحَدَّةَ. نَمِ دَنْعَدَ حَسَّةَ دَحَّهَّةَ: دَهَ دَكَ هَدَحَلَ هَحَّهَ دَحَحَ: مَحَدَ هَحَدَ دَحَدَ: مَ حَهَدَّةَ هَحَّةَ هَحَّةَ. دَحَدَ. دَحَدَ هَ دَحَدَّةَ[2]. نَمِ دَحَدَ جَدَّةَ نَمْحَدَ: دَحَدَ هَحَدَ وَحَّةَ حَهَّةَ هَحَّةَ: كَ هَدَحَلَ: دَكَ حَمَّةَ هَحَّةَ هَحَّةَ: مَحَّةَ هَحَّةَ: مَحَّةَ هَحَّةَ. دَحَدَ. دَمَحَدَ جَدَّةَ مَحَّةَ: دَحَ حَحَدَ هَحَدَ لَحَحَّةَ نَسَّةَ. حَهَّ دَنْسَّةَ دَحَحَمَحَدَ: وَ دَحَ وَ دَنَسَّةَ كَ هَحَحَ لَ.

قَحَمَّةَ دَحَدَّةَ. حَحَدَ حَدَّةَ دَحَحَمَحَ دَحَحَمَحَ.

كَحَحَدَهَ هَكَ لَحَدَّةَ مَحَدَ حَحَّ دَحَحَمَّ: مَحَ حَدَّةَ حَدَّةَ وَحَ دَحَ. دَنَ دَحَ: (نَسَّةَ دَحَدَّ[3] حَدَّةَ حَدَّةَ وَحَ دَحَ. دَحَ دَحَ: حَحَدَّةَ مَحَدَّةَ دَحَحَمَحَ: مَ حَحَ حَحَ: حَ مَحَدَّةَ حَحَدَّةَ حَحَ: حَ حَحَدَّةَ حَحَ: حَ حَحَدَّةَ حَحَ: ح

ܕܙܩ ܐܚܕܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܟ ܐܠܐ ܚܕ ܒܙܒܢ ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܟ ܐܠܐ ܫܒܥ

مَكْمَ: كَ عَجْمَ كِ حِجْمَ هَكِ: يَكَ مَحِدَ كِ دِيْدَهِمْ هَكِ: يَكَ مَحِدَ كِ دِيْنِكَ دِهْمَحَدَهَّا. مَنِ جَدِ مَنِ: مَحْمَكِدَ دِحْنَا: مَكِمْ حِجْم

ܠܡܫܝܚܐ. ܗܟܢܐ ܐܚܪܢܝܐ ܐܡܪ: ܡܛܠ ܕܫܠܛܢܘܗܝ ܐܝܟ ܐܪܥܐ؟
ܘܡܛܠ ܕܥܡܗ ܢܦܠ ܒܦܫܐ! ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܢܢ ܢܦܠܝܢ: ܐܝܟ ܗܘ
ܕܡܘܕܝܢ ܡܢ ܥܡܗ. ܗܟܢܐ ܐܚܪܢܝܐ ܐܡܪ: ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܣܬܝܟ
ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ: ܕܠܐ ܢܕܠܩܘܢ ܢܘܪܐ ܫܠܝܛܝܢ ܠܚܫܐ ܘܡܟܠܬܐ.
ܘܗܟܢܐ ܚܠܦܝܢ ܗܘܘ ܒܥܒܕܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܦܘܫܩ ܐܡܪ ܗܘܐ:
ܐܠܘ ܚܙܐ ܕܐܬܠܗ ܥܡܗ ܠܐ ܢܦܠ ܢܦܠ ܢܘܪܐ: ܠܐ ܡܘܕܝܢ
ܗܘܘ ܗܘܢܐ ܒܡܬܒܪܢܘܬܗ ܕܐܝܠܗܝܢ. ܐܝܟ ܐܦܝܦܢܘܣ ܐܡܪ: ܥܠ
ܡܐܒܘܠܐ ܐܪܥܐ ܕܐܬܚܒܠܘܬܐ ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܠܡܐܒܠ: ܠܐ ܬܬܠ
ܠܦܐܪܘܐ: ܢܬܒܪܝܗ ܡܢ ܕܫܠܝܛ ܐܝܟ. ܕܝܢ ܐܘܪܝܓܢܣ: ܠܐ
ܒܦܪܘܦ ܐܪܡܝܐ: ܢܕܒܪܝܟ[1] ܘܬܩܢܝܗ ܒܢܝܫܘܬܗ ܡܬܩܠܐ
ܢܨܝܚܐ. ܘܣܦܪ ܒܐܘܪܚܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܢܡܘܣܐ: ܕܐܝܟܢܐ ܢܦܠܬ
ܠܒܝܬܐ. ܐܝܟ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ ܘܡܟܠܬܐ ܒܚܣܕܐ ܐܝܟ ܠܟ: ܐܣܟܝܡܘܬ
ܠܐܢܫܝܐ ܐܪܡܝܐ: ܘܠܦܘܪܩܢ ܐܪܥܐ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܠܐ: ܒܝܒܫܬܐ
ܣܘܣܝܐ ܘܒܡܟܠܬܐ ܕܣܘܦܢܐ ܢܦܠܘܗܝ: ܘܐܡܪ ܘܡܬܟܬܫ
ܐܪܥܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ: ܐܝܟ ܕܒܡܬܩܠܐ ܒܡܕܝܢܬܐ[2] ܕܝܠܗ
ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: ܘܬܘܕܝܬܐ ܕܘܫܢܐ ܡܢ ܡܪܘܡܐ ܡܬܝܗܒ: ܘܒܝܘܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܡܟܟ ܡܬܘܠܒܝܢ: ܠܐ ܡܢܝܢ ܐܝܬܝܗ ܕܥܡܗ ܬܘܕܝܬܐ
ܒܠܒܗܘܢ: ܘܠܡܘܕܝܘܗܝ ܠܗܘܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ: ܡܬܚܫܒ
ܕܒܢܝܐ: ܐܝܟ ܡܪܝܐ ܒܥܒܕܐ: ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܡܝܪܝܢ: ܘܐܦ ܐܦܝܗܘܢ
ܘܡܬܡܚܝܠ. ܘܐܚܪܢܐ ܒܡܘܫܐ ܘܐܠܗܘܬܗ: ܘܫܒܩ ܗܘܕܝܘܗܝ. ܘܡܢ
ܕܡܘܕܝܢ ܡܢ ܐܢܫܘܬܐ: ܫܡܥܘ ܐܚܘܢ ܕܝܠܗ. ܘܥܒܕܐ ܕܝܠܗ

(1) ܢܕܒܪܝܟ P. 5. (2) ܒܡܕܝܢܬܐ L. 7 ܒܡܕܝܢܬܐ P.

ܒܬܪ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܡܫܟܚ ܘ

كوشب. وجي قنا: ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
صقيا. وجي وجذا: ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
٢٠٠ ٢٠٠. كه ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
لكوه ٢٠٠ ٢٠٠.

قصة ٢٠٠ ٢٠٠. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠.

٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠

بعوصة مثوة. حدمثة لمذ دنتة بعقدة: دبة
نكبة ذمة مبعبة معبعبة. خدلة حدبة هكم ي
بقنس: هدم بعدة بسيدبة. معة دنقة: ي بعجة
دبدوة لمستحقة دهقة ركمة: حدقة. مكر: هوة
كحمنة بكبة: دكر بعدحة دهومة. معة دهبعقة نسقة
حبدة: حهمقة خدحمنة وحمكة: خدة دعمحلي كمقة
بحقنتي[1]: مصلي كمكسقة مدمنة: خمقة حمة
معموقة مبدنة مكذكر: حمكمقة مه دحمدحدة مدمنة
خدمة: همذ مع هن دهدنة مدنة: مكر مدم بدهمة.
حدهة لهن: دقي كر سود هقمقة: هدة مر مكق
بكر كتبة. مبدمع بكر هخ: حدهة دبهكسة معة
مع كتبة: مدحدة خلسة خلحة ركمة نبذ ذي
مع كتة مبكسة دمهمة دهمة: مدمخة نقمة:
معمكر خلسة خدكلة تخرة حمسحقة. مسم همكر:
حد مبعبد[2] حنكة مبمقنبة: معدنة دبدبة
حدكم هدة كر[3] مبمقنبة: مكم هقة حكة[4]:
حهن دنسقم كر هكم بكر خكة. مع هصبع حمكبك
مكبك مبدكبع كة ي كفة هدخة: مبعقسة كة خهة
مجدخة: مقبس ركمة هصدبة نكهنة. كمصدم مر نبع
خدهة دبندبقبة نخذ مهمة قنة: مبة نمبع دهمنة

(1) P. 5. بحقنتي (2) P. 5. مصمبد L. مصمبد P. 6. مصمبد
(3) Deest ubique, sed post. add. in L. 7. كر (4) L. خكة

231 .ت .ب .س .ب .ح .ت .ح .ح .ح

قصّهٔ دهبنّ. چهل مجلس گفتن عيسى.

يى حد دَيْن دهشت مدح مجلس[1] كه: حد دكر مجلس مدح كر دَيْن كه: بحرّن دمشن: كر مجلس دكر مجلس بحرّنبه دمشن: كر دَيْن كه. ٥٥ن مر: حنى عيسى دهمن بك بحتن مجلس. ٥٥شتن مر زدن يس: يتهن: بحرّن هنبن: وحدن ٥٥هنهن: قسوهن. ٥٥عيسى يتهن: حصنهنهن مجلس: دنبه مر زهن مر زنتشن كر مدح بحرّن. حمر دهن ٥٥عيسى كه دنبه هنبن: بحرّن دنبه بحرّن. يمّ كه دنبه هنبن: دهن ٥٥ك زن يتهن. ٥٥عيسى هنبن: دهنبه بحرّن: دهن يتهن: ٥٥عيسى دنبه بحرّن. يمّ دنجن هن: دنبه ٥٥عيسى يمّ بحرّ

هذه. ثم قسم: بعد هذا: ذكرنا قسم كل قسم. من قسم: بعدما حدث من. من هذا بدينا: ذوحدنا حيننا قسم ذكرنا حكمنا ثم. من ذهبنا دخلنا قد بقينا: نحن مع[1]: كل جدنا ثم بقينا: نحن. من هذا: من هكذا بقينا مع من ذهبنا بقينا. من بعد نحن جدنا ثم بقينا: من هذا حدث كل من[2]: أو مع كل من بقينا: أو مع كل من جدنا ذهنا. ثم ذهنا: ذا ثم ذهنا. من هذا: ما قصة حدث من ذهنا.

قصة عجيبة. مع ذهنا نحن نحن من ما قصة.

ذهنا وبقينا مع نحن جدنا ما قصة. ذهنا ثم. كلمنا نحن هنا: ذهب ثم بقينا: مسنا بقينا: من بعد بذلك ما بعد أن بعد. ذهنا. ذهنا كل قسم ذهنا من كلمنا: فلما ذهنا ثم نحن. ثم قسم: هنا ذهنا من قسم. ذلك. ذهنا ثم كما هنا من بعد ما قصة: مكنا نحن. ثم قسم: نحن ذهنا: نحن عند قسنا نحن: فلما ثم. ما ذا ذهنا: ذهنا ثم بقينا: من ذلك ما بعد. ذهنا. ذهنا ثم بقينا: من ما حن نحن فلما بعد.

(1) P. ملحمة (2) P. ٥. من

مْحْ بْهْبْ: فْجْبِ يتكْنْ دمْ لْحْدْ ضْنْ صوْبْ كْ مصْصْة وصْدْضْنْة. ضْجْة صْحْصوْهْ دْلْصْهْ حْجْيْ[2] مْحْ يْجْة بْهْبْة جْجْنْتْة صْنْبْهْ: فْجْبِ يتكْنْ دمْ لْحْدْ صحْسلكْ صْيْنْصْفْ فْحْجْيْنْصْفْ. وْجْوْة دْفْلْة كْه مْ صْدْنْ مصْصلْنْ صْحْجْة: يْكْ حْذْهْنْ صْحْجْة: ضْجْة يْك بْكْة صْلْكْة صْحْصْحْنْ كْلْصْهْنْ. وْجْوْة دْجْدْ يْجْة فْنْجْة صْجْة: صْجْة صْجْصْجْكْ صْجْ. بْهْ دْيْهْد يْجْ دْجْحْهْ صْجْصْجْكْ صْجْصْهْ بْفْلْجْهْ: دْيْهْد كْ دْلْهْسْدْهْ مصْسلْكْة صْحْجْلْكْة بْهْ: بْكْ: صْنْ حْكْة صْحْصْهْ دْلْسْهْ صْهْصْهْ شْجْ.

قْهْصْنْ صْهْنْة. صْحْلْ صْهْجْدْجْ دْجْدْضْنْ بْكْة.

يْجْهْ دْجْ صْدْهْ كْخْجْة صْجْ يْحْخْنْ: وصْضْنْ: صْهْ دْخْجْة صْ بْهْ: بْهْ بْنْة دْسْوْة صْكْكْ. يْه صْجْة: دْيْ صْهْكْ: بْهْ بْنْة دْهْصْة. ضْجْة صْكْة: كْجْدْنْ يْجْدْنْ. وصْدْضْنْة: صْجْ صْهْجْنْة وْجْنْة صْهْصْهْ. دْ صْحْجْنْة صْ دْجْدْهْ: دْ صْهْكْكْ: دْ دْيْدْ: دْ صْهْكْكْ: دْ صْجْكْ دْجْدْنْ سْكْ دْدْنْ صْهْكْ. وصْهْوْجْنْ دْجْدْنْ دْيْكْنْ: دْسْصْهْ نْهْ. وْجْة دْيْسْصْهْ: صْهْجْهْ دْهْصْهْ دْهْصْنْصْ. بْهْ دْيْهْد: يْ صْسْجْ نْدْهْ كْ: صْصْدْجْ

(2) P. 5. حتج

227 .ס .ב .ה .ב .ב .ב

دةكنة لهوة هةة: هيةدّحفة حةثنهصوه[1]: ولم هكب هحنة فد دهيهصّحنة. ةّفنة ومثكب حنّنة دينهة ودّكنة: ذي لهيهحصّدة كد هعهسب: ذكد لهيهجّيّدة حدوّنّة كه كد هيم.

قهوّة دفينّة. هيهد يتكّنة دّفنوهم بهصّنهة هيعسكب حنّة.

دد دله دلبّنهة هيةدّفة كّنة: ذكد حذفة ةّة وفنهكد هكبّة هيهبهصّة حيهوّة مد بقّنة. ولهّة هيكة هّدة بهصّنهة: أه حهعنة وه دّفحبّنة: ذمي (هّنه دينّهوّة[2] أه ةّكوّة ذنه مد هّولّة: وّلهوّة ومنّة ونّفة حدوّنّة بهصّنهة هيعسب. أه هجبهوّة وه دهّدةوّة: هّ دّمهوّة خفنة كنّة. ذمي دّمهة: دّنّة هّ دّحدّة[3]: حنّة وه دّةدب. أه فد هّفة دّنّة هّ دّحدّة حنّة هيةد حنّة: كد هيةدّفة دّهسكبهة. كفنّنّة حنّة هيةد حنّة: كد هيةدّفة دّهسكبهة. وّفوّنّة وّة: ةفنّب ذهنّة ذنه حنّنّة. هّوهّنّة مد. فنّنّة حوّة: دكد قّفة فه حنّة هّنّة وفنّة. وّله

כי הוא בעל הבית ומשלם שכר הפועלים. והוא יכול
לומר: שלי הוא ואני עושה בו כרצוני. ומי שאינו
מקבל שכר אינו יכול לומר כן. והוא אומר: כי
הפועלים הראשונים: הוא משמים הקדוש ברוך הוא. והוא: כשם
שנתן לכל אחד: שכרו של עולם הבא. והוא: שלא
חלק כבוד לאחד יותר מחבירו.

קאסטן ב. שאלה ג' מהשלישי של חנוך.

מנין לנו שאין מקבלין שכר על המצות: שנאמר
לעשותם[1] בלשון עתיד: ואומר: ועשית הישר והטוב
בעיני ה' לטובה לך: כי יש אחרים לפניך: שהם
עתידים לקבל שכרם. ואומר: ועשית בעיני ה' אלהיך:
כי יש אחר לפניך: שהוא עתיד לקבל שכרו. ואומר:
לשמור את כל חוקיו: כי יש אחר לפניך: שהוא עתיד
לקבל שכרו. ואומר: ושמרת את חוקתיו: כי יש אחר
לפניך: שהוא עתיד לקבל שכרו. ואומר: ואת מצותיו:
כי יש אחר לפניך: שהוא עתיד לקבל שכרו. ואומר:
אשר אנכי מצוך היום: כי יש אחר לפניך: שהוא עתיד
לקבל שכרו. ואומר: לטוב לך: כי יש אחר לפניך:
שהוא עתיד לקבל שכרו. ואומר: ולמען תאריכון ימים:
כי יש אחר לפניך: שהוא עתיד לקבל שכרו. ואומר:
ולמען ייטב לך: כי יש אחר לפניך: שהוא עתיד לקבל
שכרו. ואומר: ולמען תאריכון ימים: כי יש אחר לפניך:
שהוא עתיד לקבל שכרו. ואומר: ולמען ייטב לך: כי יש
אחר לפניך: שהוא עתיד לקבל שכרו. ואומר: ולמען
תאריכון ימים: כי יש אחר לפניך: שהוא עתיד לקבל
שכרו. ואומר: ולמען ייט

ᏧᏂᏃᏱ ᏕᏂᏃᏱᏓᏍᏗ: ᏂᏫᏚᏂᏃᏱ ᏧᏂᏍᏆᏂᏍᏗᏱ

ـت ـش ـر ـق ـص ـف ـع ـس ـن ـم ـل ـك ـي ـط ـح ـز ـد
ـب ـا ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق
ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح
ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ
ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن
ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب
ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص
ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو
ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت
ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي
ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض
ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس
ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج
ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق
ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز
ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث
ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك
ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ
ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع
ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد
ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر
ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح
ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ
ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل
ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ
ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف
ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه
ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش
ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط
ـي ـك ـل ـم ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ
ـض ـظ ـغ ـأ ـب ـج ـد ـه ـو ـز ـح ـط ـي ـك ـل ـم
ـن ـس ـع ـف ـص ـق ـر ـش ـت ـث ـخ ـذ ـض ـظ ـغ ـأ

نمع دنعكَ نَّدمة. هُحكَّه صاحكَّة دَسدَّة دمسَ مدفِ هُدنَّة
دنصهدَّسه: نمع دنعكَ نَّحدة؟ هُكصَّة هدة: نحصهُ
ونصهه: نحدَّ يهدفِ هُحنَّة أه دحنَّة: نمع هَ نَّحدَّسه:
هُسدَّة نهدهب؟ مهدَّة دكُحكُم دُهم. هُكصَّهُة دهُم
نَّعكَ سحصَّة: دهُنَّم منَّع كَ هَحدة: هُدَّهصَّهُ منَّع كَ
هدَّحيت. دُهُدهصَّة. دنهدة نَّعد كصَّدنصه: نمع دُحدَّه
كنَّسَ نمع: دنَّهصه مع دَيدَّ كنَّسَ تسدَّة دنَّهنهب: مهدَّدَّ
يهمهصه حكَّهه. ههَّحِ نَّهدهب: هُحِحِ حكَّه لكَّة
حصَّحدَّ دهنَّ هَحِ نَّحِة: ه وَّة كَّهه هَّكَ دنَّعكَ: نكَ
دنَّهدنه كصَّدنَّهُ حهَّة دنهمهصه وَّة كَّه هُكم.

هُهكَّهُ دُنَّهم. يحدَّ دهَّدَّة دنَّهَّة: ههَّهُ حنَّدَّ.
ههَّ نمع هُهصَّهُة سدَّحصَّة.
هُهصَّة نَّحصَّة. يحدَّ همهصَّة دُحنَّدَّ.

حنَّدَّ هَ نَّهَّهه ههَّهنهب دنَّهَّنَّة: دهَّة هُحنَّة
حدَّنَّة كَّهِ هُهنَّ ههَّهصَّهُة دهَّصَّنَّهِ: هكَّة هَ
نحصَّهُة مهَّحَّة: دنَّدَّ حَ هَّحنَّة أه هَّحنَّة هُدنَّ كهنهصَّة.
ههَّحدَّ دهَّصَّهُ دهَّهصَّهُة يحدَّهَّسَّنَّة نمع: يحدَّ
دَ يحدَّكهَّسَّنَّة: أَكَ حنَّدَّ: يحدَّ هَ نَّحدَّ: يحدَّ
هُهَّة دحنَّة. ههَّحصَّة دهَّهصَّة ححدَّهَّة دَّحدَّ هَ دحصَّهُ
كَ حنَّدَّ: هَّهصَّ دحصَّة نَّحدَّ: كَّهِ هَّهصَّة ههَّحدَّ فَحدَّنَّة: دنَّهَّ
هَ دنَّعكَ نَّحدَّ هَ فَحدَّ. هَّحنَّة: هُحنَّدَّ حنَّدَّ حهَّهصَّدَّ هَ

ةلئاق: كلذ دعب. ةسمخلا. ةسمخ يحن. ملكتلا: كلذ نم حبذ كلذ نيعم. ةدئاف ةدافإلا: نكل حصقلا نيقيقحتلا. نئمطي بلق نيعيطخلا حضاوتلا. ةمئاق ةسايسلا نيعدتخملا. مكل ةيذ ةكرب كل نيبيجتسملا[1] نيمسقلا. نيدئاق: نيجهوملا[2] نيلوئسلا: نيذلا نيضكرلا يديعسلا. نيئز. هيجرلا. نمحبذ بلق نيجذهلا حيبرتلا: ةمئاقلا نيطيشلا نيهاركلا كل ميحرتلا. مهيلع نمحبذ: نيهيجرلا نيعلا نيجتحلا: نم نيتحلاق: نئز هلا ةؤسهلا. نيعجرلا. ةسمخ حيحصلا: نم نيجتحلا نيجلاسم حتفلا ةدلا علسلا يدوبزلا. نيهتشلا. يحسهلا: نم نيكسعسعلا نجيلا كم لخيذلا مئزلاك: ةيسمخ حتيلا نيعفر نيهم. نيعجرلا. ملعلهلا: نم نيكيهلا يتلبلا ملكحلا كل: نيم ميعلا بلك نيهيجلا هيحلهلا: ميهيلحلا كل حيدلبا هجتلا ميحلتلا نيلجرلا: ميكحلا ويديلا. نيجيلا كلم: هيجلتلا نيبلك نئزلا هيلكلا. نيهجلا. ةسمخلا نيلئا. نمحبذ بلق: نيمئا نيئزلا ميلزلا ةيلصلا نيقفحلا ميسلا نيعقلا: ميسلا نيجهلا نيجيتكلا ميعلا: نم نيهيلئا نيكسعلا نيلحلئا كل ميحيلا: نيكيجلهلا نيسلجلا ميلا ميحلا. ميجلا نيفلا نيا ميلزيلا: نيسلجلا ميحلكلا[3] ميهيلئا نيعيطخلا. نيسيدهلا. ةيلئا: نيعيطخلا نيلئاقلا نيئزلا: نيع نيا نيعيطخلا نيلصحلا كل ميحلئاقلا نيئزلا: نيبلك نئز: لئاقلا نم نيجلا نئزلا ليلا نيعيطخلا:

(1) P. 6. ةيذه (2) P. 6. نيجهوملا (3) P. 6. ةهلصحلا

مهجنة: حمَّ دبِّجنَّتة ؤمَ مكه حنَّتة: كه كَ
حسَّجنَّة مه ؤمَ. هُمكَّه مه دمَّة مبَة هَجَّة زَنَّ ؤبَة:
دمَّ دَبَهبَّة بَكَ مبَة ه دبَّة هكَّة شَّة دبَة: دمَّ
ه مَّ مَه: دهبَة ؤبَة: مَّ ؤمسه هَّة مَ ؤبَة دَحَّة كَ
دَمعَّطلة سهَّجَّة دَسهنَّة دَحَّجَّة: كَ مَه هَّة مَنَّة
دَهلهه. ه دَّة ؤبَهبَه ؤبَة: دَسهنَّة دَسبَّة ؤبَة:
مَّ دَحسهَّجَّة يعكه لَّكَّة مَهكَّة.

قهه دَّة دَبَهبَّة. يهكه مَتكَّة دَسهنَّة.

هَكَّتَة ؤبَة مَتكَّة: دَحَّة ؤمَ دَنَّة سهنَّة ه يعكَّة
دَنَّة. دَنَّة ه دَّة مَ كهيه ؤمَ دَهبَّة: ؤدَّة دَنَّة
حدَّة دَهَّة ؤمَ ؤبَة ه ؤمَ. مَدَّة. سهَّة: دَه
ؤكَه لهَّنَّة مَ دَّكَه مَكَّة. دَهَّة. كَحه: ؤبَة
دَحَّة هَّجَّة ؤبَة ؤمَ ؤمَ ه مَ دَّة دَهَّة. دَهَّة. ه
ؤمَ: ؤبَة دَبَة مَ حَنَّة مَ ؤبَة دَهَّة ؤبَهبَّة ؤبَة
مَسهة جَ ؤبَة: دَبَكَس مَنَّة كَحَّة هَجَّة مَّة: ؤبَة
دبَك مَنَّة جَ دَّهبَّة بَك حَسَّة ؤبَة: ه مَّ دَكَّة
ؤكهبَّة كَ سَهبَّة؟ ه جَ كَ ؤبَة دَبَّة: ؤبَهبَّة
دَبَكَس. ه ؤبَة كَ: دَمَّ كَ كَبَة مَ حَنَّة مَ: ه دَّة
دَهَّة حَنَّة مَ. دَبَّة. مَّ بَك ه دَّة: دَّة ؤبَة
مَبَّة زَنَّ ؤبَة: ؤبَة ه ؤبَة: دَّة سهة ه دَّة ؤبَة
كَحَّة ه دَّة دَّة ؤبَة ؤبَة ؤبَة ؤبَة ؤبَة ؤبَة ؤبَة ؤبَة

ﻣﻜﺎﻓﺄﺓ ﻣﻨﺤﺔ ﻧﻘﺪﺓ. ﻫﺠﻪ ﻛﻢ ﻗﻮﺓ ﺩﻳﻨﺔ ﺟﻪ ﻣﻌﺪﻥ: ﺃﻙ ﺳﺨﺒﺔ ﺩﻛﺔ ﻣﻠﻜﻲ.

ﻗﻬﻘﺔ ﺩﺳﺪﻫﺔ. ﻣﻬﻚ ﷺ: ﺩﻧﻤﻜﻢ ﻭﻗﺔ ﻣﺴﺠﻲ ﻟﺠﺬﻧﺔ: ﻣﻨﻤﻜﻢ ﻛﺮ.

ﺣﻞ ﻭﻣﺔ: ﻧﻘﻌﻨﺔ ﺃﻩ ﻓﻠﺠﻨﺔ: ﺩﻫﻲ ﻣﺰﺫﻣﻬﺔ ﺩﺟﺬﻧﺔ ﻣﻜﻠﻬﻪ ﺣﻤﻪ ﻧﻤﻬﻲ ﻫﻪﻨﺔ: ﻱ ﻟﻤﻪ ﻣﻨﻬﺬﻣﻬﺔ ﻣﻨﻜﻞ: ﻣﻨﻮﺿﻨﺔ ﻫﻮ. ﻣﻲ ﻟﻤﻪ ﻫﺠﻨﺬﻣﻬﺔ ﻣﻨﻜﻞ: ﻣﺴﺠﻨﺔ ﻫﻮ. ﻣﺠﻞ ﺩﻛﻪ ﻣﻲ ﻣﺰﺫﻣﻬﺔ ﻣﻪﻤﻔﺬﻫﺎ: ﻛﺮ ﻱ ﻛﺠﻨﺔ ﻫﻮ ﻣﻨﻮﺩﻩ: ﺃﻓﻜﺮ ﻱ ﺣﻜﺔ ﻫﻮ ﻣﺴﻴﺖ. ﺣﻮﺭ ﺩﻟﺠﻨﺔ ﻣﻤﻬﻪ ﻫﺰﺫﻣﻬﺔ ﺩﻱ ﺩﻨﺔ ﺟﻨﺔ: ﻣﻜﻪ ﻟﺠﻨﺔ ﻣﻨﺘﻲﻬﻪ. ﺩﻪ ﺩﻨﺔ ﻟﻤﺰﻫﺬ: ﻟﻜﻤﻪ ﺑﺬﻪ ﺩﻔﻨﻬﻪ: ﺩﻪ ﺣﻜﺔ ﻣﻔﻤﻬﻪ ﻫﻜﻬﺬﻫﺬ: ﻟﻤﻴﺮ ﻫﻔﺔ ﻫﻜﺔ ﻣﻨﺘﺔ ﺩﻓﻨﺔ ﻣﻨﺘﺔ: ﻟﻤﻴﺮ ﻫﻜﻞ ﺩﻛﻪ: ﻣﻲﻜﻢ ﺣﻤﻨﺠﻪ. ﻣﻣﻪ ﺳﻨﺔ: ﻟﻲﻜﻪ ﻣﻨﺰﻫ. ﻣﻣﻲ ﻲﻜﻪ: ﺩﻲ ﺩﻨﻔﻪ ﻣﻲﻔﻪ: ﻟﻲﻨﻪ ﻫﺰﺫﻣﻬﺔ ﻟﻤﻪ ﻫﻠﻤﻬﻪ ﺩﻫﻤﻜﻨﻪ ﻳﻤﻬﻨﻪ ﻣﺰﺫﻨﺔ. ﻣﻤﻴﺔ ﺩﻭﻣﻨﺔ ﻟﻤﻪ ﺩﻛﻪ ﻭﺩﻨﺔ ﺳﻨﻪ ﺩﺟﺬﻨﺔ: ﻟﻤﻪ ﷺ ﺩﻲﺠﺔ ﻳﻬﻜﺔ ﺩﻴﻤﻨﻬﻪ ﻫﻲﺬﻫﺔ. ﻣﻲ ﻛﺮ ﻫﻨﻤﺲ ﻫﺪﻪ ﻟﻤﻠﻤﺬ: ﺩﺨﺠﻲ ﺩﻴﻤﻬﻪ ﻣﻜﻤﺔ ﻣﻪ ﻛﻪ. ﻣﻤﺠﻨﺔ: ﺫﺰﻨﺔ ﻷﻣﻢ ﺫﻣﺔ ﻟﻤﻨﻬﺬﺠﻨﺔ ﷺ: ﻣﻲﻪ ﻛﻠﻜﺬ ﻫﻪ ﺳﺔ ﻫﻲﺔ ﻫﺰﺫﻨﺔ: ﻫﻤﻪ ﻫﺰﺫﻨﺔ: ﻣﻤﺠﻨﺔ: ﻲﻜﻨﺔ: ﺩﻣﻪ ﻫﺰﺫﻨﺔ: ﻣﻜﻪ ﻲﺠﻨﺔ ﻲﻫﻲ ﺩﺟﺬﻨﺔ. ﻣﺪﻣﻪ ﻫﺰﺫﻨﺔ ﺩﻲ ﻲﺠﻨﺔ: ﻛﻪ ﻣﺴﺨﺔ ﻲﻫﻲ ﺩﺟﺬﻨﺔ. ﻣﺪﻣﻪ ﻫﺰﺫﻨﺔ ﺩﻲ

خوخ دم مح وُكّة دُكّة تعمّ مكّة مُعمّة سقّحة.
خج لسعّة نعمّة: سعّة هدّنة نقف. معمّة:
سقّة تسدّة نحرف. معمّة: خج خنس: لكّة
محمّة. معكّة: كحّنة معمّ. معنّة: لسقّ معكّة.
معمّ: كوّحّة محقّصة[1] دهمّة وهمّة
معمّ. مّ نمّة: دنّ مّحة: مح وكّة: مح نمّ معمّة
معمّة. مّ دنعة مح بحّة نمّ معمّة معمّة
معمّة[2]. نمّ دنمّة تحّ نمّة: دهكّة معمّة
حقّحمّة: سقّة دمسّة مّكّ كّ: معّة كّكّحّة
نسقّة مّس ح. معمّ هحمّة كّسقّة: دسقّة
نحّة معّة: دحّ معمّة دهّة محكّ دح:
مّحّ معّة دهكّة وحّحكّة[3] دّة: كمّ معمّة
مكّمّ معمّة وّ دهكّة وحّحكّة[3] دّة: كمّ معمّة
معّسقّة مّة وحّة سّ معّة. نّة. مّمّ
مّة: سمّ نّة مّمّ تسّة كّة: هّة نّة
نّة مّة دنّة مّحّة نّة[4]: دمّ مّة مّحّة نّة:
مّة مّة دنّة[5] كّ تّحّة دحّحّ مّة: معّة
لمّة وحّة مّة. معّ دّة مّة دنّة وحّة
معّة: هّة نّة مّة نّة. مّة مّة: هّة
كّمّ مّة: هّة مّة: مّة مّة كّة.
مّة دنّة مّة: مّ مّة مّة مّة: مّة مّة
مّة: مّة مّة مّة مّة: مّة مّة مّة.

(1) معمّة P. 5. (2) معمّة P. 6. (3) مّة مّة P.
(4) مّة P. 6. (5) مّة مّة P. 18.

حبو ثلاثة بل ثق (زدتني وحجتج[1] ميخائيل
لمعشم. وجئ أك مئة سنة وبكى: بل بقتني وحيتة
معلمتة: ثبع مجدة مدهمها تسهم جلئي بمكل:
هكمم لمعشم محمة وقتني. ومبقتني وستة:
حمكل هكنئ معجمس حدمعش ومتجة حتم. حش
لمد زدتني ميك لئ: ويحوش ليقوس بمعتها مكه
شكوتموم: ومئة كل يعجبه. ونمكم ومعجس: لموم
جلسهومو: ولم كلسدتها: هكمم لمعشم. ومكلوتمة
لقبكه هوتني زلسدتها مع حبئ سعتب ونمدم: وتمه
مبقمد كي وبناول مع سهدئ لكلمش: مجلد فوشئ
كم[2] وبقتني بتجني. لمه فبكهوفا ون: مع[3]
بمبكمه بتنئ: ثموجه وتوكمهم: همكوبتهمو[4]
مسقتها وتتني ميتوحتج. مكتبة مبتها وبجني: حبو
ثلاثة وتومشبه حمكل ميخائيل: بتوشوني ثين مع
لكموو وبئة سنة.

قصة دهبدش. مجلد هر بنمجئ هجتب سقتها حبقش.

لبقش مكبلئ حبش ومهو بتوهجني: ونمدم:
وبنع بشة كم: وبنه بمجه: ومع لجد عجم جه
بتوشوني. منه بمجه: ومع محتبة وتجهوموقتهو كسبم
مقهو. وجئ أك بقش: وبح هر مع ثلاثة ولجد:

(1) زئة ومعمد L. Sed in marg. L. 7. حتجتج ومدتة P. 6. (2) كم
(3) مع P. 6. (4) همكوبتهمو P. 6.

ديحكة وكجة عنة. ونبه يهجه: دجة عيقهصه
قوة دبكة حبة حدّة وجكة وصنة: ذّس قة ومودّة:
حدّه جمودّة. ونبه يهجه: دذّي كة عيهذبصة أوكة
عيقهصة: يكة هم جذنّة عيقهصة: وكوفة حة
عيسوّنة دذّة: صهّة قهّس كم. قة جدهصهّة: كعتة
أف كعكتة حبة صحة دذمصهدّة: (هّة دجة يّجة
نعنة[1]: عيهذكة حنّة فيدّسّة دجوفة بكنّة ضصة.
وجستّة: حبة حكّة دفيدّة وهسكهصه: ذمّة هضنّة[2]
حكهصة عيسوّة. وكحكقهفة: حبة خقة صهكهتنّة
دهوكوجتصه عيهذدّح حكّة. وصكتّة دجوّة:
حكهشّة دخوت صجنة: وهصّقّة دفيدّة: ضس بّحنّة
سهصوّة دنكصّة ذمّنة. خسصنّة. صّتة صتّة دفيدّة:
صوة دهوّة يوة دتوكّنة صتّنة دنكّة. ونجصة دهوة
صّتة: نبه يهجه: ذجنة عهكة هجنة عيهذكصه: وصصصه
حة يذنة يهصّة وهصهذّقة دجّنة صّتة. ونبه يهجه:
دهه يذنة دنصّة صكنّة عيهسكّة: حدّصة دعهذجسه
صّتة حتوصصهة: يكنّج هّة دعوة كوة سكة كعذّة
بكة يقت يذنة كصصهه. ونبه يهجه: دصت جنّنّة
وحوّنّة دبكة يقت يذنة ّدس يكتنهه: جة كسّة
ذيكّة عيهجصه: سّدّة دعهكّكة نجحه. ونبه يهجه:
دوة صّتة: ذجتوصصهة[3] ديذنة نصكة عيهذجسه:

(1) L. تعة يجة دجة وه (2) P. ؟ (3) P. 5. دجتوصصهة

ܕܡܬܬܟܢܝܢ ܒܗ ܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܠ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܐܝܠܢ ܕܒܢܘ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܘܠܐ ܡܨܐ ܠܡܫܬܐ ܐܠܐ ܚܕ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܗܘ

قصة هعبّة. كهصكل صنه: دَجَدِ هِعَّة دجهة دنه: خَكْم هِ خَنَهْمِهْة.

دِعْنَة مَ كَفِحْدَة: دهِ حل وذه هِنَة كَعنَه‌لهفَة[1]. ٥هجلهُدِة: ذكا صنه دجَسّة ٥هقَّة سَنْه: هَدِ دِجِهْهِ هِ حهَّة: هُعنَهِ حهلصَّة دهِ‌ه. ٥هه حِدَّة مسكّة دِقْمضِهِ سهلصَّة هَهه هُجَّمَة هِ‌ه هنُهَة: ذكا كِه لسهَّة دخل فِحْدَة سْنه (هَدِهه هُدِسِه[2] حجهنه: ٥هنه كَعنَهُهَة هِهُفكه[3]. هَكْهِهَّة صنه دِهُدَة كَتَحَدَّة ٥هسهدَة هُلسهُدِهَة مكْهِهِ هِ حل سَنَة فِحْدَّنَة هَفِه. دِهِ حجهنه مَ هِهِ دِنَكَة: حِكه هِجَة دِسَّتَهِهِ سكَّة: هَجَّة دِهَحَّة هُعنَهَهه دِسَّة هَنَة ٥هِنَه هِ‌ه. هِحجه حجهدَّة هِهِ حِكه هِهِهِ كَفِحْدَة: ٥هكه هِهِهِ هِ‌ه: ٥هكه هِهِهِ فِحْدَة: ٥هكه هِهِهِ هِ‌ه: ٥هكه هِهِهِ هِ‌ه: ٥هكه هِهِهِ هِ‌ه

ةيحلصلا[1] ةمدقلا ةيهدبه. سيئر ىف: ةجوز ةيحلصلا ةمدقلا ةمسا ةفذوكلا: ةجئا حيحصلا ةيتسه ةمدقلا ةيلصفلا: ةمصفلا ةيتسهلا ةلصوملا ةيئزجلا ةمصفلا: ةجو لفه ةكرا ةلسوملا قفن: حصاصلا ةيضفلا ةمصاصلا. ةمدق لجر: ةيديلا ةدمع ةيلصلا: ةجاوزلا ةعبتلا. ةيكر حيحص ةيلكلا. ةيلكلا ةيصنم ةيلك: كر ةيهلكلا. ةيلكلاقفا ةيتلا: كر ةفذح ةحيذهلا ةمدقلا ةيذيلا: ةفيضملا ةمدقلا. ةكر ىف ةمدقلا ةيذيلا ىف ةكرح: ةيهلكلا ةيتسلا: ةيلكيلا ةيتكلسلا: ةيصخشلا ةلاحلا ةيلصلا. حرش ةيلح ةيتسلا ةيلصلا ةمؤلا. ةيصخلا ةمئا: ةيلصلا ةلحرملا ةيتلا: حيقصلا ةيلا ةيلصلا لسرلا. ةيلا ةمئا: ةيلصلا ةلكشلا ىف ةيتلا: ةيلصلا ةلاحلا ةمئا: ةيلصلا ةيلكشلا: ةيلصلا ةلاحلا ةيتسلا: كسلا ةحيحص: ةمدق: ةكرا لصيلدلا حيقلقلا[2] لصيلد: ج ةيصاصلا لقلا ةيتسلا: ىلا ةيصلا لصيلدلا ةيذوا.

(1) ةيحلصلا P. 5. ةيحلصلا P. 6. (2) حيقلقلا L.

לְמַעַנְךָ לְמַעַן בְּרִיתֶךָ שֶׁכָּרַתָּ. שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִן הַיָּמִים: וְלֹא יִכָּרֵת
מִמֶּנּוּ מַלְכוּת מִבְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי: כְּמוֹ שֶׁכָּרַתָּ מִבְּנֵי בְּנֵי.
מְשִׁיחֶךָ מִבְּנֵי בְּנֵי: כְּמוֹ שֶׁכָּרַתָּ מִבְּנֵי בְּנֵי. וְכֵן:
בְּנֵי יְהוּדָה אַתָּה: כִּי מִבְּנֵי בְּנֵי: וְכֵן בְּנֵי בְּנֵי.
וְלָכֵן יִתְּנֵהוּ לָהֶם סְגֻלָּה לְמִבְנֵי: כִּי לֹא יִטֹּשׁ נַחֲלָתוֹ:
כִּי אִם בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי אַתָּה בְּנֵי מִמֶּנִּי בְּנֵי. כֵּן
בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי: וְכֵן בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי.

פְּסוּקֵי דְּזִמְרָה. מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ.

הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ. כֵּן כָּל הָרִיעוּ: לוֹ
תְּהִלָּתוֹ לְכָל הָעָם: לַיְיָ כֵּן כָּל הָרִיעוּ. לוֹ
הִשְׁתַּחֲווּ הָאָרֶץ: לַיְיָ כֵּן כָּל הָרִיעוּ. לוֹ הִשְׁתַּחֲווּ
הָאָרֶץ כָּל הָרִיעוּ

ةعبرلا ةلأسملا. ةيهلإ ةسدق ةمسب ةقثلا ملسلل لضفلا ةيهنلا.

ةقثلا ملسلل لضفلا ةيهنلا ةسدق ةمسب: ةسدق ةمسب ةيهنلا لضفلا ةيسيئرلا ةيعقاولا ةيهنلا ةيقيقحلا. ةيلوئسلا ةيهنلا ةيهنلا: ةيهنلا ةيهنلا ةيهنلا: ةيهنلا ةيهنلا ةيهنلا: ةيهنلا ةيهنلا ةيهنلا.

210 ...ڤڤڤ

209 .ת .ב .ת .ב .ת .ב

ممدفنة زدو مكنكمة كمه: ومفّمنكمة: دنيعمة زدو ومنيعة: هكنيّة مد هر دفدمة: دنيعمة زدو ومنيعة. ومم هر: كمه مينيّة مر هر دفكمة[1]: ومفّمنكمة: فدكمة ينيعنيّة ممكمة ومم زدو ومنيعة: ك ممفّمنكمة مكمه ومم: كمه مينيّة. ومفّمنكمة: ينيعنيّة دنتة هكمة ممدفنفّة ينيعنيّة دفيّمة مكنيّة: ينك هكمة ممدفنفّة هفيد كة: كنكنة ومفيمفّة.

قمومّة دفينّة. مينك دنكنّة ومفّمنكنّة دنفنّة مكنكة.

دفكمة ينك ممنة دنكنّة مكنيّنكنّة: دنمنة فنيد ممنة ينفنّة ممدفنفّة مكمه ممدفنة. سنّة مر: نيدنّة. ومدفكمة: مد مسّمفّة مكمه دفدنة. ومنيّة مر نيمنة: ممدفنفّة دمومدفّة ينفنّة مكنكة. ومنيّة مر نيمنة: ممدفنفّة ينفنّة ومنّنّة: دنمنة. ومنفنّة ينفنّة مكنك

ܟܠ ܐܢܫ ܡܫܟܚ: ܐܦܘ ܗܟܝ ܫܟܝ ܒܝܬ ܐܝܩܪ: ܒܟܠ ܐܢܫ
ܡܬܩܨܦ ܣܒܪ ܗܢܐ ܒܟ ܒܡܢ. ܒܡܕܡ ܐܢ ܬܫܟܚ ܐܢ:
ܒܟܝ ܫܟ ܚܠܡ ܘܐ ܒܝܕܝ ܒܝ ܒܬܚܝܬ ܒܡܚܫܒ:
ܚܡܪ: ܒܬܒ: ܒܡܒܕܡ ܚܕ. ܠܡ ܒܝ ܡܫܬ ܐܡܪ:
ܡܟܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ: ܚܡܪ ܒܝ ܚܠܡ ܟܡܕ. ܐܦܘ
ܡܠܡ: ܒܡܒܝ ܒܝ ܚܡܪ ܒܡ ܒܝ ܒܝ[1]. ܠܡ ܒܝ ܘܡ:
ܒܟ ܒܝ ܟܡ ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܡܝ ܒܝ. ܐܦܘ ܒܝ ܒܝ: ܒܝ
ܒܡ ܟܡ ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ.
ܠܡ ܒܝ ܒܝ ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ. ܐܦܘ ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ ܒܝ ܒܝ. ܡܡ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ. ܐܟ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒܝ[2] ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ[3] ܒܝ ܒܝ ܒܝ:
ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ:
ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ:
ܒܝ ܒܝ: ܒܝ ܒܝ ܒܝ. ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ:

(1) L. ܒܝ ܒܝ (2) L. ܒܝ ܒܝ (3) P. 5. ܒܝ

... ...

بَيْحَنَّ حَنَّتَنَّ: بُحِمْ دَيْلِكَةِ عَجِسْ. دَيْهِ بِهِ. عَجِسِهِ
بَيْحَنَّ هَكِ حَنَّتَنَّ: بُمِ هَ دِجْلَ تَدَ هِ حَنَّ. دَيْكَنَّ
٥٥٠. بُيْحَنَّ هَ دِجِ بِعَنَّ ٥٥٠هَقَّ دَيْهِ٥ قِحِ خَلَعَنَّ
هِيْهِمَ. ٥دَيْ دَحَنَّ. بُيْحَنَّ هَيْحِدَّ دِهِ٥حَدَّ هِيْهِ٥ةَنَّ
دَهَ هِ دِيْلِ. ٥٥هِ هَ بِنَّ ٥٥هَ لَيْكَنَّ: كَ دَ٥هَدَّ
دِهِيْهِكَلَكِ٥هَ: بُكَ جِ ٥هَ٥دِلَنَّ٥بِ هِ٥هَقَ هِ دِلِ٥سَ
دِ٥هَةَّ بُدَحَنَّ. ٥بِ٥دَّ ٥٥هَدَّ: بَ هَكَرَ٥ةَ٥هَ
هِ٥هَ٥. ٥٥هَحَدَّ هَيْهَدَّ ٥بِهَنَّ: حَنَّتَ بُ٥هَ. ٥لَهَنَّ
بِ ٥بَهَنَّ: هِ٥هَلَكَنَّ. ٥٥هَحَدَّ هَيْهَدَّ: يَحَدَّ ٥هَ.
٥بِهَنَّ: هَ٥هَكَ: دَهَنَّ ٥كَ ٥٥لَكَنَّ نَنَّ. ٥لَهَنَّ
بِ ٥بَهَنَّ: هَةَ٥ بُ٥هَ بَهَنَّ: دَهَ٥لَكَنَّ ٥كَ هَنَّ
هِ٥هَنَّ[1]. ٥٥هَ هَكِ بَيْهَنَّ: دَهَ٥هَ٥ دَ٥سَ أَ٥ كَتَ:
٥هَكَ ٥هَ هِ هَ بَيْكَنَّ. ٥هَ٥هَ٥ ٥هَ٥: هِ دَيْكَنَّ٥سَ٥.

قَهَ٥ةَ ٥٥هَنَّ. هِيْهَكَ بَنَّكَ[2] ٥هَ٥هَكَنَّ٥ بَيْكَنَّ.

٥٥هَ٥ هَيْلِ (بَيْ٥سَ٥هَكِ هَ[3]: بَيْ هِ هِ٥هَيْلَنَّ:
بَ٥سَيْنَّ هِ٥هَ٥بَيْنَّ. ٥هِ٥هَيْلَنَّ: أَ٥ جَيْنَّ ٥هَ: أَ٥ كَنَّ. ٥جَيْنَّ:
لَ٥هَنَّ يْلِ هِ٥هَقَكِ: كَسَهَّ: لَ٥هَنَّ: كَ٥هَ٥سَهَّ:
كَهَنَّ٥هَ: لَيْهَ. ٥كَنَّ ٥٥هَ: لَ٥هَنَّ هِ٥هَبَيْكِ:
لَقَهَدَ٥هَ: لَ٥كَيْكَ: لَ٥سَيْهَ: لَ٥هَ٥كَيْ٥هَ:
لَ٥هَ٥يْنَّ. ٥هِ٥هَبَيْنَّ: كَهَكَ بَنَّكَ هِ٥هَ٥ذَكَ:
كَ٥لَ٥هَ أَ٥جِ٥ ٥هَ٥: هَكَ٥هَ: هَكَيْكَ. ٥كَ٥هَ

(1) L. P. 6. ٥هَ٥هَ٥ (2) L. P. 6. بَنَّكَ٥ (3) L. P. 6. هَكَ٥

زَمْدِه: أَه قَعْدَه: أَه دَمْنَة دِنْهِدْهِ[1]. هِحِهْمَنَة: أَه هَمْلَجَّة هَا: أَه مِحْدَمْنَة: أَه مِحْدَنَة. مِنْكَة: دهُكْب[2] بْعَه سْتَكْنَة: بِرَحَّنَة هِحِهْدَة. دَهْدَه دِب. سْكْد دَهْد هَدْكَة سْمَهْة: هَه دَهْد هِحِهْوِكْد حِجْنَة. مِنْكَة: دهُكْب بْعَه سْتَكْنَة: سْمَهْنَة هِحِهْدَة. دَهْكَة: هِحْد. سْكْد دَهْد قَدْعِبْ هِ هَدَّة لَجْلَمْهَة: مِحْبَة كْجِبَة. مِنْكَة: دهُكْب: سْكْنَة: مِحْبَة هِحِهْدَة. فَعَمَّة دَهْمَة: هَكْة هَقَحْكَة مِحَّمِدَه. مِنْ هَ. لِمِعْمَة طَهْبَة مِحِهْدَّة: دَهْ هَمَّة دَهْد دَحِمَّة هَصْلَة دَكْبَة هِحِهْكِد: هَجِبْ بَقَّة دَحِنَّة لَجْكَ فَكَّة سْبَة هَدْكِبَة. مِؤْمَة مَهْد. دَهْدَه دِب. هَ بْكَبَة مِحْبَة جَ مِحْدَة دَهْمِكْكَ: مِهْلَ دَلِيكَ هَجِبَة مِهْهَدَبَة. دَهْكَة هِحْد. مِنْ هَ مِعْقَة هِكْبَدَة دَهْكِمْهَة هَدْبَة. فَعَمَّة دَكَّة: هِجْمَ هَقَحْكَة مِحْبَدِه. مِنْ هَ. هَدَهَّة مَدَّنَة دَهْمَ مِعْقَة مِهْ: فَكِهِكَّة هَصْلَة دَمْبَة كِلَ. دَهْدَه دِب. هَ بْكَبَة مِحْبَة: هَجِهْكَة هَصْلَة دَمْبَة كِلَ. دَهْدَه دِب. هَ بْكَبَة مِحْبَة: هَجِبْ هَجْكَبْهَة دَهْلَ بْكَمْنَة مِحْبَة دَهْمَة هَ دَهْمَة فَهِمْ. مِكْمَسْهِ هَمَّة دَكَّة فَهْمَة مِحْهَدَّة بْكَمْنَة دَكَّة دَجَة: (دَجِ دَهْبَ[3] دَكَّة دَجَة مِعْهَدَّة دَهْمَة[4] هِ هَدَّة دَهْ كَة. فَعَمَّة دَهْمَة: بْدَدَّة هَقَحْكَة مِنْ. مِنْ هَ. (دَمْمِهِ مِعْدَلَ[5]

(1) P. 5. دَهْمَة (2) P. 5. مِعْمَلَ (3) Desunt in P.
(4) P. et in marg. L. 7. بِعْمَة (5) P. كَعْمَة بْعَمَة

ـهه

حديث الحلاق.

ـد حكى لي بعض من يثق بحديثه ـز.

ـهه قال لي صديق ـد.

صديق عزيز. حكى لي: ـه: ـهـ: ـهـ: ـهـ: ـهـ: ـهـ.

ـهه قال لي بعض أهل الفضل[1].

فضل عزيز. حكى لي عن بعض: أن ـهـ: ـهـ: ـهـ: ـهـ.

حدث لي في بعض ما ذهبت: ذهبت في سفينة[2] من سفن: فوجدت في ـهـ: ـهـ: ـهـ: ـهـ:

قَهَفَّةَ ذَحِيَّنَ. يَحِكَ[1] قَتَفَةَ دِسَّبَ لَحِيَّكَ نَهَفَّةَ دِوِدِيَّنَ.

زَدَدَنَ يَهَ قَتَفَةَ دِحِهَسَبِ لَحِ زَمَّةَ دِلَحِفَهِ وِدِيَّنَ حِوِدِ. قَمَفَّةَ قِحِمَّنَ. دِمَفِيَّكَ كِنَهَفَ دِزَّكَّةَ قَمَفَ. هَدَّنَّةَ. دِنَّهِ دِسَّهَفَّةَ فَمِيَّكَ حَكَهَ: فَمَفِكَ هَقَفَ هَهَفَفَ. هَزِ حِيَّةَ هَكَّ يَكَيَّةَ كَ هَهَفِيَّ: زَكَّ هَيَّفَسَةَ. حَهَ دِلَهَفَفَيَّ دَيَّ: وَهَهَكَّةَ هَكَّ دِيَسَوَ هَهَفَّ: هَدَيَّ كَوَهَكَّةَ نَهَفَّةَ. هَلِحَّنَ. دَكَّ هَفِيَكَ هِ هَهَكَّ وِدِيَّ. فَقَ لَحِفَ كَ دِهِهَسَكَفَ هِ دَفَّ: هَكَّ هِهَحِفَ هِ حَيَّ: هَكَيَّةَ فَحَيَّةَ حِهِيَكَهَفَّةَ فَفِهِ[2]. دَحِحَّنَ. دِحَهَمَّةَ دَهَفَّةَ لَهَمَّهِ زَيَّفَّنَ فَكَهَ يَفَحِ: هَكَ يَفَيَّ. زَيَ دِ هَقَتَفَةَ نَهَدَّةَ: دِحِهَفَّكَرَفَ دِهَهَحِهَّةَ فِزَّ لَفَهَهِفَ.

هَلِحَ هِزَهَّ هَدَّنَّ: دِكَ[3] هِهَهِهَ دِفَحَّةَ دِهَهَفَّ فِلِدَّنَّ: هِ حَيَّةَ دِنْهِطَفَ. كِزَّكَّةَ هَحِشَ.

(1) Deest in P. 5. (2) P. 6. فِهِهِ (3) P. هَلِحَ

بك معجزة من ربه: أفكر بوصية حكيم. عجيب.
غريب في عجائبه. مدهش مقلق. ه. من ربه:
في يعجزه: ضبط من ربه: بحر يعجز: من ربه
ه من ربه (ربه بك)[1]. عجيب. في قصة جزء
يحير وصية: مكه في محمد ملحمة. ومن
ركب غلبة غريب: بحر ه في غلبة ركب
عجيب. فجأة وتر دعوة قصة بحر لغز غير
دفن ربه دفن: مكر ه يقل معجزة
فوق ليلة. معجزة. غريب غير ليلة مقلق
ليلة. فجأة. من: عجز يوم محاكمة. غريب.
جزء ميت. يقل حفلة[2] منزل سبب زكر
ميت. يقل. في محكمة بحر ركب زكر
ميت. غرفة. في ضرب في ركب محيط
ميت. فرقة[3] ميت. غريب غير ميت
في محيط ميت. يقل. في ضرب في يحب
قصة ضحك أه جمعة فهم ميت. غرفة.
في ضرب في طبخ فهم ميت. يعمل
محيط: يوم زمن كم زيكم ديكم يوم:
مخبز زيكم غير غير ضحك: كر
يقل: قبر حفر كم ضحك: مجد من زيكم ركب
ضحك.

(1) P. ربه كم (2) P. حجة (3) P. ملحدة

قصَّة هلبَّة. بحك صَّنَّة[1] دِسْت كحِكَة مَّصَّة دِوِدِصَّ.

هشَّة صَّنَّة مِحَّسْبِ كحل نِسَّة: دِحصَّسصَّنهَّة مَّصَّصِهِ وِدَّصَّ مِحِسْبَس. قصَّة صَّحِصَّة. حَدِ يسوة كحصحِنَّة دِحِسِهِ هَصنب هَصوكَصَّو: بحصَّهَّة صَّحَّة دِنَّكَة صَّة دِحَّسصَّصَّ سَّصَّ[2]: مَّحَة مِ هصَّصَّ وَصَّ. هدَّنَّة. دَّكَ نَصَّب كَصَّبَّة دِيِكَصَّ: هصَّ كَ مِحَّة دِيسوصَّ يَّك هصَّصَّ[3]. كَصَّصَّة كَ سَّحَّة نَّكَصَّة. هلبَّة. دَحَصَّنَّة صَّحَّكَ مَّصَّصَّ دَصَّصَّة: نَّهِ يَّصَّة صَّدَّنَّة: صحِدَّة صَّدَّة مَّحَّنَّة[4]: نَّصَّكَة وَدَّصَّة. دَّحبَّنَّة. دِسَّكَة حصَّة دِصِكَة وَدَّصَّة. نَّصَة كَ صَّة دِحَّحِ نَّصَة وِدَّصَّ: كَ هدِد صَّصَّكَ صَّنَّة حَّحِدَّ مَّصَّصَّ: صَّكَ نَّكَصَّنَّة صَّحَّصَّة. حِدَّة نَّصَّة: صَّنَّة حَكَة صِهَّصَّصَّ دِسَّكَصَّ وَدَّصَّصَّصَّ: مَّحَنَّة دَّكَكَ دَّصَّصَّنَّة كَصَّصَّنَّة بِدِد. صَّصَّحَنَّة كَوَدَّصَّصَّ حدَّبَّ صَّصَّنَّة هَصنب: صَّكَ نَّصَّس[5] صِصَّحَّة دَّصَّ: مَّحصَّدَّة دِحِسِهِ حَدِ دِصِكَ نَّصَّصَّ. نَّم[6]: صَّ هَّحَّة صِكَّصَّ نَّصَّة نَّكَب دَّ دِسوصَّصَّ دِصَّوِدِصَّ كَ صَّوِدِصَّ: هَّصَّب كَ حدِصَّ حَدِ كَصَّكَ. سصَّبَّنَّة. دَّكَ يحِصَّ صَّحَّصَّهَّة

Alia man. add. in صَّ L. 7. 18. صَّة (2) P. L. 18. نَّصَّة (1)
P. صَّصَّة (5) Deest in L. (4) L. صَّصَّسصَّة (3) marg. L. 7.
(6) Deest in P.

ܡܫܡܥ[1] ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܟ ܫܘܦܪ ܡܒܟܝܗ ܟܒܫܗ ܩܕܡܝ.
ܫܘܦܪ ܐܝܬ ܕܡܚܠܦ ܠܫܢܐ ܗܟܢ ܥܠ ܚܕܐ: ܚܕ
ܐܠܝܢ: ܟܠ[2] ܥܝܢ: ܡܫܡܥ ܗܘ. ܥܝܢ ܕܡܫܡܥ[3] ܫܡܥ:
ܗܕܐ ܚܕܐ ܐܒܐ ܟܗ: ܟܠ ܡܫܡܥ. ܐܝܬ ܕܡܫܡܥ ܫܠܟܐ:
ܗܕܐ ܥܝܢ ܚܕܐ: ܥܠ ܕܒܛܠ ܒܠܫܢܐ ܚܕܐ: ܒ
ܐܠܦ ܗܘ ܟܕ ܟܬܒ ܕܒܟܬܒ ܒܘܟ: ܗܠܟܬܟ[4] ܥܝܢ.
ܥܝ ܒܠܟܐ ܗܘ: ܚܙܐ ܕܚܙܐ. ܠܫܡ ܗܠܟܐ: ܫܡܝ.
ܫܡܐ ܟܠ: ܒ ܚܘܕܫ ܒܢ ܠܚܟܐ ܒܝܘܟ ܒܐܥܝ:
ܫܠܚ ܟܠ ܫܡ ܥܝܕ ܒܝܟܕܥ: ܥ ܘܕܐ ܒܐܦܕ
ܫܩܟܗ. ܥܝ ܒܟ ܟ ܢܫܦܗ ܦܒ ܒܐ ܠܝܚ:
ܟ ܒܢ ܠܥܒܕ ܟܗ: ܒܟ ܓ ܢܫܒ. ܠܫܡ ܕܒܟ:
ܒܗܝ ܦܬܟ. ܗܠܐ ܫܠܚ ܟܠ: ܥ ܒܚ ܘܕܐ ܐܠܐ
ܠܚܕ: ܫܟ ܒܢܟ ܒܗܕ ܠܥܒܚ. ܠܫܡ ܫܥܒ:
ܒܗܝ[5]. ܗܐ: ܒܟ ܥܕܐ ܥܕܒ ܥܝܒ ܒܗ:
ܚܒܠܕ ܦ: ܥܟܒ ܒ ܥܝܢ ܥܒܚ. ܠܗ
ܗܠ ܠܒ: ܥ ܘܕܐ ܟ ܠܫܫ ܥܒ. ܥܕ
ܒܟܬܥ ܗܐ ܒ ܕܠܚ ܚܥܒ: ܟ ܥ ܘܕܐ: ܒܟ
ܥ ܒܢ ܥܗܕ ܗ ܒ ܥܒ: ܗ ܚܢ ܥܒ
ܒܫܥ ܒ.

(1) P. V. ܡܫܡܥ (2) Deest in P. L. (3) P. ܫܡ
(4) ubique ܗܠܟܬܟ In marg. L. 7. ܗܠܟܬܟ (5) ܒܗܝ ܫܒ 163

قەھەتتە ھۆتتۈ. يېچىك ئەسى ئۇكسىغ مېۋۇتتە ۋېيىتتۇ.

ھې[1] مۇ لېخ ۋېيىتتۇ: كۇخ سىۋتتۇ مۇنىسىتتە ھىسىتتە ئېرىسىغ مېۋۇتتۇ. ھۇخ سىۋتتۇ ئېھىتتۈ: خې كۇچىتتۇ: ھۇتتە ھەم ئېك. ھۇمۇنىتتە ئېھىتتۈ: ئىغ ھەسۇتتۈ ئۇقەكەھ لېھۇتتۈ: خې ۋېتتۈ كېھ ئىھ كې: يەكلەس ئېتتۈ لەھ حلئتد: ئىغىتتىھ لەھ حتّ خىتّ ئۇسھىھۇتتۈ. ھېۋەتتۈ ئې كىمتۈ[2] (ھكىتتۈ ۋېچۇتتۇ لەھ ھۇتتۈ ۋىكىھتۈ ھكىۋۇكتۈ ھىسىتتىھ[3] مېۋۇتتۇ ھىھتتۈ: ئېكە لېھتچىچ ھكىۋتىچ ۋھىتتچ ۋېچ لېھۋخكلھ ھېسۇ: ھكە ھۇتتۈ كىغىتتۈ. ھكېچتچ ھەچ ھېتتچ ھېسىتچ ۋھېتتۇتتۈ ۋھىتتۈ ۋېچھچىس ھېغىسۇتتۈ ۋېيىتتۈ: ھكە كھېتۇخىسۇ ۋۇسىس. ھەچ ھۇخۇتتۈ ئۇھۇتىتتۈ: ئىسىتتىتتىس[4] لېتتچتۈ ئېغ: ھۇتتۈ ئېكەۋ مېۋۇتتۇ ۋېيىتتۈ. لېتتھ ھۇۋۇتتۈ: ھۇھۇتتۈ. ئىتتۈ يېھەۋ: ئە كە ئىتتۈ. ۋھۇھۇتتۈ ھۇخۇتتۈ: كىتتۈ ئېكە ھىچ يېچتچتۈ: ئۇكە ھېچ سىكە لېھكىس: ئۇھىتتۈ[5]. ھىتتۈ ۋېۋھىھۇتتۈ ھېچچ ھىكىھتۈ: ھۇەتكىتتۈ ۋېكە كىھ كې: ھۇھۇتتۈ ھۇ. ھەھۇتتۈ: ھىتتۈ ئېھىچ لېھكىس ھەكىتتۈ ئېكە كىتىھ كېۋھچ. ۋچ ئىتتۈ: ھىتتۈ ھېچ ھەكىتتۈ: ھەكۇتتۈ ئە ھەۋۇتتۈ خكە كې. لېتتھ ھۇتتۈ: ھۇتتۈ.

(1) P. ھې (2) P. لكمتۈ L. 18. (3) Desunt in L. (4) P. ئىستىتىس (5) Deest in P.

מִן הַבַּיִת הַשֵּׁנִי: וְאֵת בֵּן בְּנוֹ: וְאֵת הַשְּׁנִיָּה מִן הַבַּיִת הַשֵּׁנִי. וְאֶת הַשְּׁנִיָּה מִן הַבַּיִת הַשֵּׁנִי: וְאֶת בֵּן בְּנוֹ: וְאֶת הַשְּׁנִיָּה מִן הַבַּיִת הַשֵּׁנִי. וְאֶת הַשְּׁנִיָּה מִן הַבַּיִת הַשֵּׁנִי: וְאֶת בֵּן בְּנוֹ

ܒܟܟܐ ܐܒܒܝܢ. ܫܗܟ ܘܙܝܢ.

ܐܒܫ ܢܒ ܩܗܐܒ ܢܙܟܝܢ.

ܩܗܐܝ ܒܝܙܝܢ. ܫܗܟ ܘܢ ܘܙܝܢ ܐܫܫܐܐ.

ܙܐܒܒܙܝ ܒܙܩܐܒܒܝ ܚܕܝܬ ܚܟܐ ܢܙܝܐ ܙܟܝܢ ܙܒܟܒܒ
ܒܫ: ܐܙܝܟܒܝܢ ܒܒܒ ܒ ܚ ܟܝܝܢ ܟܝܢ ܫܒܙܒ. ܐܒ
ܒܙܩܐܒܒܝ ܙܐܙܟ ܒܒܙܒܒ: ܐܐ ܐܐ: ܙܒܫܙܝܢ ܫܐܐܒ.
ܐܒܫ[1] ܘܙܝܢ: ܙܐ ܒܒܫܝܢ ܫܫ: ܙ ܟ ܒܒܫܝܢ.
ܐܒܫܝܢ ܒ ܫ ܫܫ: ܙܒܢܐܒܐ ܢܟܐ ܒܟ:
ܒܒܫܐ ܟ ܒܒܒ ܟܝܝ ܒܟܝ ܒܙܒ: ܙܒܐ
ܢܙܒܒ ܐ ܟ ܒܒ. ܒܢ ܒ ܒ ܐ ܟ ܒ ܢ ܟ ܢ ܟ ܒ ܒ ܒ

כי[1]. ועוד שמעתי. בשמעם כשמש בגבורתו כן עתיד הקב"ה שיהא מאיר לצדיקים לעתיד לבא[2]. שנאמר: ואהביו כצאת השמש בגבורתו: כשהוא יוצא מחופתו כך עתיד הקב"ה שיהא מאיר לצדיקים לעתיד לבא. ועוד אחת. כי יהיה בדבר: זה שאמר משה לישראל. אם יהיה בדבר: כמו שאתם אומרים לי שאין אתם מאמינים בי שאני שולח אתכם לארץ ישראל. וא

ڎۡڤۡصِ ٮۡدۡڎ ەۡڤەڎ: ڎهڎَّڎهۡڤڎ[1]: ڎهڤەەڭهڎ.
ەڎَّڎٮ ڎۡڭۡڎۡسەۡڤ ەۡهڭ: ڎەۡڎٮ: دەۡڎٮ ڭ ٮڭۡڎ
ڎۡڭَّڎ ڎۡهڎ دەۡڎ: ڎۡ ڎَّڎٮ ەَۡڤ ڭ ەۡەۡڎۡٮڭ ڎَّڤَّڎ
دۡڭۡڎۡڎۡ: ڎۡ ڎۡهۡڎ ەۡەۡڭۡڭۡڤ: ڎۡڭۡ ڎَّڎٮ ڭۡڎۡسۡ
ڭڭەەس: ەۡڤۡڤ ەۡڎۡڭ ڎۡڤَّڭ ڎۡڤۡڎَّڎ ڎۡڭۡڎۡڤ. ڎۡڭۡڤ ڭۡڭۡ
ڎۡڤ ەڎۡڎَّڎ: ەَّڎ ٮڎٮ ڭۡڎۡڤَّڎ ٮۡ ڤەڭَّسۡڤ:
ڤۡڭۡڎۡ ەۡڎۡڎۡڤ: ەۡڎۡڭۡڎ ەۡڎۡڎۡ ڎۡڎَّڎ ڎَّڎَّڎ سَّڎۡڤ.
ەۡڎَّڎ ڤۡڎۡڭۡەۡ ڎۡ ڭ ڎَّڎۡ ڎۡڭۡڎۡسۡڎۡ ڎۡڎۡ: ڎۡڎَّڎ
ٮۡ ڭۡەۡڎۡ ڎۡڭَّڎ ڎۡڎۡڭۡ ڎۡڎَّڎ: ڎۡ ڎۡڭۡەۡڤَّڎ ەۡڎۡڎۡڎ[2]
ەۡڤَّڎ ڎۡڎۡڭۡڭۡڭۡ ٮۡ ڎۡڎَّڎ ڤۡڎۡڎَّڎ. ەۡسَّڎۡ: ڭۡڎ ەۡڤَّڎۡڎ
ڎۡڎَّڎ ەۡڎۡڤۡڎ. ەۡڭۡ ڎۡڤۡڭۡڭ: ڎۡڎۡڎَّڎ ٮۡ ڤَّڎ: ڎۡڎۡڤۡڎ
ڎۡڎَّڎ ڎۡڭۡڎۡڎَّڎ ڎۡڎۡڤۡڎ ەۡڭۡڎۡڤ ەۡڎۡڎۡڤَّڎ ڎۡڎَّڎ[3]: ەَۡڤ:
ەۡڤَّڭۡڤ ڤۡڎۡڎَّڎ ڭۡڭَّڎ ەَۡڤ: ڎۡ ڎۡڤۡڎۡڎ ڎۡڤَّڎ
ڎۡڭَّڎۡڤ. ەڎَّڎ ڎۡڎۡڎَّڎ. ڭۡڭ ەۡڎۡڭۡڤۡڎ ڤڎٮ ڎَّڎَّڎ
ڎۡڤَّڎۡ: ٮۡ ڎَّڎۡ ڎَّڎَّڎ ڎۡڤَّڎ ڎۡڤَّ. ڎۡڭۡڤ ٮۡ ڎۡڤَّڎ:
ەۡڎۡڤَّڎ ڎۡڤَّڎ ەۡڎَّڎ: ەۡڎۡڎۡ ڎۡڭۡ ڎۡڎۡڤۡڎ ەۡڎۡڎۡڎ.
ەۡڤۡڎۡ ڎۡڎۡڎۡڎ ڤڎٮ ڎَّڎۡ ەۡڎۡڎۡڎ: ڎۡڭۡڎ ڎۡڎۡڎۡڎ
ڭۡڭۡڤَّڎ ڎۡڤَّڎ: ڭۡ ەۡڎۡ ڎَّڎ ڎۡڎۡڎ ڎۡڎۡڎۡڤ. ڎۡڎۡڤَّڎ
ڭۡڭ ڤَّڎۡ ڎَّڎ ڎۡڎ: ڎۡ ڤۡڭۡ ەَۡڤ ەۡڎۡڎَّڎ: ەۡڤَّڎ
ەَۡڤ ڤۡڭۡ ڎۡڤَّڎ: ڭۡ ڤَّڎۡ ەَۡڤ ڭ: ۏۡڭۡ ڎۡڎۡ ەَۡڤ

(1) Deest in P. (2) In marg. L. 7. ەۡڭۡڎ L. 7. 18. ەۡڎۡڭۡڎ
(3) P. ڎۡڎ

دهڤڪ ڤمهڤڪڤ: ڤمڤڪڈڪ ڪڊڤنڈڈ ڤسڪڪ ڤڊڊڊڈ.
وڈ ڤڈڈڈ[1]. ڤڪمڤمڈ ڤڊڈڈ ڤڤڪڪ ڤڤڊڤ ڤڤڪڈ: ڤڪه
ڤڤڪڪ (ڤمڤڈڈ ڤڤمڈڤڈڈ[2] ڤڊڊڊ. وڈ ڤڪڤڤڈ.
ڈڤمڪڈڈ: ڤڈڈ ڈڤڤڈڈ ڤڤڤڈ ڪڊڤنڈڈ: ڤڤڊڊ: ڤ
ڤڊڪڤڈڤ: ڤڤ ڤمڤڤڤڤ: ڤڤ ڪڤڪڪ ڈڪڈڈ. ڈڤڈ ڈڤ
ڤڤڊڪڪڪ ڤڊڪڈڈڤ ڤڤڤڪڪڪ ڤمڤڈڈڤ: ڤڪ ڤڤڤڤ[3]
ڪڤڈڈڈ ڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڈڈڈ ڊڈڈ ڈڈڈ: ڪ ڤڤڤڤڈ
ڪڪڤڈ. ڤڤڤڤڈڤڈ[4] ڤڤ ڪڪ ڤمڤڈڤ: ڈڈڪڪڪڈڈ ڤڈڈڈڈ
ڤڤڈڈڈ ڊڈڈڈ ڤڤڤڈڈ ڪڈڈڤڤڈ. ڤمڤڤڈڈڤ ڊڈڈڈ ڤڪ
ڤڤڪڤڤ: ڈڈڈڤ: ڪڤڈڤ: ڈڈڈڪڤڤ: ڤڤڤڤ:
ڈڤڤڤڤ ڈڊڤڈڈ ڤڤڈڈ: ڈڤڤڤ ڤڈڈڈ: ڪڤڤڤ:
ڈڤڤڈڤڤ ڈڤڪڈڈ ڤڤڈڈڈ: ڈڪڪڤڤ: ڪڤڤڤ:
ڤڊڤڤ: ڤڪڤڤ: ڪڪڈڤ: ڤڤڈڤڤ. ڤڤڤڤڈ
ڤڊڈڈ[5]: ڈڊڈڈڪڤڤ ڊڊڤ ڈڪڈڈ ڈڤڪڤ: ڤڪ
ڤڤڪڤ: ڤڈڈ: ڪڤڈ: ڤڊڊڤ ڤڤڈڈ: ڪڊڈ ڤڤڈڈ: ڤڪڈ
ڪڪڈڈ: ڈڤڤ ڤڪڪ: ڤڪڪڤ ڈڪڈڈ: ڪڤڪ ڈڈڈ:
ڈڤڤڪڤڪڤ: ڈڈڈ: ڈڤڤ ڈڤڪڊڤ: ڈڪڈ
ڤڊڤڈڪ: ڤڤڈ: ڤڤڤڤڤ: ڪڤڤڤ. ڤڊڊڤڤڤڈ
ڤڪ ڤڪڤ ڈڤ ڤڤڪڤڈ ڈڪڈ ڈڈڈ: ڊڈڈ: ڪڪڈڤڈ
ڈڊڤڤ ڤڈڤڤڈ: ڤڪڈڈ: ڪڪڈڈ: ڤڤڊڈڈ ڪڤڈڈ: ڈڪڈڈ

---

(1) P. ڈڈڈڈ (2) Sic seq. in P. ڈڈ (3) L. 7. 18. ڤڤڈڈ
(4) In marg. L. 7. ڤڤڤڤ (5) L. 18. ڤڤڤڤڤ P. L. 7. ڤڪڪڤ

دحدَّة يعمَّة. وثَة ذحبكَنة. هُه دنَوك مَ سَحدَّة مَ مَحدة: حكَّة دهمَّة يكدِهمَّة مه: هُك نهصهمه كصَّة شمَّة دحدَّة دحدَّة يعمَّة: ؟كَ مَ دنوُك هُه دنَوك. مه: دنَّة: كمحَّة سكك كمحَّة كصَّوقَّة نَوُقَّة قَدَّة. وثَة سعبَّنة. دَح وحَة مووَّنة يحدَهَة حمَ هدَه: مهكدَّة حك سَح مَحمَّ هُه مَ دُكُك كم: نمكَة يهُهَة سَح مَحمَّ: مهدَه: مهَّة دَمحكمكهَ كوحبَة: ؟ مَعِك كم سَحدَّة: كمحَّة مَدَة حم. وثَة عمبَّنة. دكَّدَحَة نهصَّة حَوَّة دَكَّة هوَّكَة دَحبَة مَ هُه دَهوَّ: مهكدَّة دَحبَة مَ مَحدَّة دَحبَة مَ مَحدَّة دَحبَة مَ مَح

٥٥٥ ٥٥٥٥٥. ٥٥٥٥٥: ٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥

يحهبَّة بمحتَّة. ٥هـ٥لكَّة دبكنَّة: كهَ دؤجهَّة
كحسهؤه٥ سَهَة جَ أهدنبَ: ٥هَّهَة مَ ؤدهَّة هتهَّة
سَبَ لحيكَة هُكَّة. هنهَّة هدحَّة. وكَ ههلَه٥ حوؤهَّنَّة.
حدؤه٥٥ ؤحدؤكك: سَكَة. ٥ؤ هَجَة: ؤبهَّة ههلَه٥. ب:
ؤ كَ ٥حهكلَّة كهجهَ حوؤهَّنَّة كؤجهَّة: هَحيم كَ
سَكَة جَ هحَمة. ٥كَ هَكَ دهلهة هَم. هنهَّة ٥ؤَّنَّة.
وكَ حبَّة ٥٥هَ٥ حوؤهَّنَّة: جهَه كَ حَمة كحَة كهَّة
دؤهَّة: هَحيحة لحبَّة. أهكَ حدهَّة يعهجَّة حَمة
ههَّة: هَحيحة لحبَّة. أهكَ حدهَّة يعهجَّة حَمة
هَّنَّة٥ه: ؤحهَّة دهَّحجه هُكَّة هه٥هَّه حسحك بهَّة
ههَّة. ٥حهَمهَّة: دُحبَّة زَنَه: جَ جَّة سُكَه هَهَ
حبكَّة دهَهَّة ٥هَهَّة: ؤَّة ٥حكَّة ٥ؤهَحهَ دهَهَّة
٥أهكَهَ. ٥ؤهَة كُ حهَ: أهـ: جَّة هَ٥ه دهَكه هَكه
سَحَه حَهَ٥ حبكَّة: ه٥ه ؤَّحهَّه٥ه ٥٥هحَّه٥ه لهَهَّة.
هنهَّة هكبَّة. وكَ ؤحهَّ ههَّحل حهَهَّهَّة هَحَكَة. ؤكَ ؤحهَّ
دَّحَّة دهَهَّهَ كُ: ٥حبل كحَّة. ؤهِ دهَة ؤكَّة
هَّة هكبَّة: هَهَّهَّة دهَهَة: ٥هَهَّكَ دهَهَة: هَحَكَة
دهَهَة: ٥٥هَهَة دهَهَة: ؤَه٥٥ لحه[1]. ٥هَحهَّة
ؤهَة: هَهَّكَ ٥هَهَّكَ: ٥حكَ هَحَكَة: ٥ه ؤَّة دَّة
ؤهَة: هَهَّكَ ٥هَهَّكَ: ٥حكَ هَحَكَة: ٥ه ؤَّة دَّة
ههَ٥هَّهَ دَّنَّة ٥ه دَّهَّة سَّكَّة: ؤكَ دَّه٥هك جَ
ههَ: هَحَّهَ جَ ؤهَّة. هنهَّة دَحبَّة. دَّهَة[3] دَّهَّة:

(1) (هكة حة٥ .هـ. كه.) (2) (٥كك .ؤ. ٥.) (3) P. ههَة

ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܫܡܥ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܫܡܥ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ. ܐܘ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܫܡܥ. ܘܐܢ ܡܫܬܟܚ ܐܒܕܐ ܗܘ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ: ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ. ܐܘ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ. ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ: ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ. ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ. ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܫܡܥ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ:

حجلمَة دنبه كِ مبه حكب. هدَّنة. بحدمه بحصَّكِ[1]. نُمِ هَ دَيقلِلِ[2] نُكِدَ بحمكَّتهَ بَحد سدَّتِ. هكبُّة. بحدمه لهجنَّة. نُمِ هَ دنبِ حصهَ يجُهَ نهبد: وَنسجَّة حكمذهَ نَه نبقَّة نَه هكلَّكنَّة دَمنة يوج وَمنجِ. ذجبُّة. بحدمه سهلَّكنَّة[3]. نُمِ هَ دسحجِ صَحصَنتهَ حسدَّتِ: مبوحنِ وَمنحنِ: وَلمهدَّة دَمهكَهُلِنَّ دهَدَّة حقلِلِ. همَّة نَدتَّة ذجبُّة حلسهِ نَحمهَ: وَهكَّة نَسدَّنة كَ جنب. نبه لِمذ ملهَهَ نَسدَّة ×همبُّة: دهَدَّة وَصَّتِة: مبنه هَكِ مهَومدِ نَحمهه: وَلمهبَسَّةهه نُمِ دَكتحنة مَحكِ وَمنسجِ. ودَّة مَ حمنتجَّكَ هَمَّة: صَّتِة دِ حجهدَّة. وَجدَهكذ مجهَ: كَ دَّة نَهكَ صَّتِة. نُمِ دنمدَّة دهَدَّة: كَ دَّة نَهكَ صَّتِة. نُمِ دنمدَّة دهَدَّة: دبَ مِ نُكَهِ: مبنه نَسهِ بحَهِ. حهقِ كَ هجل كِ جَصَّتِة: وَجدَّة كَ هجل كِ مجدحلكَهِ. مجنَمذ دِ وَجحهقَّة هوج دَّة: نُمِ هَ دجهقَّة دَّة كَ نَهِ.

قَهمَّة ذجبُّة. مجلد سهَّة دَجمذكَ مَحمَّة مجحَمحبِ.

جنَه جرقَ كَسجذَهَ خَذكَ هحَة: ومنَه وَجهَّة كَمهَحنَّة مجهَمكِ سهَّة: نَمذَ[4] بَحصَّة[5]. ومبه سهَّة

(1) P. حصلا (2) L. 7. دنقلِلِ (3) ubique بحلهه (4) P. هَمذ (5) In L. 7. post. add. (N. E. .كـ .ت .حه نَهمة .حه)

ـد. ٢٠ـ ـد. ٢٠ـ ـد. ٢٠ـ

قصة ملكة. مهد عقسكة حسقتة (دهلسة فحدّة[1].

سعدة إنه حسقت هولسة تصقصة: دمهدّة فعمة فحدّة[2]. ملوة دحنمهه: حل كحدّ وسد مح نهكل سنت هَ لمحدد. حسقة فحمقة. وحة مومدة. هلقة إدخدة إنه إهمقة حمة: وحقة: مقوتة: مدوحتة: بحلصهة. مؤحقة مقوتة: كه بحلة وحقة: أهلة دمقة: أهلة هصة وحد دحصة. مخحجة مهد: حلحة حمومة: كد بحلهد لمحوب أهلة لمقوتهد. مهمؤحتة: دهمهذ مهدّة تصقصة وحد دحصة: وقحتحتة: مله مقحتة: مدحة دهمة مشهة مقحتحة. وحصهة. مخلصهة: حقة دحمذ مقوتة: وتنه. مؤحقة: وحنه: محقهلة. حمؤحتة حتد بصحة: إمه دّكة معتة مؤحة: مله حدمه بدقة وحدمة دكسة. حسقة هدّنة. ومتة خحدقهمهة. إمه هَ دحمؤه يحد دحة بحد: مدحة مهمة مقحة: مدحة مهمة مخحة: صدّة همكموه. مؤقة دحة بحة وحدة دحمة بحد: مله مقحة دحمؤحتة: ي محسكد مدؤحتة: مله مقحة وحقة حدمة كحكتة[3] تسخة. بحيدة همد مهمؤحتة دهمة مشهة وحصهة وكد دحصة: هجتة مهمة دكمؤحتة: مدمة مدؤحتة: هوحتة دتّ هؤة قمة مدؤحتة.

(1) دهلسة فحدّة P. L. 18. (2) فحدّة P. (3) كحكتة P.

ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲙⲁⲩ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲥⲁⲣⲝ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲥⲱⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲛⲟⲩⲥ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲙⲁⲩ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲙ ⲛⲓⲙ

هكم: لزنة دفعكسّة ذمسّة لحصبّة بهة كم كسصم.
ملزنة دهّة كر صيا: فعكسّة فحدّة فقّ كم. حهّ
دزنة دمج مح هكم كمة كم: حمج سجّة فدّلجيّة:
دحمكّة هّملج حم: كر معجس هجّد حمكمها. قّملاه
لحقّة زهّد: دحل دكر يّح دحكلاس: زفكر يلزها.
هكّفة دحمد حمد مذكحم: ماحمم كر قّلسم: دّحيكّة
ممهه قّلسم ملزحل كسصفة فهمج. ماّمج هلحّة
هحجّة: لزنة دحصكّر دنبيّة ماّة زحل: لحقّة كم ملهجّة
كنكمة مّهج. ملزسّة سج يّة لهّة زّة هبكّة. ماحج
سقّة زسّة دقّلسم: يهّد حمقحهّة: كلاسه لحدحقكّة
دزحيّة. هحذبم لمد معتّة لهجّة لحجج كّة. يهّد حم هّجّة
كوحذّة لهكصجم: هج كم حهّة: ملّاحكماس لحكّة
هكبّة: ماكر لهّاحلبماس[1]. ماحج بحجّ يحيّة هحجج:
هحيّة يهة دكر جحّاماس. يهّد كم هجّة: زّمة لجحّة
زّمة ذمسّة: ماكر همبم زّمة دحكلاس. سج حم فحدّتة[2]
سج: ماقّلسبج دحزحهّك. ماحج جحجّ همححهّة: يهّد كم
هجّة: أك هحذبم همبقّة حم بجك هحذهّة. حمج بحصكّة لمد
دهّذهّة: هحذبم مجحنيسّة. ماهكسّة فحدّتة: أه لهماك
همبقّة مجحجة: أه لبهّبد مح همبقّة. ماّه همبقّة:
أج مجحهجم مح بحصكّر[3] جّسدّة حجبكّج: هّ دحكلاس
ماكر يعبّك مبهّدّة. هوّة دبهّبد مح همبقّة: لهحقّسجمجهّة

(1) P. L. 7. ماحكماس (2) In marg. L. 7. بحدّة (3) P. حقّة

ודברתם[1] בהם בזה יבין הבן[2]: כמה זכה אברהם
שנתחבב לפני המקום. שלא דבר הכתוב אלא
כך: ודברתם בהם בזה יבין. בכך נתחבב
אברהם לפני המקום: שכל שבעה וכל שבעה
בזכות אברהם. ואין בהם אלא שבעה: שבת
ראש חדש. ראש השנה: יום הכפורים: שלש
רגלים. שבת בראשית. ואין בהם אלא שש:
ואין בהם אלא שש. ואין בהם אלא חמש. ואין
בהם אלא ארבע. ואין בהם אלא שלש. ואין
בהם אלא שתים. ואין בהם אלא אחת.

פרשת עקב. שכר מצות ועונשן.

עקב תשמעון: עקב שתהיו שומעים ועושים:
ושמר[1] ה' אלהיך לך: שומר הוא לך שכר
שכר מצוה. ואת הברית: זו ברית מילה. ואת
החסד: אלו גמילות חסדים. שנשבע לאבתיך:
שנשבע לאבות העולם. ואהבך: אוהב הוא
לישראל. וברכך: בברכת התורה. ורבך: ברבוי
בנים. וברך פרי בטנך: אלו עוברים. ופרי
אדמתך: אלו מעשה ידיהם. דגנך: זה הבר.
ותירשך: זה היין. ויצהרך: זה השמן. שגרי
אלפיך: אלו הבהמה. ועשתרות צאנך: אלו
הכבשים. על האדמה: אלו הפירות. אשר נשבע
לאבתיך: שנשבע לאבות העולם. לתת לך:
לישראל. ברוך תהיה: בעולם הזה. מכל העמים:
שבעולם. לא יהיה בך עקר: שלא יהיה בישראל
עקר. ובעקרתך: שלא יהיו נשותיהם עקרות.

(1) P. ודברתם (2) I.. בהם (3) P. שם V. שם

مِقْكِرَهُ سعبَّنْ. مِيحِلْ هَمْكَسَنْ دِنْتَيْنْ.
هَ
قَهَهَّنْ فَدِهَّنْ. هَمْكَنْ دِنْتَيْنْ بَكْ هَبْهَدَهِ هَمْكَسَنْ.

كَبَّنْ نَبْهَهَبَهَ: خِي هِلِبْ كِ هَهَّكْ هَبْهَ كِ هَبْهَ: يَبْهَبَ كِ هَكْبَكْ خِيهَهَ هَبْكَ هَهَبَهَ دِبْهَبَّنْ دِبْهَ هَكْبَ هَبْهَ. هَهَبَ هِ حَبَّدِ هَهَبَ: هَهَ هَبْهَ هَبْهَ هَكْبَ هَبْهَ: هَهَبَ هَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ. هَبْهَ هَهَبَ: هَهَبَ هَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ. هَبْهَ هَبْهَ: خِي هَبْهَ نَبْهَ نَبْهَهَبَهَ حَبِيهِ هَسِ. هَبْهَ تَسْبَّنْ نِبْهَدَ: خِي هَبْهَ نَبْهَ حِبْهَبَّنْ: نِبْهَدَ: فَبْهَبَّنْ فَلَهَسَ: دِهِبْهَهَ. هَبْهَبَّنْ نِهَهَبَهَدَ: دِهِبْهَهَ هَبْهَ. تَسْبَّنْ نِبْهَدَ: نَبْهِ نَبْهَ كَبْهَ هَهَبَهَهَ: كَ هَبْهَهَ هَهَبَهَهَ حَبَّبْهَ دِبْتَيْنْ. حَهَّ دَبْهِ نَبْهَ هَبْهَ فَلَهَسَ: حَلَهَهَ هِ كَ حَبَهَبَهَ. نَبَّنْ يَهَهَبَ نِبْهَدَ: مِيحِلْ نَبَّنْ نَبَّحَبَهَبَهَ[1] دِنْبَدَ كَ نَبَّنْ نَبْهَدَ: وَ حَبِيهِ حَبَهَّهَ وَهَهَبَّنْ: هَهَكَسَنْ دِبْتَيْنْ نَبَّنْ: هَكَ هَبْهَبَّكَ حَبَكَهَّهَ. هَهَ هَهَ نِبْهَدَ: هَهَبَ حَبَكَهَّهَ: هَبَّنْ بَبَّنْ. حَبَدَ هَهَ هَبْهَ هِ دِبْهَبَ لَهَ نَبَّنْ: هَهَبَ هَبْهَبَ. هَبْهَ بَبِ هِ هَبَّنْهَ نِبْهَدَ: كَ هَبْهَهَ هَبْهَهَ هِ نَبَّنْ: نَبْهَ يَهَقَهَ نَبْهَ لَهَبَّنْهَ. هَهَ هَبْهَهَ هَبْهَهَ هَبْهَ نَبْهَ: نَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ هَبْهَ: نَبْهَ هَبْهَهَ دَبْهَبَّهَ هَبْهَ هِ نَبْهَ. نَبْهَ نِهَهَ نِبْهَدَ:

(1) نَبَّحَبَهَبَهَ L. 18 نَبَّحَبَهَبَهَ P. سو قَدْهَهَ. 709

.ך. .כ. .ל. .מ. .נ. .ס. .ע. .פ. .צ. .ק. .ר. .ש. .ת.

هَكْنِهِ أَهَّا: هدِّهِجْهِ يَهِمَّ كِهِ هَهِدَّنِهِ يَهِمَّكِهِ. جَدِهَكَةَ لَجِ هَجِنَّ: دِلَهِكَّهَهَ[1] هَهَّنَ دِهَّجِنَّ تَسِجَّةَ كَ تَنِهِ: لَيَّنِهِ هَجَ. هَهَ دِهَهَلِلَ جَهَهِ: لَجِ هَدَّهَ دِجَّهِ دِجَّةَ حِجِ هَهَهَجِهَ: هَجِهَجَّةَ تَسِجَّةَ أَه هَهِحَّنَّ كَ هِدِيَ: هَلَكِهَ تَسِجَّةَ سَّنَّ كَ هَفِيَ.

قَهَهَهَّ دَجِجَّنَ. هِجِكَ دِدَّكِ جِنَّةَ هَجَ هَلَجَّةَ جِدَهِيَ.

لَكِجَّنَ هَ جِنَّ: هَجَ هَلَجَّ جِدَهِنَّ هدِيَّنَّ هَهَّكَ: هَكَّةَ نَهِهَصَ دِدَّجِ. جَدِهَّنَّ هَ. دِهِيَ جِنَّ لَهَهَ دِجِدَهِنَّ جِنَّكَ. هَدَّنَّ دِيَ. دِهِيَ جِدَهِنَّ يِمِ جِنَّ حِهِبَ. جَدَّكَ. دِكَ جِنَّ كِجِدَهِنَّ يِسِيَ: أَكَكَّ هِجِهَ دِجِدَهِنَّ جِنَّ يِهِسِيَ. هَلَهَهِ جَدَّهَهَّ دِدَّكِ جَدِهَّنَّ هَهَكِ: هَجِلِهَّنَّ دَسِهَ: هَجَّنَّ هِجِهَّ. هدِيَ دِنَّنَّ دِيمِ دِنَّنَّ هَّهَكَ هَّجِكَ: دِدَكَنَّ وَتِ سَّجِ: دَهَهَذَهَّ: دِجَهَّ: دَهَصَلَكَ: دَجَذَجِهَّ. دَهَهَذَهَّ هَ: دَهَّ دِجَدِ هَّجِكَ هَكِ هَلِهَّ: هَ أَنِهِيَ دِيَجَكَ جَكَلِهِ: هَوَتِ نِهَدَّ يَمِ هِجَجَّ هَهِجَ يَكَذَهَ كِ. هدِّكَهَّهَّ دِنَهَهَهَّهَ دِهَّدَّنَّ نَهِجَ هَنِهِ كَ جِنَّ: كِكَّنَّ. دِجَهَّ دِ: جَدِ سَّجِ لَهَهَ كَ نَهَهَهَهَّ: هِيَجِكَ أَه يَجَهَهِ جَهَجَذَهِهَ. دَهَصَلَكَ: هَ جَهَجَذَجِهَ هَنِيَكِ هَكَهَ. هَّهَكَ كِهِ هِجَجَّهِ هدَّكِ هَّنَّ. هَجَجَذَهَجَّ: هَ جَهَهَهِ

(1) دِلَهِكَّهَهَ In L. 7, post. add. هَهَكَّهَهَ ubique

ויאמר : לא יעקב כי אם ישראל : ויאמר אליו : מה שמך ויאמר
יעקב : ויאמר לא יאמר עוד שמך יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
וישראל : ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר : למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם : ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים
פנים אל פנים ותנצל נפשי : וישא לו יעקב כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכו : על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש ירך יעקב בגיד הנשה :
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות : ויעבר
הוא לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו אל אחיו :
וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו ויבכו :
וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך : ותגשנה השפחות הנה
וילדיהן וישתחוו : ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו אחרי כן נגש
יוסף ורחל ויתחוו : ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי
ויאמר למצא חן בעיני אדני : ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך
אשר לך : ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת
מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני :
קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל
ויפצר בו ויקח : ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך : ויאמר אליו
אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ופצתים יום
אחד ומתו כל הצאן : יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל
אדני שעירה : ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי
ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני : וישב עשו ביום ההוא
לדרכו שעירה : ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה
סכות על כן קרא שם המקום סכות : ויבא יעקב שלם עיר שכם

(א) ל׳ הנשמרת כדי שלא

مُنكم عقلكة دنبهصم: مح زُكّة هَ صعبح. مح
دقّنح هَحل لهصحل عهلكنّة: لهصحل قهصقّة دزُكّة
ضنح. مزّهدنبِ: دعهحدّة عخنّة هَ هَ: دَحسقّة
معلكّ مُحدّة هَهْ. مُكّة: عخة نقهك زُكّنّ: نمع
هَ دَحكحج زَقد هنهذّهصم[1] دعقلكّة: مُصهخة
هدهجّصم. معجزّة دحهسهجّة لهصم: حلّة عخة
يقدّهد. هَ كح دهصهذ لهصهذ: معذّة. مُحعهجّة
معكّهة دقّحد نّهذح نمم مُنزّهدح. معجح هنزّهة:
حصّهمّة مُعهمّة هحدّنّة لهصم نّهيهد. معم[2]
دَلهعهجّة دهلحّة كد هَقِ: كد يهخحّة لهّهصم.
دَلهّة حلّة نجّدقّ خجيل نمم: مُلهسّة معهقّهد نّهذح. حدّيع
دزُهبّة: يهدة دهلحّة: مخلحّة هَ دهّهة: ملحدّة
سخصّة ندّحدجة. مزُهبة دقّنح كصخصّهعهصم: دزُهبة
كد يهسع ندّهصم: دكد يهمخد معهزّة هدهصم.
مُلحل عخنّة دمح مخلحّة هحزُهصّهتس: مزّقِ[3] كد حلم:
نمع دَلحنّة يعكح مُعضيحل[4]. حدّيع دزُهذ سخصّة:
يحصّة خلا هقّهة دهلحّة: مُحدّنّة كد يهيد قهصحم.
معهيل دحل همدّ حلحصّة: خوّة مح هُحّة هَ: خوّة
دم حقّة. لحل مخلا دهلحّة: يكد دَسخلّة مح حلّة
وّدح دَهصح. مُلنّوّهصم: نمع دَحضحّة حلّة هُكد

(1) هنهذّهصم P. Sed in L. 7. هنهذّهصم
(2) L. 18. هنه
(3) L. نمم
(4) (N. E. كد عخنّة مهكّة مخلحّة)

ح ح ح

مجموعه نوشته‌های دینی و فلسفی: ۱۷۶

(۱) L. بمعنی (۲) P. بنسی (۳) P. کلیم (۴) P. 18. مکتوب

ܐܘ ܐܝܟ ܠܐ ܒܥܝ ܠܡܬܒܥ ܡܢܝ: ܒܪܝܟ ܐܢܐ ܠܟ ܐܠܐ ܠܡܬܒܥ ܐܢܐ ܗܘ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ: ܕܐܢ ܐܢܐ ܐܙܠ ܒܗ ܐܦ ܐܢܐ ܐܙܠ ܒܗ. ܐܡܪ ܠܗ: ܐܦ

دهدبة بُكَة يهبكة: ودنهنه يهبه. ح يهحمة: ولحدة جنة هدهمنة نهتكبه. ومحك دحدة وهة: وُبقة همة حدل دة نعد بحمهك: بُه دحهكنة بحدة دُكك: سهمة: بحة: كنتة: أحلهدنة: يدنة: بحهكنة: مهكفنة: دبه ودنسدنة هُه. وكتة دبه دبُه هُبه حلهه[1] يهفكة: ودهدُه بحة يهبُك: مدُه دنتنة تبتة نهتة بنسدهِ دة. بُه دنهدة سحهة: دده حدُ: دُكة هههنه. حهه دُهة بده هه يحلة: ودهدة هبُهد بده ه وحهة: دُكة يحة ودهدة حبُه. لهههدههه[2] جه بهنهدة: لهنة هكتة هُد هه دُتة لهبُكهه دُسد بُعه؟ هب: مهك هَ دبهنُه سدُتة دُبكنهه هدهُدبُه. ونهُه دنهههنبه: دهبسك دُهههه دبُكة كد مهحسة. وبُهُة سهحنة دهنة هكبُة: دهبُة: مه حل بكُة: دهسُهُة هكه ونكبة: كد هُكة لهسهنه. دهدبه هُ: وُبقة همة حدل دة نعد بحمهك: بُه دحهكنة بحدة دُكك: سهمة: بحة: كنتة: أحلهدنة: يدنة: بحهكنة: مهكفنة: دبه ودنسدنة هُه. وكتة دبه دبُه هُبه حلهه[1] يهفكة: ودهدُه بحة يهبُك: مدُه دنتنة تبتة نهتة بنسدهِ دة. بُه دنهدة سحهة: دده حدُ: دُكة هههنه. حهه دُهة بده هه يحلة: ودهدة هبُهد بده ه وحهة: دُكة يحة ودهدة حبُه. لهههدههه[2] جه بهنهدة: لهنة هكتة هُد هه دُتة لهبُكهه دُسد بُعه؟ هب: مهك هَ دبهنُه سدُتة دُبكنهه هدهُدبُه. ونهُه دنهههنبه: دهبسك دُهههه دبُكة كد مهحسة. وبُهُة سهحنة دهنة هكبُة: دهبُة: مه حل بكُة: دهسُهُة هكه ونكبة: كد هُكة لهسهنه. دهدبه

(1) L. حلهه (2) o post. add. in L. 7. هههنهههه

ܒܟܕ ܕܐ. ܗܘ ܠܟ ܡܢ ܠܒܪܟܬ. ܟܕ ܐܬܐ ܠܗ ܡܢ: ܐܡ ܒܟܝ ܐܢ ܠܐ ܒܟܝ: ܐܢ ܡܢ ܒܟܘ ܐܢ ܩܢܝ ܠܗ: ܐܢ ܡܢ ܒܟܘ ܐܢ ܠܐ ܒܟܝ ܠܗ ܡܢ ܐܢ ܐܢ ܠܐ ܒܟܝ ܠܗ ܡܢ ܐܢ ܐ

دقّس مح فلدّة: خح محكوو زنّد محصه مخلحح لمحصنة: لحبؤنهم حدّم ملّه لحلنّهم. معم هّدة زنّتم مح: كد مصتحنّة لمصمصهّة دحدكدس دّنس ماهدم: دمح فلدّة عّنهّة مّدة: معمنّصة دلحنّة بكد كّد مصصّة. تسدّنة دم مصحنّة كه شّتس ماهدم: دلكمذهّنة مخلحّنة: ماحصحّهّة مح زقّة مصلحّنة. ماحم دحم: كد بحذحكمهّة لمّم حد مصّة: حّت مح بحذحكمهّة مصّة. ماننة دمح مخكّة دحدكدس كمه كم قدهه: همّنة قنّهنة سّت لمححة. مخمنّة مح. دمحمد مهنّصة معمذقّة أه سّد محدم حّنقّة كد محمد: زكد محمد دمّنة دمح عّنهّة دلمهة. مخمنّة مح. زكذ جنّة ينّد لمصدم ح محمد: نحنّة دكد حّد دمكه محسّس. مخكّة همم. دلمهّصه معه محمد: دكد حهّصهّة دسّة وكنّهم محذكد. مزّدّة. مخحصّة سّقّ قمذهّم: مح معمحتّة مّدة لحتّصه. دمصّة. دمحنّة خسّنّه مح سّة دحكمذهّنة دّنسّنة. مخّة. دكد حّد مصّصهّة محسّس حمّنة تسّنة. دحكه مخّم: زكد حمدّد معهدّنة سّصم[1]. مخحنّة. دكد محتّة حمدّد معهدّنة وتة محدم مّم دمهّنة: مخكمه دحكمه لحتّصنة معهدّنة مصحّة. مي تسّنة محتّد دحكمه: سم حلمهّ دقنة. مخمّنة. دكد نصتّة مصدكد حدكدس: زكد مؤمّد معمهنّة[2]: مخحكم مّم

(1) سّصم L. 7. (2) P. معمهنّة

ומשה דאמר לאהרן: אי דאכלת לאו חובה היה
הוא. ומנין שאין מחשבין בשבת? אלא הכי: אלו
שהיה חובה אכילה: אבל אתמול? אי אתה
אוכל חובה היום: אלו מנחת חובה של יום?

פרשתא שביעאה. מילואים שנים עשר.

ויקרא את משה: מכאן שנתנבא בלשון שמשרתו
נתנבא בו: ויאמר אל אהרן: בלשון שבני אדם
מדברים זה עם זה: קח את עגל בן בקר: אמר
לו משה לאהרן: אהרן אחי, קח לך עגל בן בקר
שתכפר על חטא העגל: ואת איל לעולה: אמר
לו משה לאהרן: אהרן אחי, קח לך איל לעולה
שתכפר על חטא שעשית איל לעולה: תמימים:
שלא יהא בהם מום: והקרב לפני יי: אמר לו
משה לאהרן: אהרן אחי, קרב לפני המזבח
ועשה כל עבודתך. ודבר אל בני ישראל לאמר:
כלל דבר הוא שכל מי שהוא מן השבט הזה
לא יהא בו מום: קחו שעיר עזים אחד לחטאת:
שעיר עזים אחד לחטאת: ועגל וכבש בני שנה
תמימים: שנה תמימים: לעולה: לעולה: ושור
ואיל לשלמים: לשלמים: לזבח לפני יי: לזבח
לפני יי: ומנחה בלולה בשמן: בשמן: כי היום
יי נראה אליכם: אמר להם משה לישראל:
הקריבו לפני המקום כדי שיראה לכם שכינתו
ביניכם: כי אתם מקריבים היום: אמר להם
משה לישראל: אתם מקריבים היום כדי שיראה
לכם שכינתו ביניכם. ויקחו את אשר צוה משה:
אמר להם משה לישראל: הביאו לפני המקום
כל מה שצוה משה: אל פני האהל: אמר להם
משה לישראל: אל תהיו מתרחקים מן האהל
בשעה שהכהן עובד עבודתו: ויקרבו כל העדה:
אמר להם משה לישראל: הקריבו לפני המקום
כל מה שצוה משה: ויעמדו לפני יי: אמר להם
משה לישראל: עמדו לפני המקום: ויקרב משה
ואהרן: אמר להם משה לישראל: קרבו לפני
המקום: ויקחו בני אהרן את הדם: אמר להם
משה לישראל: הביאו לפני המקום כל מה שצוה
משה: ויתן על קרנות המזבח: אמר להם משה
לישראל: תנו על קרנות המזבח: ואת הדם יצק
אל יסוד המזבח. ואת החלב מן השור ומן האיל:
אמר להם משה לישראל: כל חלב שהוא מן
השור ומן האיל: הכריעו על האשים: אמר להם
משה לישראל: הכריעו על האשים: ויקטר
המזבח: אמר להם משה לישראל: הקטירו על
המזבח. ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה: אמר להם משה לישראל: הבשר והעור
שרפו באש מחוץ למחנה: כאשר צוה יי את משה:
כל מה שצוה משה לישראל: כן עשו בני ישראל
את כל הדבר: כל מה שצוה משה לישראל: כן
עשו בני ישראל את כל הדבר. וירא כל העם
וירנו: אמר להם משה לישראל: ראו וירנו:
ויפלו על פניהם: אמר להם משה לישראל: נפלו
על פניכם. ויהי ביום השמיני: אמר להם משה
לישראל: ביום השמיני שהוא ראש חדש ניסן
שהוא ראש השנה לחדשים: קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל: אמר להם משה לישראל:
קרבו לפני המקום: ויאמר אל אהרן: אמר לו
משה לאהרן: אהרן אחי, קרב לפני המזבח
ועשה כל עבודתך: קח לך עגל בן בקר לחטאת:
אמר לו משה לאהרן: אהרן אחי, קח לך עגל בן
בקר שתכפר על חטא העגל: ואיל לעולה: אמר
לו משה לאהרן: אהרן אחי, קח לך איל לעולה
שתכפר על חטא שעשית איל לעולה: תמימים:
שלא יהא בהם מום: ובקר ואיל לשלמים: לשלמים:
לזבח לפני יי: לזבח לפני יי: ומנחה בלולה
בשמן: בשמן: כי היום יי נראה אליכם: אמר
להם משה לישראל: הקריבו לפני המקום כדי
שיראה לכם שכינתו ביניכם: כי אתם מקריבים
היום: אמר להם משה לישראל: אתם מקריבים
היום כדי שיראה לכם שכינתו ביניכם. ויקחו
את אשר צוה משה: אמר להם משה לישראל:
הביאו לפני המקום כל מה שצוה משה: אל פני
האהל: אמר להם משה לישראל: אל תהיו
מתרחקים מן האהל בשעה שהכהן עובד עבודתו:
ויקרבו כל העדה: אמר להם משה לישראל:
הקריבו לפני המקום כל מה שצוה משה: ויעמדו
לפני יי: אמר להם משה לישראל: עמדו לפני
המקום: ויקרב משה ואהרן: אמר להם משה
לישראל: קרבו לפני המקום: ויקחו בני אהרן
את הדם: אמר להם משה לישראל: הביאו לפני
המקום כל מה שצוה משה: ויתן על קרנות
המזבח: אמר להם משה לישראל: תנו על קרנות
המזבח: ואת הדם יצק אל יסוד המזבח. ואת
החלב: אמר להם משה לישראל: כל חלב שהוא

(1) In marg. L. 7. ובקר P. L. ובקרא

قدّصّة: هيدنه دنه يسه صّم دنّة دنعكم. نج هيّة نج دنّة حصحكم كعنّة دقّحصّة: صّمصّيه مم حم صّمصّيه دنعكم نجنّة كجكولصّة[1] دنصّة: مم ّيدّة كيدّة دقّحّة. صّكّيّة دّصّة دّصّة: حدّصّ حيّصّة لحصّة صّمصّيه دّنّ صّمصّيه دّنّ ّسلحّ. صّنّة حعكم هيّة. صّحّ هكم وّحتّ. صّمصّيه دّنّ صّمصّيه[2] لصّصّم دّعكّة دّنصّة نصّعكم: نج حصّكّ حكم صّنّة هكم وّحتّ: صّمصّيه حيّصّ دّنّة دّصّة دّنصّة مم لكسه: حم ّيتّنّة دّنّكّ دّنصّة: نج صّحّة مم ّيصّ دّنّ دّنّكّ: نصّعكم هكم صّنّة هكم وّحتّ: صّمصّيه حيّصّ دّنّة دّنصّة مم لكسه: حم ّيتّنّة دّنّكّ دّهصّكّ: نج صّحّة مم حدّنّ دّنّ دّنّكّ

ומי שנתן לו: לפי שאין יכול: כגון שהשאילו
לחבירו ואבדו בשעת השאלה. אבל אם לקחו
ואבדו: לפי שהוא ספק: שמא נתן ושמא לא
נתן: יש שהוא ספק ומי שהוא ודאי: כגון
שהשאילו לשומר שכר ואבדו. ומי שהוא ודאי:
כגון שהשאילו לשומר חנם: יש שהוא ודאי
ומי שהוא ספק: כגון שהשאילו לאחד מן
השותפין: יש שהוא ספק ומי שהוא ודאי:
כגון שהשאילו לאחד מן הלוקחין:

פרק ה' הלכה א'. שלשה שמתפללין תפלתן:

כל המתפלל צריך שיכוין לבו בכל
תפלתו: ומהו כוונה: שיהא לבו מיושב
עליו כאדם שבא לפני המלך: ואם היה
קורא ושונה ומהלך אחורי בית הכנסת
או שהיה על גבי גג או על גבי אילן
ומתכוין לבו לבית הכנסת: יש לו שכר
כמי שהתפלל בבית הכנסת: ומי שהיה
יושב בבית הכנסת ולבו לדברים אחרים:
אין לו שכר תפלה עד שיכוין לבו:

وصعّصوة. صعصوم هجة نبهة: هن دجّة حتّة:
صؤم حدوهكصنة صعصوم هجة: هن دجّة حتّة
ةدّة لهم بُقّصّة بُستّة حصوقصة دهّة: حم بُدهب
حُتّة حكصنة: وصنة صعصوم حسّوصة: ونعبة تّحكة
دبُكصبؤصة. صعصوم هجة[1]: عنّة دبُنة دنّة:
وصّة دبُه كُة نهسّة دبّة. صعصوم هجة: هن بُقّصّة
دّحجة صّة صّة. وحكة دّة: حجبّة دبّة صّكة
دّصكصه قوصّة دقّصكه عكسّة نبه صّحّة: حة
حوصّصنة هجة حوصّصنة: مح بُقّة حم صّصب مح بنّة:
صؤم دّختّة بحدوه: حم مجهّصكبة: هبّكة. وصقّصصنة:
كة صّة حصّة جكسوة: بُكة وجوّة كاه تسدّنة كعنّة
صعبذه: وّصذه: دوصّنة بُم صحصّوصّنة. سؤ مح. هن
دّصوقّة: دمح نّهكة لكلصّة دّحبّة. دبُذوبُ بم. هن
دّحبصّة وحنّة: بُم دبُعذ قصكه: بُحّتّة كم حكوه
حم صعصنة بعجوه جنّة وجبصّة. دبُكه[2]. هن تصوهّنة:
دوبوص فبُكّة مح وّة نة وتختّة وحقّصة: وعذّة. دبُذجد.
هن دصّنّة صحصوبُّة: كهنّحصبُّة. دبُعجد. هن دصّة:
دّحبُة صّتّة وذوّة. دبُعة. هن دهّة نة: نحصّة دبُوصّوصّة.
دبُصّنة. هن دوصّة: دكنّصّة مح نّهكة صنكلة. دبُصّنة.
هن دبُحبوّة: بُم دبُعذ هبُوكوكصه: دبُحبّة كم دبُصّم
نحصّم حبوّة: حصعصوصبُنّ تسدّنة: هن دبُهبذ حصنكة.

(1) In marg. L. 7. صوم ubique مح (2) P. بكصة

ةرورضلا ىلع ةلدالا ةلالدلا نم ةلدالا ىلع ةلالدلا ةرورضلا
ةلالدلا. ةلالدلا نم ةلدالا ىلع ةلالدلا: لا ةلالد ىلع ةلالدلا
لا ةلالد ىلع ةلدالا: لا ةلالد ىلع ةلالدلا ةلالدلا ةلدالا
ةلالدلا ةلالدلا ةلدالا ةلالدلا ةلالدلا ةلدالا[1].
ةلالدلا ةلدالا: ةلالدلا ةلدالا ةلالدلا ةلالدلا ةلدالا
ةلالدلا ةلدالا ةلالدلا ةلالدلا ةلدالا ةلالدلا ةلالدل

كيكة دبيّة حدّمة. وحد مخصّة ذه مخحّة دبيّة حمّة حدّمة وهكا. وهمة همّة: ميكك حمّة: ميّة دمخدمة: ديّة حدّمة. ميّة همّة دبيّة حدّمة[1] مخدمة دبيّة حدّمة: ميّة حمّة: وهمة مخمة حدّمة حدّمة. حمّة دم مخيّة دخة معمة ديّة: حدمة وكمة ديّة مخحّة حدّمة مخحّة دخة مخمة وهمة: دخة مخمة وهمة دبيّة مخحّة وهمة ديّة: ميّة مخمة حدّمة: وكم قدّة حمة وهمة حدّة دخة وهمة ديّة. وحد مخمة: ي لمة مخدّة ديّة وهمة ديّة: ديخدّة مّمة دبيّة مخمة وهمة: مخيّة مخمة دمّة مخمة: ي لمة وهمة حمّة مخمة مخيّة: وكم مخدّة ديّة. ي دم ديّة حد دمّة مخمة: حدمة مم كمة مخّة وحد مخّة حمّة مخمة وهمة حدّة مخمة. ميّة مخمة مخمة حدّة مخمة: دمخمة مخمة لمة مخمة حمّة مخمة: مخمة دم مخمة دمّة مم حد قمة. مخمة دم مخمة حدّة مخمة حمّة كم ميّة مخمة: مخمة: ديّة مخمة مخمة: كم مخمة مخمة: مخمة مخمة. وحد مخمة: مخمة مخمة: ديّة مخمة مخمة: مخمة مخمة: مخمة مخمة:

٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥

مصحمهم: حلك حسم كلمهة. حتة. همقذ دمة لمقمدمهد[1] ٥٥: دلحيكحهه حلك سقة حدقة وتلحلحة مزمر. دحدة. همهقة دمة: لهه دحدحمنهه همدة دحدمنهه شحص[2] ممحمم. دحصة. هدّمة دمة: مذ دحلك حلك: مله حلك دمّة دحد: ٥٥. حدّة. همّة حسهة معمحمّة دهمصهه نه سهذهه. مه هّة وتة: ك وهّة حسمة دمة كسهد: نك همحسمة دحلصه همّة فلحّة مسقة مه.

قصصة معمة. حلك دمّة دمّ حد حدّمهّة حدّهقة.

مه لحذ نكه حكسهه: حد دهد نعمد كمحد نع حتة: مدحذ نعه نع لهّة حمحدة: نك همحمة لمهذ هّتة لمكلهسهه همسهه نعهقسه: همحد معمة دّة مذ لمد نحد كم حسة نحد كم لمد مد مصدنة: مهه حمّة نحّة حلكم. مذ حتة: ٥٥. دنك نسة نمه: ٥٥ شهذ ذه: همهه مصحة حدحم. دك حتة نكهم حمحقمهة: مسهم كه مصحه. مسقصة مكتمة: حد مد ٥٥ مذ مهدّة نكة مصه: ممه ٥٥: همسصه: مهقصدّة تسدّة كه نعمه مسحده: دلمصقسهه مد صدّم حسة سؤة حققتة هك لمنة دلمة تلكه تقم: همسهقّده حمنكه مصم ي

(1) كحقحتهه P. (2) سحصم P.

ﻛﺘﺎ ﺣﻬﺠﺘﺤﻮ ﻫﻤﺤﻤﻢ : ﺟﺎﻫﺎ : ﺩﺍﻫﺎ. ﻫﻬﺠﺘﺤﻮ ﺣﺘﺎ ﺟﺪﻛﻤﻬﺘﺤﻮ ﻫﺎﺫﻳﻢ : ﺟﺎﻫﺎ : ﺣﻬﻤﺤﻤﻬﺎ ﻫﻘﻬﻬﻮ. ﻳﻬﺠﻢ ﻛﻢ. ﻫﻤﻬﻤﻬﺎ ﻫﺘﺎ ﺭﻗﻤﻜﺎ ﺩﻳﻤﺎ ﺣﺠﺪﻛﺎ: ﻟﻬﻮ ﺩﻳﻬﻪﻤﺎ ﺭﺎﻫﺪ ﻫﻤﺤﻬﺎ ﻫﺪﻡ ﻓﺠﺎ ﻫﻢ ﻫﻜﺘﺎ ﻫﻤﻜﻴ: ﻫﺩﻫﻜﺎ ﻫﻬﻤﺎ ﻫﻬﺠﻬﺪ ﻫﻴﺪﻛﺎ ﻫﻢ ﻫﻬﻬﺎ ﻫﻜﺘﺎ ﻫﻬﻬﻬﺎ: ﻫﺩ ﻫﺪﻫﻬﻢ. ﻫﻬﻠﻤﺎ ﺭﻳﻬﺪ: ﻫﻜﺎ ﻫﻜﻠﻬﺎ ﻫﻬﺎ ﻫﻬﺠﻜﺎ. (ﻫﻬﻢ ﺩﻳﻬﻢ[1] ﺩﻳﻬﺪﺍ: ﻫﺪ ﻫﻜﻬ ﺩﻬﻬﺪﻬﻢ ﺣﺪﻛﺎ: ﺩﻛﺎ ﻫﺪﻫﻬﻢ ﻫﺎﻫﺎ. ﻫﻬﺪ ﻫﻢ ﻫﻜﻬﻤﺎ: ﺩﻫﺪ ﻫﻬﻤﻢ ﻫﻜﺎ ﻫﻜﻴ ﺩﻫﻬﻢ ﻫﻬﻬﻬﻢ. ﻫﺪﻫ ﻫﻢ ﻫﻬﻢ ﻫﻬﻢ ﻫﻢ[2] ﻫﺎﻫﻢ ﺩﻫﻬﻬﻬﻬﻬﻬ ﺩﻫﻬﻬﻢ: ﻫﻜﻬ ﻫﻬﻬﻢ ﻫﻬﻬ ﻫﻬﻬ: ﺭﻫ ﺩﻫﻬ ﻫﻬﻬ ﻫﻬﻬ ? ﻫﻬﻫ ﻫﻬ ﻫﻬﻬ ﻫﻬﻜﻬ: ﻫﻬ: ﻫﻬﻫﻬﻢ ﻫﻬﻬ ﻫﻬﻬﻢ ﻫﻬ ﻫﻬﻢ ﻫﻬﻬﻬﻢ: ﻫﻬ ﻫﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻢ ﻫﻬﻬﻬ: ﻫﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬ: ﻫﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬ: ﻫﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬﻬ[3]. ﻫﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬ. ﻫﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬﻬﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬﻬﻬﻬ ﻫﻬ

وهجسلكهمه كخذ مر حدهم دزكمة: مجلد دجّخ زنكه
دجعقذ كجنت زنّتة. دزكّخ همج. هدة دجّشهّة:
وكمصدهجم ةكر. دزدحكة. هدة دهسقة: وكنكضّنة
دجكزهمشه جصجحنة أه حكّتة وهمها. دسصّتة. حجدّة:
وكصصجّيهمهم فزنة. جدكر مصحسهّة دزدجهجة:
عجبدّهّة[1] مشمّة لدجّقهمهم. دجّة. همهكة دجمّنجدّة[2]:
مهم هّدج حمهّد هّمكّة مر سّنّ مجفهصّة. دجحكّة.
همذكهّة: مهجلكّهّة زهذ عكسّة: هة زنّة قملهه
أهذ زنّة لحف: دج همكهذه: محسّة مجمع كر
هجمج لحف. مهمج زهذ: كر لموهذّة مجمع زهجم
وكر همذكهّة: زكر هصّصهّة دجمكصّة حمصّة.
وكهصهّهه خكصجم: مجلد مهّةّج دجزهّة هّة:
وكر هّة مجلد مهجّ نكجم: كهذم: زمع دهسّة
حقّة دقّةصهص.

قمهّة سصبّتة. مجلد جقّجج[3] مسقّصج دمنّتة.
حدّمتة هر جهمّ جقّجج حدّتكر دنّكتص كسدّة
دهسهّة: ةّج همقّة هنكر مجمّهدم: مجهكسم
زنّتم. جمجّتة هر. عهّتة دجهّةّة دلهضّة. مهم هّنّ
جحتّ نهذ مر هذهّ دجتّتج بزدّن: مهجلهج هّمهذّة
زمع دجصهذّة ضجة. همهنّة[4] زنّع زهذ: حكصصّتضّ

(1) Sic .حصصّة (2) In marg. L. 7. ادمصمحة L. ادّصمحة
(3) Ubique in L. جقّجج (4) P. مصة

ולא יכלו לעמוד. וַיִּתְיַצְּבוּ. נִתְיַצְּבוּ כאחד: ויתיצבו לפני משה ואהרן. ויתיצבו בפני משה ואהרן. וַיִּתְיַצְּבוּ. וַיַּעֲמִידוּ. וַיַּעֲמִידוּ כאחד. וַיַּעֲמִידוּ בפני משה ואהרן

(دَجدَّة سمنك : ڤكر مح هدة[1] مفكقة تسدَّة
مح : ٥٥ مح حجد دنحلمڤة مڤة ڤڤ : ٥٥ مح
حجد دڤدَّة. مُكنمبدَّة ڤتكنة : همَّة ڤمة ڤدڤة.
مح هج. ڤڤ دحبڤة حمحدَّ دڤدَّ : دڤدَّ مڤلحة :
مڤسكَّة مُهدَّة مح دڤدَّة. ڤڤ مح هج. ڤڤ دحبڤة
دڤدَّة سُهمهة دڤدَّة مڤمحنة : مُحجدَّة
مح مڤكنة. ڤڤ هج. حمة ڤڤدَّة دڤسدَّة
مڤدَّة دڤدَّ هَهشَّة مح دڤسَّة. دڤدَّة. حمة ڤڤدَّة
هَهڤ ڤڤدَّ : مڤمسمَّة مڤمد كمة مح دڤدَّة.
دسمة. ڤڤ دحبڤة دڤدَّة : مڤنكة مڤمهدَّة
مڤسمكة. مُكدَّكدَّة دسَّمة دڤدَّ : مُ دڤدَّ ڤكحمسة
مڤكدَّة ڤمة كد مدَّة دڤدَّ : ڤمة كد مدَّة دڤدَّة
ڤدَّ مڤكد دڤدَّ : مڤمة مڤمدَّة دڤدَّ كد ڤد ڤدَّ
دڤدَّة مڤحمة. مهَّد مُ دهَّ ڤكحمدَّة ڤكَّهَّة مڤمهدَّة
مڤكدَّ. مهَّد ڤمة : مڤمة مح مڤكدَّة دڤدَّة ڤد
مڤدَّة دڤدَّ : ڤكر مڤدَّة دڤدَّ مڤدَّ كد ڤدَّ مڤدَّ
مڤدَّ دڤدَّ : ڤكر مڤدَّة دڤدَّ مڤدَّ كد ڤدَّ مڤدَّ
تسدَّة ڤكد مڤكدَّة. دڤدَّ. ڤڤ دحبڤة دڤدَّة
ڤڤدَّة دڤدَّة: مڤدَّة ڤمة مڤكدَّة. دڤدَّة. ڤڤ
دڤدَّة همَّة مڤدَّة ڤڤدَّة : مڤدَّة ڤڤدَّة دڤدَّة

(1) دمڤدَّة سمنك ڤكر مح هدة P.

ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﻋﺒﺪ ﷲ ﺑﻦ ﻣﺴﻠﻤﺔ ﺑﻦ ﻗﻌﻨﺐ ﺣﺪﺛﻨﺎ ﻣﺎﻟﻚ ﺑﻦ ﺃﻧﺲ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﺍﻟﺮﺟﺎﻝ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﻋﺒﺪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻋﻦ ﺃﻣﻪ ﻋﻤﺮﺓ ﺑﻨﺖ ﻋﺒﺪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻋﻦ ﻋﺎﺋﺸﺔ ﺯﻭﺝ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﺻﻠﻰ ﷲ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﺃﻥ ﺭﺳﻮﻝ ﷲ ﺻﻠﻰ ﷲ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﺳﻤﻊ ﺟﻠﺒﺔ ﺃﺻﻮﺍﺕ ﺭﺟﻠﻴﻦ ﺑﺒﺎﺏ ﺣﺠﺮﺗﻪ ﻓﺨﺮﺝ ﺇﻟﻴﻬﻤﺎ ﻓﻘﺎﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﺭﺍﻛﻤﺎ ﺗﺮﺗﻜﺒﺎﻥ ﻣﺎ ﻧﻬﻴﺖ ﻋﻨﻪ ﻗﺎﻝ ﻧﻌﻢ ﻳﺎ ﺭﺳﻮﻝ ﷲ ﻭﺍﻟﺬﻱ ﺃﻛﺮﻣﻚ ﻣﺎ ﺃﺗﻴﻨﺎ ﺇﻻ ﻟﻨﺴﺘﻔﻴﺪ ﻣﻦ ﻋﻠﻤﻚ ﻗﺎﻝ ﻓﺈﻥ ﻛﻨﺘﻤﺎ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ﻓﺄﺧﺒﺮﺍﻩ ﺑﻤﺎ ﻧﻬﻴﺘﻜﻤﺎ ﻋﻨﻪ ﻗﺎﻝ ﻓﺈﻧﻲ ﺃﺭﺍﻩ ﻳﺄﻣﺮ ﺑﺎﻟﺸﻲﺀ ﻓﻼ ﻳﺄﺗﻤﺮ ﺑﻪ ﻭﻳﻨﻬﻰ ﻋﻦ ﺍﻟﺸﻲﺀ ﻓﻼ ﻳﻨﺘﻬﻲ ﻋﻨﻪ ﻭﺇﻧﻪ ﻟﻴﺄﺗﻲ ﺍﻟﺒﻐﻲ ﻓﻴﺄﺗﻴﻪ ﻭﺃﻧﺘﻤﺎ ﺟﺎﺛﻤﺎﻥ ﻋﻠﻰ ﺭﻛﺒﺘﻴﻜﻤﺎ ﻓﻘﺎﻝ ﺃﺟﻞ ﻓﺠﺜﻮﺍ ﻓﺈﻥ ﺍﻟﺠﺎﺛﻲ ﻋﻠﻰ ﺭﻛﺒﺘﻴﻪ ﺷﻴﻄﺎﻥ ﻭﺍﻟﺠﺎﺛﻴﺔ ﺷﻴﻄﺎﻧﺔ ﻗﺎﻝ ﻓﺠﺜﻮﺍ ﺑﻴﻦ ﻳﺪﻳﻪ ﻓﻘﺎﻟﺘﺎ ﻧﺸﻬﺪ ﺃﻧﻚ ﻗﺪ ﺑﻠﻐﺖ ﻭﻧﺼﺤﺖ ﻭﺃﺩﻳﺖ ﻓﻘﺎﻝ ﺃﻓﺘﺸﻬﺪﺍﻥ ﺃﻧﻲ ﻗﺪ ﺑﻠﻐﺖ ﻭﻧﺼﺤﺖ ﻭﺃﺩﻳﺖ

وَسِ وَحَمَّةَ سَحَّةَ مَعَكَّةَ: لَكَةَ: نَبِهِ وَحَبَّةَ
مَحَمَّةَ: مَعَكَّةَ مَحَمَّةَ. مَوَسِ وَكَه وَحَنَّةَ: وَحَّةَ:
نَبِهِ وَحَّةَ وَحَمَّةَ مَحَمَّةَ. مَوَسِ مَ نَبِهِ
نَعَمَّةَ مَحَمَّةَ. حَنَعَمَّةَ وَبِ وَحَكَّةَ: مَ سَمَّةَ مَ: حَ
قَلَّةَ مَبَّةَ لَحَمَ[1] وَه: هَكَةَ مَ مَعَةَ: كَكَةَ جَدَّةَ
وَمَّةَ: عَبَّةَ: مَعَبَّةَ: وَمَّكَةَ وَمَحَبَّكَةَ وَتَحَبَّةَ مَحَمَّةَ
مَجَدَةَ وَمَحَبَّكَةَ. قَسَّةَ كَ وَمَسَّةَ: نَبِهِ وَحَّةَ
مَسَحَمَّةَ: وَبَّةَ مَنَهِ: لَمَّةَ وَحَمَّ نَكَبِ كَ
مَعَمَبِ. مَ تَحَبَحَّةَ[2]: هَسَّةَ وَعَبَّكَ: مَبَكَ وَحَبَّةَ
وَمَّسَّةَ: مَوَبَحَمَّةَ وَحَّبَةَ حَكَدَمَهَسَّةَ وَمَعَّةَ جَدَ
سَحَّةَ وَحَّدَةَ: مَوَمَّةَ وَكَمَّجَهَ: مَحَّةَ يَهَةَ حَعَدَهَمَّةَ:
مَوَمَّةَ مَحَمَّكَةَ مَوَمَمَّةَ وَسَّكَبِ مَ عَسَبَةَ مَسَّحَّةَ.
كَكَبِ لِمَ كَ مَعَبَّةَ[3] نَعَمَّةَ وَّةَ مَنَّةَ. مَ وَحَّةَ
نَبَّةَ: وَمَّةَ[4] نَعَمَّةَ وَحَّةَ: حَبَّةَ[5] مَ وَمَ
مَحَمَّةَ نَمَبَّةَ.

مَكَكَّةَ حَسَّةَ: وَنَعَمَّةَ وَمَسَّةَ حَبَ مَحَّةَ مَحَسَّةَ
حَمَّ يَهَبَحَ: مَكَمَّ وَكَ مَمَّةَ مَحَّةَ وَحَّكَ كَمَمَّ
مَعَمَبَ كَحَّةَ: وَكَ مَحَّةَ وَنَكَمَ مَ كَحَ: مَسَحَّةَ
حَبَّةَ مَجَدَةَ: يَهَبَوَه. مَوَحَكَمَ كَوَحَةَ وَحَّةَ: مَكَسَكَ
وَكَ وَمَ وَ هَدَّةَ وَ حَكَحَّةَ مَهَمَّةَ مَه مَوَبَه.

(1) P. لَحَمَ (2) P. تَحَبَحَّةَ (3) P. مَعَبَّةَ (4) L. وَمَّةَ
(5) L. حَبَّةَ In marg. L. 7. وَمَّةَ

בְּרֵאשִׁית בָּרָא. בְּרֵאשִׁית בָּרָא. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. בְּרֵאשִׁית בָּרָא. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:

פָּרָשָׁה רִאשׁוֹנָה. בְּרֵאשִׁית בָּרָא.

כל הַמְּחַבֵּר פָּרָשָׁה מִתְחִלָּה מְחַבְּרָהּ בְּשֵׁם הַמְּקוֹם שֶׁנִּבְרָא בָּרִאשׁוֹנָה: בְּרֵאשִׁית בָּרָא: אַף עַל פִּי שֶׁאֵין הַמָּקוֹם מְפֹרָשׁ בַּמִּקְרָא. מִכָּל מָקוֹם מַשְׁמַע דִּבְרֵי הַיָּמִים: כל בְּרֵאשִׁית בָּרָא מְלַמֵּד שֶׁהָיָה מִזְבֵּחַ מוּנָח בָּאָרֶץ: וְהָיָה כִּסֵּא הַכָּבוֹד בָּאֲוִיר. וְיֵשׁ אוֹמְרִים: בְּרֵאשִׁית בָּרָא מְלַמֵּד שֶׁהָיָה מִקְדָּשׁ בָּאָרֶץ: וְהָיָה כִּסֵּא הַכָּבוֹד בָּאֲוִיר. וְיֵשׁ אוֹמְרִים: בְּרֵאשִׁית בָּרָא מְלַמֵּד שֶׁהָיָה כִּסֵּא הַכָּבוֹד בָּאָרֶץ: וְהָיָה מִקְדָּשׁ

معهد دلدّدلا هكّة تسدّة: جهّمه هصّة هدّة
دصدّهب: جد مح هّدّة معهشهنة: هّدنة: هّدة هّلا
دلدّدلا هدهّة كسهب قّدهنة.

ملّعتّ مح هّهنّ هّة مجّنّ هوّكّد: مح ههّدّنة
حدّنة: معه هّكّدّة: هّة دّهكّتّ نهّههه جلهه
شجّهب: جد مح دّدّك دّجهها لدّدلا هدهّة جلهه
مّجنب: حلهه ّقّهّة دّنّتّه جهّلة دهّدّنّه:
هّهسّة دّهلّتّه: ههّنّة دّهّدّه: جهّنّهه
هكّهب. ههّجنب دّدّجها: نّها دّدّة نكّة دّهها
لّكّة معهّة: مح هّنّة هعهّة معهّة: هّدّ
هّ. هّهّة: مح هّ دّهّدّه جدّنّهه جدّة ك قّهب:
هلجها جدّنّهه كّهّة ك قّهب. هكّ هّدّ: هجهّه
لّكّة هّهّة لهه ملّهة: دّجهكّهها كه ي ك معهكه
ك لّجك: معه هها ي ك هّهّدب ك لّهنب. ملّهّدّه
هّتّهّدّة دّجّة هّدّهها هّدّة سّتّة هجّهّة: جد
مح لكّه هكّ مح هّستّة حتّة دّكّة هّسها:
هكّتجها: هّهكّد: هكّهجها: هجكّ: هّسها:
هجّة حتّة: هلجّة: هّتّهّها: هّهها. هجّدّها
دّهّة لّهّة: دّه كّتّ هجسها جّكّة: مه كّله دّ
هكّ كّدّها دّهّة هجّكّة هّهكّها. هدّد دّدّجها:
هّ دّكّهّة نتّة حتّة هجّسّدّة: هّجّ هكّ. جد مهد
هّدّقّة معهّة هدّقّة هّدّة حتّة هجّسّدّة:

פרשת אחרי. אחר ביאה פרשה.

אחרי מות. אחר מיתה אחרת.

קרבתם לפני. אחר קדושת הגוף: שלא יהא נוגע בטומאה[1] אחרת.

ויאמר ה' אל משה: אין לי אלא משה בלבד: אהרן מנין? תלמוד לומר ואל אהרן. אין לי אלא אהרן בלבד: בניו מנין? תלמוד לומר ואל בניו. אין לי אלא בניו בלבד: כל ישראל מנין? תלמוד לומר דבר אל כל עדת. הואיל ונאמרה פרשה זו לכל ישראל. אמרה תורה: שמא יאמר אדם: אני אלך ואלמד מן הכהנים. ת"ל ואל יבא. אין לי אלא כהנים: לויים מנין? תלמוד לומר ואל יבא. הואיל ונאמרה פרשה זו לכל ישראל. אמרה תורה: שמא יאמר אדם: אני אלך ואלמד מן הלויים. ת"ל דבר אל כל עדת. הרי כולם בפרשה זו: אלא מה תלמוד לומר ואל יבא? שלא יכנס אדם לעזרה בבגדי זהב. ואל יבא: שלא יכנס אדם לעזרה בבגדי כהונה. ואל יבא: שלא יכנס אדם לעזרה בבגדי לויה. ואל יבא: שלא יכנס אדם לעזרה בבגדי ישראל

وَجْنَةٌ. وَكِصِعْصَعْتَةٌ نِمِ بِكِتِهِ حَيْتِهِ. حَصِعْصَعْ دِجْدَ وَجْنَةٌ: وَكِ هُوَيْرِ كِتَّصِعْ دِجْدَ حَكِصِعْصَعْ. حَوْ دِنِمِ مَصِعْتَةٌ دِسَّكِ حَيْكِبِ كِجِدَّ هَجْتَ: هَجْتَ حَوْ نِحَيْهَّ دِكِتَّتَةٌ نِدِمِ كَمِ كِجِدَّ مَحِجْتَ. وَجْتَ دِجْدَ حَيْتِهِ وَمِتِهِ: حَمَّسَتَّةٌ وَمَحِجْتَ حَيْتِهِ وَحِجْتَ وَمِتِهِ دِجْدَ حَيْتِهِ وَمَسْتَتَةٌ حَيْتِهِ كِسَجِهِ حَجْمَلِ. دِمِصِهِ: وَجَّةٌ دِجْتَ دِجْتِ كِحِجْحِ: مَحَ دِجْتَ مَصِعْتَةٌ. نِمِ كِجِجْحِ: وَحَ كِجِ مَتِ دَّتِ كِجِجْحِ: نِ كِجِجْحِ مَكَتَّةٌ: دِكِ سَحَّةٌ حَكِ كِجِ مَتِ. وَحِجْتَ حَيْتِهِ كِجِ مَتِ: دِكِ سَحَّةٌ وَحِجْتَ حَيْتِهِ. وَحِجْتَ حَيْتِهِ كِجِ مَتِ: كِ هَجْتِ وَكِتَّ وَحِجْتَ وَحِجْتَ وَحِجْتَ

ﻭﺠﻘﻫﺪﻳ ﺠﺪﻛﻩ: ﺠﺪ ﻣﻬﺎﻫﺪﻩ ﻣﻴﻬﺠﺪﻩ ﺒﺠﻘﺒﻫ.
ﻣﻛ ﻫﺪﺠﺪ ﺠﻘﻛﻬﻫ: ﻳﻛ ﺠﻌﺘﻛ ﺪﻣﺘﻛ ﻣﻲ ﻛﺠﺘﺔ.
ﺠﺪ ﻣﺪﻫﻳﻩ ﻭﻣ ﻣﻫﻬﻩ: ﻴﻩﻫ ﺩﺠﺠﻫﻩ ﺔﻛﺠﻫ ﻛ
ﻏﻛﻣ: ﻳﻛ ﺠﻭﺠ ﻛﺠﺪ ﻗﻣﻩ: ﻣﺠﻭﺠ ﺪﻌﻫﻩ ﻭﺠﺆﻣﻫ
ﻫﻣﻩ. ﻣﻛ ﺠﻬﻫﻩ ﻛﻴﻬﻫ ﻛﻴﻛﺪ: ﻭﻫﺪﻴﻫ ﻣﻲ ﻫﻬﻩ
ﻭﺠﻬﻣﻬﻫﺪﻭ. ﺄﻗﻛ ﻫﻣﻬﻫ ﻫﻤﻛﻛ ﻣﻴﻣﻩ ﺠﻫ ﻏﺠﺠﻩ
ﻭﻌﺠﺠﻫ: ﺄﻗﻛ ﺪﻛﻫ ﻫﺪﻫﻝ ﻟﻬﻣﻭ: ﻳﻛ ﺪﻛﻫ ﺄﻛﻣﻩ[1].
ﻭﻫﺠﻴﻫ ﻣﻲ ﺠﺪﻛﻩ: ﻭﻫﻴﻫﺪﻴﻫ. ﺪﺠﻴﻫ ﺪﻴﺠﺪ ﺴﻫﻫﻩ:
ﺠﺪﻫﻩ ﻫﻣﻬﻣﻫﻴﻫ: ﺄﻫ ﻣﻲ ﺠﺪﻛﻩ ﻫﻫﺠﻴﻫ. ﺪﻫﻫﻩ
ﺪﻴﻴﻩ ﻭﻫﺠﻫ ﺪﻫﺪﺠﻫ: ﻳﻫﻫﻩ ﻳﻛ ﻫﻫﻩ ﺴﻫﻫﻩ ﻭﻫﺠﻫﻩ
ﺠﺪﻛﻩ. ﻛ ﻫﻌﻫﺪ ﻟﻫﻭﺠﻫﻩ ﻗﻛﻩ: ﻣﻲ ﻩﻣﻫ ﺠﺪﻛﻩ
ﻛ ﻫﺠﻫ ﻫﻛﻩ. ﻭﻫﻫ ﺪﻫﻫﻩ ﻫﻫﻴﻩ ﻫﻫﻣﻭ: ﻣﻛ
ﻫﻫﻴﺪﻫ ﻟﻣﻭ. ﻣﻴﻛ ﺪﻴﻩ ﻴﻫﻩ ﻴﻫﻫﻫﻩ ﺪﻫ ﻫﻫﻩ ﺠﺪﻛﻩ:
ﺪﻛ ﻫﻴﺠﻴﻩ ﻫﻫﻩ. ﻣﻫﺪﻫ ﺪﻫﺪﻛﻩ ﻛ ﻫﻫﻩ ﻣﻫﺠﻩ:
ﻩﻩﻩﻩ ﻫﺠﻫﻫﻩ ﺪﻫ ﻫﻫ: ﻛ ﻫﻫﻫﻫﻩ ﻫﻫﻫﻫﻩ: ﺄﻗﻛ
ﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ. ﻫﻫﻩ ﻫﻫ ﺠﺪﻛﻩ ﻛ ﻫﻫﻫ:
ﻳﻛ ﻫﻫﻫﻫ ﻛﻩ ﻫﻫﻫﻫﻩ[2]. ﻫﻫ ﻛﻩ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ
ﻫﻫ ﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ: ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﺪﻫﻫ ﺠﺪﻛﻩ. ﻫﻫﻫ
ﻫﻫﻫﻫ: ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ: ﻫﻫﻫﻫﻫ
ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫﻫ: ﻫﻫﻫ. ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ

(1) ﺄﻛﻣﻩ: L. 18. P. ﻫﻛﻣ: L.

(2) ﻫﻫﻫﻫﻫ: L.

يحِسهُ مِ عَمَّهُ: ٥كَ نِكصُهُ مِ حَبِهِ. ٥نِ
كَ قَنَّ: يحسهُ مسهَّهُ دكَه هَكِ هُحِنَّهِ. ٥نِ أَكَ
كَ ضَحَّنَ مِحَمَّهُ: ننحِنهُ حدَمَّ كَبِّ تَّهِ: نَهِّكَ
مِهَدَهِهُ لَهَّ دَنَّهِ.

قَصهَّنَ حدِيَّهِ. مِهِكَ وِيَّنَ دِمِحَمَّسِبِ كَبِحَدَّ نِكَ
نَحَمَّهِ.

دَحصحِدَهَّنَ مِ هَهلَكَنَّ دَوَّنَ لَهَهلَكَ هَدَهَّنَ
مِحَمَّدَ نِكَ نَحَمَّنَ كَبِحَدَّ: دَ لِهَنَ هَلِسَنَ فَهدَهَه
هَكِكَ: حَدِ قَضِدِ لِيَنَ: دَكَحِكَتَهِ نَهِ دَكَصَّتَهِ
يَحَمَّتَحَيَّ: نَحِنَّ دَهَدَّ مِحَمَّحَدَّنَ هَهَّهِ كَنَحَدَّهِ: ٥هَدَّ
هَهَّهِ كَهِ هَدَ. ٥هَّهلَهه نَكَهَّ نَهَدَ: يَنَّ: دَهَّهِ
مِحَمَّتَحَيَّ كَحِكَتَحِ نَهِ دَكَصَّتَحِ. مِهِكَ دَكَحِدَّ دَنَّ
هَهَ دَنَحَمَّنَ: نَحِنَّ دَنَّكَ مِحِسَّ دَنَّ هَهَ دَحِدَّ. ٥هَهِ
نَهَدَ: كَ لِهِ نِهَّهَ كَحِدَّ (مِ نَحَمَّنَ: نَكَ نَحَمَّنَ
مِ كَحِدَّ. ٥نَّهَكَ كَحِدَّ[1] نَهَحَهِ مِهِكَ نَحَمَّنَ: نَكَ
نَحَمَّنَ مِهِكَ كَحِدَّ. ٥نَكَحَّدَ: حَكَمِحِدَ سَنَّ دَمَحَمَّحَدَّ
نَحَمَّنَ كَحِكَهَ: هَهِ مِ دَحَكَ نَصَهَهَنَّ. ٥هَّنَ مِ
صَهَنَّ هَهَ كَهَّنَّ: ٥نَّهَدَّ دَحِكَهَ وِيَّنَ. ٥نَدَيَكَّنَهِ
نَهَدَ حِكَمِ سَ مِحَهَ نَهَدَنَ: وَحِنَ كَهَ كَنَحَمَّنَ
كَحَنَّ دَهَّهِ نَهَنَّ حَهَّهَ حَهَّ: حَ هَهَكَّ دَنَّهِ
حَحَهَدَهَّنَ ٥نَهَّهِ كَهَهَحَؤَكَ. ٥كَ هَهَهَ نَكَ حَنَّهِ

(1) Desunt in P.

וְהִתְחַזֵּק[1] כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלָיו. וְיֵשׁ נוֹסְחָא
וְהִתְחַזֵּק אֲשֶׁר נִקְרָא : וְהִנֵּה : כִּי יִהְיֶה : כָּל שְׁנַת
וְשָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִתְחַלֵּךְ וְהִתְחַזֵּק : הַר
נִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁהָיָה נִמְצָא נָאֶה כִּי הַקְּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא נִכְנָס. וְהָיָה נִבְנָה וְנִשְׁלַם : וְשָׁם הָיָה
נִמְצָא אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְהָיָה נִבְנָה וְנִשְׁלַם : וְהָיָה
כָּל נִכְנָס וְיֵשׁ לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא. וְהָיָה כִּי הִתְחַזֵּק :
כָּל נִכְנָס וְיֵשׁ לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא. כִּי לֹא הָיָה נִבְנָה וְנִשְׁלַם :
וְכִי הָיָה הוֹלֵךְ וְחָסֵר וְהָיָה : מְחֻסָּר בֵּית. וְהָיָה נִמְצָא :
שָׁם הָיָה וְנִמְצָא מְחֻסָּר. וְיֵשׁ מְחַסְּרִין. וְהִתְחַזֵּק נִכְנָס
כָּל נִכְנָס[2]. וְהָיָה : כִּי יִהְיֶה שָׁם : וְכִי
וְהִתְחַזֵּק[3] שָׁלוֹם וְהִתְחַזֵּק בֵּין הָעִמִּים : וְהָיָה. וְכִי נִמְצָא
נִשְׁמָע שָׁם : וְכִי וְהִתְחַזֵּק וְהָיָה וְנִמְצָא : וְהָיָה
וְהִתְחַזֵּק וְהָיָה וְנִמְצָא. וְיֵשׁ וְהִתְחַזֵּק : וְהָיָה
וְהִתְחַזֵּק וְהָיָה וְנִמְצָא : וְהָיָה וְהִתְחַזֵּק כִּי יִהְיֶה
וְהִתְחַזֵּק. וְיֵשׁ וְהִתְחַזֵּק. וְהָיָה וְהִתְחַזֵּק :
וְהָיָה וְהִתְחַזֵּק וְהָיָה וְנִמְצָא : וְהָיָה וְהִתְחַזֵּק וְהָיָה
וְהִתְחַזֵּק : וְהָיָה וְהִתְחַזֵּק כִּי יִהְיֶה וְהִתְחַזֵּק : וְהָיָה
וְהִתְחַזֵּק וְהָיָה וְנִמְצָא : וְהָיָה וְהִתְחַזֵּק כִּי יִהְיֶה
וְהִתְחַזֵּק[4]. וְיֵשׁ כִּי וְהָיָה :

(1) P. וְהִתְחַזֵּק (2) P. וְהִתְחַזֵּק (3) P. וְהִתְחַזֵּק (4) P. וְהִתְחַזֵּק

حَجَدَّةَ: مَحَدَّمَ هِ كَحَدَّةَ هُمَّةَ. مَعَمَّمَ هِ كَحَدَّةَ هُمَّةَ: مَحَدَّمَ
كَحَدَّةَ هُمَّةَ: مَكَ هُمَّةَ مَحَدَّمَ: مَكَ هُمَّةَ مَحَدَّمَ هُمَّةَ
دَكَحَدَّةَ هُمَّةَ. هِ دَكَرَمَّةَ كَحَدَّةَ هُمَّةَ: دَكَ مَحَدَّمَ
هُمَّةَ. كَ كَحَدَّةَ مَحَدَّمَ هُمَّةَ دَكَحَدَّةَ: دَكَ مَحَدَّمَ
كَ مَنَّكَ دَحَدَّةَ. حَدَّةَ حَجَّةَ. حَدَّةَ دَكَحَدَّةَ مَحَدَّمَ:
دَهَمَّةَ مَحَدَّمَ دَحَدَّكَ مَحَدَّةَ: مَحَدَّةَ مَحَدَّةَ.
مَحَدَّةَ دَحَدَّةَ مَحَدَّةَ كَهَ: دَكَمَّةَ سَكَحَدَّةَ
مَحَدَّكَ مَحَدَّةَ: مَكَحَدَّةَ مَحَدَّةَ دَحَدَّةَ كَحَدَّةَ
دَحَدَّةَ كَحَدَّةَ[1] مَحَدَّةَ: دَحَدَّةَ كَ كَحَدَّةَ
كَحَدَّةَ: هَجَّةَ مَحَدَّةَ كَ يَحَدَّةَ حَحَدَّةَ: مَحَدَّةَ دَكَحَدَّةَ
مَسَكَّةَ حَحَدَّةَ مَحَدَّةَ[2] مَحَدَّةَ. حَدَّةَ دَكَحَدَّةَ: دَكَ مَحَدَّةَ
هِ مَحَدَّةَ حَدَّةَ دَحَدَّةَ هَجَّةَ: دَكَ حَدَّةَ دَكَ
مَحَدَّةَ حَدَّةَ: مَحَدَّةَ كَحَدَّةَ مَحَدَّةَ هَجَّةَ. مَحَدَّةَ كَحَدَّةَ
كَحَدَّةَ: دَحَدَّةَ مَحَدَّةَ مَكَ دَحَدَّةَ مَحَدَّةَ: مَحَدَّةَ كَ
مَحَدَّةَ: هِ مَحَدَّةَ هَجَّةَ دَحَدَّةَ دَكَحَدَّةَ كَحَدَّةَ. مَحَدَّةَ:
دَحَدَّةَ كَحَدَّةَ مَحَدَّةَ: هِ مَحَدَّةَ كَحَدَّةَ[3] مَحَدَّةَ كَحَدَّةَ كَحَدَّةَ:
دَحَدَّةَ: دَحَدَّةَ كَحَدَّةَ مَحَدَّةَ: مَحَدَّةَ مَحَدَّةَ
كَحَدَّةَ. دَحَدَّةَ كَحَدَّةَ هِ كَحَدَّةَ: مَحَدَّةَ هِ مَحَدَّةَ.
دَحَدَّةَ: مَحَدَّةَ مَحَدَّةَ حَدَّةَ كَ هَجَّةَ. دَحَدَّةَ مَحَدَّةَ
مَحَدَّةَ: مَحَدَّةَ كَحَدَّةَ دَحَدَّةَ مَحَدَّةَ. دَحَدَّةَ: هَحَدَّةَ

(1) L. 7. حَدَّةَ (2) P. مَحَدَّةَ (3) P. مَحَدَّةَ

ةيحيسملا ةسنك ةيقيرفلا ةيحيسملا ةسنك ةيقيرفلا ةيحيسملا ةسنك ةيقيرفلا

زُدْد يْعِدْ[1] بْحَبْة: بْحِبْ لْمِدْبْ: ٥ْشِدْبْ حْجِ
بْجَّجْة[2]. ٥ْكِدْكْ هْجِبْة: كْ هْدَّ٥ْهْف. دِبْكْة دْبْحِب.
دْكْ ٥هْبْ بْكْ لْحِدَّ ٥َّ٥دْكْ بْصْبْدَّ دْبْجَّجْة[2]: يْكْ
دْكْ ٥هْبْ بْكْ لْحِدَّ ٥َّ٥دْكْ بْصْبْدَّ دْبْجَّجْة[2]: يْكْ
هْكْ دْعْصْجْدْ: ٥ْقِ حْبْدْب: ٥هْبْكْ. ٥ْزْحَّة[3] دْبْ كْ
ةْكْ كْ دْهْلْحِبْ ٥ْكْ بْجَّجْة[2]: ْزْكْ ٥ْ٥ ةْكْ كْ
دْهْلْحِبْ بْكْ قْدْبْ. ٥ْحْبْةَّ زْعْ يْعِدْ: ْبْدَّ دْجْ
ةَّجْدْ ْزْعِدْ: ةَّدَّ ٥ْبْ كْبْهَّة: بْكْبَّة ٥ْ٥: دْبْحِبْ
ةْحِبْبْجْ. دِبْكْة (دْجْ. دْبْ[4] بْعَّة دْبْكْجَّة ٥ْ٥ْة.
جْدْجْ بْكْجْ بْهْدْ دَّجْدْ قْبْحْة: ٥ْ٥َّدْ ٥ْجْبْة: ٥هَّجْدْ
ْبْدْ٥ة: ْبْ دْجْعِدْ بْحَبْدْ: ْبْهَّة بْ بْكْدَّة بْدْ٥ة:
دْجَّة. دِبْكْة دْجْجْ. ٥ْبْ ْبْهْدْ ةْ ةْ٥ْكْ٥ة.
ةْحْدْجْ بْكْجْ ٥هْذَّشْ دْبْحْجْ دْبْكْ ةَّ٥دْ: ْزْعِدْ
دْهَّجْدْ ْبْهْشْدْ: دْجْبْدَّ ٥ْجْ٥ْدْ دْحْشْدْ: ْبْ شْ٥هَّ
دْجْشْدْ. ٥ْزْجْدْ دْبْهْبْ بْجْجْدْ: ٥ْجْ٥ْبْبْ بْ ٥هْبْجْدْ
دْبْجْجْدْ: ٥ْ دْجْشْدْ دْبْكْ دْ٥ْدْ شْعَّدْ كْ عْكْشْدْ: ٥ْقِ ةْ
دْبْ٥ْ كْ عْجْدْ. ٥ةْكْةْدْ قْجْ بْحَبَّدْ ٥ْزْعْدْ: ٥ْجْ بْ
زْعْجْ ْبْكْ٥ْةْ٥: ْبْكْدْ دْجْسْدْ: ٥ْجْسْةَّ دْجْسْدْ.
دِبْكْة دْجْهَّة. دْ٥ْ ْبْ٥هَّ٥ةَّ ْبْجْجْدْ ْ٥ْ٥ْة. جْجْكْ ٥ْ٥ْ
ْبْكْدْ ْبْجْدْ ْجْدْ دْجْدْ ْبْجْجْدْ: ْزْكْ ٥ْ٥ْ٥ْ: ْبْ ةَّدْ
٥ْجْجْدْ بْجْدْ ْ٥ْ٥ْ٥ْ. دْبْكْ ْبْجْجْ ْبْعَّة جْجْ ْبْجْجْدْ:

(1) P. زْعِدْ (2) P. L. بْجَّجْة (N. E. ٥. ٥. جْ ْهْعِدْ. ٥. ٥.) ٥ْحْدْجْ (3)
(4) P. ٥ْ. جْجْ. ٥ْ in L. 7. post. add. ٥ْحْدْجْ ubique

תמצה[1]. תמצה תמצה קטורת תמצה. כמו תמצה תקף תמצה תמרוק כמוהו תמצה: תמצה תמצה תמצה תמצה. פקוח תמצה תמצה תמצה: לא תמצה תמצה תמצה תמצה תמצה תמצה. פתמצה תמצה תמצה תמצה: תמצה תמצה תמצה תמצה תמצה תמצה

دجنصهة كر ثكة كصة دصة: صحيم مهةّة وهّكة يصة: بكة زجة زة مصهم ذكة: صجدة. مبكم دلصكهم[1] مح هملقّقة كر يحصة: لصحة مهةّة كر نصحسة. جديحم مهلحّة دجمدّة: سهلصّة كر مجهيم. صّجة صّة دصّة جسدم صجدّة دجنّة مدكم: لصهصدّة لوهّكة كر يصة: يكر سّم ذهب مح خلصّة يحصة. حدّيم دّمحدم ذّحّة: كر موهّكة خلصّة: لدّمة دّصحدّ نبدّة دّجة. هموهّكة خلصّة: لدّمة دّهبدّ جم نبدّة دّ دّكلة صجهجة. صّة[2] لمة هجتم هكتّة: دّ صحّكم: يكر هجهّمة مجهّمكم. صجلّدة: مكسّة دّكّة زجة: دّجة مّهم دجلصة حتّمّة دّجّهم يصصة. يكر مح دكر صحسجة: يودّكم.

قصصة سصبّة. مجهل جتكتة دجهجتم جصحدّة.

صهة دّم جتكتة صّم: دجة مجهجتس جّمّهّة: لهجدّة حتجّة كصحدّة. جتكتة صحصّة. دجّمهم هّدّهّة ذكّة دّصهم: مح مر صّجة دّمم هّدّهّة[3] لحتة مجهصّة كصحدّهم. دّمّهّة كم لحتة لهجّة صة كصحدّة: مجهل جتّهصّة جسّتّة صة دّحكم دّمة. صجّة صة دّمّهّة حمة: هوّمم دّم دّقّة صة دجدّة. جتكتة

(1) P. مصهم صة صحكم

(2) In marg. L. 7. صة ubique صصة

(3) P. صصصا

حبيح مح وتحا تحصحهما شاح: كحسكيه[1] وكحصحكح:
أه وكحكحهه وكحكحبح[2] محصهيص. ههتا مح هحكحتا
بهبا مح وهحدا محبه حدبا وحصا: ههحصحتح تجسحا
كتحتا وكحكحدا. هحكحتا حتتا. لحكحوحه سحصحهتا
وحكا بحدا حتهحها: هكا محححيحبه سكا كحهك
سعتهحا. هحكحصحا: كححدا وتحبح تحتا: حا وحكا وتحبه حتحا
مححوحصحكا: ححيحتا مح تهحصا حكا. هحكا بحدا كا
محححب: حدوتحا وحهكحصا وسعتهحا حتها. هحكحتا
هكبحتا. مححتحكحبه حصتحا: حهكا هحهتحا وتحهحها
وحتحتا: مح وكحسحا حمسحا. هححكححا وتحتا حكحتا
تحبا حصتا: حا تحتا كحها: هكا هتا كتحهها حكحبه:
هكسحها هكسحفها: حكحهحها هكحتحها: هتك
كتحتحه: وكحصحتا كا محححب ححهوا كب.

هحجتا[3]. وتحا هحدحتحا حتسحا تسحا هحتد حكحهحا
حتحا وحهحتحا. هتسحتا كحتحا تحدحاهحبا هححا وحتحا
هحتحا ح

سع كسع: يكر يمحب ديقحقة هدهوة خوة: دخوهة
لكهمة ولكهكة: ههوب كة كحمكة هدهقة: دكر
سنهجة هكنة مهك جكنة دفكذجة. قصّ لمة
لمحمة يَعَكة: هَب مع دلمدمع حكنة. مسحمة يَعَة:
يَعَة دكمة هتلة: يهجدة جَعة. ونَعَة دكمة يَعَكة:
لمة ومحجَدَ[1]. مبه لمة دسمع لكدوة دقَعة لمحتة.
مهدّنة هكبّنة. سسّة دسقّحة: وحسكمه عدّة تدقّتة:
صوة دنع دحهكّنة لحذنّة تحمع: مع هكسّة
مسّة كة قدمع. مهدّنة دحبّنة. هكمهه حذنّة مع
مدّة دحسّة: وه دَعَكة هحنّة مدّحة كة: نع دَعَة
سحمة: دهمة كة حللّة: مهجع مدحهكة لحتّة
حكة: ومنحَدَّة لهلتّكة. مهدّنة سعبّنة. يسّة دهوة
لحذنّة حسمهكة دكر يتّة: ههكنه دحكمة:
منعبوه هدكتّوم: حَ دَعَكة هحنّة مدحكة:
دمعكة معدّة مع حدكة: سدّ لحمة مهحسّة. ونر
صدّة: لحدّة حتّة: نع دهّة حهدّة: حدهمدّة دكم
دَعَكة مهدَسّة.

قهمّة دحبّنة. مهك هقّلكسة دمنوهحكة.

وهّكم مة: هكنة نبهوة. همّلقّنة تعمّنة. كر
مهمحسّمه لحدّة مّدة دَعَكة وّتبّة: دمعكة حنمكة
حكهكسّة. حدّمة دهّكّة بقّقه: مّة دكمسّمهمّة
همّكسّة. (N. E. حة آهدة .كه .حه P. وهجوه) (1)

מיט דעם אויסגאס פון דעם בלוט: דען דאס בלוט איז
דער זיץ פון דער נפש. דערפאר האב איך צו די
קינדער פון ישראל: קיין נפש פון אייך זאל נישט
עסן בלוט. דער פרעמדלינג וואס וואוינט צווישן
אייך זאל אויך נישט עסן בלוט. דער איבעריגער
פון די קינדער פון ישראל: וועלכער עס וועט
יאגן אן אויגעוואוסטן חיה אדער אן פויגל וואס
מען קען עסן. דער זאל דאס בלוט אויסגאסן
און עס מיט ערד באדעקן. ווארום דאס לעבן
פון יעדן פלייש איז דאס בלוט פון אים. דערפאר
האב איך צו די קינדער פון ישראל: איר זאלט
קיין בלוט פון קיין פלייש נישט עסן. ווארום
דאס לעבן פון יעדן פלייש איז דאס בלוט פון אים.
וועלכער עס וועט עסן וועט ווערן אויסגעראט.
אויך יעדע נפש וועלכע עסט אן אויגעוואוסטן
חיה אדער אן פויגל פון אלע וואוינונגען. זאל
זיך וואשן מיט וואסער אין דער ים. (אין דעם
אויבנדיגן טייל פון דעם טאג[5]?). זאל זי
אויך זיין אומריין ביז דעם אויבנדיגן טייל פון
דעם טאג. אבער יעדע נפש וועלכע עסט אן
אויגעוואוסטן חיה אדער אן פויגל. זאל זיך
וואשן מיט וואסער. אויך זאל זי זיין אומריין
ביז דעם אויבנדיגן טייל פון דעם טאג: דאן וועט זי

(1) P. ומיומיה Sed in L. 7 post. add. o ubique. (2) P. ובתוכם
(3) P. בתוכם (4) L. בהמה (5) P. L. בחדש (6) P. ואיש איש

وُعدسنّ وُحنِجُدُا: ومَّجْ بْقَتْنَ بْقَتْنَ دَّمْوَ دَمِنْهِدْ
حيهجتا[1]: لحَّ وْلَكْ بَحْدَ هِجُوحُجْ مِحْكِجْدَ
هُجُّ دْنَحُدُا: جِ لَهُ مِحْدَوْكَ مَ حِجْتَد نِجْهُ
صَحِدًا: مِهْتَكِد حَقْتَقْ لَكِجَدَّ مِحْدُدًا. وهُجِتَّ
نِجْهُسِم حَمْتَصْ دْنُهْكِلِهُ دَهُمِ: حَهُدَّكُصْ وَ
دَجِدْتِ هِمْ قِجُكُمْ: صَمِ مِحَمْد هِجِدْ لَهُصْتِ
دِكُمْ: لَ نَتْ جَ دْنِهْ دَنَّهْ: جِحَمْدْ حَتَّكِمْ: لَهُدَ:
مِكْكِ دَّكَ وَهُ وَجِمْدَّ مَ مَتْبِهْ لَهُدُلَمِدَه:
وهُجِمِيَّتْ حَصْمِ هَوَ: وهُجِحَهُ دْنِكِ دَلَمِدَّ
لَهُدَّ مَتَوَّهْ هَوَ. لَكَ تَسَّنْ دِ هِجَ: جِ حَجَ سَتَوَّهْ
صَمِ هَوَ: لَهُ مِحَدْهِتْكَ وْهِمَّكَه[2]. وَّكَ مِحْنَ
دِ حَمَوَ: مِتْنَ نِهْ هَوَ كَمَوَ وَجَّنَ: لَهُ لَهُدَّ
وْهِمَّ مَ هَدَّ: وَّكَ مِحِدَّ مَ هُمَّ دَّنَ: وَّكَ مِحِدَّ مَ هَدَّ
هِجَ جَمِنْهُدَهُ مِحَكِكْ هَوَ. وْنِهْدِ لَهُدَّ: لَهُدَ:
دَّتَّ كِمْ لَهُدَ: جَمِ هَوَّهِمَّ كَ هُمَّ دَجَّ لَهُدَ
دَّ. وَّكَ نِجْمِ دَّكَ كَجَهُدَ حَمَهُدَ هِمْتِ دَّوَهُدَ
لَهُدَّ وَهُ هُمَّ دِ مَوَ هِجَدَ. هَجَدَ هَوَ مِحَدَّ:
هِجَهُدَ: دَّهُدَ هَوَ مِحَدَّ. وَّكَ هِجَدَ هَوَ دِ مَوَ
نِهْ هَوَ كَ وْهِوَ دَّجَ: وهُ هِجَ هِمْتِ دَهُجَهُدَّ.
وهُدَ هُصَمَّ وَهُ مِحَدَّ: وهُ هِجَدَ دَّجَ هِجَهُدَّ
دَسِمْ وَهُدَّ وهُدَّ هَجَهُ مَ دَّهُدَ: وهُجَ هَجَهُدَّ:
دَّهُكَهُدَّ وهُجَدَّ هَوَ دَّدَّ هَوَ[3]. وهُدَّ

(1) حَهُدَ. 18 L. (2) وهُدَّ. 7 L. (3) هَوَ. P.

אֲמַרְיָה: מְרָיוֹת כֹּהֵן רֹאשׁ: אֲחִיטוּב נָגִיד אֱלֹהִים: צָדוֹק וַאֲחִימֵלֶךְ
בְּנֵי אֲבִיָתָר הָיוּ כֹהֲנִים. וַעֲזַרְיָה בֶּן צָדוֹק הוֹלִיד אֶת שַׁלּוּם:
וְשַׁלּוּם הוֹלִיד אֶת חִלְקִיָּה: וְחִלְקִיָּה הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה: עֲזַרְיָה
הוֹלִיד אֶת שְׂרָיָה. וְשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת יְהוֹצָדָק: וְיְהוֹצָדָק הָלַךְ
בְּגָלוּת כְּשֶׁהִגְלָה יְהוָה אֶת יְהוּדָה וְאֶת יְרוּשָׁלַיִם בְּיַד נְבוּכַדְנֶצַּר:
בְּנֵי לֵוִי: גֵּרְשׁוֹם קְהָת וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹם לִבְנִי
וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם יִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל: וּבְנֵי מְרָרִי
מַחְלִי וּמוּשִׁי. אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחוֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבוֹתָם: מֵעַמְרָם
אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה וּמִרְיָם וּבְנֵי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר:
אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת פִּינְחָס פִּינְחָס הוֹלִיד אֶת אֲבִישׁוּעַ: וַאֲבִישׁוּעַ
הוֹלִיד אֶת בֻּקִּי וּבֻקִּי הוֹלִיד אֶת עֻזִּי: וְעֻזִּי הוֹלִיד אֶת זְרַחְיָה
וְזַרְחְיָה הוֹלִיד אֶת מְרָיוֹת: מְרָיוֹת הוֹלִיד אֶת אֲמַרְיָה וַאֲמַרְיָה
הוֹלִיד אֶת אֲחִיטוּב: וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת
אֲחִימַעַץ: וַאֲחִימַעַץ הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה וַעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת יוֹחָנָן:
וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה הוּא אֲשֶׁר כִּהֵן בַּבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה
בִּירוּשָׁלַיִם: וַיַּעַשׂ אֶת אֲשֶׁר הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם בְּיַד שִׁישַׁק
מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת שִׁשַׁק וְאֶת רִכְבּוֹ וּבְכֹל חֵיל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּאוּ
אִתּוֹ מִמִּצְרַיִם לוּבִים סֻכִּיִּים וְכוּשִׁים: וַיִּלְכְּדוּ אֶת עָרֵי יְהוּדָה
וַיָּבֹאוּ עַד יְרוּשָׁלַיִם: וּשְׁמַעְיָה בָּא אֶל רְחַבְעָם וְאֶל שָׂרֵי יְהוּדָה

---

(1) P. אֲמַרְיָה (2) Sic (3) P. וְאֵת (4) Deest in P.
(5) P. וַיִּתְּנֵהוּ (6) L. 7. וַיִּתְּנֵהוּ L. 18. וַיִּתְּנֵהוּ

زمحه رقوه‌جها: دمر خدهر دمصه‌ع نهمه‌ها: حقّنه ه‌حدّه‌ها: حنهه: لحتّه‌ها مر (ظ) دقّنها مكدّنها[1]. ونبه مرضّنها: دمر حتّ زنّنا ه‌ه‌ّنها مرضّنها. ه: نهم حتّنّ دحهذهها: زه محلا دُر ننّنها: زه محلا دُر نهمهلهها مكك مكحهها: زه دنعذهنه دُعتنا كحدّنها: زه دُكّه‌ننها ر نهمّنهنه نحقّنه نهم: زُر كه حنّنه. ه‌حلهه ه‌ُر حتّنّكنّ نهم حدّنّكنّ: حهه مرضّنها: ونبه مرضّنها: دهنه مكحهها دُعنّنا. ه: نهم ه‌ُنه دُسكّ ه‌ُه‌ّنّنها مكدّنها: لسهّتّنه ه‌ُه‌ّنّنا حتّنا دهنه[2]: مر سّتّ دُكّنّ نهذّهه: دُسّنّنا كحكّنّنا حهكحهها دُعنّنا ننّه‌ه. مر دحتّه‌ب دنهقّه نهقّه: ه: دُعنّ دُسّهه سّهه. حلهل دُدُكّه مر دُكّنّكّ ه‌ُنه دُهقّه: ه‌ُوحهدّ حدّنّنا نُسّه دُعسّهه: كهوّهها نّهه‌ّنا نّه كنّهه‌ها دُكّنّ نهنه نهنّنّ.

قهه‌ّنا ه‌دّنّنا. حلهل مهنّه‌ّنّه دُعوّهها نّهه‌ّنا.

كهنّه‌ّنه ونّه‌ّنّ نّهه‌ّنا مهنّا ه‌ّنّه نّهه‌ّنا: دهّه: دنهه دُنحهه‌ّنّ نهنّها مر نُكّه‌ّا: نحنّه‌ّنّ مّه سّ

כלמה תשתחוה: זה כי זה תוכלנה כה בחבלי תשוה:
בי בחבולתיה בקעה תחנתו מחנך כלו מזבח: בקבקי
שנה: קשי בי בחנה: תלבוש: תשחיתי: לבל מי יסיה:
לבושה מי השה. בלה לשחוט ולמלחה יבחנה
תהפוכי: ילכו נשפוה שבעה שנה שמו: ילו לילכו
מחבוה חלב שוב. ותבי יגי חלי קשי ומחלה
תולתיה: לה בחל נגד אם להחדיה: ילו בשיניה:
קשי בחלמיה. ילמד בזה מכנו: בי בשתיה
בקלמה. ילמד בזה מכנו: בי בשתיה
קחנגה בוותיה נשתאה לקבניה בחשאם תשוה:
ינבו: בזה לא בינבי מי בכשה: בילה תשכנה שבי
ינבו: תינבו: תחלגיה שכשה לילה לינבו תלבה
תשתה לינאיה: תשוה שבוה שי כשה. תבי לי
סבה בזה: ילו שי קלבי. תשבה ישחל בינלה ווי:
בנגנה לי שקבי. ולגלי בי שמבה בלשבינה ינבזה:
ני שבנה נשי תבילה בשי לילה: לי קשי
לשמה ינאיה. בזמה: ני שבנה שחיל אם שלה בשי
ינאיה: בי שמה תשקה ולבנה בשמה בנה תבשה:
לי אלי בינשבה לו לילה בלי ינאיה. זה בי ינבו
לשוי: לי שלה שקשי לי לשלנה ישלי ילו לי
בשמה לי. ש: לה שלה תשכי בשבלי לבשבולתיה
תשקיה: ילו נגה בלי בי בנשה שבי שנשי שלשי.
תשתלה שמשקנה אמי שבה ילשי נשי שלשי:

ذبعمة نحيّة كم: حل حكم ك يذهمه. ذكر ي يعذبك
عقيه: ملكيكنبه بعيه.

مقكرة هدّنة. مجلد عمهقمقة عمهمنة.

ملم نبه قمهمة بحدّة.

قمهمة مدّة. مجلد مّ: دنجنكم مندّة دهولمقة
مي معولمقة: مجنكم دبنة.

ذعقب مر: ذمعولمقة مقب مي دهولمقة مندّة
مجهدّم: ملهدنب: دنديّة مّدّة مي مّ: دنك معولمقة
قمهمدّة بمنت مي ذكمّ نبه: ذبع كده مهكه: مهكه
ذمّة: مندّة. نك دهولمقة دي ملا هي: ذبع دهمقة
مهدّة علسة ملهنة: نك دهولمقة كم قمهمدّة مي
ذكمّ ك بسج ذمّة: مجلة دي مقح ذمّة. ملم دنبهنة[1]
هذة وا: دمي معولمقة دهولمقة بحنبهة منبهّة:
ملبهنه مّ: دنصهة دمهنجه ووهّة: ذك مي بحدّة
دقلبكنة جهدّنة سهبة. ملم دلم هجنة: ذكر
حكلهنّنة لمدّنة ذهبة: ملي ووهّة نمهمهنة دهبة.
ذجمة دقّة حملكنة عجبة لحنبلهنهه هنهكلهه
نجهّة دمعنسة مجنة ملهنة: دنبع حمة كم دنبهنة
منبهّة دهولمقة مي ووهّة: دنبع هجنة مي[2] دهولمقة
هنّنه بنة ووهّة دنجة. ملدكجهولمقة بنة ذمم مي

(1) دسمهنة P. (2) مي P.

دَوَّدَ هُمْخَكَ دَبْعَدَّةَ سَمْدَهُ: مَكَمْ تَمْدَجَهُ هُمْنَمْدَهُ:
مَعَ هُنَّ دَمْنَعْمَعَهُ كَسِوَّةً كَرَ هُوَمَهُ. دِسْعَدَّةَ. دُسَمَّةَ
بَحَ دُسَمَّةَ دَيْهَجَمَّةَ يَهْدِيَةَ حَكَمْسَدَّةَ: هُجَمَّةَ دَيْهَجَمَّةَ
لَكَوْهَمَّةَ دَجْنَمْهَمَّةَ سَكَمَّةَ. مِنَّةَ لِمَدَ هُنَّةَ مَّةَ مِنَّةَ
هَيْلَمَّةَ. دِيَّةَ. لَكَبَدَّةَ قَدَمَّةَ كَرَ هُكَرَ: دَمَّةَ جَلَسَوَّهَمَّ
مَمَّةَ هُكَبَّةَ مَكَبِيعَ كَعَمَّةَ. دَهَّنَ دَمَّعَمَّةَ هَمَّ مَّةَ:
هُكَرَ مَوَّةَ دَبَّةَ مِنَّةَ. دِيَّةَ. دَيَّةَ مَّةَ مَّةَ هُمَّةَ.
مَنَّةَ بَمَّةَ مَّةَ سَبَّةَ مَّةَ كَعَمَّةَ: كَرَ يَّةَ. مَعَّةَ
دَمَّةَ كَعَمَّةَ: مَّةَ. بَمَّةَ دَيَّةَ سَمَّةَ: مَكَّةَ كَمَّةَ مَّةَ
هَمَّةَ: هَمَّةَ كَمَّةَ. مَنَّةَ يَّةَ كَعَمَّةَ: هَمَّةَ دَمَّةَ
دَكَرَ مَّةَ مَّةَ كَعَمَّةَ. مَمَّةَ دَمَّةَ يَّةَ مَّةَ: يَّةَ هَمَّةَ
كَعَمَّةَ مَّةَ دَمَّةَ مَّةَ. هَمَّ دَمَّةَ مَّةَ سَمَّةَ: كَمَّةَ
مَّةَ؟ هُكَمَّةَ دَمَّةَ؟ هُكَمَّةَ دَمَّةَ؟ هُكَمَّةَ دَمَّةَ؟ هُكَمَّةَ
مَّةَكَمَّةَ دَمَّةَ؟ هُدَمَّةَ مَعَمَّةَ[1] دَمَّةَ؟ يَّةَ دَمَّةَ
دَمَّةَ دَمَّةَ. دَيَّةَ. كَمَّةَ هُمَّةَ[2]: دَمَّةَ
مَّةَ دَمَّةَ سَمَّةَ: يَّةَ قَدَمَّةَ. دَكَمَّةَ[3] كَعَمَّةَ:
يَّةَ دَمَّةَ كَلَّ مَّةَ[4] مَّةَ. دَيَّةَ.
دَمَّةَ يَّةَ: كَرَ مَّةَ مَّةَ. مَّةَ
دَمَّةَ دَمَّةَ: كَرَ مَّةَ مَّةَ. دَيَّةَ. كَمَّةَ
دَمَّةَ هُمَّةَ[5]: كَرَ هُكَرَ دَيَّةَ يَّةَ. مَّةَ

(1) P. مَعَّةَ L. (2) P. L. مَعَّةَ (3) P. حد كه (4) Deest in L.
(5) P. عَدَّةَ

خنة مفكهمه. مل مح دمخة تسمنة هفة دقّة: معجمة دمقفنة محقة: بهمة مح هكنة مقمم كر يقح.

فهمة دسؤحفة. مجهك هنقة قمسدّنة.

خح حكدح يعنة دمحدّة: كر محكحدّة بحمهّة كمحقنمة حدّة٥هه٥: ذكية دكفّنة ٥هح حقّنة دكسمم يهحة٥: ٥هحة٥ هكم يحدّة نهمه٥. (فحمّنة مح[1]). دقّة: بهمة مح هكنة حقة كر يعة٥. ٥مكمّنة: محصّمهّة محمحسنة يهسمم. ٥كسحمّة يهكحمهم دنّة: دسحمهّة دكنة ٥هكمهّة ٥حجّنة هكنة: سمدّ دحعهّة حكنة. حنّة ٥هحمهّة ٥حح نّة: سمدّ دحعهّة حيدّنة. دهنم مح. دمحمّنة حمحهّة دسمدّ: مح هححمسة دنكّة كر يححلم: ٥حجكة دهكنّ: ٥كوّة ٥كوّنة كسمّ: يهمه٥. نحمّ دمه حح مه سحمّة يهمة: نهم سهمّ كم حك حمّ دنهسّة: ٥حنّة هححمسة دنكّة حك ٥هحّة دسمدّ. ٥نهم حتة دنهسّة ٥هجحة ٥ووحكحة: ٥حنّة متكة هكمّهّة حك ٥هحّة دسمدّ. دهكنّ ٥هح. دحمهمحهم حة قسمّ ٥٥ممّة: ٥هوة حيوكّ دسمّة: يهجة كم نمّ ٥هحّة حكمسّة. مح كجدّة قمّمّ ٥فحّة: حمّ دهمهحة: نهمه. دنهحة. وحه٥ ممحنّ ٥ححّة كر هم سهكك حكمسّة: نكر يعهد جكسه٥ ٥هحه. ٥حنّة ٥جكه٥ محجتة: حه٥

(1) ٥هحة حمحة L. 7.

135 .ט .ב .ב .ב

جلسه حكّة مأمدة: دكر وحم لحقّة[1] له معكتبعه: دبقّة بحم بسوم حمحعةّة له جسعّتّة. يكر معّم دبحلم هوهدكتبعه[2]: أهجه هعبّتة[3]: معهمه هنجه.

قهمّة هعبّة. مجلد معدّد هعدّة.

هكّة يهمهجها: عة يمه قتّة. قمة دحمّة مم. دحدهبحه هدحبة لهعدّة هّة عدمها: ه‌كر حةمندها هكبها بحبد كمهتتد دهمّة. همعدّة زند يحدة: دمهعدّمها سبّة: هكذ مر دحبعد يقّه: معدّد هعدّة لأدسة: حمقّة دحسبا: محمدّة دحدهكة: قمدّة سهتّة: همّحها دمر نمكر. دحدم دم. دلمعدّم فرّة يحهدحه: دحدهبحه معجلس. معّة دّحّة مدحمكة مجهجلس: يمع دحهمكّة مجهكلس همكلس. دحكّة همه. دمدتكّة دهمتّة همتّة لمعدّم يحهدّة: يمحّة دّهس دحيهة همتّة: حيهة مجمم يحهتكّ[4]. زتّتب دم حرّهكة هعدم: يمحّة دحمهّة دحكّة كة همتّها همه همتبه يحهتكّ: همّحّة حلكم همتّها هّة. دهدكة. دحكمه أدتّ مدتكّة يحسّة[5] يحهدحه: يمحّة دحل نند مر هّة مّة دحلمل كم يهمهجة. مزتّتب حل أدتّة مجه مكم معهدحه:

(1) L. بحدّة (2) P. معكتبعه. (3) Ibid. هعبّتة: (4) P. L. كتهتكّ In marg. L. 7. كتهتكّ (5) P. بحسّة In marg. L. 18. .معهمه

ڤڤ. ڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ: ڪ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڪ: ڪ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ. ڤڤڪ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ:

ܒܗ ܒܝܕ ܒܕܝܩ ܕܒܟ. ܡܕܡܒܗ ܕܒܝܬ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܒܟ ܐܝܬ ܒܗ ܒܝܕ ܒܕܝܩ ܕܒܟ ܡܕܡ ܕܒܝܬ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܒܟ ܐܝܬ ܒܗ ܒܝܕ ܒܕܝܩ ܕܒܟ ܡܕܡ. ܒܝܕ ܒܕܝܩ. ܐܠܗ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܒܟ ܡܕܡ ܕܒܝܬ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܒܟ ܐܝܬ ܒܗ ܒܝܕ ܒܕܝܩ ܕܒܟ ܡܕܡ[1]. ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܒܟ ܐܝܬ ܒܗ ܒܝܕ ܒܕܝܩ ܕܒܟ ܡܕܡ ܕܒܝܬ

131 .ס. .ס. .ס. .ב. .ס. .ס. .ס

ויקחו את אחיהם ויטבלו את כתנתו בדם העזים: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיניו אשר עשה וימת גם אתו: ותאמר תמר לשבת אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמרה פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח: ויגדל הנער ויהי איש צלח ויהי בבית אדניו הישמעאלי אשר הורידוהו שמה: ויהי יהוה את יוסף ויהי איש משכיל ויהי בבית אדניו: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו לפקיד על ביתו ואת כל אשר יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: ויאבה ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו נתן בידי: אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא עשה: אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים האלה חטא שקה משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר: וחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלמו איש אשר לשקה משקה ואשר לאפה למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול שלשום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: ויראה שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: ויקרא פרעה ויקראו את יוסף וירוצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר פרעה ליוסף חלמתי הנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות תואר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרוע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואראה בחלמי והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: ועל השנות פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו אכל: והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שנות הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שנות השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שנות הרעב אשר היה בארץ מצרים: ותחל שבע שנות הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ: ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: ויראם יוסף ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחי אחיכם האחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ בינותם: וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו במצודה את הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו והלכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: ויראם יוסף ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחי אחיכם האחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ בינותם: וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו במצודה את הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעב בתיכם קחו והלכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:

ומשמש בּי ומשמשי ומשמשי: ומשמשי כּי ומשמשי ומשמשי: ומשמשי כּי ומשמשי ומשמשי: ומשמשי כ

هِمْصَ حَكَمْ هِحَدِمْحَ[1]: هُدِنْهِحَلْمِ حَمِ كَ زَحَدَ
هِحِمْكَمْحَدْمِ. دِسِحَدَهَدَ. زَنَّحَ مِ هُمَّ دِزِحَسَّ زَحَلْ:
هُمْحَدَّ هِحَّ كَ هِمْحَدَ. حِنَهَ: كَ هِنَكِ هِحَدَ حَكَكَّ:
زَحَكَ هِنَحَدَ كَمَ دِحَ: مَّ دِهَنَّ هُمْحَدِّ حَمْحَمْ.
هِحَمِ هِكَمْ هِحَدِ مِ حَمْحَ: كَكِحَ سَحَدَّ هِكَ زَحَقَّ:
هُحِمْهَحَكَ هِمْحَمْ. هِكَ هِكَمْحَمْ حَمْحَدِّ دِحِنَّ حَبَكَ.
هُكَمْحَدِّ دِحِنَّةَ هِمْحَمْ: كَ هِحَمْحَمْ حَكَكَّ. هِكَ
هِحِمْحَدِ كَكَ قَمْحَةَ هَقَنَّ مَكَمْهَنَّ[2]. دِهِدِّحَمْحَ. حَمِ
هِحَكَمِ دِهِدَّسَمْ: هِكَ كَكَّ دِهِنَّ سَحَدَمْنَةَ كَكَمَّ.
هِمِ دَّةَ هِحَدَ: حَمْحَةَ هِحَكَمْ. هِهَمْ حِحَمْحَ
مَحَهَّحَ هِحِهِسَ: زَحَسَّ مَحَكَمِ حَسَّ كَمَّ: كَ حَمِ
هَحِمَ هِمِ كَسَحَّ. هِكَ زَنَّ هِحَهَ حَكَمَّ: زَكَ حَمِ[3]
حَكَمَهَّ هِمْحَ. هِهَّ حَهَّكَ هَتَّ كَ هِحَ: زَكَ
هِمْحَ: أَه هِكَ حَمَّهَمْحَ هِحَهَمْ.

قَمَهَّ سَحَنَّ. هِحَكَ مَحَّ هِزَحَمْكَ كَحَمَّ.

حَمِ حَمَّ هَهَ حَحَنَّ[4]: أَه كَسَمْحَ حَمَّ هِمَّ[5]:
كَ مَحِحَ كَحَمِّ هِزَحَكَ حِحَكَ كَمَّهَ. هَمَّ
حَمَّحَ: حَكَ حَمَّحَ مِ هَحَمْحَ حَكَ هَمَحَ كَهَ: مِ
حَكَمَحَ مَسَحَمْحَ هَهَّ هِزَحَكَ. هِمِّ مِحِ حَحَحَمَّ:
هَ حَمَّحَ هِحَسَمْحَ حَمَّحَ: حَهَّ حَكَ هِحَمْ كَهَ كَ

(1) هِحَمَّحَ P. L. 7. حَمَّحَ L. 18. حَمَّحَ (2) L. حَمَّحَ (N. E. ? هِحَمَّحَ)
(3) P. ح Deletus حَ P. حَ (4) (5) Deest in L.

ויבאו אל אביהם יעקב ויגידו לו לאמר יוסף חי ואף כי
הוא משל בכל ארץ מצרים: ותכהה עיני יעקב מרוב
זקנה ולא יכול לראות: ויקרב אליו את בניו ויאמר
אליהם הנני מת(1) והיה אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבותיכם: ועתה בני יוסף הנולדים לי בארץ
מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה
כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבואי
מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כבוא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם:
וישא ישראל את עיניו וירא את בני יוסף ויאמר מי
אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי
אלהים בזאת ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני
ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אותם אליו
וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלהים גם את זרעך:
ויוצא יוסף אותם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה:
ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל
ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו:
וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא
הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר

(1) L. 18. מתי (2) P. ויתן (3) In marg. L. ויהי

معمد كرمسكر. مسدَّة مد كمعزم يحتَّة دنيحة: ديحنة: نيكم يحتَّة دنيخة دهضكر: ح يتقة معتد معيد: ح نيخَّة معه. ح يعتد مَّة حكمة فرحنيمه معه: فرعيد معتقة: ح معد نيخَّة معتقة دهضة. يكر ح معدة دخة نيخَّة معتقة معه: ح نعد دنعد نَّد نعمة ح يتعد كرَّة قدَّة مة: كر فرمد دعيد فعمة تخة معدة نعمكَّة نعمة مَّة.

قهمة دحنة. معمد مَّة مَّة فرمد دحكَّة معتنيد نحكم.

معتنيد مَّة مكم دنحسَّة: حكمة نيكم نحكم دنحسَّة مد قهمَّة نحكم كتمَّة. مخمة مد. دحد يعكنيد دنعنَّة نه معتكنَّة مد نيتة: نه صمَّة مد مكمَّتة: حدمعة دكحتَّة معتد نيكم فرمد كمعزم مَّة دعتكة: نيكم معدة كمحكد. دكمة مد. كمعزم مَّة دحَّة تعيمد نيكم: معدة: نيكم مَّة دكمة دحكة مد معكم: كتكد مَّة دكتَّة يعمة ومهَّة. دكنكة همة. دكر يعكم مد قهمَّة: نيم حمتَّة مد حمة مد نه مدة مد مكنة معتمة: معشكعتمة كتكمَّة معدة. معد مخة كمَّة حمعمتة معتكَّة: دمة دنحكم نيتة: مد معكة معتمَّة نه دعتنة يعتة. نيتة دمد فكتة: نه مكنة معتكد مستكَّة. دنكمة. دكر معكلم متكد مكنة مد قهمَّة. نكة حمد مهك: مد مة كتتة دعمعمد مد قهمَّة: مكب نعم متعة: دسكد

ܟܠ ܡܢܐ: ܐܦܠ ܠܐ ܠܝ. ܘܥܕܝܢ ܠܐ ܫܡܥܢ[1] ܠܟܘ ܡܕܡ ܕܡܟܬ.

ܩܗܠܬ ܫܠܝܫܝܬ ܕܡܫܟܢܬ ܒܝ ܟܕ ܐܬܝ ܡܫܝܚܐ.

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܡܫܝܚ ܩܛܦܬ ܕܡܫܟܢܬ ܒܝ ܟܕ ܐܬܝ ܡܫܝܚܐ. ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܠܟܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ. ܕܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܡܕܡ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ

... ...[1]: ... ...

ܘܠ ܠܡܝܟ. ܟܬܒ ܒܫܒܥ ܠܡܫܟܢ ܢܒܝ ܒܟ ܩܘܠ: ܡܪܝ ܟܠܗ ܐܝ: ܕܢܬܐ ܐܝ ܒܝ ܡܬܝ ܒܟ. ܐܝ ܕܢ ܒܝ ܒܝ ܟܕ ܐܡ ܒܝ ܒܝ ܕܒܝ ܟܕ ܐܝ ܕܢ ܐܝ ܒܝ

ودّم صنعة لكم قوكلم معهدحكم: ودّم
منحه: ٥حضة: أف خدّة. وحدكمة ضحّة هحّة
يتنة. ضحّة مم[1]. دمج بحكم دنبة
يحدّة جدّة: صحة منبة لا دنبة جد ها جدل جدّة:
محمد دنبة كم. بحكم لا دنبة جد ها جدل جدّة:
ودّم لكم ٥حضة. ضحّة مم. دكم بحد قحة
منبة دمحة لمحدّة. ضحّة هحّة. دكم بحد قحة
يحة ٥حضة: مم بحكم دنبة يحدّة جدّة: ودّم
دنبة ٥حضة. دكم بحد قحة يحة ٥حضة: مم
بحكم دنبة يحدّة جدّة: ودّم دنبة ٥حضة.
دكم بحد قحة يحة ٥حضة: مم بحكم دنبة
يحدّة جدّة: ودّم دنبة ٥حض

פרשת

ואתחנן.

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר.

ויש לשאול מה ענין פרשה זו אצל פרשת עקב.

עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם לעשותם.

ויש לשאול מה ענין שמירת המצות אצל ואתחנן.

ונראה לומר שמשה רבינו ע"ה כשראה שלא נגזר עליו מן הדין שיכנס לארץ ישראל ונתיאש מן הדבר ואמר בלבו שאין לו עוד תקוה לכנס לארץ ישראל ולא יזכה לקיים המצות התלויות בארץ ישראל ובירושלים ובבית המקדש ובמלכות בית דוד ולא יזכה לבנות בית המקדש ולא לקיים המצות התלויות בו

ڤڤ ڤڤڤڤڤ[1]. ڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ[2] ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ. ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ

ס ס ס

فهمه هم: دمحك مه نبه: ولمحتبه دحكبه هدّث
هه

ثمانية ذهبت. حيث تنتهي دثر دوقيلط حيث
ضربت رأسها. ثمانية عشر. حيث ابن ملك
كبير دوقيلط من ملكة : ابنة : أبي دوقيلط
سنة : ثلاثة سلكنة : ثمانية ثلاثة : أثلاثي :
ثمانية حيث ثلاثة كبير. هذا أثلاثي كبير
ثمانية : أبي عبد أثلاثة هذه[2] ثمانية :
لثمانية أثلاثة ثمانية ملك بعيد. ست ثمانية
أثلاثي ثمانية ثلاثة. ثمانية أثلاثة. ثم ثلاثة
أثلاثي ثمانية : ابنة : قصر ثلاثة ثلاثة
دوقيلط : ابن عبيدة أبي ثلاثة أثلاثي
ثمانية. ست ثلاثة ثلاثة : ثمانية ثلاثة
ثلاثة ثلاثة ثلاثة. حيث أبي ثلاثة ثلاثة :
ثلاثة. ثمانية أثلاثة ثلاثة : أثلاثي : أثلاثة ثلاثة. ثمانية
أثلاثة. ثم ثلاثة ثلاثة : ابنة : ثلاثة ثلاثة :
عبد ثلاثة ثلاثة ثلاثة ثلاثة ثلاثة ثلاثة
ثلاثة

ܐܦ ܡܐ ܕܐܡܪ ܐܢܫ ܠܚܒܪܗ ܪܩܐ ܐܢ ܚܛܝܬ ܐܢܬ ܠܡ ܡܬ ܐܠܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬ ܠܐ ܬܫܒܘܩ ܠܗ ܐܦ

ܩܨܨ ܗܠܝܢ. ܡܝܟ ܨܬܘܒ ܕܡܝܟ ܒܫܘܬ ܕܘܟܬ ܕܘܟܝܠ.

ܡܟܝ ܨܬܘܒ ܫܒ ܕܝܟ : ܐܝ ܕܠܡܗܠܟ ܕܡܕܝܢ ܒܫܘܬ ܕܘܟܝܠ ܐܠ. ܨܬܘ ܕܡܟ. ܐܝ ܕܡܟ ܕܡܕܝ ܕܡܗܟ ܕܡܕܝ ܕܘܟ : ܠܡܕܝ ܒܫ ܒ ܕܒ. ܡܕܝ ܕܡ ܕܡ ܕܡ

ܗܘ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܡܘܪܝܐ ܕܡܫܬܘܩܐ ܒܗ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܦ ܠܐ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ

ڤەەڤ ەڤڤڤ. ەيهـد ڤزەنڤ ڤيڤەر ڤد ەزەەڤ
ڤزەەڤيهـد.

ەڤد ەزەەڤ ەەڤ ڤزەەڤەڤ ەەڤڤڤ ڤەڤيڤ ڤەڤيهـد:
ڤڤهـ ڤزەنڤ ڤەڤەڤڤڤ ڤەڤ ڤيڤەر ڤڤ. ەڤڤ ڤڤ:
ڤەڤ ڤزەەڤ ڤەەڤزڤڤ ڤەزەڤزڤڤ ڤەەڤ ڤەەڤڤڤ ڤڤ
ڤەڤيڤڤ ڤزەەڤ[1]. ڤزڤهـ ڤە: ڤزەهـ ڤەڤ:
ڤەەڤڤڤڤڤ ەڤ ەەڤڤ ڤيڤڤ[2] ڤەەڤڤ ڤڤ ڤزڤ.
ڤەزڤڤڤڤ ەهـڤ ڤەڤيهـڤ: ڤيڤڤ ڤڤڤ ەەڤڤڤڤڤ
ڤەڤيهـد ڤەزڤڤڤ ەڤڤڤڤ ڤەڤ ڤەڤ: ڤڤ ەڤ
ڤڤڤ ەڤ ڤهـ ڤەڤ ڤەڤڤ: ڤڤڤ ڤ ەڤڤڤ
ەەەد: ڤڤڤ ەڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ. ەڤڤ ەڤ:
ڤڤ ەڤ ڤڤ ڤەڤڤ ڤەڤڤەڤ: ڤەڤڤ ڤڤڤ:
ڤەڤهـڤ ڤڤڤ ڤەڤڤ: ڤڤەڤ ڤڤڤ ڤڤ. ەهـڤ
ڤەڤڤ ڤەڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤ: ڤڤڤ
ەڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ. ڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ.
ڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ: ڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤ: ڤڤ
ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ: ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ:
ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ.
ڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ:
ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ:
ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ:
ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ:

---

(1) P. ڤڤڤڤ (2) In marg. L. 7. ڤڤڤ

شجي دبؤك[1]: ٥نبجنة زنة كوّة دكنهسة شجي زنة
دهسوه٥ص ؟ وّنة لهذ خنجّة كهة٥ص حنّة دقّحنة بحبّة:
٥صّبذ زنة دمي بحه هجهلي زنة ٥ك ذلهب زنة. دفة
وّحبك حجوشّع: خنة زنة هقع: ٥نهسفهد دكنه هقع
هجه. حوّنة لهذ قهضّة صنة زنة: دنبك حيلةتّنّع
همدّة. زنة وه لهذ ز٥قهلهص: هق هنهكهه لب
ب٥حنهد: فهضّة زنة ثم: ههسوه٥ص ثم كصبسة
دهنهدهد حلّمد. تحلف زهة دفتة دهدنهتهوّ:
٥هجه كجنّه: فحجج كيشّ. ٥هة هجبك حسقّبة نوّتة:
دقحهنه بكقة حنّ ز٥قهلهص: وّفنة حصبس صّقة فنّ
هدّم قةه٥ف: ٥صّنه حكّوّ ز٥هنّة. ٥وّة نه هدنبّ
(فهضّة ٭ وّن دم دهدهه: وه وه هدنبه[2] فهنّة حنّ
هنّصّة فهنّهنصة حنّ نحلصّة: دلهبقةّه هم فهجّة
هدّنّة: وّة هوّ هم صّقة ٥قنّة ينّبه. فلهسوّة
دقّنّة فهنّة: دهجم دقّو هدّة ٥هلصهةّ٥ص لحنّة:
نوّحنّة ٥صّنّة. ٥هجك دنبك ةه٥ة دهدنبة فهضّة
دةّصّة فهنّة كه دجل زنّد وه كصصّد: نم ز٥دسّة
وّدة دهبنّة: دلهنّنّة دنكنبه هدّدنّة: كر ةكر
لهجلّة. حدّ٥كّة ون نه: نم هجنبه فنّة دهجّدّة
هنهّة فهنّة دهجّنّة لكبّة. ٥نكوّدة: لوّهبة وّدم
لهجهّة: ٥نبجنوّة دهنكبه ز٥هنّة لهجهّة.

(1) In L. 7. post. add. دهنه (2) Desunt in P.

فقال هذا. يا أبتاه ابنك الذي

هو ابن قصة هذا.

قصة ابن ضال. يا أبتاه ابنك (هذا)

الذي[1].

هذا الذي بعثته صدقة يعقوب ابنه: يا

هذا[2] الذي بصدينه صديق الله. سيد ما: الذي

بعثه: كل قوته ابن كل. فاسمه: ذكاء[3]:

قلبه شبك كل. مقدمة ما: من هو هذه

شيخة لهجة مخلقة حسنة: الله خلق هذا

ذهبة ذهبة لحسن لحسوب: مدمشة

لذمة ذكاء يا هذا لحسن. ذهب ذهبة

بلغه ما يا هذه: ما يحسبه ما يا هذه. ذمة هو لهذ

ذكاء: ما بلغ ذهب كل: لذمة مجدة كل

ذهبة. أك ذات لهذ: ذاب هو كل هو هذه ذات.

مسيح ذاك[3] من هو ذاهة غنة: ذكر حسنة لهة:

أكل الله خلق ذهب لذات: يا بلغ ما ذات هذه:

يا[4] هذا الله خلق هذ ذلهة كله. أب شيخة

عند هذه: هو ذلة بد يا شيخة قصة صديق هذ

هذ أهذ: هذه ك الله خلق غات ذات. هذ

عند كم: ذهب هذا أنه. حل لهذ الله ذلك

(1) هذا الذي بعثته صدقة يعقوب ابنه. P. (2) هذا P. (3) Deest in P.

(4) P. L. 18. من

مح قَّذَهَة ەيحنَّة حصَّصَّة دمح حەشَّة: ەسەكَّنَّة دنحَّة تَسدَّنَّة دەەشَّة. حصَّ دَّمحَة ذَّتَّصَّنَّة: حصَّصكَّة ەحصَّكَّنَّة دَسَّة عَّة: مصَّنَّة دَەسەصدَّة مح شَّسيَّنَّة. صَّەصَّنَّة دَسحَّحصَّة. ي حكَّه عَّصَّحَّة زَه حنَّ ەەدَّنَّة ەحصَّصَّة صَّەَّ سەصەَّة دَمصَّصَّة: كَّ يَّحنَّ وَّيَّة كَّەشَّەس. ەيَّدەه دَّحصَّيَّحَّة سەشَّة: حَّ دَّصَّصَّة وَه كَّه صَّحصَّة دَّيَّحَّة زَنَّنَّة: دَّيَّ: ەكَّمحَّ يحصَّة نَّەمَّ زَه كَّمحصَّمشَّحَّه يحصَّة كَّ مصَّحَّ: سَّحَّ دَّيَّحَّ. صَّەصَّنَّة دَّصَّحَّصَّة. ەەكَّ صَّەصَّنَّة دَّەَكَّكَّنَّة دَّشَّحَّة: كَّ ەَّەصَّ دَّصَّنَّة وَكَّ هَّنَّة: وَكَّ سَّنَّة دحصَّصَّحَّ: وَكَّ دَّشَّصَّكَّة كَّەشَّة: وَكَّ دَّحصَّ: وَكَّ يَّحنَّة: وَكَّ حصَّنَّة: يَّكَّ حَّكَّنَّة. صَّەصَّنَّة دَّصَّكَّدَّحصَّة. ي حَّصَّنَّة وَه سَّەصَّنَّة: كَّ يَّحنَّة زَّك كَّ سَّة مح مصَّد ىَّكَّەَّة صَّتَّەصَّنَّة. ەحَّكَّمة وَه دَّكَّصَّ دَّصَّكَّه صَّدَّ مصَّصَّة دَّحسَّة مَّكَّ: ەحَّدَّصَّ: مَّكَّ ەحَّصَّد صَّدَّ مَّدَّصَّة ەەد كَّسَّة دَّكَّه. مَّدَّصَّة: حد سَّة حيَّصَّة دَّصَّكَّد. ي دَّكَّصَّة وَه: كَّكَّه: صَّه دَّصَّة مَّدَّصَّة دَّصَّحصَّة: مصَّكَّد. صَّەصَّنَّة دَّزَّصَّصَّحَّة. ي كَّ صَّكَّ سَّحَّة دَّصَّصَّكَّ ىَّكَّەَّة صَّه دَّشَّەس: ەحَّكَّمة وَه دَّحَّ مصَّكَّكَّ: زَه حَّ مصَّ: مَّ: كَّ يَّحصَّة كَّصَّكَّ دَّشَّ صَّحَّ دَّحَّصَّ: مَّ دَّصَّصَّدَّشَّ وَه: صَّه دَّصَّصَّدَّشَّ وَه: صَّه دَّصَّصَّدَّشَّ وَه: صَّه

לוים. ואשר יעבוד את עבודת משא באהל מועד: ונתנו
את משאם. ואת כל כליו ועשו בהם: ואת קלעי החצר
ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם לכל עבודתם: ולפי פקודת אהרן
ובניו יהיה כל עבודת בני הקהתי לכל משאם ולכל
עבודתם: ופקדתם בני הקהתי. כי מלת פקודת
הוא לשון משא כמו שנאמר ופקדת את כל כלי
המשכן (1) ופקדתי עליהם רעה: ופקדתם את כל
משאם: זה יהיה משא בני הקהתי בכל עבודתם
באהל מועד: ואיתמר בן אהרן הכהן. כי מלת על
יורה על הממונה: ואל תכרתו את שבט משפחת
הקהתי מתוך הלוים: וזאת עשו להם וחיו ולא
ימותו בגשתם את קדש הקדשים. אהרן ובניו יבואו
ושמו איש איש על עבודתו ועל משאו: ולא יבאו
לראות כבלע את הקדש ומתו. כי מלת כבלע
הוא לשון מהרה כמו שנאמר ויבלעם כרגע (2):
ונשא בני גרשון. כי מלת נשא הוא לשון ספירה
כמו שנאמר נשא את ראש בני קרח (3): ואת בני
מרדי נשא את ראש בני קרח (3): ואת בני מרדי
לבני גרשון לכל עבודתם ולכל משאם. כי מלת לבני
הוא לשון על כמו שנאמר ויהי לבני יהושע (4):
ופקדתם בידם. כי מלת בידם הוא לשון ספירה
כמו שנאמר ויפקד בידם (5): ואת משאם. כי מלת
משאם הוא לשון עבודה כמו שנאמר ועבדתם את
העבדה הזאת (6): זאת עבודת משפחת הגרשני

(1) Jer. 44, 21. (2) Num. 16, 33. (3) Num. 4, 22. (4) Jos. 1, 1. (5) 2 Reg. 12, 12. (6) Exod. 12, 25.

قهمة سهبّة. حجك قنمة دّمشة دشوم دوحّشة.
ومكم[1] مر زبهمه قنمة: دحكّس لحلمه
زمكم دحجك مهدّ دّمشة دوحّشة: وزبهمه
زدخهحه. قمة ضحّة. دّك مخة زنّ مر زهة:
زّك حجك مهدّة حدم زقّنّة: دّمهجة لحصة
دعمشه: ولّ حجة دزهبهه دخهة. قمة
دهة. دّلحل مدحنّة وزهّ دحجهجة: لهمدم لحجّة
حجّة. ولحل دحدّة وزنّة جنّة وهزهّة دّة هّم
لهكّنه. ولّ دحدّة وزنّة جنّة وهزهّة دّة هّم
لهكّنه دخصه ولّة حجّة ولهسة زنه: ولهنّة دحمه ولّة
سّة حكّ دولهّة مر حلّمة مدمه: زمّك مخة
خم دّهكة مدمه. قمة دّحّنّ. دّك مخة دحدّنّة
زه مدنّ دخّدة دّة نهة مر حصّ تّمه: زمّ دّخة
زّن زّخلهه: دّحه لّم دحدّنّة[2] هلّك وحّة
حجهجّن دحهوّة: هّدم نهنّهه هودوة: دّلّمّ خم
حجهوّقحن خم نّلمّنّ: مخة ولّة. قمة دّزدّن.
ي لّسوّة دمة مر زّتّوّة زّول زّة لحوهّة مدمه:
نهنّ مر مة كّك زمّم ك مخة لّوه. ون لّسوّة
دّسّ زّول: نهنّ مر هّنّة تّمه ك حدّة ولّوهه:
زّك حدّة وه زّسّ زّكي لّم دّنّة. قمة دّمحّن. مّ
دّزّن لّحّد مّنّة دمة زّة مر زّتّوّة: ك مخة
حهوه دّزّن. زّك مخة حتّدحّهوه: ندّمّ دّحوه وه زّه

(1) P. لّحم (2) P. دّحمحنّة

ڤڎڤڎ : ڤڴ ڤڤڤڤڎ ڤڤڎڎ ڤڤڤڤڎ ڤڎڎڎڤ : ڤڤڤڤڎ
ڤڤڤڎ ڤڤڤڎ ڤڤڎڎ. ڤڤڤڎ ڤڤڴڎ[1]. ڤڤڤڎ ڴڤ
ڎڤڎڎ: ڤڤڴڎ ڴڤڴڎ ڴڤڎڎ ڎڤڎڎ ڤڤڎڎڎ
ڴڤ ڴڎڤڎ ڎڤڤڎ. ڤڤڤڎ ڤڤڎڎ[2]. ڤڤڤڎ ڴڤڎڎ
ڤڤڴڎ ڤڤڤڎڎ: ڤڤڤڎڎ ڴڤ ڤڤڎڎ: ڤڤڎڎڎ
ڤ ڎڤ ڎڎڤ ڤڤڎ: ڴ ڤڴڎ. ڤڤڤڎ ڤڤڎڎ[3]. ڴڎ
ڤڎڴڤ ڴڤ ڤڤڎڎ: ڤڤڤڎ ڎڎڎ ڤڎڎڎ ڤڤڎڎ ڎ
ڎڤڎ ڎ: ڤڴڎ ڎڎڴڎ ڎڤڤڎڎ ڎڎڎڎ: ڤڴڎ ڤڎڎ
ڤڤڎڎ. ڎڴڎ ڎڎڎ ڤڤڎڎڎ ڎڎڎڎڎ ڤڤڎڎ.
ڤڎڎ ڤڤڎ ڎڤ ڎڤڴڎ ڎڎڎڎ ڤڎڎڎ: ڎ
ڎڎڎڎ ڴڤ ڤڎڎ: ڤڎڎ ڎڎڎ ڎڎڎڎڎڎ ڤڎڎڎ.
ڎڎڎڎ ڤڎڎ. ڤڤڤڎ ڎڎڎڎڎڎ ڎڎڎڎ: ڤڤڎڎ
ڎڎڤڎ ڎڎڎڎ ڤڤڎڎ: ڴ ڤڤڤڎ. ڤڤڤڎ ڎڎڎڎ. ڎڤڤڤ
ڎڎ ڤڎڎ ڎڎڤڎڤڎ: ڤڤڤڤڎ ڎ ڎڎ ڎڎڎ ڤڤڎ. ڤڎ
ڤڤڤڎ ڎڎ ڎڎڎ: ڎڎڎ ڤڤڎڎ ڎڎڎ. ڤڤڤڎ ڎڎڎڎ:
ڎڎڎڎ ڎڎ ڎڎڎڎ ڎڎڎڎ ڎڎڎڎ: ڎڎڎڎڎ ڎڎڎڎ
ڎڎڎڎ ڎڎڎڎ: ڎڎ ڎڎڎڎ: ڎڎ ڎڎڎڎڎ: ڎڎ ڎڎڎ:
ڎڎ ڎڎڎ: ڎڎ ڎڎڎڎ: ڎڎ ڎڎڎڎ: ڎ ڎڎڎڎڎڎ
ڤڤڤڎ ڎڤڤڎ.

(1) P. ڤڤڎڎ (2) P. ڎڎڎڎ (3) P. ڤڎ

مَّمْ كُمْ بْدَيْ دَمِحْمَّتْ مُحِدَّتْ دَمْكَتْ: دَمْمَّتْ كَمْمَّتْ
دَسِجَّتْ مِ مَحِيَّتْ كَمِحَيَّتْ: مَمْ مَتْ كَمْتْ: مَمْ دَ
كَتْ: خَمْ مَسِدْ كَ كَمَحَتْ: نَمْ مَّ دَيْكَ سَّتْ بَتْتْ
كَمَّ كَمِسَّتْ. مَّ بَتْتْ مَسَّكَ نَمْهَمْ دَمَّتْ حَمَّكَتَّتْ
دَمَّكَتْ كَ: خَمْ حَمَّكَ مَّكَ مَّتْ مَ مَّ مَمَّتْ
بَتْكَمْ. مَّ كَمَّكَ مَّكَتْ مَّكَتْ دَمَّتْ مَّكَتْ
مَ مَّتْ كَمَّتْ مَّتْ مَّكَتْ مَّتْ مَّتْ مَّتْ
مَّتْ مَّتْ مَّتْ مَّتْ مَّ

ةيلا ةلزنملا ةيلاعلا. ةيعيبطلا ةيلاعلا. ةيعيبطلا ةيلاعلا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا[1]. ةيلاعلا ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلا ةلزنملا ةيلاعلا ةلزنملا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا
ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا ةيلاعلا. ةيلا ةيلاعلا ةلزنملا ةيلا

(1) سم ةيلا 101 (2) ةحقلا P. (3) ةعقلا P.

ذمّها حتّى: حتّى: دنيا لذّاتُ: ذمّ شرف جنّة: ومدحها. ذمّ بها بدأ[1] ذمّ: ذمّ حتّى لا هو هو سكن هو. ذمّ بها ذمّ بها ذمّ: ذمّ بها بها ذمّ: ذمّ بها بها ذمّ: ذمّ بها

שהכל מן כי: פלגה הוה אליעזר: ויאמר אלהים אל משה: ויאמר אליו אנכי ה׳ אלהי אברהם אביך. ויאמר אליו: אנכי אלהי אברהם אביך: ויאמר: וכל זמן שהיו ישראל עושין רצונו של מקום. ויאמר אליו: כה תאמר לבני ישראל: אהיה שלחני אליכם: ויאמר אלהים עוד אל משה: כה תאמר אל בני ישראל: ה׳ אלהי אבותיכם: אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם. זה שמי לעלם: וזה זכרי לדר דר: אלהי אבותיכם נראה אלי: אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

مَحْمَد. وَكُلَّ وَكُلَّ وَ شَمْ وَهُ هُمْ: مَحْمَد وَهُ.
وَهُ وَسَمِعَهُ: فِي حَمَّدَ (مَحْمَدَ وَهُ[1]: مَحْمَد
مَحْمَد: وَكُ مَحْمَد. وَسَمِعَهُ وَهُدَ مَحْمَد وَهُ
فِي وَهُدَ وَسَمِعَهُ[2] حَمَّدَ وَهُ وَكُ مَحْمَد
كُ مَحْمَد وَهُدَ مَحْمَد: وَهُ وَسَمِعَهُ وَهُدَ: وَهُ
مَحْمَد كُ مَ مَحْمَد وَهُ كُ وَهُدَ. مَحْمَد مَحْمَد:
وَهُ وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ[3] وَهُدَ: وَهُ
وَهُ مَحْمَد وَهُدَ: وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ:
وَهُ مَحْمَد وَهُدَ وَهُدَ: وَهُدَ كُ مَحْمَد
وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ: وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ
وَهُدَ وَهُدَ كُ وَهُدَ: وَهُ وَهُدَ كُ وَهُدَ وَهُدَ
وَهُدَ حَ وَهُدَ وَهُدَ: وَهُ وَهُدَ كُ وَهُدَ
وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ. وَهُ وَهُدَ كُ: وَهُدَ كُ
وَهُدَ وَهُدَ: وَهُدَ وَهُدَ وَهُ وَهُدَ. مَحْمَد
مَحْمَد: وَهُ وَهُدَ وَهُدَ كُ وَهُدَ وَهُدَ
وَهُدَ (مَحْمَد وَهُدَ وَهُدَ: وَهُدَ وَهُدَ
وَهُدَ: وَهُ وَهُدَ[4] وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ كُ: وَهُ
وَهُدَ وَهُدَ: وَهُ وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ.
وَهُ وَهُ: وَهُ وَهُدَ: وَهُدَ: وَهُدَ وَهُدَ
وَهُدَ: وَهُ وَهُدَ: وَهُ وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ:

(1) L. 18. وَهُدَ وَهُدَ وَهُدَ (2) P. وَهُدَ (3) P. وَهُدَ
(4) Desunt in P.

٢. ٣٥. ٢. ٤. ٢.

٢. ٣٥. ٢. ٤. ٢.

٢. ٣٥. ٢. ٤. ٢. (٢) ٢. ٣٥. ٢. ٤. ٢.

٢. ٣٥. ٢. ٤. ٢. ٢. ٣٥. ٢. ٤. ٢. ٢. ٣٥. ٢. ٤. ٢.

ܕܒܝܒ ܒܠܒ ܒܝ ܒܒܟ: ܫܒܫܒ ܒܫܒܚܐ: ܫܒܐ ܐܡܝ ܒܝܬ ܒܫܒ ܕܒܝ ܒܫܒ ܒܝ ܒܒܟ: ܒܕܝ ܒܫܒ ܒܝ ܒܒܟ: ܒܫܒ ܒܝ ܒܒܟ: ܒܫܒ ܒܝ ܒܒܟ:

ەەە

ܐܡܪܐ ܗܘܐ: ܚܡܘܫܝܢ ܚܡܘܫܝܢ: ܘܐܬܘܢ ܚܡܘܫܝܢ. ܟܕ ܕܗܘܠܝܢ
ܕܥܕܬܐ، ܩܢܝ ܢܨܚܢܝܗ: ܟܕ ܬܡܗܝܢܬܐ، ܠܢܝܢܘܐ ܗܘܐ ܕܡܬܘܝܢ
ܡܬܪܥܝܢ: ܕܢܦܩ ܕܗܘܐ ܒܝܘܡܐ: ܡܠܟܐ، ܕܝܢ ܒܬܘܬܒܘܗܝ:
ܒܟܘܠ ܢܦܫܗ، ܡܠܟܐ. ܬܘܕܝܬܐ ܕܒܥܘܬܐ. ܗܘܝܢܐ ܘܡܪܢ ܕܢܝܢܘܝܐ
ܕܬܘܬܒܝ. ܘܗܝ ܗܘܬ ܬܟܠܬܐ ܢܡܘܣܐ ܗܘ ܕܡܫܒܚܢܘܬܐ: ܘܠܡܠܟܐ:
ܕܟܠ ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ: ܢܟܠܐ ܒܚܛܗܐ ܡܥܒܕ ܕܬܘܒܘ ܠܡܬܘܗܘ ܪܘܚܐ
ܡܪܢܝܬܐ. ܘܟܠܗܘܢ: ܘܟܠ ܠܗܘܢ ܕܢܦܩܘ ܬܘܕܝܬ ܒܠܡܐ
ܕܢܟܪ ܒܬܘܟܠܐ. ܘܟܢܫܐ ܕܡܢܝܢ ܒܬܘܬܒܘܗܝ: ܠܗ ܢܟܪܢ.
ܬܘܕܝܬܐ ܕܒܥܘܬܐ. ܒܬܫܐ ܕܦܢܝܢ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܚܛܗܐ ܕܝܬܝܪܬܐ.
ܘܠܗܢܐ: ܒܬܘܬܒܘܬܐ ܕܡܢܐ ܚܛܝ ܘܡܢܐ ܥܒܕ ܠܢܦܫܐ ܡܢܐ ܕܡܬܡܛܝܢ
ܢܦܫܢܐ: ܡܬܘܡܢܐ ܕܡܘ. ܘܟܠܡܐ: ܕܟܠ ܒܠ ܒܬܫܐ ܡܫܒܚܝܢ:
ܢܟܠ ܗܘܐ ܕܡܠܘܐ ܡܨܝܢ ܠܗܘܢ ܒܬܘܬܒܘܬܐ ܕܒܚܛܗܐ ܚܝܐ. ܘܗܝ
ܗܘܐ: ܒܫܘܬܐ ܕܢܛܘܪܬܐ ܒܫܢܝܐ: ܘܫܢܝܐ ܬܩܢܐ: ܘܠܒܪܢܐ ܒܢܝܐ:
ܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܬܘܕܝܬܐ ܕܥܒܕܢܐ. ܢܟܪܐ ܕܦܢܝܢ ܒܪܢܫܐ ܒܚܛܗܐ
ܡܬܬܕܪܐ: ܗܘܘ، ܕܢܟܠ ܒܚܛܗܐ ܕܒܥܐ ܦܬܓܡܐ ܠܐ ܡܬܬܢܝܚܝܢ:
ܐܘ ܕܗܝ ܠܢܣܕܝܐ ܡܨܝܢ ܢܟܪܐ. ܘܥܠܝܡܘܬܐ ܦܪ. ܐܝܟ ܗܘ
ܕܢܘܕܠ ܠܚܦܝܬܐ: ܘܢܥܒܪ ܠܒܪܢܫܐ: ܘܢܥܒܕ ܠܐܝܬܘܬܐ: ܘܢܥܒܕ
ܠܢܬܦܠܓܝ: ܘܢܫܡܥ ܠܒܥܘܬܐ: ܘܢܥܒܪ ܠܗܘܢ، ܕܢܕܥܘܢ ܒܗ
ܢܫܒܪܐ. ܕܬܬܩܝܢ(1) ܕܝܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܢܦܫܬܐ ܬܪܥܝܗ ܠܗܘܢ،
ܕܫܒܩܝܢ ܠܗ ܒܡܚܝܠܘܬܗ: ܘܢܗܘܐ ܠܡܥܒܕܢܘܬܗ ܕܢܬܒܠܬܗ:
ܘܫܠܝܢ ܢܟܪܗ ܒܢܝܫܘܬܗ. ܬܘܕܝܬܐ ܕܥܒܕܢܐ. ܡܬܟܢܫܝܢ ܬܪܥܝܗ:

(1) ܒܬܬܩܢ P.

حمدة ملك: أن كر حجزة[1] نكك. حملك حمك
حمدة: حنكك حمك حمدة. أن هو أمة حمدة حمدة:
(٧٠) حمد حمد حمدة. ٢ حمدة حمد حمدة: حمد[2] حمدة
حمدة حمدة. حمدة حمدة حمدة: حمدة حمدة حمدة
حمدة: حمدة حمدة حمدة: حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة: حمدة حمدة: حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة. حمدة حمدة حمدة: حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة: ٢ حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة
حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة حمدة

(1) حمدة L. 18. (2) حمد حمد L. 7.

عَمَّة دَحِنَّة مَاهَّة دَحِنَّة مَاهَّة دَحِنَّة مَاه

ٱلْمَسِيحِ لِأَنَّهُ لَيْسَ ٱلْيَهُودِيُّ فِي ٱلظَّاهِرِ هُوَ يَهُودِيًّا وَلَا ٱلْخِتَانُ ٱلَّذِي فِي ٱلظَّاهِرِ فِي ٱللَّحْمِ خِتَانًا. بَلِ ٱلْيَهُودِيُّ فِي ٱلْخَفَاءِ هُوَ يَهُودِيٌّ وَخِتَانُ ٱلْقَلْبِ بِٱلرُّوحِ لَا بِٱلْكَلِمَةِ ٱلَّذِي مَدْحُهُ لَيْسَ مِنَ ٱلنَّاسِ بَلْ مِنَ ٱللهِ. فَمَا ٱلْفَضْلُ لِلْيَهُودِيِّ أَوْ مَا مَنْفَعَةُ ٱلْخِتَانِ. كَثِيرٌ عَلَى كُلِّ طَرِيقٍ. أَمَّا أَوَّلًا فَلِأَنَّ ٱلْيَهُودَ ٱؤْتُمِنُوا عَلَى أَقْوَالِ ٱللهِ. فَمَاذَا إِنْ كَانَ قَوْمٌ لَمْ يُؤْمِنُوا أَفَعَدَمُ إِيمَانِهِمْ يُبْطِلُ أَمَانَةَ ٱللهِ. حَاشَا بَلْ لِيَكُنِ ٱللهُ صَادِقًا وَكُلُّ إِنْسَانٍ كَاذِبًا كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ لِكَيْ تَتَبَرَّرَ فِي كَلَامِكَ وَتَغْلِبَ فِي قَضَائِكَ. وَلَكِنْ إِنْ كَانَ إِثْمُنَا يُظْهِرُ بِرَّ ٱللهِ فَمَاذَا نَقُولُ أَلَعَلَّ ٱللهَ ٱلظَّالِمَ هُوَ ٱلَّذِي يَجْلِبُ ٱلْغَضَبَ. أَقُولُ كَإِنْسَانٍ. حَاشَا لِلهِ وَإِلَّا فَكَيْفَ يَدِينُ ٱللهُ ٱلْعَالَمَ. لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ ٱلصِّدْقُ ٱللهِ قَدِ ٱزْدَادَ بِكَذِبِي لِمَجْدِهِ فَلِمَاذَا أُدَانُ بَعْدُ أَنَا كَخَاطِئٍ. أَلَيْسَ كَمَا نُجَدَّفُ بِهِ وَكَمَا يَقُولُ قَوْمٌ إِنَّنَا نَقُولُ لِنَعْمَلِ ٱلشُّرُورَ لِكَيْ تَأْتِيَ ٱلْخَيْرَاتُ ٱلَّذِينَ دَيْنُونَتُهُمْ عَادِلَةٌ. فَمَاذَا إِذًا نَحْنُ أَنَفْضُلُهُمْ كَثِيرًا كَلَّا. لِأَنَّنَا قَدْ قَدَّمْنَا ٱلْبُرْهَانَ عَلَى أَنَّ ٱلْجَمِيعَ يَهُودًا وَيُونَانِيِّينَ أَنَّهُمْ جَمِيعًا تَحْتَ ٱلْخَطِيَّةِ. كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ لَيْسَ بَارٌّ وَلَا وَاحِدٌ. لَيْسَ مَنْ يَفْهَمُ لَيْسَ مَنْ يَطْلُبُ ٱللهَ. ٱلْجَمِيعُ زَاغُوا وَفَسَدُوا مَعًا. لَيْسَ مَنْ يَعْمَلُ صَلَاحًا لَيْسَ وَلَا وَاحِدٌ. قَبْرٌ مَفْتُوحٌ حَنَاجِرُهُمْ بِأَلْسِنَتِهِمْ قَدْ مَكَرُوا. سُمُّ ٱلْأَصْلَالِ تَحْتَ شِفَاهِهِمْ. ٱلَّذِينَ أَفْوَاهُهُمْ مَمْلُوءَةٌ لَعْنَةً وَمَرَارَةً. أَرْجُلُهُمْ سُرَعٌ إِلَى سَفْكِ ٱلدَّمِ. فِي طُرُقِهِمْ سَلْبٌ وَسَحْقٌ. وَطَرِيقُ ٱلسَّلَامِ لَمْ يَعْرِفُوهَا. لَيْسَ خَوْفُ ٱللهِ أَمَامَ عُيُونِهِمْ. وَنَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ كُلَّ مَا يَقُولُهُ ٱلنَّامُوسُ فَإِنَّمَا يَقُولُهُ لِلَّذِينَ فِي ٱلنَّامُوسِ لِكَيْ يُسَدَّ كُلُّ فَمٍ وَيَصِيرَ كُلُّ ٱلْعَالَمِ تَحْتَ قَضَاءِ ٱللهِ. لِأَنَّهُ بِأَعْمَالِ ٱلنَّامُوسِ لَا يَتَبَرَّرُ كُلُّ ذِي جَسَدٍ قُدَّامَهُ لِأَنَّ بِٱلنَّامُوسِ مَعْرِفَةُ ٱلْخَطِيَّةِ. وَأَمَّا ٱلْآنَ فَبِدُونِ ٱلنَّامُوسِ قَدْ ظَهَرَ بِرُّ ٱللهِ مَشْهُودًا لَهُ مِنَ ٱلنَّامُوسِ وَٱلْأَنْبِيَاءِ. بِرُّ ٱللهِ بِٱلْإِيمَانِ بِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ إِلَى جَمِيعِ وَعَلَى جَمِيعِ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ. لِأَنَّهُ لَا فَرْقَ. إِذْ ٱلْجَمِيعُ أَخْطَأُوا وَأَعْوَزَهُمْ مَجْدُ ٱللهِ. مُتَبَرِّرِينَ مَجَّانًا بِنِعْمَتِهِ بِٱلْفِدَاءِ ٱلَّذِي بِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ. ٱلَّذِي قَدَّمَهُ ٱللهُ كَفَّارَةً بِٱلْإِيمَانِ بِدَمِهِ لِإِظْهَارِ بِرِّهِ مِنْ أَجْلِ ٱلصَّفْحِ عَنِ ٱلْخَطَايَا ٱلسَّالِفَةِ بِإِمْهَالِ ٱللهِ. لِإِظْهَارِ بِرِّهِ فِي ٱلزَّمَانِ ٱلْحَاضِرِ لِكَيْ يَكُونَ بَارًّا وَيُبَرِّرَ مَنْ هُوَ مِنَ ٱلْإِيمَانِ بِيَسُوعَ. فَأَيْنَ ٱلِافْتِخَارُ إِذًا قَدِ ٱنْتَفَى. بِأَيِّ نَامُوسٍ أَبِنَامُوسِ ٱلْأَعْمَالِ كَلَّا بَلْ بِنَامُوسِ ٱلْإِيمَانِ. إِذًا نَحْسِبُ أَنَّ ٱلْإِنْسَانَ يَتَبَرَّرُ بِٱلْإِيمَانِ بِدُونِ أَعْمَالِ ٱلنَّامُوسِ. أَمْ لِلْيَهُودِ ٱللهُ فَقَطْ أَلَيْسَ لِلْأُمَمِ أَيْضًا بَلَى لِلْأُمَمِ أَيْضًا. إِنْ كَانَ ٱللهُ وَاحِدٌ ٱلَّذِي يُبَرِّرُ ٱلْخِتَانَ بِٱلْإِيمَانِ وَٱلْغُرْلَةَ بِٱلْإِيمَانِ. فَإِذًا نُبْطِلُ ٱلنَّامُوسَ بِٱلْإِيمَانِ حَاشَا بَلْ نُثْبِتُ ٱلنَّامُوسَ. فَمَاذَا نَقُولُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ أَبَانَا قَدْ وُجِدَ حَسَبَ ٱلْجَسَدِ أَلَعَلَّهُ قَدْ وَجَدَ. لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ إِبْرَاهِيمُ قَدْ تَبَرَّرَ بِٱلْأَعْمَالِ فَلَهُ ٱفْتِخَارٌ لَكِنْ لَيْسَ لَهُ عِنْدَ ٱللهِ. لِأَنَّهُ مَاذَا يَقُولُ ٱلْكِتَابُ فَآمَنَ إِبْرَاهِيمُ بِٱللهِ فَحُسِبَ لَهُ بِرًّا. وَأَمَّا ٱلَّذِي لَا يَعْمَلُ وَلَكِنْ يُؤْمِنُ بِٱلَّذِي يُبَرِّرُ ٱلْفَاجِرَ فَإِيمَانُهُ يُحْسَبُ لَهُ بِرًّا. كَمَا يَقُولُ دَاوُدُ أَيْضًا أَيْضًا عَنْ تَطْوِيبَةِ ٱلْإِنْسَانِ ٱلَّذِي يَحْسِبُ ٱللهُ لَهُ بِرًّا بِدُونِ أَعْمَالٍ. طُوبَى لِلَّذِينَ غُفِرَتْ آثَامُهُمْ وَسُتِرَتْ خَطَايَاهُمْ. طُوبَى لِلرَّجُلِ ٱلَّذِي لَا يَحْسِبُ ٱلرَّبُّ لَهُ خَطِيَّةً. فَهَلْ هَذَا ٱلتَّطْوِيبُ عَلَى ٱلْخِتَانِ أَمْ عَلَى ٱلْغُرْلَةِ أَيْضًا لِأَنَّنَا نَقُولُ إِنَّهُ حُسِبَ لِإِبْرَاهِيمَ ٱلْإِيمَانُ بِرًّا. فَكَيْفَ حُسِبَ. أَوَهُوَ فِي ٱلْخِتَانِ أَمْ فِي ٱلْغُرْلَةِ لَيْسَ فِي ٱلْخِتَانِ بَلْ فِي ٱلْغُرْلَةِ. وَأَخَذَ عَلَامَةَ ٱلْخِتَانِ خَتْمًا لِبِرِّ ٱلْإِيمَانِ ٱلَّذِي كَانَ فِي ٱلْغُرْلَةِ لِكَيْ يَكُونَ أَبًا لِجَمِيعِ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ وَهُمْ فِي ٱلْغُرْلَةِ لِكَيْ يُحْسَبَ لَهُمْ أَيْضًا ٱلْبِرُّ. وَأَبًا لِلْخِتَانِ لَيْسَ لِلَّذِينَ هُمْ مِنَ ٱلْخِتَانِ فَقَطْ بَلْ لِلَّذِينَ أَيْضًا يَسْلُكُونَ فِي خُطُوَاتِ إِيمَانِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ ٱلَّذِي كَانَ فِي ٱلْغُرْلَةِ. لِأَنَّهُ لَيْسَ بِنَامُوسٍ كَانَ ٱلْوَعْدُ لِإِبْرَاهِيمَ أَوْ لِنَسْلِهِ أَنْ يَكُونَ وَارِثًا لِلْعَالَمِ بَلْ بِبِرِّ ٱلْإِيمَانِ. لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ ٱلَّذِينَ هُمْ مِنَ ٱلنَّامُوسِ وَرَثَةً فَقَدْ تَعَطَّلَ ٱلْإِيمَانُ وَبَطَلَ ٱلْوَعْدُ. لِأَنَّ ٱلنَّامُوسَ يُنْشِئُ غَضَبًا إِذْ حَيْثُ لَيْسَ نَامُوسٌ لَيْسَ أَيْضًا تَعَدٍّ. لِهَذَا هُوَ مِنَ ٱلْإِيمَانِ لِكَيْ يَكُونَ عَلَى سَبِيلِ ٱلنِّعْمَةِ لِيَكُونَ ٱلْوَعْدُ وَطِيدًا لِجَمِيعِ ٱلنَّسْلِ لَا لِلَّذِي مِنَ ٱلنَّامُوسِ فَقَطْ بَلْ لِلَّذِي مِنْ إِيمَانِ إِبْرَاهِيمَ أَيْضًا ٱلَّذِي هُوَ أَبٌ لِجَمِيعِنَا أَمَامَ ٱللهِ ٱلَّذِي آمَنَ بِهِ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ إِنِّي قَدْ جَعَلْتُكَ أَبًا لِأُمَمٍ كَثِيرَةٍ قُدَّامَ ٱللهِ ٱلَّذِي آمَنَ بِهِ ٱلَّذِي يُحْيِي ٱلْأَمْوَاتَ وَيَدْعُو ٱلْأَشْيَاءَ غَيْرَ ٱلْمَوْجُودَةِ كَأَنَّهَا مَوْجُودَةٌ. ٱلَّذِي عَلَى خِلَافِ ٱلرَّجَاءِ آمَنَ عَلَى ٱلرَّجَاءِ لِكَيْ يَصِيرَ أَبًا لِأُمَمٍ كَثِيرَةٍ حَسَبَ ٱلْمَقُولِ هَكَذَا يَكُونُ نَسْلُكَ. وَلَمْ يَضْعُفْ فِي ٱلْإِيمَانِ فَلَمْ يَعْتَبِرْ جَسَدَهُ ٱلْمُمَاتَ إِذْ كَانَ ٱبْنُ نَحْوِ مِئَةِ سَنَةٍ وَلَا مُمَاتِيَّةَ مُسْتَوْدَعِ سَارَةَ. وَلَا بِعَدَمِ ٱلْإِيمَانِ ٱرْتَابَ فِي وَعْدِ ٱللهِ بَلْ تَقَوَّى بِٱلْإِيمَانِ مُعْطِيًا مَجْدًا لِلهِ. وَتَيَقَّنَ أَنَّ ٱلَّذِي وَعَدَ هُوَ قَادِرٌ أَنْ يَفْعَلَ أَيْضًا. لِذَلِكَ أَيْضًا حُسِبَ لَهُ بِرًّا. وَلَكِنْ لَيْسَ مِنْ أَجْلِهِ وَحْدَهُ كُتِبَ إِنَّهُ حُسِبَ لَهُ بَلْ مِنْ أَجْلِنَا نَحْنُ أَيْضًا ٱلَّذِينَ سَيُحْسَبُ لَنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ بِمَنْ أَقَامَ يَسُوعَ رَبَّنَا مِنَ ٱلْأَمْوَاتِ. ٱلَّذِي أُسْلِمَ مِنْ أَجْلِ خَطَايَانَا وَأُقِيمَ مِنْ أَجْلِ تَبْرِيرِنَا. فَإِذْ قَدْ تَبَرَّرْنَا بِٱلْإِيمَانِ لَنَا سَلَامٌ مَعَ ٱللهِ بِرَبِّنَا يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ. ٱلَّذِي بِهِ أَيْضًا قَدْ صَارَ لَنَا ٱلدُّخُولُ بِٱلْإِيمَانِ إِلَى هَذِهِ ٱلنِّعْمَةِ ٱلَّتِي نَحْنُ فِيهَا مُقِيمُونَ وَنَفْتَخِرُ عَلَى رَجَاءِ مَجْدِ ٱللهِ. وَلَيْسَ هَذَا فَقَطْ بَلْ نَفْتَخِرُ أَيْضًا فِي ٱلضِّيقَاتِ عَالِمِينَ أَنَّ ٱلضِّيقَ يُنْشِئُ صَبْرًا. وَٱلصَّبْرَ تَزْكِيَةً. وَٱلتَّزْكِيَةُ رَجَاءً. وَٱلرَّجَاءُ لَا يُخْزِي لِأَنَّ مَحَبَّةَ ٱللهِ قَدْ ٱنْسَكَبَتْ فِي قُلُوبِنَا بِٱلرُّوحِ ٱلْقُدُسِ ٱلْمُعْطَى لَنَا. فَإِنَّ ٱلْمَسِيحَ إِذْ كُنَّا بَعْدُ ضُعَفَاءَ مَاتَ فِي ٱلْوَقْتِ ٱلْمُعَيَّنِ عَنِ ٱلْفُجَّارِ. لِأَنَّهُ قَلَّمَا يَمُوتُ أَحَدٌ عَنْ بَارٍّ. فَإِنَّهُ يُمْكِنُ أَنَّهُ عَنِ ٱلصَّالِحِ يَجْسُرُ أَحَدٌ أَيْضًا أَنْ يَمُوتَ. وَلَكِنَّ ٱللهَ بَيَّنَ مَحَبَّتَهُ لَنَا لِأَنَّهُ وَنَحْنُ بَعْدُ خُطَاةٌ مَاتَ ٱلْمَسِيحُ لِأَجْلِنَا. فَبِٱلْأَوْلَى كَثِيرًا وَنَحْنُ ٱلْآنَ مُتَبَرِّرُونَ بِدَمِهِ نَخْلُصُ بِهِ مِنَ ٱلْغَضَبِ. لِأَنَّهُ إِنْ كُنَّا وَنَحْنُ أَعْدَاءٌ قَدْ ٱصْطُلِحْنَا مَعَ ٱللهِ بِمَوْتِ ٱبْنِهِ فَبِٱلْأَوْلَى كَثِيرًا نَحْنُ ٱلْمُصْطَلِحِينَ نَخْلُصُ بِحَيَاتِهِ. وَلَيْسَ هَذَا فَقَطْ بَلْ نَفْتَخِرُ أَيْضًا بِٱللهِ بِرَبِّنَا يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ ٱلَّذِي نِلْنَا بِهِ ٱلْآنَ ٱلْمُصَالَحَةَ. لِذَلِكَ كَمَا بِإِنْسَانٍ وَاحِدٍ دَخَلَتِ ٱلْخَطِيَّةُ إِلَى ٱلْعَالَمِ وَبِٱلْخَطِيَّةِ ٱلْمَوْتُ وَهَكَذَا ٱجْتَازَ ٱلْمَوْتُ إِلَى جَمِيعِ ٱلنَّاسِ إِذْ جَمِيعُهُمْ أَخْطَأُوا. فَإِنَّهُ حَتَّى ٱلنَّامُوسِ كَانَتْ خَطِيَّةٌ فِي ٱلْعَالَمِ وَلَكِنَّ ٱلْخَطِيَّةَ لَا تُحْسَبُ إِذْ لَيْسَ نَامُوسٌ. لَكِنَّ ٱلْمَوْتَ مَلَكَ مِنْ آدَمَ إِلَى مُوسَى حَتَّى عَلَى ٱلَّذِينَ لَمْ يُخْطِئُوا عَلَى شِبْهِ تَعَدِّي آدَمَ ٱلَّذِي هُوَ مِثَالُ ٱلْعَتِيدِ أَنْ يَكُونَ. وَلَكِنْ لَيْسَ كَٱلْخَطِيَّةِ هَكَذَا ٱلْهِبَةُ أَيْضًا. لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ بِخَطِيَّةِ ٱلْوَاحِدِ مَاتَ ٱلْكَثِيرُونَ فَبِٱلْأَوْلَى كَثِيرًا نِعْمَةُ ٱللهِ وَٱلْعَطِيَّةُ بِٱلنِّعْمَةِ ٱلَّتِي بِإِنْسَانٍ وَاحِدٍ يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ قَدِ ٱزْدَادَتْ لِلْكَثِيرِينَ. وَلَيْسَ كَمَا بِوَاحِدٍ قَدْ أَخْطَأَ هَكَذَا ٱلْعَطِيَّةُ. لِأَنَّ ٱلْحُكْمَ مِنْ وَاحِدٍ لِلدَّيْنُونَةِ وَأَمَّا ٱلْهِبَةُ فَمِنْ خَطَايَا كَثِيرَةٍ لِلتَّبْرِيرِ. لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ بِخَطِيَّةِ ٱلْوَاحِدِ قَدْ مَلَكَ ٱلْمَوْتُ بِٱلْوَاحِدِ فَبِٱلْأَوْلَى كَثِيرًا ٱلَّذِينَ يَنَالُونَ فَيْضَ ٱلنِّعْمَةِ وَعَطِيَّةَ ٱلْبِرِّ سَيَمْلِكُونَ فِي ٱلْحَيَاةِ بِوَاحِدٍ يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ. فَإِذًا كَمَا بِخَطِيَّةٍ وَاحِدَةٍ صَارَ ٱلْحُكْمُ إِلَى جَمِيعِ ٱلنَّاسِ لِلدَّيْنُونَةِ هَكَذَا بِبِرِّ وَاحِدٍ صَارَتِ ٱلْهِبَةُ إِلَى جَمِيعِ ٱلنَّاسِ لِتَبْرِيرِ ٱلْحَيَاةِ. لِأَنَّهُ كَمَا بِمَعْصِيَةِ ٱلْإِنْسَانِ ٱلْوَاحِدِ صَارَ ٱلْكَثِيرُونَ خُطَاةً هَكَذَا بِإِطَاعَةِ ٱلْوَاحِدِ سَيَصِيرُ ٱلْكَثِيرُونَ أَبْرَارًا. وَٱلنَّامُوسُ دَخَلَ لِكَيْ تَكْثُرَ ٱلْخَطِيَّةُ وَلَكِنْ حَيْثُ كَثُرَتِ ٱلْخَطِيَّةُ ٱزْدَادَتِ ٱلنِّعْمَةُ جِدًّا. لِكَيْ كَمَا مَلَكَتِ ٱلْخَطِيَّةُ فِي ٱلْمَوْتِ هَكَذَا تَمْلِكُ ٱلنِّعْمَةُ بِٱلْبِرِّ لِلْحَيَاةِ ٱلْأَبَدِيَّةِ بِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ رَبِّنَا. فَمَاذَا نَقُولُ أَنَبْقَى فِي ٱلْخَطِيَّةِ لِكَيْ تَكْثُرَ ٱلنِّعْمَةُ. حَاشَا نَحْنُ ٱلَّذِينَ مُتْنَا عَنِ ٱلْخَطِيَّةِ كَيْفَ نَعِيشُ بَعْدُ فِيهَا. أَمْ تَجْهَلُونَ أَنَّ كُلَّ ٱلَّذِينَ ٱعْتَمَدُوا لِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ ٱعْتَمَدُوا لِمَوْتِهِ. فَدُفِنَّا مَعَهُ بِٱلْمَعْمُودِيَّةِ لِلْمَوْتِ حَتَّى كَمَا أُقِيمَ ٱلْمَسِيحُ مِنَ ٱلْأَمْوَاتِ بِمَجْدِ ٱلْآبِ هَكَذَا نَسْلُكُ نَحْنُ أَيْضًا فِي جِدَّةِ ٱلْحَيَاةِ. لِأَنَّهُ إِنْ كُنَّا قَدِ ٱتَّحَدْنَا مَعَهُ بِمَشَابَهَةِ مَوْتِهِ فَبِٱلْقِيَامَةِ أَيْضًا نَكُونُ. عَالِمِينَ هَذَا أَنَّ إِنْسَانَنَا ٱلْعَتِيقَ صُلِبَ مَعَهُ لِكَيْ يُبْطَلَ جَسَدُ ٱلْخَطِيَّةِ كَيْ لَا نُسْتَعْبَدَ بَعْدُ لِلْخَطِيَّةِ. لِأَنَّ ٱلَّذِي مَاتَ قَدْ تَبَرَّرَ مِنَ ٱلْخَطِيَّةِ. فَإِنْ كُنَّا قَدْ مُتْنَا مَعَ ٱلْمَسِيحِ فَنُؤْمِنُ أَنَّنَا سَنَحْيَا أَيْضًا مَعَهُ. عَالِمِينَ أَنَّ ٱلْمَسِيحَ إِذْ أُقِيمَ مِنَ ٱلْأَمْوَاتِ لَا يَمُوتُ أَيْضًا. ٱلْمَوْتُ لَا يَسُودُ عَلَيْهِ بَعْدُ. فَإِنَّ ٱلَّذِي مَاتَهُ مَاتَ لِلْخَطِيَّةِ مَوْتَةً وَاحِدَةً. وَأَمَّا ٱلَّذِي يَحْيَاهُ فَيَحْيَا لِلهِ. هَكَذَا أَنْتُمْ أَيْضًا ٱحْسِبُوا أَنْفُسَكُمْ أَمْوَاتًا عَنِ ٱلْخَطِيَّةِ وَلَكِنْ أَحْيَاءً لِلهِ بِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ رَبِّنَا. فَلَا تُمَلِّكُوا ٱلْخَطِيَّةَ فِي جَسَدِكُمُ ٱلْمَائِتِ لِكَيْ تُطِيعُوهُ فِي شَهَوَاتِهِ. وَلَا تُقَدِّمُوا أَعْضَاءَكُمْ آلَاتِ إِثْمٍ لِلْخَطِيَّةِ بَلْ قَدِّمُوا أَنْفُسَكُمْ لِلهِ كَأَحْيَاءٍ مِنَ ٱلْأَمْوَاتِ وَأَعْضَاءَكُمْ آلَاتِ بِرٍّ لِلهِ. لِأَنَّ ٱلْخَطِيَّةَ لَا تَسُودُ عَلَيْكُمْ إِذْ لَسْتُمْ تَحْتَ ٱلنَّامُوسِ بَلْ تَحْتَ ٱلنِّعْمَةِ. فَمَاذَا إِذًا نُخْطِئُ نَحْنُ لِأَنَّنَا لَسْنَا تَحْتَ ٱلنَّامُوسِ بَلْ تَحْتَ ٱلنِّعْمَةِ. حَاشَا أَمْ لَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ ٱلَّذِي تُقَدِّمُونَ ذَوَاتِكُمْ لَهُ عَبِيدًا لِلطَّاعَةِ أَنْتُمْ عَبِيدُ ٱلَّذِي تُطِيعُونَهُ إِمَّا لِلْخَطِيَّةِ لِلْمَوْتِ أَوْ لِلطَّاعَةِ لِلْبِرِّ. فَشُكْرًا لِلهِ لِأَنَّكُمْ كُنْتُمْ عَبِيدًا لِلْخَطِيَّةِ وَلَكِنْ أَطَعْتُمْ مِنَ ٱلْقَلْبِ صُورَةَ ٱلتَّعْلِيمِ ٱلَّتِي تَسَلَّمْتُمُوهَا. وَإِذْ أُعْتِقْتُمْ مِنَ ٱلْخَطِيَّةِ صِرْتُمْ عَبِيدًا لِلْبِرِّ. أَتَكَلَّمُ إِنْسَانِيًّا مِنْ أَجْلِ ضَعْفِ أَجْسَادِكُمْ. لِأَنَّهُ كَمَا قَدَّمْتُمْ أَعْضَاءَكُمْ عَبِيدًا لِلنَّجَاسَةِ وَلِلْإِثْمِ لِلْإِثْمِ هَكَذَا ٱلْآنَ قَدِّمُوا أَعْضَاءَكُمْ عَبِيدًا لِلْبِرِّ لِلْقَدَاسَةِ. لِأَنَّكُمْ لَمَّا كُنْتُمْ عَبِيدًا لِلْخَطِيَّةِ كُنْتُمْ أَحْرَارًا مِنَ ٱلْبِرِّ. فَأَيَّ ثَمَرٍ كَانَ لَكُمْ حِينَئِذٍ مِنَ ٱلْأُمُورِ ٱلَّتِي تَخْجَلُونَ مِنْهَا ٱلْآنَ. لِأَنَّ نِهَايَةَ تِلْكَ ٱلْأُمُورِ هِيَ ٱلْمَوْتُ. وَأَمَّا ٱلْآنَ إِذْ أُعْتِقْتُمْ مِنَ ٱلْخَطِيَّةِ وَصِرْتُمْ عَبِيدًا لِلهِ فَلَكُمْ ثَمَرُكُمْ لِلْقَدَاسَةِ وَٱلنِّهَايَةُ حَيَاةٌ أَبَدِيَّةٌ. لِأَنَّ أُجْرَةَ ٱلْخَطِيَّةِ هِيَ مَوْتٌ وَأَمَّا هِبَةُ ٱللهِ فَهِيَ حَيَاةٌ أَبَدِيَّةٌ بِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ رَبِّنَا. أَمْ تَجْهَلُونَ أَيُّهَا ٱلْإِخْوَةُ لِأَنِّي أُكَلِّمُ ٱلْعَارِفِينَ ٱلنَّامُوسَ أَنَّ ٱلنَّامُوسَ يَسُودُ عَلَى ٱلْإِنْسَانِ مَا دَامَ حَيًّا. فَإِنَّ ٱلْمَرْأَةَ ٱلَّتِي تَحْتَ رَجُلٍ هِيَ مُرْتَبِطَةٌ بِٱلنَّامُوسِ بِٱلرَّجُلِ ٱلْحَيِّ. وَلَكِنْ إِنْ مَاتَ ٱلرَّجُلُ فَقَدْ بَطَلَتْ مِنْ نَامُوسِ ٱلرَّجُلِ. فَإِذًا مَا دَامَ ٱلرَّجُلُ حَيًّا تُدْعَى زَانِيَةً إِنْ صَارَتْ لِرَجُلٍ آخَرَ. وَلَكِنْ إِنْ مَاتَ ٱلرَّجُلُ فَهِيَ حُرَّةٌ مِنَ ٱلنَّامُوسِ حَتَّى إِنَّهَا لَيْسَتْ زَانِيَةً إِنْ صَارَتْ لِرَجُلٍ آخَرَ. إِذًا يَا إِخْوَتِي أَنْتُمْ أَيْضًا قَدْ مُتُّمْ لِلنَّامُوسِ بِجَسَدِ ٱلْمَسِيحِ لِكَيْ تَصِيرُوا لِآخَرَ لِلَّذِي قَدْ أُقِيمَ مِنَ ٱلْأَمْوَاتِ لِكَيْ نُثْمِرَ لِلهِ. لِأَنَّهُ لَمَّا كُنَّا فِي ٱلْجَسَدِ كَانَتْ أَهْوَاءُ ٱلْخَطَايَا ٱلَّتِي بِٱلنَّامُوسِ تَعْمَلُ فِي أَعْضَائِنَا لِكَيْ نُثْمِرَ لِلْمَوْتِ. وَأَمَّا ٱلْآنَ فَقَدْ بَطَلْنَا مِنَ ٱلنَّامُوسِ إِذْ مَاتَ ٱلَّذِي كُنَّا مُمْسَكِينَ فِيهِ حَتَّى نَعْبُدَ بِجِدَّةِ ٱلرُّوحِ لَا بِعَتَاقَةِ ٱلْكَلِمَةِ. فَمَاذَا نَقُولُ هَلِ ٱلنَّامُوسُ خَطِيَّةٌ حَاشَا بَلْ لَمْ أَعْرِفِ ٱلْخَطِيَّةَ إِلَّا بِٱلنَّامُوسِ. فَإِنَّنِي لَمْ أَعْرِفِ ٱلشَّهْوَةَ لَوْ لَمْ يَقُلِ ٱلنَّامُوسُ لَا تَشْتَهِ. وَلَكِنَّ ٱلْخَطِيَّةَ وَهِيَ مُتَّخِذَةٌ ٱلْفُرْصَةَ بِٱلْوَصِيَّةِ أَنْشَأَتْ فِيَّ كُلَّ شَهْوَةٍ. لِأَنْ بِدُونِ ٱلنَّامُوسِ ٱلْخَطِيَّةُ مَيِّتَةٌ. وَأَنَا كُنْتُ بِدُونِ ٱلنَّامُوسِ عَائِشًا قَبْلًا وَلَكِنْ لَمَّا جَاءَتِ ٱلْوَصِيَّةُ عَاشَتِ ٱلْخَطِيَّةُ فَمُتُّ أَنَا. فَٱلْوَصِيَّةُ ٱلَّتِي كَانَتْ لِلْحَيَاةِ هِيَ هَذِهِ صَارَتْ لِي لِلْمَوْتِ. لِأَنَّ ٱلْخَطِيَّةَ وَهِيَ مُتَّخِذَةٌ ٱلْفُرْصَةَ بِٱلْوَصِيَّةِ خَدَعَتْنِي بِهَا وَقَتَلَتْنِي. إِذًا ٱلنَّامُوسُ مُقَدَّسٌ وَٱلْوَصِيَّةُ مُقَدَّسَةٌ وَعَادِلَةٌ وَصَالِحَةٌ. فَهَلِ ٱلصَّالِحُ صَارَ لِي مَوْتًا حَاشَا بَلِ ٱلْخَطِيَّةُ لِكَيْ تَظْهَرَ خَطِيَّةً بِأَنَّهَا بِٱلصَّالِحِ أَنْشَأَتْ لِي مَوْتًا لِكَيْ تَصِيرَ ٱلْخَطِيَّةُ خَاطِئَةً جِدًّا بِٱلْوَصِيَّةِ. فَإِنَّنَا نَعْلَمُ أَنَّ ٱلنَّامُوسَ رُوحِيٌّ وَأَمَّا أَنَا فَجَسَدِيٌّ مَبِيعٌ تَحْتَ ٱلْخَطِيَّةِ. فَإِنِّي لَسْتُ أَعْرِفُ مَا أَنَا أَفْعَلُهُ لِأَنِّي لَسْتُ أَفْعَلُ ٱلْأَرْدَأَ ٱلَّذِي أُرِيدُهُ بَلِ ٱلْأَرْدَأَ ٱلَّذِي أُبْغِضُهُ إِيَّاهُ أَعْمَلُ. فَإِنْ كُنْتُ مَا لَسْتُ أُرِيدُهُ إِيَّاهُ أَعْمَلُ فَإِنِّي أُصَادِقُ ٱلنَّامُوسَ أَنَّهُ حَسَنٌ. فَٱلْآنَ لَسْتُ بَعْدُ أَنَا أَفْعَلُ ذَلِكَ بَلِ ٱلْخَطِيَّةُ ٱلسَّاكِنَةُ فِيَّ. لِأَنِّي أَعْلَمُ أَنَّهُ لَيْسَ سَاكِنٌ فِيَّ أَيْ فِي جَسَدِي شَيْءٌ صَالِحٌ. لِأَنَّ ٱلْإِرَادَةَ حَاضِرَةٌ عِنْدِي وَأَمَّا أَنْ أَفْعَلَ ٱلْحُسْنَى فَلَسْتُ أَجِدُ. لِأَنِّي لَسْتُ أَفْعَلُ ٱلصَّالِحَ ٱلَّذِي أُرِيدُهُ بَلِ ٱلشَّرَّ ٱلَّذِي لَسْتُ أُرِيدُهُ إِيَّاهُ أَعْمَلُ. فَإِنْ كُنْتُ مَا لَسْتُ أُرِيدُهُ إِيَّاهُ أَفْعَلُ فَلَسْتُ بَعْدُ أَنَا أَعْمَلُ ذَلِكَ بَلِ ٱلْخَطِيَّةُ ٱلسَّاكِنَةُ فِيَّ. فَإِنِّي أَجِدُ ٱلنَّامُوسَ لِي حِينَمَا أُرِيدُ أَنْ أَعْمَلَ ٱلْحُسْنَى أَنَّ ٱلشَّرَّ هُوَ حَاضِرٌ عِنْدِي. لِأَنِّي أُسَرُّ بِنَامُوسِ ٱللهِ حَسَبَ ٱلْإِنْسَانِ ٱلْبَاطِنِ. وَلَكِنِّي أَرَى نَامُوسًا آخَرَ فِي أَعْضَائِي يُحَارِبُ نَامُوسَ ذِهْنِي وَيَسْبِينِي إِلَى نَامُوسِ ٱلْخَطِيَّةِ ٱلْكَائِنِ فِي أَعْضَائِي. وَيْحِي أَنَا ٱلْإِنْسَانَ ٱلشَّقِيَّ. مَنْ يُنْقِذُنِي مِنْ جَسَدِ هَذَا ٱلْمَوْتِ. أَشْكُرُ ٱللهَ بِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ رَبِّنَا. فَإِذًا أَنَا نَفْسِي بِذِهْنِي أَخْدِمُ نَامُوسَ ٱللهِ وَلَكِنْ بِٱلْجَسَدِ نَامُوسَ ٱلْخَطِيَّةِ. فَلَا شَيْءَ ٱلْآنَ مِنَ ٱلدَّيْنُونَةِ عَلَى ٱلَّذِينَ هُمْ فِي ٱلْمَسِيحِ يَسُوعَ ٱلسَّالِكِينَ لَيْسَ حَسَبَ ٱلْجَسَدِ بَلْ حَسَبَ ٱلرُّوحِ. لِأَنَّ نَامُوسَ رُوحِ ٱلْحَيَاةِ فِي ٱلْمَسِيحِ يَسُوعَ قَدْ أَعْتَقَنِي مِنْ نَامُوسِ ٱلْخَطِيَّةِ وَٱلْمَوْتِ. لِأَنَّ مَا كَانَ ٱلنَّامُوسُ عَاجِزًا عَنْهُ فِي مَا كَانَ ضَعِيفًا بِٱلْجَسَدِ ٱللهُ إِذْ أَرْسَلَ ٱبْنَهُ فِي شِبْهِ جَسَدِ ٱلْخَطِيَّةِ وَلِأَجْلِ ٱلْخَطِيَّةِ دَانَ ٱلْخَطِيَّةَ فِي ٱلْجَسَدِ. لِكَيْ يَتِمَّ حُكْمُ ٱلنَّامُوسِ فِينَا ٱلسَّالِكِينَ لَيْسَ حَسَبَ ٱلْجَسَدِ بَلْ حَسَبَ ٱلرُّوحِ. لِأَنَّ ٱلَّذِينَ هُمْ حَسَبَ ٱلْجَسَدِ فَبِمَا لِلْجَسَدِ يَهْتَمُّونَ وَلَكِنَّ ٱلَّذِينَ حَس

جَسِحَّةَ مَحِدَّنَ مَحِهَّمَ: مَنَّ حِنَ. نِمِ دَنَ بِكَ
هَجَّةَ بُصِدَّ: هَهَ دِجَ حَّجَ وَنَ هَهَ دِدَّهَّدَّهَ: بَكَ
دِنَّهِجَ (مَكَ هَجَ[1] نِحَدَّ دِنَصَهَّهَ دِنَّكَّ: بَصَ
حَنَّهَ مَهَّصَ حَنَّ هَجَّ[2]. مَهِدَّنَ سَصِبَّنَ. حَهَّ
دِهَ هَهِقَ دِنَّ. جَحَكَ نِمَّ دِحِنَ بَصَ حَنَ نَنَّ:
دِنَّ: دِهَهَ كَمَ مِحِلِكَ. مَجَ حَجَّ كَجَّ نَنَّ: دِهَهَ
دِنَّفَمَ مِحِهِحِنَ. مَجَ حَجَّ حَجَّ مَ: حَهَّ حَجَّ مَ مَهَّصِنَ.
نِمِ دِنَّحَ حَهَّجَّ دَمِ: نِمَكَ كَصَ حَجَّهَ كَجَّ نَنَّ
حَهَ: مِحَكَ دِنَّكَّ نَهَبَ نِحَ. مَهِدَّنَ حَهِبَّنَ.
حَهَّ دِمِ سَهَّ مِحَنَّ دَهَّنَّ: هَمَ دِنِمِ هَكَهَّ
حَجَّنَ حَهِهَّبَ دَّجَّ: مَهَهَّبَ قَنَّ. نِمِ دَمَهَكَ
نَكَّتَّ هَكَ مَنَّحَ: حَهَهَّبَ كَهَهَحَهَّ مَ[3] كَصَ
هَحَّ كَحَنَّ نَنَّنَ: نَحَوَّ دِنَّ مَهَّ كَمَهَ دِهَّحَ
حَهَّحَّ. مَحَهَّبَ دِصَ كَهَ هَهَّهَهَّ حَهَّ هَكَّتَّ[4]
مَحَّهَ: نِمِ هَنَّ مِحَّ هَحَّ نَنَّ كَهَ حَكَمَّ هَنَّ مَهَّسَ
حَهَهَّبَ مِحِهَكَوَكَ. حَكَكَ لِحَ نَنَّ هَهَكَ هَحَّبَ صَ
حَهَّ وَمَهَّنَ: نَّ صَ مَهَّحَّهَّ هَهَبَّ هَكَ. مِحَكَ
دَّنَ كَحَّنَ مَ: نَّهَمَهَّ[5] هَكَ: حَكَكَ مَّهَّ صَ
مَحَّهَّهَّ. حَحَّ دِ: مَكَ نَحَنَّ[6]: نَّهَمَهَّ[5] صَ
هَكَهَّ. مَهَهَنَّ صَ وَمَهَّ مَّ حَمَّحِمَ: كَنَّ

(1) P. مَهَهَ (2) L. مَحَحَ (3) P. مَ (4) P. مَحَهَّ
(5) P. نَّهَمَهَّ (N. E. ؟ نَّهَمَهَّ) (6) L. نَنَّ

ولكنّ من يحبّ معبّدها بحبّ مسيحه. معبّدة قديمة:
ذبيحة من حلوى حمصة دسمة: وكل: ومعها حمص
مقشّر[1] وملسّة بقشّتها قبل قيها: ثم
يدقّ بدقّها: وكل حبّة تُكسّر: ويخشى سقيها[2]
يُحرق وكله حلوى[3] دسمة معبّدة. بمع ذُمدن
يُقتّلها: ذبيح كم يُستبّها: معك من يُصفّر ويهذي:
ومعها يسمّى لسوء: وكل حبك تكسّره
وتكرّها يُحرق: شجعني يُقتل لكم من هذي: وكم
معك يعلك معها. حتى نسي هتم يحلها: من
حج من قلسي. وكل معه حلو حبك يُسمّى
كيف معها يحتاج مثل ذبيحة: ذلك وقف ذبيحة مثل.
معبّدة هدية. حسن حمر حلو من ويحتفي من
وملسّة دوهمها: ومعها شعرة تحلّسّة:
ما يحتوي يحبّ تحلّسّة يهذ معبّدة: معدوم
ومعها معبّدها. حسن حلبة. معبّدة ذبيحة. حسن
حبّ يسمّى لحسن معبّدة. معبّدة ذبيحة. حسن
حمر حوّة ذبيحة بكل قمعها. يحمل يسمّى ومعها
حبّ حبّ يسمّى: كل مجيد من سوة كل قمعها
معدن حتى. يحلو في مجها: ومعها معه حلو
من وهو ومعها: مني يكّ وكل يهذ مجها:

(1) P. معصصحة (2) P. يسم يهذ (3) P. يحكمه

ﺍﻟﻰ : ﺍﻟﻤﺪﺍﺭﺱ ﻭﻫﻮ : ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻬﺎ ﻣﺪﺭﺳﻮﻥ. ﻭﻣﻦ
ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﺪﺍﺭﺱ: ﺍﻟﻤﺪﺭﺱ ﻭﻫﻮ: ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻪ ﻣﺪﺭﺳﻮﻥ.
ﺍﻟﻤﺪﺭﺳﻮﻥ : ﺟﻤﻊ ﻣﺪﺭﺱ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺪﺭﺱ. ﻭﻛﺬﻟﻚ
ﺍﻟﻤﺪﺭﺳﺔ : ﻣﻜﺎﻥ ﺍﻟﺪﺭﺱ ﻭﺍﻟﺠﻤﻊ ﻣﺪﺍﺭﺱ : ﻭﻣﻨﻪ
ﻗﻮﻟﻪ ﺗﻌﺎﻟﻰ : ﻭﻳﺪﺭﺳﻮﻥ ﻛﺘﺎﺑﻜﻢ ﺍﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﺪﺭﺳﻮﻥ.
ﻭﻗﻮﻟﻪ ﺗﻌﺎﻟﻰ : ﻭﺭﻓﻌﻨﺎ ﻟﻚ ﺫﻛﺮﻙ ﻭﻣﻨﻪ ﺍﻟﺪﺍﺭﺱ ﻭﻫﻮ
ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺪﺭﺱ ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻪ : ﻭﻣﻨﻪ ﺍﻟﺪﺍﺭﺱ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ
ﻳﺪﺭﺱ ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﻳﻌﻠﻤﻪ : ﻭﻣﻨﻪ ﺍﻟﺪﺍﺭﺱ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺪﺭﺱ
ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻪ : ﻭﻳﻘﺎﻝ : ﻳﺎ ﺩﺍﺭﺱ! ﻳﺎ ﻣﺪﺭﺱ ﻭﻳﺎ
ﺩﺍﺭﺳﺔ ﻭﻳﺎ ﻣﺪﺭﺳﺔ : ﻭﻣﻨﻪ ﺍﻟﺪﺍﺭﺱ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺪﺭﺱ
ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻪ : ﻭﻣﻨﻪ ﺍﻟﺪﺍﺭﺱ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺪﺭﺱ
ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﻳﻌﻠﻤﻪ.

ﻓﺼﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺪﺍﺭﺱ. ﻭﻫﻲ ﻣﺪﺍﺭﺱ[1] ﺍﻟﻌﻠﻢ.

ﻣﺪﺭﺳﺔ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻌﺎﺩﻝ ﻧﻮﺭ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻣﺤﻤﻮﺩ : ﺑﺎﺏ ﺑﺎﺏ ﻣﻦ
ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺪﺍﺭﺱ ﻣﺴﺘﻘﺒﻞ : ﺑﻜﺮ ﺑﺎﺏ ﻣﻨﻬﺎ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻮﻕ :
ﻭﺑﺎﺏ ﻳﺪﺧﻞ ﻣﻨﻪ ﺍﻟﻰ ﺩﺍﺭ ﺍﻟﻜﺘﺐ[2] ﺍﻟﻤﻮﻗﻮﻓﺔ
ﻋﻠﻴﻬﺎ : ﻭﻫﻲ ﻋﺸﺮﺓ : ﻭﻓﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﺼﺤﻒ ﺍﻟﻜﺒﻴﺮ ﺍﻟﻤﻜﺘﻮﺏ
ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﻕ ﺍﻟﻐﺰﺍﻝ : ﻭﻓﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﺼﺤﻒ ﺍﻟﻤﻜﺘﻮﺏ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻜﻮﻓﻲ
ﺍﻟﻘﺪﻳﻢ : ﻭﻓﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﺼﺤﻒ ﺍﻟﻤﻜﺘﻮﺏ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺤﻘﻖ. ﻭﻣﻦ ﺫﻟﻚ
ﺍﻟﻤﺼﺤﻒ ﺍﻟﻤﻜﺘﻮﺏ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺤﻘﻖ ﺑﺨﻂ ﺍﺑﻦ ﺍﻟﺒﻮﺍﺏ ﻭﻫﻮ
ﺍﻟﺬﻱ ﺍﻧﺘﻬﻰ ﺍﻟﻴﻪ ﺍﻟﺨﻂ ﺍﻟﻤﻨﺴﻮﺏ. ﻭﻣﻦ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﻤﺼﺤﻒ
ﺍﻟﻤﻜﺘﻮﺏ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺤﻘﻖ ﺑﺨﻂ ﺍﺑﻦ ﺍﻟﺒﻮﺍﺏ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ
ﺍﻧﺘﻬﻰ ﺍﻟﻴﻪ ﺍﻟﺨﻂ ﺍﻟﻤﻨﺴﻮﺏ.

(1) P. ﻣﺪﺍﺭﺳﻬﺎ (2) P. ﺍﻟﻜﺘﺒﻬﺎ

ڤەهەڤ ١٨ێێ. ھەڤدەم ڕەوشەنبیرێ ڕۆمەنسیێ کوردیێ بەرەڤانیکرن.

ھەڤپشکرنا ڕۆمەنسیێ ڕاستەقینە: لەیلا ئەو ھەڤدەم بوو یێ ڕۆمەنسیێ ڕاستەقینە ل کوردستانێ ڕابوو. ئەڤ ڕۆمەنسە ژ ئالیێ ھەستێ ڤە ھاتبوو ئینان، ژ ئالیێ ڕەوشەنبیریێ ڤە نەھاتبوو ئینان. ئەڤ ڕۆمەنسە ژ ئالیێ ھەستێ ڤە ھاتبوو ئینان، ژبەر کو ئەڤ ڕۆمەنسە ژ ئالیێ ھەستێ ڤە ھاتبوو ئینان،

دعصلكة: دسقّة. دلسه دم كقه سد[1] زيم كم: ده دكة. ثد أكمنهه يعد: دم كر دعد جدنّة دلكة: دنّة هكلة دلسه دبم زيسه دلكمّة حنّة: كر حجب سّة. حوثّة هزهنهه قهدّبدّة دلحصدّة: يؤد مّة سد ثنّة حوثّة هزهنهه. هجد ثعصهه زيم كم: هم (زعد زنّة[2] دنعدلة دبم هكة سلكة: يعد كمّ: هم لجل: هكة؟ دم رمم ثعكهجه دنهكة. زعد كمّ: هجّة: دنمّة دنعدلة دبم هكة: دنمّة دلكم كر هكة جد عجد هجّة: ثعكهجه. هوجّة سكّة جد ثعكهجه دنهكة: دنعدلة دد ثقصهقه دنؤك كقه: دكب كم: دنعه دهنة: كر حب زنّة دكر ثؤم كم. معد دكم ثعكم: لجل زنّة قهس زنّة. هم لجل زنّة قهس زنّة: هجد لجل زنّة قهدّبدّة: كر حدّة دد عجد جد عجد قهدّبدّة: دعد: دم دنهكة كعنّة زؤل زنّة: كر حجل زؤل زنّة. هجّة سكّة ثؤجد جّة دنكصة: هم يعد كنّة دنهكة: حكة شؤم حمم؟ زعد كم: هكر حجب. معد ثنه حجد هم دكسهجمم: يعد كمّ: هنّة شؤم؟ زعد حم: ثؤم كمّ: زؤقّة شؤم جد دنّة. هم دم يعد ثنّة: هجّة: حم دعدة عجد جد زنّة: حم دكهجه كر شؤم ثعكهجه. هجد كمّ هم جّة دنهكة: دشهه دنهكة شؤم كنكة.

(1) L. دسم (2) P. زعد

ג ג ג

كر بحلبد[1] كجذهدنَّة: دبعذ يَّوصَة ذَّة: صدَّم دبقصد صوذَّة دذَّوة وذهجذهَّ وذمصنَّة قدوصَّة: ي حدوضَّة هَو ذعجبس ثرة ذَّوة. وي حدوضَّة دكَّ عجبس ثرة صةَّدة: بعذة. مجلد دهَّكِ صةَّدة: وذجلهصد: سَج يَّوص[2]. صوذصوص قهدنَّدة: ضعبَّة: أه صنهصَّة: أه صنهصَّة: أه صنهصنَّة: دص كد يحصد حتّ وكيد صنهصنَّة: كر بحلبد كه يَّوصَة دذَّدة دجَّة وذمصنَّة بعذة: هكذ صد هَكِ تةصَّة سصعب دقصهصوصهد: يكر ي نبهَّ وصوص دجوذصَّة: أه دوكيَّة: أه صهبدَّة: أه يَّدهَّة هَ دجهَّة أه ضعصَّة. سُسَّ قهدنَّدة: كر وَدد دبصوص دوجدَّة وتسَّة دجتبة حيَّوصَة دذَّدهب: يكر ي (حسدجدة وججتَّة[3].

وقكرَه عجبَّة. مجلد يكة.

وجه نبه قصَوصة سصة.

قصوصة ضدمَة. سصلكر دذَّجَّهَّة بكر مبذوصهد دبكة.

يَّة يذصبوص جد نبهَّ وصوص حقَّلهب: يكِ لهَ يَّكصَّة ميَّصذ: صذَة دجدَّس لعسَة. ميَّة كه صَّكر جد يَّصذ: يذصبَّة: حدوص مج دبَّ يَّدَّة مسَّة يَّدَ. وي وجد:

(1) (كهَ بحلبد N. E.)
(2) (وصلب يَّوة سج نبهَّ وصوص دبة صوصَة ضدمَة.) In marg. P.
(3) حجة وحسوحصد :P

يَهْفِدَ: يَكَ يِ دَحِمْدَةَ مَدْحَدَ. هَمْدَةِمَ دِكْبِكَةَ:
يِ نَقَد مِحْكَ بَدَمَهْمَةَ دِمِحْمَةَ دَمِدْحَدَةَ مِيمَ:
يَمْمَةَ سِدَ. ٥٣٥: يِ نَقَد بَدَمَةَ: هَمْدَ مِ نَمْمَةَ
فِدْدَةَ: يَعْمَدَةَ: مَيَّمَةَ دِمَهْمَكَ[1] لَكَمَةَ يَعْدَ:
نَحِمَ دِمِكْمَدَ: مَكَ هَمَ دِمِيمَ: يَمْمَةَ سِدَ.
دِكَمَدِمَةَ: كَ وَدِمَ دَحِيَّمَةَ دِنَدَحَ مَمْدَةَ مَعْدَ:
يَكَ يِ دَمِدْحَدَةَ مَحْدَةَ بَلَمَدِ. ٥٣٥: كَ وَدِمَ
دَحِيَّمَةَ دِنَدَحَ يَمَّمَ مَعَمَةَ: أَه دَمَ بَكَيَ.
مَلَدِمَحَةَ دَهَمَدِ: (دَمِدْحَدَةَ مَحْدَةَ[2] يَحَيَ. (٥٣٥:
لَحِدَةَ[3] دَهَمَدَةَ دَنَمَةَ مَمَةَ دَمَهَحَ (مَدَهَ نَحَدَةَ[4]:
مِي يَكَ مِهْمَبَ بَحَدَمَةَ دَيِكَبَهَةَ مَمْدَةَ
مَعْدَحَبَ[5]. دَمِ دَمِه مَمِمَ لَحَلَمَ مَدَدَةَ: مَدِكَ
مَحِمَ كَمَ هَةَ كَ بَكَةَ مَكَ مَصَدَةَ: كَ مَدَةَ مَكَ
وَمَكَمَةَ: مَفَكَ مَصَةَ. ٥٣٥: حَ هَكَمَ مَتَ نَحَحَ
هَةَ مَدَةَ مَدِمَةَ. ٥٣٥ مِحْكَ دِكَ مَهْمَدِ دَمِ مِحَمَ هَدَ:
كَمَمَ يُتَمَةَ دَحَ بَمَةَ دَمَةَ مَمَ دَمَمَ دَمَدَ:
مَمَدَحَبِ دَكَيَسَمَةَ. (مَفَ دَنَدَحَ دَيَكَمَ دَيَّمَةَ
مَعْدَحَبَ[6]. مَحَمَمَ نَمَدَمَ: كَ بَكَبَ لَمَمَدَ: دَنَكَمَ
لَكَلَمَةَ دَمَدَةَ مَمَدَ مَمَ دَمَمَ دَيَّمَةَ دَنَدَحَ. ٥٣٥:

---

(1) In marg. L. 18 et P. دَمَدَمَكَ P. L. 7. 18 دَمَدَمَكَ
(2) P. دَمَدَةَ ٥٣٥٥٥٥٥ (3) مَفَ دَنَدَحَ دَيَكَمَ دَيَّمَةَ مَعْدَحَبَ:
(4) P. مَدَنَ (5) (مَنَ كَ نَحَحَبَ دَنَ هَ مَكَ مَعْدَحَبَ
(6) Vide supra in P. N. 8 (N. E. مَمْدَةَ نَحَدَمَحَةَ دَيِكَبَهَةَ)

وَحِيَّمْ كِيْكَّ دِمْ بَحْنَ: مِحِدَّتْ. وَحِتَمْ حِمِيسْ: بِمِ دِبْجِدْ بِمِمْ بِحِمْ: حِكْمْ بَحْنَ حِجْ بَحْنَ بَحْنَ بَحْنَ

לְמִנְצֵחַ בִּנְגִינוֹת. מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲהָרֵךְ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי: וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתָנִי מִיָּרְדִי בּוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי לֹא אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף: אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אָרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

وكَه وهبكه هكَّة مكبه هكَّة بهنَّة. صَّهوَّة بحدَّة. وكَه حصهوَّة وهنَّة دكَة بهنَّة: بهنَّة حصهوَّة وهنَّة دكَة بهنَّة: و

אמת. פרק שלישי. אמרו חכמים אין אדם יכול
לקבל אמת אלא אם כן יהיה לו לב טהור: ואין
לב טהור אלא אם כן יהיה לו לב שלם: ואין
לב שלם אלא אם כן יהיה לו לב ישר: ואין
לב ישר אלא אם כן יהיה לו לב נקי: ואין
לב נקי אלא אם כן יהיה לו לב חכם[1]:
פרק רביעי. אמרו חכמים אין אדם יכול
לקבל אמת אלא אם כן יהיה לו לב חכם:
ואין לב חכם אלא אם כן יהיה לו לב מבין:
ואין לב מבין אלא אם כן יהיה לו לב יודע:
ואין לב יודע אלא אם כן יהיה לו לב זך:
ואין לב זך אלא אם כן יהיה לו לב טוב:
ואין לב טוב אלא אם כן יהיה לו לב ישר[2]:
ואין לב ישר אלא אם כן יהיה לו לב שלם:
ואין לב שלם אלא אם כן יהיה לו לב טהור:
ואין לב טהור אלא אם כן יהיה לו לב נקי:
ואין לב נקי אלא אם כן יהיה לו לב חכם[3]:
ואין לב חכם אלא אם כן יהיה לו לב מבין:
ואין לב מבין אלא אם כן יהיה לו לב יודע:
ואין לב יודע אלא אם כן יהיה לו לב זך:
ואין לב זך אלא אם כן יהיה לו לב טוב:
ואין לב טוב אלא אם כן יהיה לו לב ישר:
ואין לב ישר אלא אם כן יהיה לו לב שלם[4]:
ואין לב שלם אלא אם כן יהיה לו לב טהור:
ואין לב טהור אלא אם כן יהיה לו לב נקי:
ואין לב נקי אלא אם כן יהיה לו לב חכם:
ואין לב חכם אלא אם כן יהיה לו לב מבין:
ואין לב מבין אלא אם כן יהיה לו לב יודע:
ואין לב יודע אלא אם כן יהיה לו לב זך:
ואין לב זך אלא אם כן יהיה לו לב טוב:
ואין לב טוב אלא אם כן יהיה לו לב ישר:
ואין לב ישר אלא אם כן יהיה לו לב שלם:
ואין לב שלם אלא אם כן יהיה לו לב טהור:

(1) Sed in marg. P. בקר ubique .בקר (2) P. חסד
(3) L. 7. סופות (4) L. 7. קשט

ةه يعدهّمة دبهد: صلبهكّ مة دةّة لعيعدّهوقه
حدّوة مسّبة. مة يلجّة هدكّ حةبّه يحكّد يعدّه:
جد هّة ذكّوصده كد هّكّد دعجة: لدّوة مسّبة
دعهصّة كد بلبهد. وهّه دمعيد قوصده: ة كد
هّقّد مة مّتّ: كد معلكو مة عدهّقوهّة. وبع ذحّ
ندّعّ: هّه ذدصّة ثقّد مة جد يعّةوه: كد قدّد
دعدهّوك. نّصة ندّ: ة نّعقّ صهسّة دندّوة: نجوّة
ذجوّه سصّة دندّوة هجسحدحدّة دّة دمصّة قدهّسّة:
ة كد ثقّد مة دصّة حصّكّهحهد: معيد قوصده
معدهّوك[1]. هوهّة ذحبّة. ةمّة كد يهسّب جهوّة.
مة دحهذّة[2] يحدّ ككّوه دهبهد: معهجّة ةوصده.
صّة دعجلي مة حوذّة دعجّة ةوصّة: هذه معقحّة
جقّة ةوجّك دذمّة.

قهوّة ذحبّة. معجك هتوّب ةوصّة دبكّة.

موصّة دبكّة هوه دحهنّصة جّتة: ولّه نهج
هتوّب بحجّة. هوهّة هجهّة. ندوهّ جتبة[3] مة شّة
وكبّة: هسوّة دجك هوهدّة: نّة دهج ندوذّة دزّكّة
ةكّة: سهوجوّة دسبّة تّجّة كرّوة. هوهّة هدّة. سهوجوّة
معدهّوك دسبّة تّجّة كرّوة. هوهّة هدّة. سهوجوّة
يحّة مة دّكّلوهّ: هههوذة وهجك هجّة: وهوتّة
ةسهوسّة: وجدّة هجدوكّة: وجسّة لعدهّد حك قوبّصّة

(1) (دّة كد هوه نّبصوهّ: ولّه ثقّد دصّة دجه جّة ندّعّ ندّعّ ندّعّ:
L. 18. سد (3) P. ندهّة (2) (N. E. دهّوصده وجّس معجّة)

מדבר ויקרא ה׳ ד׳ כ׳ פקודי

ספרד תימן. ויעשו בני ישראל את כל העבודה
כאשר צוה יהוה את משה. ויראו בעלי המלאכה
כי לא יכלו לעשות את המלאכה: וידברו כל
העם לאמר: לא יעשה איש ואשה עוד מלאכה
לתרומת הקדש. ויכלא העם מהביא: והמלאכה
היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר:
ויעש בצלאל ואהליאב ואיש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל
מלאכת עבדת הקדש: ויעשו בצלאל ואהליאב
ואיש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש: ויקח
משה את הזהב ואת הנחשת ואת התכלת ואת
הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ואת העזים:
ואת עורת האילם המאדמים ואת עורת התחשים
ויעש את בגדי הקדש לאהרן כאשר צוה יהוה את
משה: ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר: ויעשו את שתי כתפת חברת
שתי קצותיו חבר: ואבני שהם מסבות משבצת
זהב פתוחי פתוחי חתם על שמות בני ישראל:
ויתן אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את
החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ושש משזר: רבוע היה כפול עשו את
החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: ומלאו בו
מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה
ובקת טור הראשון: והטור השני נפך ספיר
וישפה טור השלישי לשם שבו ואחלמה טור
הרביעי תרשיש שהם ויעש וחשן שרשרת גבלת
מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב
ושתי טבעת זהב ויתן את שתי הטבעת על שתי
קצות החשן: ויתנו את שתי עבתי הזהב על שתי
הטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות שתי
העבתים נתנו על שתי המשבצת ויתן על כתפת
האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישם
על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפד בית: ויעשו שתי טבעת זהב ויתן על שתי
כתפת האפד מלמטה מלפי פניו לעמת מחברתו
מעל חשב האפד: וירכסו את החשן מטבעתיו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה
את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כלו
תכלת: ופי מעילו בתוכו כפי תחרא שפה לפיו
סביב לא יקרע: ועשו על שולי המעיל רמנים
תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר: ופעמני
זהב ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי
המעיל סביב בתוך הרמנים: פעמן זהב ורמן
פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו כתנת שש מעשה
ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי
המגבעת שש ואת מכנסי בד שש משזר: ואבנט
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם
כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את הציץ נזר
הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי
חתם קדש ליהוה: וישימו עליו פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה: ויעש את המעיל ארג משבץ לאהרן ולבניו:
ואת המצנפת ואת הפארים שש ואת מכנסי הבד
שש משזר: ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה:
ויעשו את הציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חתם קדש ליהוה: וישימו עליו פתיל
תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה
את משה: ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:
ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו
קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו: ואת מכסה
עורת האילם המאדמים ואת מכסה עורת התחשים
ואת פרכת המסך: את הארון ואת בדיו ואת הכפרת:
את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים: את
המנרה הטהרה את נרתיקיה נרתיקיה המערכת
ואת כל כליה ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
פתח האהל: את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת
כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת
המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת
כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן: ככל אשר צוה יהוה את משה כן
עשו בני ישראל את כל העבדה: וירא משה את כל
המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו
ויברך אתם משה: ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת
נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן:
מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש
וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ויעש בצלאל
ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה אל בצלאל
ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל
המלאכה לעשתה: ויקחו את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר:
ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש
איש איש ממלאכתו אשר הם עשים: ויאמרו אל
משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה
היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר:
ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת ליריעות החמש: ויחבר
את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות
חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה
הקצה במחברת השנית: חמשים לולאת עשה
ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל
אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת
אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת
עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד ויכפל את היריעת
החלשת אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת
על שפת היריעה הקצה החברת ומחמשים לולאת
על שפת היריעה החברת השנית: ויעש חמשים
קרסי נחשת להבא את האהל לחבר את האהל והיה
אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים: עשר באמה ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת
לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל
קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה תימנה: ואדני כסף ארבעים
עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון
עשרים קרש: ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני
קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו
תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני
הקרשים: והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי שטים חמשה
לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי
צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן
בוקע בתוך הקרשים מקצה אל קצה: ואת הקרשים
צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם
וצפה את הבריחם זהב: ויקם את המשכן כמשפטו
אשר הראה יהוה את משה: ויעש את פרכת המסך
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
כרבים עשה אתה: ואת עמודיה עשה חמשה ואת
וויהיהם זהב ויצק להם חמשת אדני נחשת: ויצף
את ראשיהם ואת חשוקיהם זהב ויעש לפתח אהל
מועד מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר: ואת עמודיהם חמשה ואת וויהיהם ויצף
ראשיהם וחשוקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת:
ויעש את הארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב
טהור מבית ומחוץ וצפה עליו זר זהב סביב:
ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו שתים
טבעת על צלעו האחת ושתים טבעת על צלעו
השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב:
ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את
הארון: ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם מן שני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה
מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים על שני קצותיה: ויהי הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ויעש את
השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
קמתו: ויצפהו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב:
ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת
על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת
היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש
את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ונשא בהם את
השלחן: ויעש את כליו אשר עליו ואת קשותיו
ואת מנקיותיו ואת מכסיותיו אשר יסך בהם זהב
טהור: ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את
המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
היו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני:
שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היוצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה
גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים
מן המנרה: כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה
אחת זהב טהור: ויעש את נרתיקיה שבעה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה זהב טהור: ככר זהב עשה
אתה ואת כל כליה: ויעש את מזבח הקטרת עצי
שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע היה ושתים
אמות קמתו ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר
זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו
על שתי צלעתיו על שתי ירכתיו לבתים לבדים
לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב: ויתן את המזבח על שפת ארון
העדת לפני הכפרת אשר על הארון אשר אועד לך
שמה: ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטרנה: ובהעלת אהרן את
הנרת בין הערבים יקטרנה קטרת תמיד לפני יהוה
לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת
בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה: וידבר יהוה
אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל
לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם
ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים
גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: כל העבר
על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת
יהוה: העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית
השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם:
ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה
אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל
לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: וידבר יהוה
אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת
לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח
ונתתה שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו
מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא
ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה קח לך בשמים
ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו
חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים:
וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין:
ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה
רקח שמן משחת קדש יהיה: ומשחת בו את אהל
מועד ואת ארון העדת: ואת השלחן ואת כל כליו
ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת: ואת
מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו:
וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם
יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם
והכהנו לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן
משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם: על בשר אדם
לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו
על זר והכרת מעמיו: ויאמר יהוה אל משה קח
לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה
בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה
רקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה
מנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם: והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה:
איש אשר יעשה כמו לה להריח בה והכרת מעמיו:
ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב
מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות
את כל אשר צויתיך: את אהל מועד ואת הארון
לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל:
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל
כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל
כליו ואת הכיור ואת כנו: ואת בגדי השרד ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל
אשר צויתיך יעשו: ויאמר יהוה אל משה לאמר:
ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי
תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת
כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש
הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת
ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות
יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם: בינו ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני
לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:
וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם
על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם
והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב
אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר
אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכמו
ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו
לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הנחה לי
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול:
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח
גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני
האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:
זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי
השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו: וישב משה וירד מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה
הם כתבים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע
את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה
במחנה: ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות
חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך
מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את
העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק
ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת
עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני
אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:
ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע
הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל
בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל
שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל
שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
מן העם ביום ההוא כשלשת אלפים איש: ויאמר
משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו
ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה
אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה
אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה
אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה
ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם
ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה
אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך
נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם:
ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר
עשה אהרן: וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה
והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
אתננה: ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי: אל ארץ
זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה
ערף אתה פן אכלך בדרך: וישמע העם את הדבר
הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו:
ויהוה אל משה אמר אמור אל בני ישראל אתם עם
קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכלתיך ועתה
הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו
בני ישראל את עדים מהר חורב: ומשה יקח את
האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא
לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל
מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה האהלה
יקמו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
משה עד בואו האהלה: והיה כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה:
וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל
וקמו והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יהוה אל משה
פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל
המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך
האהל: ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר
תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת
חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני
נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך
וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי
לך: ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו
מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אנכי
ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל
העם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה
גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן
בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבדך:
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם
יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר
ארחם: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני
האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על
הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור
וסכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי ורארת
את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה אל משה פסל
לך שני לחת אבנים כראשנים ואכתב על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת:
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי
שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש
אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל
מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על
פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים
ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן
בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר
הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת
אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל
העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא
אשר אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך
היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי
והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית
ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך: כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון
ואשריו תגדעון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא
לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו
זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם:
אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר
רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור
תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני
ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחרש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה:
שלשת פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון
יהוה אלהי ישראל: כי אורש גוים מפניך והרחבתי
את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות
את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט
על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח:
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יהוה אל משה כתב
לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה
כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא
שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים: וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת
ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור
פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את
משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו:
ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים
בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני
ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני:
ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא
משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד
צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה:
וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר
אתו: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם:
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם
קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה
יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף
ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים:
שמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את
המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת
קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון
ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך: את
השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:
ואת המנרה למאור ואת כליה ואת נרתיקיה ואת
שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את
קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך
לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי
עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת
בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה:
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים
באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל
כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה:
וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים
הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל
מלאכת העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה
טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא
לבן בחכמה טוו את העזים: והנשאים הביאו את
אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולחשן:
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם
להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד
משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה
אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב
מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות
את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת: ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בהמה לדעת לעשות את כל
מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא
משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו
לקרבה אל המלאכה לעשתה: ויקחו את כל התרומה
אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש
לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר:
ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש
איש איש ממלאכתו אשר הם עשים: ויאמרו אל
משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה
היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר:
ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמות מדה אחת ליריעות החמש: ויחבר
את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות
חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה
הקצה במחברת השנית: חמשים לולאת עשה
ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל
אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת
אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת
עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד ויכפל את היריעת
החלשת אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת
על שפת היריעה הקצה החברת ומחמשים לולאת
על שפת היריעה החברת השנית: ויעש חמשים
קרסי נחשת להבא את האהל לחבר את האהל והיה
אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים: עשר באמה ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב ה

مُعْجَمِيَّةٌ: مَعْنَاهُ مُعْجَمِيٌّ: مَعْنَاهُ مُعْجَمِيٌّ: مَعْنَاهُ مُعْجَمِيٌّ

ואחרי. והלוא: חלמה ואחריתה אל תבוא: ו
ועמל יגיע: אשר עשקני. וגו אחרית ואין
יומה ואחריתה ואין: נפש: ואין מחסור
ואין שבעה: ואין אומרת: למי אני עמל
ומחסה את נפשי: אף הבל הוא וענין רע
הוא: טובים השנים מן האחד: יש
[1]שנים שכרם טוב בעמלם: שאם יפול
האחד יקים חברו. ואין לאחד שיקים
חברו: אף שנים שוכבים יחדו: ואחד
איך יחם: ואם יתקפנו האחד שנים
יעמדו נגדו: והחוט המשולש: לא
במהרה ינתק: טוב ילד מסכן וחכם:
מלך זקן וכסיל: אשר לא ידע להזהר
עוד: כי מבית הסורים: יצא למלוך
כי אף במלכותו נולד רש: ראיתי את
כל החיים: המהלכים תחת השמש:
עם הילד השני: אשר יעמוד תחתיו:
אין קץ לכל העם: לכל אשר היה לפניהם:
גם אותם: לא ישמחו בו בשני: כי גם
זה הבל ורעות רוח: שמור את רגלך
כאשר תלך: אל בית האלהים: והקרב
לשמוע: מתת הכסילים זבח: כי אינם
יודעים לעשות רע: אל תבהל בפיך:
ולבך אל ימהר: להוציא דבר: לפני
האלהים: כי האלהים בשמים: ואתה
על הארץ: על כן יהיו דבריך מעטים:
כי בא החלום: מרוב עסקים: וקול
כסיל: מרוב דברים: כאשר תדור
לאלהים נדר: אל תאחר לשלמו: כי
אין חפץ: בכסילים: את אשר תדור
אשר לא תדור: טוב אשר לא תדור:
מאשר תדור: ואל תתן את פיך: לחטיא
את בשרך: ואל תאמר לפני המלאך:
כי שגגה היא: למה יקצף האלהים:
על קולך: ואת מעשה ידיך: כי אם
ברוב חלומות: והבלים: ודברים
רבים: כי האדם: אין יודע מה טוב:

(1) P. שנים שכרם (2) L. ואחרי P. ואחרי (3) L. ועוד

ܕܒܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ. (ܡܒܪܟ ܐܢܐ : ܕܒܪܟ ܐܢܐ)[1] ܐܝܬ ܒܗ ܒܪܟܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪܟܬܐ ܕܡܒܪܟ. ܡܢ ܐܝ ܙܒܢ ܐܡܪ ܐܢܐ : ܒܪܟ ܐܢܐ ܠܡܪܝ ܕܒܪ ܐܢܫ. ܒܪ ܐܢܫ : ܒܪ ܐܢܫ ܐܬܐ ܕܒܪܝܬ ܐܢܫ ܘܒܪ ܐܢܫ ܐܝܬ ܒܗ ܒܪܟܬܐ ܕܡܒܪܟ ܠܡܪܝ ܕܒܪ ܐܢܫ. ܐܝ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܬܐ ܕܒܪܝܬ ܐܢܫ ܘܒܪ ܐܢܫ ܐܝܬ ܒܗ ܒܪܟܬܐ ܕܡܒܪܟ ܠܡܪܝ ܕܒܪ ܐܢܫ

ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם:
ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו
בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל
בנות האדם[1] וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי
השם:

פרשה ראשונה. בראשית ברא.

סדר בראשית.

פרשה זו נקראת בשבת ראשון של ראש השנה.

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך סדם
ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים
המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה
שנה מרדו: וארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו
את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים
בשוה קריתים: ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על
המדבר: וישבו עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי הישב בחצצון תמר: ויצא מלך סדם ומלך
עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו
אתם מלחמה בעמק השדים: את כדרלעמר מלך עילם ואת
תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמשה: עמק השדים באים באים בורות
בורות חמר והנסים מפלו שמה ויתרם ההרה נסו: ויקחו את
כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו: וילכדו את לוט
ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם: ויבא הפליט
ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי נלקח אחיו
וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר
עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה
אשר משמאל לדמשק: וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו
ורכושו גם את הנשים והעם:

---

(1) L. מהמה 2 P. וישבע (3) 5 Post. add. in L. 7.
(4) 5 post. add. in L. 7. (5) P. ויכלו L. 7. ויכהו (6) L. 18. ויצאו

مَحْدِهِ دِبْدِ دِبْدِ حَيَّةٌ: دِبْدِ حَيَّةٌ مِنْ مَحْدِهِ. دِبْدِ حَيَّةٌ مِنْ دِبْدِ حَيَّةٌ:

ةيحانلا هذه يف ةيقرشلا ةيلاعلا ريغ ةيلاعلا ةيرقلا: ةيقرشلا
ةيرقلا: حصلا نأ ةدحاو نم هذه ةيقرشلا: ولا ةيقرشلا.
ةيقرشلا ةيحانلا هذه يف: حبس ةعبس وعبرأ ةيرق: لهسلا ةيحانلا
ةيقرشلا: ةيرق (حرشلا ةيقرشلا[1]): ةيرق
ةعساتلا ةيقرشلا: ةيرقلا ةيقرشلا ةيحانلا. ةيرق: ةعبرأ
ةيقرشلا ةيعانلا يف ةعبرأ: نكل ةيقرشلا ةيرقلا
ةيقرشلا. نكل ةعبسلا ةيرقلا: ةيرقلا ةيقرشلا ةيحانلا
ةيلاتلا ةيرقلا. ةيسمخلا ةيرقلا: ةيرقلا ةيقرشلا
ةيرقلا ةيوقلا.

قصقص ءزجلا. ةيلك ةيدحولا ةبتكلا ةيقرشلا.

ةيلك لكل ةيلاعلا: يف عبرلا ةيبنلا ةعبرلا
ةيلاتلا ةيدحولا ةيرقلا: لكلا ةيرقلا: ةيدحولا
ةيتسلكلا: لكلا ةعبرلا ةيلاتلا ةيرقلا ةيبنلا:
ةيحانلا قش. نم ةعبسلا ةعبرلا: ةيمنلا ةيقولا:
ةيحانلا ةيقرشلا: ةيقولا ةيلاتلا: ةيكنلا ةيقولا:
ةيحانلا ةيتسلكلا ةبتكلا. ةيتلا حلا لكلا
(قش[2]؟) ءزجلا (ةيلا[2]) ةيحانلا ةيقرشلا: نحن نأ لكلا ةيرقلا
ةيعانصلا ةيلاعلا[3]. ةيحانلا ةيلاتلا ةعبرلا ةيرقلا
لكلا ةيقرشلا: نم ةيرقلا نحن ةيلاعلا: ةيحانلا
ةيسمخلا ةيرقلا نم لكل ةيسمخلا نحن ةيلاعلا

(1) ةعبرلا لكلا ةعبرلا P. (2) قش P. (3) ةيقرشلا ةيحانلا ةيلاعلا ريغ ةعبرلا
In L. 7 post. add. ةيحانلا P.

هنّة[1] كنكّة صمة. وصع مّ دنة زنة: كجنّة مدكنة
دمع لحكم حصمة دنكمّ: زدّه هجة خذنّة حم لحكم
وحمصف هجهم: صع مّ دنحكمه كجه سمدّة: كدّصهة دكم
دسمة: كدّصهة دكعكم نحصّ هجهنّوه. صع
مّ دنة دمّ هنّ حصمة: كمّ دفكة: كمّ دنكمّ
هنّ صع مّ دنكمّ حه نكّة كمّدّة هجهحدم. وصع مّ
دمحهه مع دّة: مدحم[2] مع ءّدّة: كمّ دكحوهمّ
هجمهّة دفكة كلنّة نكّمّة مهوّة صمّ. وصع مّ
دنعصهّ نحمة دهجحم جمحنّة: مسّوه مهكمه: (مهحه مه دحمه[3]: كهنّة نحنّ هجّة
دنّكّة مّحكسّنّة مع عهجسّ. وصع هكم دمّنّة
مسّكّ جمّة: كسقهسّم فكنّة[4]. مّجنّة مّلحل هلّة
حنّة: حهحكّ مجم دمسّنّ مكصم مّحكصم
كمّ: مّقّ كّ مّة دكمه هجمّة مّ دنمجّة. نّم نّة
مّصّمه: مّ دحم نّجة مّة دعقّم مجّم: مّعمّم
كهجنّة نّم دنّمة كهمه: هجمّة نّم ّمم لم مّهنّ زنّة
كم: مهجهنّة نّم هنّ لم مّمم زنّة كم. نّمة لمنّهنّة
دهمه: جعدّة: دنكمّ هجمّة مّ مّمم كم: مكّ ّجنّ
لمجمّة. مّهّنّة مّ مّهنّ كم: مّمسنّ
هنّهّة. مّنّة زنّ مسّة: جم عمّ لهنّة نّم

(1) P. L. 7. مد (2) L. مدّم (3) L. حصكه مد نحمه

(4) P. فحة

ةيفو ةهجو لجر. ةلبهة مه دهولتة مكحتة
دعوقة يتيا[1]: دبك ةدهة مئقة ةمبة: مي ومة
مكمهو ةمتة: بك مقتضهو ةجة. ةيه ةده
ملحة ديعبتة (ةفيه: ميديمدتة[2] دهوكة سجدهة
مهةوتك ةدوه. ةلبه فيا: ةيه مقتحة ديقمة.
مليوك: ةيه ةلحفة ملحة. مومه ومة: ةيه مليوك.
ةهدة: ةيه لوة (ديقة. ميتة: ةيه لوة[3] ةلهتهة[4]:
دهكب مي مهسهة: دجلوس مهلومة: ميمكوة كه
دوس. ميتة: ةيه ةقضة ديعوه. ميحة: ةيه ةمدة
ةكة. ميمد هيمد: عبكهضة: ةمهد جد. ةليكيحهب
حيمة ةيوة مي ةبتة: ةس ةليدة: ميدة.
كمهضة مدد ةبكنة مهمب لجر: ميضة حوة
دوم ةلكة: ميضة حكموه ذهس عيبكة. ةسك مهدنة:
سهدنة كر ودوة مي عمة دمتنة ضنه. ةلكة هكبنة
نبهة دنتة مقتكة ةلهبة: ةس ديمة ةمعبسة
نيه لوم: ةليسهب ةكوسهو سوبس[5]. ميوم
ةلب: لجل جده ضكة ةسهضنة دغهب: بك ةسهب
نيتة لضدة: ةديجة لكدوضة: ةهب كه. جيلو
مي حكتضة ةسهم: لنيقتة عجبسة ةليس كمعبسة
مهمخلب. مي ضة ديوضة تنة: كمجهموة دمي

(1) L. 18. ةتة Desunt in (3) P. L. 7. ةجوهدة .هسم (2) L. 18
(4) P. ةلهبهة (5) P. L. 7. سوبس

ەەَجْنَة ذَى هَنه رَهْبَتْنَة. جَدِجْه هَحْكَة دِبْد حدَّه دِبْد
هِجوَبْس: بْد بْدْد بْدْد حصهَجْه دْجِد. هُدِبْدْبْهَة
هنْسَّبْدْ هُصْبْدْ جَهصْبْدْ بْهْبْدْ: هْنهْبْد هَّةَدِبْ: دِبْد
يْتْدِبْ بْهْبْه: ەْكْتَحْدْهِ بْكْدْ شَهْه: جْه بْهْكْجْهْه.
هَّبْ بْهْ بْجِبْقَة: دِبْحْبْهِ جْتْد هْتْنْدْ دِهِ[1] هْدْهْدْ
بْحْتْهْد. بْكْد هَنه دْبْهَّه جْهْدْهَه: جْدِ بْد دْهَّد
دْهْدْحْهَه كْد هْهْه: هُدِبْدْهْسْهِ ەْدْهْهَه دْهْدْ
هَّدْ بْجْه: بْد حد بْدْد: كْهْهِ حْهْدْ: هْنهْدْ: ەْبْهْ
كْد هْسْدْ: وْبْدْه.

قْهنهْد هْحْدْد. هْحْد دْبْهْ دْهْهْد وْهْدْد
ەْدْهْكْهْهْه.

هْكْدْ بْنه دْبْهْ هْهْكْد وْهْدْد. دْبْهْ هْدْهْد
دْبْدْهْ هْسْتْهْ: هْنه بْهْد دْبْهْهَه هْهْبْهْ حْهْبْهْ
دْهْجْهْد دْلْسْهْ هْجْهْسْد: هْكْهْ هْد دْجْهْدْد هْ
هْجْهْتْهْ سْدْد: دْهْهْكْهْ هْحْهْ. هْلْدْبْهْ هْلْد: ەْد هْهْ
هْجْهْدْد بْه سْهْهْدْد هْ هْهْسْكْد دْبْهْجْهْ هْتْهْ هْهْه.
دْبْهْ هْدْبْد بْهْهْەد: دْهْنه: دْجْهْتْهْ هْهْه بْجْهْد
دْجْهْهْد هْكْهْهْد هْجْهْهْهْد. ەْهْنه هْلْد: بْ هْ
هْكْتْهْد هْنه دْجْدْهْبْهْ فْهْدْتْهْ هْدْبْجْ بْنه: لْهْكْ
تْهْهْهْ دْهْهْدْهْ: بْه هْد تْهْهْ بْكْهْهْ هْبْهْجْهْ هْهْد
لْهْدْهْ هْهْهْ: بْد هْد هْهْد دْتْهْد دْجْدْهْهْ جْهْهْ

(1) P. هـ

ةيلاتلا ةحفصلا ىلع ةءارقلا لصاوت: ١ ةقيرطلا هذه ىلع ةيلاتلا ةحفصلا ىلع ةءارقلا لصاوت: ٢ ةقيرطلا هذه ىلع ةيلاتلا ةحفصلا ىلع ةءارقلا لصاوت: ٣ ةقيرطلا هذه ىلع ةيلاتلا ةحفصلا ىلع ةءارقلا لصاوت: ٤ ةقيرطلا هذه ىلع ةيلاتلا ةحفصلا ىلع ةءارقلا لصاوت:

ܡܙܕܢ: ܐ ܠܚܕܢ ܡܙܕܢ ܡܙܕܢ ܠܚܕܢ ܡܙܕܢ: ܐ ܕܟܘ. ܒܢܝ ܫܡ: ܡܡܡܒܪܟ ܩܕܫ: ܒܕܒܝܚ ܒܢ ܒܚܒ ܒܢ ܠܚܕ ܡܙܕ ܒܢ ܠܚܕ ܡܙܕ ܒܢ ܠܚܕ ܡܙܕ

الحق: لا بل ليس هكذا يا متى: لكن ليس هكذا يا متى.

قصة ٦٠. حكاية صنعة بيت.

فيما هم ذاهبون ومجتازون في طريق اذا بواحد قال له: يا معلم ها بيوت الهيكل تبنى: كل واحد يبني بيته: وهذا يبني بيت الصلاة: وذاك يبني بيت الضيافة: وآخر يبني بيت الخزانة: وآخر يبني بيت الحجارة: وآخر يبني بيت الخشب: وآخر يبني بيت الحديد: وآخر يبني بيت الزجاج: وآخر يبني بيت الفخار: وآخر يبني بيت الصوف: وآخر يبني بيت الكتان: وآخر يبني بيت الارجوان: وآخر يبني بيت الاصباغ: وآخر يبني بيت الدباغة: وآخر يبني بيت الصباغة: وآخر يبني بيت الحياكة: وآخر يبني بيت الخياطة: وآخر يبني بيت الحلاقة: وآخر يبني بيت الحجامة: وآخر يبني بيت الحدادة: وآخر يبني بيت النجارة: وآخر يبني بيت الفخارة: وآخر يبني بيت الصيدلة: وآخر يبني بيت الطبخ: وآخر يبني بيت الخبز: وآخر يبني بيت الخمر: وآخر يبني بيت الخل: وآخر يبني بيت الزيت: وآخر يبني بيت الدهن: وآخر يبني بيت الطيب: وآخر يبني بيت الحلوى: وآخر يبني بيت الفاكهة: وآخر يبني بيت الخضر: وآخر يبني بيت الحبوب: وآخر يبني بيت الاسفيدباج: وآخر يبني بيت الاسفيدروس: وآخر يبني بيت الاسفيدروس: وآخر يبني بيت الاسفيدباج: وآخر يبني بيت الحبوب: وآخر يبني بيت الخضر: وآخر يبني بيت الفاكهة: وآخر يبني بيت الحلوى: وآخر يبني بيت الطيب: وآخر يبني بيت الدهن: وآخر يبني بيت الزيت: وآخر يبني بيت الخل: وآخر يبني بيت الخمر: وآخر يبني بيت الخبز: وآخر يبني بيت الطبخ: وآخر يبني بيت الصيدلة: وآخر يبني بيت الفخارة: وآخر يبني بيت النجارة: وآخر يبني بيت الحدادة: وآخر يبني بيت الحجامة: وآخر يبني بيت الحلاقة: وآخر يبني بيت الخياطة: وآخر يبني بيت الحياكة: وآخر يبني بيت الصباغة: وآخر يبني بيت الاصباغ: وآخر يبني بيت الدباغة: وآخر يبني بيت الارجوان: وآخر يبني بيت الكتان: وآخر يبني بيت الصوف: وآخر يبني بيت الفخار: وآخر يبني بيت الزجاج: وآخر يبني بيت الحديد: وآخر يبني بيت الخشب: وآخر يبني بيت الحجارة: وآخر يبني بيت الخزانة: وآخر يبني بيت الضيافة: وآخر يبني بيت الصلاة: وآخر يبني بيت الهيكل: كل واحد يبني بيته: وهذا يبني بيت الصلاة: وذاك يبني بيت الضيافة: وآخر يبني بيت الخزانة: وآخر يبني بيت الحجارة: وآخر يبني بيت الخشب: وآخر يبني بيت الحديد: وآخر يبني بيت الزجاج: وآخر يبني بيت الفخار: وآخر يبني بيت الصوف: وآخر يبني بيت الكتان: وآخر يبني بيت الارجوان: وآخر يبني بيت الاصباغ: وآخر يبني بيت الدباغة: وآخر يبني بيت الصباغة: وآخر يبني بيت الحياكة: وآخر يبني بيت الخياطة: وآخر يبني بيت الحلاقة: وآخر يبني بيت الحجامة: وآخر يبني بيت الحدادة: وآخر يبني بيت النجارة: وآخر يبني بيت الفخارة: وآخر يبني بيت الصيدلة: وآخر يبني بيت الطبخ: وآخر يبني بيت الخبز: وآخر يبني بيت الخمر: وآخر يبني بيت الخل: وآخر يبني بيت الزيت: وآخر يبني بيت الدهن: وآخر يبني بيت الطيب: وآخر يبني بيت الحلوى: وآخر يبني بيت الفاكهة: وآخر يبني بيت الخضر: وآخر يبني بيت الحبوب: وآخر يبني بيت الاسفيدباج: وآخر يبني بيت الاسفيدروس: وآخر يبني بيت الاسفيدروس: وآخر يبني بيت الاسفيدباج: وآخر يبني بيت الحبوب: وآخر يبني بيت الخضر: وآخر يبني بيت الفاكهة: وآخر يبني بيت الحلوى: وآخر يبني بيت الطيب: وآخر يبني بيت الدهن: وآخر يبني بيت الزيت: وآخر يبني بيت الخل: وآخر يبني بيت الخمر: وآخر يبني بيت الخبز: وآخر يبني بيت الطبخ: وآخر يبني بيت الصيدلة: وآخر يبني بيت الفخارة: وآخر يبني بيت النجارة: وآخر يبني بيت الحدادة: وآخر يبني بيت الحجامة: وآخر يبني بيت الحلاقة: وآخر يبني بيت الخياطة: وآخر يبني بيت الحياكة: وآخر يبني بيت الصباغة: وآخر يبني بيت الاصباغ: وآخر يبني بيت الدباغة: وآخر يبني بيت الارجوان: وآخر يبني بيت الكتان: وآخر يبني بيت الصوف: وآخر يبني بيت الفخار: وآخر يبني بيت الزجاج: وآخر يبني بيت الحديد: وآخر يبني بيت الخشب: وآخر يبني بيت الحجارة: وآخر يبني بيت الخزانة: وآخر يبني بيت الضيافة: وآخر يبني بيت الصلاة: وآخر يبني بيت الهيكل:

(1) L. 7 هذا حق (2) Ab edit. add.

هوضَكْ كر مَنْ كَ: وَلمحِدّهِ خسهِ وَمْحَ: دَمْ وَلمحِدّهِ كر هَمْحَ.

قصَصْ ٢٠٠٠. مِحكْ حِكْمِ وَمْحِمْ دَمْ مِنْ.

وَمْحِمْ حِكْمِ مِحكْ مِنْ مِنْ دَمْ وَمْحِمْ دَمْ مِنْ نَدَمْصَمْحِمْ دَمْ مِنْ مِنْ دَمْ وَمْحِمْ حِكْمِ مِحكْ مِنْ مِنْ دَمْ و

בְּחֻבְּתָה לְהוֹן: דְּבְחֻבְּתָה בְּקֹרֶן בְּהַתְּרָה דְּמִשְׁנְתָה בְּבָבְלָה
בְּחֻבְּתָה. בְּלֹא בְּחֻבְּתָה הוֹן: דְּהוֹן בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה
לְמִפְרֵשׁ דְּבְחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה. בְּלֹא
הוֹן: דְּהוֹן בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה. בְּלֹא
דְּבְחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה: בְּלֹא בְּחֻבְּתָה[1]
בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה. בְּלֹא בְּחֻבְּתָה לְהוֹן
בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה: בְּלֹא בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה
בְּחֻבְּתָה: דְּהוֹן בְּחֻבְּתָה דְּבְחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה:
בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה. בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה:
בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה בְּחֻבְּתָה

هِ كِحِنَ لِحِهُ دِكصَدَ لِحَنَّنَ: عَدَبِ حَشَنَّ هِ هِ: دَّنَهُ هِ هِ هِ

ﬣﬤ ﬢﬠﬣﬠ ﬣﬠﬠ ﬠﬣ : ﬢ ﬡﬣﬠﬣ. ﬡﬠ ﬤﬤﬠ[1] ﬡﬠ
ﬣﬠﬤﬤﬠ : ﬤﬠﬠﬠ ﬡﬣﬠﬡﬠﬠ ﬡﬠﬤﬠﬠ ﬡﬠﬤﬠﬠ
ﬡﬠﬠﬠ : ﬢﬠﬢﬠ ﬠﬡﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬡﬠﬡ. ﬢ ﬡﬠﬤ ﬤﬠ
ﬠﬠﬠﬠ : ﬤﬢ ﬢﬠﬡﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ[2] ﬤﬠﬢﬠ : ﬤﬠﬤﬠ ﬡﬠﬠ
ﬠﬠﬠﬠ[3]. ﬡﬠ ﬢﬠﬠ: ﬢﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬢﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ:
ﬤﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬡﬠﬠﬠﬠ ﬤﬠﬠﬠ ﬢﬢﬠﬠ.
ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ. ﬠﬠﬢ ﬤﬠ ﬤﬠ ﬤﬠﬠﬠ ﬢﬠﬢﬠ :

ﬢﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ?

ﬠ ﬤﬠﬠ ﬢﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ : ﬠ ﬤﬠﬠﬠﬠ
ﬠﬠﬠﬠ : ﬢﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬤﬠﬠﬠ ﬠﬢ ﬤﬠ : ﬢﬠﬢﬠﬠ
ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠ ﬢﬠﬠﬢ ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬤﬠﬠﬠﬠﬠ.
ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ : ﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬢﬠﬠ ﬢﬢ : ﬠﬠﬠﬠ
ﬠﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬢﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬤﬠﬠ. ﬤﬠ ﬢﬠﬠ
ﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ : ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ
ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ : ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ
ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ. ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠﬠ :
ﬠﬠﬠﬠ : ﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬠﬠﬠ :
ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬠﬠﬠ : ﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠ :
ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠ : ﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬠﬠﬠ[4] ﬠﬠﬠﬠ
ﬠﬠﬠ : ﬠﬠ. ﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠ ﬠﬠﬠﬠ :

(1) ﬠﬠﬠ L. 18 (2) In marg. L. 7 (3) ﬠﬠﬠ, ubique ﬠﬠﬠ
(4) P. et add. in L. 7 ﬠﬠﬠ P. L. In marg. L. 7 ﬠﬠﬠ

ܐܦܝܠ: ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܟܕ ܐܢܬ ܡܫܠܡ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ: ܐܠܐ ܕܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܒܫܘܠܡ ܕܐܢܬ ܡܫܠܡ ܠܝ: ܘܐܦ

ةجقهنّ ةسكنّة. نبه ين نمد دنّ لوننّة ننّة:
ولهّ ةكتنوهّ ههمّ لو لسننّة. ةننّة نّةمة موهمة
ننّة سننّبه هنّك لسوننّة ولكمننّة ةيهنّننّة:
ننّقّنّ ننّو ةننّ. ةننّة حلنّ هي ةننّة: نمكن دهنه
ةوسننّبه. ةيدننّ ةهنّبهننّة[1] ننّ هولننّة:
ننّة ننّدنسهّ ننّ ننّ ةهنّ: ننّمنّ ننّهننّة
ةلهنّ ننّهنّ ننّة ةننّةننّة ةيهنّةننّة. نمه ننّهنّة
ننّقّنّة: ننّ نّة ي ةهنّبه[2] ننّهنّ سهه ننّمنّة
لنّةننّة: ننّ ةننّة ننّ ننّ ننّ: نه ننّة نّل سننّة:
ننّة هسهّ ننّ ةهنّننّة ننّ ةننّ. نه ننّ
ننّةنّةه: ولننّة نّة ي ننّ ننّ[3]: ننّ ننّ هنّ: ننّهنّ
ننّ ننّ ننّ: ننّ ننّ ننّ: ننّ ننّ ننّ: نن

ەحدّحبا: ەمحنّة[1] ەقّه كەم هدنه. ەۋەبة ئعدة: دهدهه ڤّتبة جة ئسبة كحتّة: جنه حكتصّنة دنقصّة جقّكبا: دنهه: حجدّنّة هّبة دمحتنّ ەۋەدّ: (ەهكب عزەك دكّكبا[2]: ەۋەبة حدّحصّبا. ەەەت ئعدة: هەشەه حصّك دهدنّة: هەشەه حصّبة هەشەه حدّتّة ەحجتّة: هەشەه جقّكبا ەحدّحبا: هەشەه حدّتّة سكّنّة: هەشەه حرّبك عمدّة: هەشەه حصّك ەحصّنّة. نه ئسدّنّة هكتبّنّة. ههك ڤّمدّة هەت ئمدنه: دنّحنّة نهكەه؟ ەشّة ه دهنهذ هنه ڤّمة: ڤّمة هّه دنّهنه كحه دنّكشّا: جة ئول هّڤّة ەڤّة ذەهنه دمّدّة ەحمهنّحة. ەحهك هّن دهەنّة لحه ەكة ڤّمنّهه: ئكنة لحه ەكة ئذمنّهه: دنّەبّة ەحصّنّة هنهكلبه: ئەدنه: دهّكسەه ڤّمنّة ئەەّة ەدەحدەەنّة دنهكنّة ەصّەدنّة.

قەەهّة هكنّة. ههك ذحنّة نهنّهّة دهّه:

ذكمحدّة هه ەتنّة ەحنكب: ەكمحدّة ەهكب.

هّكب دب ئەدنه: دكة حك ەبنة كهنّة ئكهّنة كسەّة: ئهكة لحك حەنبّة نحهّة ەحنحنّة. حهّة دحدەه دحتصّنة ذەسّسّنة ئبه: ەهّب نحنّهّنّة. ەحمحه هنبهتصّنّة[3]: ەهّب ئدّنّ ەەەحدّنّ. ەنحەنّة هّ ذەسّسّنة ەحنحنّة هّ: ەسمبّنة: ەحدحذّنبّة دنحكّة. هّ ئهذ ئحكّة: دنّكّنّة نحكّة: نح نّكّة ەحبّكّة حدّحّة

(1) ەحدّنة L. (2) ههك هەك دكحة P. (3) ڤّەبتصّنّة P. L.

קְהִלַּת ב׳. מַהֲלָךְ בְּרִבּוּי חָכְמָה[1] בְּיִסּוּרִין בְּיִחוּד מִבְּנֵי אָדָם בְּמִבְחָן.

אָמַר שְׁלֹמֹה: בְּכָל זֹאת מַהֲלָכְתִּי: לֹא אֵי אֶפְשָׁר מַהֲלָכְתִּי אֵלֶיהָ: לֹא אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ. אֵיפְשָׁרוּת[2] כִּי אִם חָכְמָה וְלֹא חָכְמָה: נְתִינָה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי יְגִיעָה בְּלִי לְמוּד: אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי מוֹרֶה: מוּבָן. נְתִינָה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי יִסּוּרִין: כִּי אִם[3] יִסּוּרִין וְלֹא חָכְמָה: כִּי אִם[4] יִסּוּרִין אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי חָכְמָה: כִּי אִם חָכְמָה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי יִסּוּרִין. מוּבָן. אָמַר שְׁלֹמֹה: כֹּל מִבְנֵי אָדָם: לֹא מִבְּנֵי אָדָם בִּלְבַד: אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי מַלְאָךְ: אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי מַלְאָךְ: אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי מַלְאָךְ כִּי אִם מַלְאָךְ: אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי מַלְאָךְ: אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָהּ בְּלִי מַלְאָךְ כִּי אִם

هِم هُكْ دَوصَدَّمِ: وَوصِبَّةٌ دِحَنَّمِ هوِب كْ عَصِد
زَنْ. وصِ هُكِ حكِم أَصدَ: دِحِيدَ كْ هُكسِهِ
سَعِسَّ دِصَنَّ ويَتصَّ. وديهِدَ صِ حل حصِبَّ هُكْ
دَحِجَس: نِمِ دِنُكِ صَقِ لِكْمصِيَّةَ: ونِمِ دِحِجَ
صصِبِ لصَهِ نُكَصْ حِحِصَّ. ونِمِ دَوِدِ كْصِدَصَّهِ حِصَكْ
دِكْ صِحَّصِلُكْ وَحِيَسَّ هَبِ دَصِنُكَ دَمَسَ سُكْ
صَحِبِ: نِمِ دَحِلسَ نُكَصْ صَدَوْ: وصُكْ هَدِ أَصدَ:
دَحِصهِ دَصَّ دِسَهِ لَكَلصَ: صِحِلْ نَجَ هِصَكَّ
دِسُدَصهَ: دِهِ حِسهِ حِهَّ: وصَ حجل دَوصَ صَحِبَّ
صِحِسَمْ. وَحِنِ صَ دَحِصَبَّ وَوِحِصَنَّ نِحِنَدَه صِ
هِكْصهِوصَ: وصِيَبَ صَّكْ[1] نِدَصَ: كَه هَكِ سَكِ
دِنِجْكْ حَصِجَّنَ: نِجْكْ دَسِكَصَ لَهَّنَهِ وَصَدِحِدَ
صِحِدَهِ. وصُكْ سَحِبِ: دَحِدَسَ وصِعَدَّ هُكْ سَهِدَّهِ
دِحِصَوِدِ لَنُكَصْ: وَصِحِيَّ صَّهِ: دَكِلِ صِ حل
صَّكَبَ: دَهِصِكِ هَقَنَّ دَحِهِ. حَدِلِصَ نِ نَهِ قَنَوَهَبَ:
هِصَوَصِ نِدَصَ دَجْكْ هِوَكْلِصَ دَهِحِدَهِ صَبَّنَ.
دَحِهَقَحْكْ نَدَوَّنَ هِسَكَصِهِ لَصَصَّهِ وَصدَوصَ:
وَصِ دَلَصَهِ كْ هَحِصهَّ دَهَلَكَّ قَدَوَصَّ وَلَصَهِ
هَقَجَ[2]: وصَبَّنَ: دَحِصَوصَ صِحَهَسِ صَلَصَ صدَسَ:
صَحِدَصِ لصَوصَ.

(1) P. صَّكْ (2) Sic هَقَجَ

מְשַׁנִּין מִשְׁנֶה לְמִשְׁנֶה: כְּגוֹן שֶׁהָיָה רַגְלַיִם לַמִּטָּה וְנַעֲשׂוּ לוֹ
יָדַיִם לַמִּטָּה: אֲבָל לֹא לְמִשְׁנֶה שֶׁאֵינָהּ מִשְׁנֶה לַמִּטָּה: וְכֵן
מִטָּה שֶׁהָיָה לָהּ אַרְבַּע רַגְלַיִם וְנִשְׁתַּבְּרָה[1] רַגְלַיִם אַחֲרוֹנוֹת[2]:
וְנַעֲשׂוּ לָהּ שֵׁשׁ רַגְלַיִם: אֵין מְשַׁנִּין לָהּ לְמִשְׁנֶה: כְּגוֹן
שֶׁהָיָה לָהּ שֵׁשׁ מִשְׁנֶה לְמִשְׁנֶה וְנַעֲשׂוּ לָהּ שְׁמוֹנֶה: אֵין
מְשַׁנִּין לָהּ: אֲבָל מְשַׁנִּין לָהּ לְמִשְׁנֶה שֶׁאֵינָהּ מִשְׁנֶה לַמִּטָּה:
כְּגוֹן שֶׁהָיָה לָהּ שֵׁשׁ וְנַעֲשׂוּ לָהּ שְׁמוֹנֶה: וְכֵן מִטָּה שֶׁהָיָה
לָהּ שְׁמוֹנֶה וְנַעֲשׂוּ לָהּ עֲשָׂרָה: אֵין מְשַׁנִּין לָהּ: אֲבָל מְשַׁנִּין
לָהּ לְמִשְׁנֶה שֶׁאֵינָהּ מִשְׁנֶה לַמִּטָּה: כְּגוֹן שֶׁהָיָה לָהּ שְׁמוֹנֶה
וְנַעֲשׂוּ לָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: אֵין מְשַׁנִּין לָהּ: אֲבָל מְשַׁנִּין לָהּ
לְמִשְׁנֶה שֶׁאֵינָהּ מִשְׁנֶה לַמִּטָּה: כְּגוֹן שֶׁהָיָה לָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
וְנַעֲשׂוּ לָהּ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע: אֵין מְשַׁנִּין לָהּ: אֲבָל מְשַׁנִּין לָהּ
לְמִשְׁנֶה שֶׁאֵינָהּ מִשְׁנֶה לַמִּטָּה: כְּגוֹן שֶׁהָיָה לָהּ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע
וְנַעֲשׂוּ לָהּ מֵאָה: אֵין מְשַׁנִּין לָהּ: אֲבָל מְשַׁנִּין לָהּ לְמִשְׁנֶה
שֶׁאֵינָהּ מִשְׁנֶה לַמִּטָּה: כְּגוֹן שֶׁהָיָה לָהּ מֵאָה וְנַעֲשׂוּ לָהּ מָאתַיִם:
וְכֵן בְּכָל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה: אֵין מְשַׁנִּין לָהּ:

(1) P. נשתברה (2) L. 7. אחרונות L. 18. אחרונה In marg. L. 7 citans al. exp.

مجمعة حدّة: هه دنمحة هدهّة. هكه هه دنمحة دنحلم
سقة جدنّة لمهجكم: هه دحم هدهّة. ههة
هدّة دحمّة لمحدّة كد هدنمك: ينّد هدّة[1] هه دحم
هدّكم. مهّة دمحنّة نحة لمحنّة: هه دحم مهمّة.
ههة هدّك قمهة: هه دحم مهحنّة. ههة هسة كحمة
دحمهة: هكهنّة دنكمم: كد هدنحنه: ينّد هدّة[1]
هه دهحنّة هدّكم. حجّة هكحنّة دهمهحنّة: حمنّة
تسنّة هتسنّة كمد مقمد. هدّة مهمّة حمحة نحة
حمنّة دنكمهة دهحنّة كد هجنّة نحنّة مه ينّة:
مهحهة دهجنة: مهجّد دمنّة: مهكلمهة
دمنّة هجنمّة: هكمنّة قنهمّة[2].

حقّة سهنّة. مجد مّنّة.

مهة نه قهمّة هحنّة.

قهمّة هدّة. مجد هنمّة دستّة مهمّة مّنّة.
هكم جسة نمنه: دجد تمنهة فجدّنة:
كلمه مهمّة نّنمّة دقجّة كد شدّة: مه حبّة مه.
هدمّنّة مه تمنّة دقجّة دكد نّنتمّ: مه نّجنّة مه
مه: دسهنهة نهنّة[3] مكد حمة مه وتّة مسهّة
لقجّة. مّدهه دجلنّة نّكمّة نّقهة لمنّمّة:

(1) P. هدّة. (2) (N. E. ? هنّة) In marg. P. (دحمة

מלך עבדו: פה לקחתי מעמי. וכך אשמע לקול
בחפצם בחמתם: פה מעכלתו: פה לקחתי מן
בחפצם. פה לקחתי מן בחפצם: פה לקחתי
וכך אשמע בקולם: פה לקחתי מן בחפצם
מלך: פה לקחתי ואכלתי. וכך אשמע בקולם
לקחתי מעמם. וכך אשמע בקולם: פה
לקחתי מעמם בחפצם: פה (לקחתי
מעמם[1]. וכך אשמע בקולם: פה לקחתי
מעמי[2]. וכך אשמע בקולם פה לקחתי: פה לקחתי
וכך. וכך אשמע בקולם: וכך אשמע בקולם
לקחתי: פה לקחתי עמם: וכך אשמע בקולם
וכך: וכך אשמע בקולם: וכך אשמע בקולם
וכך אשמע בקולם: וכך אשמע בקולם. וכך
אשמע בקולם: פה לקחתי עמם. וכך אשמע
בקולם: פה לקחתי מעמם מעמם. וכך
אשמע בקולם: (וכך אשמע בקולם: פה
לקחתי מעמם[3]. וכך אשמע בקולם: פה לקחתי
מעמם מעמם: וכך אשמע בקולם: פה לקחתי
מעמם[4] בם בם. וכך אשמע בקולם פה
לקחתי: פה לקחתי מעמם. וכך אשמע
בקולם: פה לקחתי מעמם. וכך אשמע
בקולם: פה לקחתי מעמם. וכך אשמע
בקולם: פה לקחתי מעמם. וכך אשמע
בקולם: פה לקחתי מעמם. וכך אשמע
בקולם: פה לקחתי מעמם. וכך אשמע

(1) וכך אשמע בקולם post. add. in P. (2) פה 18. וכך אשמע בקולם
(3) Deleta in P. (4) P. בם בם

ومنها[1]: الحسد هو تمني زوال نعمة المحسود إليه. وهو حرام بكل حال. ومنها: الغضب وهو حركة النفس لطلب الانتقام. ومنها: الحقد وهو حفظ الغضب في النفس. ومنها: الكبر وهو رؤية النفس فوق الغير. ومنها: العجب وهو رؤية النفس بعين الكمال. ومنها: الرياء وهو طلب المنزلة في قلوب الناس. ومنها: الغرور وهو الاطمئنان إلى ما يوافق الهوى والطبع. ومنها: الشح وهو المنع من الواجب. ومنها: الحرص وهو طلب الزيادة على الكفاية. ومنها: الطمع وهو طلب ما في أيدي الناس. ومنها: الفخر وهو التطاول على الناس. ومنها: الخيلاء وهو التكبر في المشي. ومنها: الأشر وهو البطر عند النعمة. ومنها: الجفاء وهو ترك البر والصلة. ومنها: القسوة وهو عدم الرحمة. ومنها: الفظاظة وهو سوء الخلق. ومنها: الغلظة وهو الشدة على الناس. ومنها: الاستهزاء وهو السخرية بالناس. ومنها: الغيبة وهو ذكر الإنسان بما يكره في غيبته. ومنها: النميمة وهو نقل الحديث على وجه الإفساد. ومنها: الكذب وهو الإخبار بخلاف الواقع. ومنها: الخيانة وهو عدم الوفاء بالعهد. ومنها: الغش وهو إظهار خلاف ما يضمر. ومنها: الخداع وهو إظهار الشيء على خلاف حقيقته. ومنها: المكر وهو الحيلة في إيقاع الغير في الشر. ومنها: البغي وهو الظلم. ومنها: الإفساد وهو العمل بغير الحق. ومنها: الإضرار وهو إلحاق الضرر بالغير. ومنها: الإيذاء وهو إلحاق الأذى بالغير. ومنها: الإهانة وهو الاستخفاف بالغير. ومنها: الهجر وهو ترك الكلام مع الغير. ومنها: القطيعة وهو ترك الإحسان إلى الغير. ومنها: الجفاء وهو ترك البر والصلة. ومنها: الشماتة وهو الفرح بمصيبة الغير. ومنها: الحسد وهو تمني زوال نعمة المحسود إليه. وهو حرام بكل حال. ومنها: الغضب وهو حركة النفس لطلب الانتقام. ومنها: الحقد وهو حفظ الغضب في النفس. ومنها: الكبر وهو رؤية النفس فوق الغير. ومنها: العجب وهو رؤية النفس بعين الكمال. ومنها: الرياء وهو طلب المنزلة في قلوب الناس. ومنها: الغرور وهو الاطمئنان إلى ما يوافق الهوى والطبع. ومنها: الشح وهو المنع من الواجب. ومنها: الحرص وهو طلب الزيادة على الكفاية. ومنها: الطمع وهو طلب ما في أيدي الناس. ومنها: الفخر وهو التطاول على الناس. ومنها: الخيلاء وهو التكبر في المشي. ومنها: الأشر وهو البطر عند النعمة. ومنها: الجفاء وهو ترك البر والصلة. ومنها: القسوة وهو عدم الرحمة. ومنها: الفظاظة وهو سوء الخلق. ومنها: الغلظة وهو الشدة على الناس. ومنها: الاستهزاء وهو السخرية بالناس. ومنها: الغيبة وهو ذكر الإنسان بما يكره في غيبته. ومنها: النميمة وهو نقل الحديث على وجه الإفساد. ومنها: الكذب وهو الإخبار بخلاف الواقع. ومنها: الخيانة وهو عدم الوفاء بالعهد. ومنها: الغش وهو إظهار خلاف ما يضمر. ومنها: الخداع وهو إظهار الشيء على خلاف حقيقته. ومنها: المكر وهو الحيلة في إيقاع الغير في الشر. ومنها: البغي وهو الظلم. ومنها: الإفساد وهو العمل بغير الحق. ومنها: الإضرار وهو إلحاق الضرر بالغير. ومنها: الإيذاء وهو إلحاق الأذى بالغير. ومنها: الإهانة وهو الاستخفاف بالغير. ومنها: الهجر وهو ترك الكلام مع الغير. ومنها: القطيعة وهو ترك الإحسان إلى الغير. ومنها: الجفاء وهو ترك البر والصلة. ومنها: الشماتة وهو الفرح بمصيبة الغير. ومنها: الحسد وهو تمني زوال نعمة المحسود إليه.

(١) كمل ٦

ואפילו נתנה לו ∴ אלמא קסבר אין : אדם מקדש בדבר שאין לו בו ממש. אין לו בו : ממש ואפילו נתנה לו לא קנה. ורבי[1] יוחנן : אמר מקדש ואפילו אמר לה הרי את מקודשת לי : מאתים זוז שאני אומר לה מתנה יש לי : עליך אלא שאין לי ממש בגופך. ורבי יוחנן : והתניא[2] אמר להם אם יש לי ממש בגופה : מקודשת ואם לאו אינה מקודשת אמר רבי יוחנן : אמר רבי שמעון בן יוחי לא שנו אלא שאמר : לה הרי את מקודשת לי מאתים זוז שיש לי עליך : אבל אמר לה הרי את מקודשת לי מאתים זוז : שאין לי עליך אלא שיש לי ממש בגופך מקודשת : ואם לאו אינה מקודשת. אמר רבי יוחנן : אמר רבי שמעון בן יוחי לא שנו אלא שאמר : לה הרי את מקודשת לי מאתים זוז שיש לי עליך : אבל אמר לה הרי את מקודשת לי מאתים זוז : שאין לי עליך אלא שיש לי ממש בגופך מקודשת : ואם לאו אינה מקודשת. אמר רבי יוחנן : אמר רבי שמעון בן יוחי לא שנו אלא שאמר : לה הרי את מקודשת לי מאתים זוז שיש לי עליך : אבל אמר לה הרי את מקודשת לי מאתים זוז : שאין לי עליך אלא שיש לי ממש בגופך מקודשת : ואם לאו אינה מקודשת.

משנה שניה. המקדש את האשה על מנת שהוא **צדיק או על מנת שהוא חכם.**

ר' יהודה אומר אם : לא נתן לה כשעת הקדושין הרי זו מקודשת : ואם נתן לה כשעת הקדושין אינה מקודשת : ר' יהודה אומר אם[3] נתן לה כשעת הקדושין מקודשת

(1) P. מתיב (2) ה post. add. in L. והתניא (3) L. כשעת

ܠܡܕܡ ܕܐܡ ܠܐ ܫܡܥ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܗ ܕܝܥܩܘܒ ܡܐ
ܥܒܝܕ ܠܐ ܢܥܒܕ: ܐܦܠ ܕܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ. ܐܦ
ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܢܥܒܕ: ܐܠܐ ܒܥܒܕ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܐ ܢܫܬܩܠ
ܒܗ ܐܦ: ܐܠܐ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ
ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ
ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ
ܐܦ: ܐܠܐ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ ܐܢ
ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ
ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ
ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ
ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ
ܐܦ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܩܠ ܒܗ ܐܦ:

בּתוּלה שׁלוּם .ב. שׁפּה בּשׁ .ס.

(x) בּתוּלה .P

وَلَكِنَّهُ يُدَبِّرُ: مَكَرَ وَمَنَعَ وَيَدَّعِيَ يُكَوِّنُهُ وَلَا حِيلَةَ: وَلَكِنَّ مَعْرِفَةَ وَلَدِهِ لَهُ.

قَصَّةُ سَمْعَانَ. حِينَ جَدَّدَ الْمَسِيحُ وَصَايَا الْعَهْدِ الْقَدِيمِ وَوَضَّحَهَا.

كَمَا وَجَدَ دَاوِدُ الْمَسِيحُ وَصَايَا الْعَهْدِ الْقَدِيمِ وَوَضَّحَهَا: إِذْ دَاوِدُ هُوَ نَبِيٌّ حَقِيقِيٌّ: وَمَعْرِفَتُهُ بِالْمَسِيحِ وَمَنْ هُوَ: وَالْمَسِيحُ هُوَ مِنْ نَسْلِهِ. وَمَعْرِفَةُ الْمَسِيحِ مِنْ نَسْلِهِ وَمَنْ هُوَ: وَمَا يَكُونُ هُوَ: وَمَا يَعْمَلُ. إِنَّهُ دَاوِدُ سَبَقَ وَأَخْبَرَ: أَنَّ الْمَسِيحَ يَكُونُ مِنْ نَسْلِهِ: وَمِنْ بَيْتِهِ: وَمِنْ مَدِينَتِهِ: وَمِنْ عَشِيرَتِهِ: وَمِنْ أُمِّهِ: وَمِنْ عَذْرَاءَ: وَمِنْ بَيْتِ لَحْمَ: وَمِنْ سِبْطِ يَهُوذَا: وَمِنْ عَائِلَةِ يَسَّى: وَمِنْ نَسْلِ دَاوِدَ. وَأَنَّ الْمَسِيحَ يَكُونُ مَلِكًا: وَيَكُونُ مَلِكًا عَلَى مَمْلَكَةِ يَهُوذَا وَإِسْرَائِيلَ[1]. وَأَنَّهُ يَكُونُ نَبِيًّا: وَأَنَّهُ يَكُونُ كَاهِنًا: (وَمَلِكًا وَكَاهِنًا: وَنَبِيًّا) وَأَنَّهُ يَكُونُ مَلِكًا[2] كَمَا مَلْكِي صَادِقُ[3]. وَأَنَّهُ يَكُونُ مُكَوِّنًا لِلْعَالَمِ: وَأَنَّهُ يَكُونُ مَلِكًا عَلَى كُلِّ الْعَالَمِ: وَأَنَّهُ يَكُونُ مَلِكًا عَلَى مَمْلَكَةٍ لَا تَزُولُ: وَأَنَّهُ يَكُونُ مَلِكًا عَلَى مَمْلَكَةٍ

(1) (N. E. ؟ بنى) Sic P. L. 18 مصحصم مكمحصم سقط (2)
P. L. 18. مصمه (3) et 7 in textu, sed femin. in marg. L. 7

מלכות ירושה ועושר: ובמלכותו נולד בנו: ואמר שלמה
לפני ה' שהוא יהיה מלך תחתיו. ולכן נקרא שמו רחבעם
כי רחב העם: ובא ירבעם בן נבט: כי היה נשוי לבת
מלך מצרים ושלמה נתן מקום בחצר.

קהלת דבוקה. **מהר יקלקל דבקות.**

אלה דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם. שלמה
סר. שמלך בירושלם בשביל דוד אביו: כך אמר
בעל קהלת בשביל שלמה בנו: כי שלמה בנה
בית המקדש בירושלם. **בהבל**
הבלים. אם אמת שהיה בעל חכמה: אבל
אמר אחרים בלשון הבל. **אמר קהלת.**
אם אמרה חכמה בלשון הבל. אמר שלמה
בלשון קהלת: זה אם נקרא שהיה בעל
חכמה: זה אם היה בעל חכמה: זה אם
אמרה בלשון חכמה: כי אין ראוי לומר
אלא כך כי אין: שזה אם לא כך: ומזה
כי אין: שהיה בעל חכמה כמו שהיה
אומר: כי אין חכמה כמו חכמתי. ומזה
אומר בעל קהלת כמו שהיה אומר שלמה
בעל חכמה: ומזה אומר בעל קהלת כמו
שהיה אומר שלמה בעל חכמה: כי אין
ראוי לומר אלא כך כי אין: שזה אם לא
כך כי אין: ומזה אומר בעל קהלת כמו
שהיה אומר שלמה בעל חכמה: כי אין
ראוי לומר אלא כך כי אין: שזה אם לא
כך כי אין: ומזה אומר בעל קהלת כמו
שהיה אומר שלמה בעל חכמה: כי אין
ראוי לומר אלא כך כי אין: שזה אם לא
כך כי אין: ומזה אומר בעל קהלת כמו

ܕܢܡܡܢ. ܘܫܘ ܕܒܚܠ ܫܚܘܢ ܫܝ ܫܘܡܡܢ ܢܒܚܝ: ܚܠ
ܢܘܡ ܕܒܙܕ ܒܟܒ ܒܕܡ ܒܙܡܢ ܡܘܡܕܝ: ܫܙ ܚܝܠܠ:
ܘܫܙ ܕܢܡܡܢ. ܘܒܘܡ ܫܕܒܟܢ ܐܠܐ ܒܙܡܢ: ܒܕܡ
ܚܝܠܠ: ܘܫܙ ܕܢܡܡܢ. ܘܫܘ ܕܒܚܠ ܒܫܘܡܡܢ[1]
ܢܒ: ܚܠ ܢܘܡ ܒܠܟ ܕܡܕܢܝ: ܐܘܚܒ ܒܕ ܒܟܒܫ[2]
ܡܘܡܕܝ: ܚܝܠܠ ܡ ܫܝ: ܘܕܢܡܡܢ ܫܒܒ ܫܝ.

ܩܘܩ ܐܠܒܙ. ܡܚܠ ܫ ܒܒܚܒ ܘܡܘܩ ܒܠ
ܟܠ ܒܝܘܡ ܘܡܡܩ.

ܒܒܚܒ ܘܒܘܫ ܩܘܩ ܘܒܒ ܒܢܘܩ ܫܝܙ ܒܩ:
ܚܘܘ ܙܙܩ ܙܘܩ: ܘܐܩ ܒܠ: ܘܫ ܒܩ ܟܒ:
ܘܙܫܘܩ ܠܩ ܒܚ ܟܫ ܟ ܚܘܘܙ ܫ:
ܘܘܒܚܩ ܒܩܒ: ܘܫܒ ܫܒ ܫܝ ܒܫ ܚܩ:
ܫܒ ܒܘܩܒ ܟܒ ܘܩ. ܘܫܝܙ ܙܩ ܘܒ ܒ ܒ ܒ:
ܟ ܚܘܘ ܩ ܒ ܒ ܒ

ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬ ܐܢܬ ܕܥܒܕ ܥܒܕܐ ܕܡܪܝ ܒܝܬ[1]: ܐܦ ܗܟܝ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬ ܐܢܬ ܕܥܒܕ ܥܒܕܐ ܕܡܪܝ ܒܝܬ.

ܒܕܥܘܟ ܠ ܥܒܝܫ[1]: ܐܟ ܒܗܘܬ ܗܘ. ܒܕܥܘܟ ܠ ܒܕܡܝ: ܕܒܕ. ܒܕܒ ܠ ܡܕܡ: ܕܒܕ ܡܕܡ ܠ ܒܕܡ: ܕܒܕ ܡܕܡ ܠ ܒܕ: ܕܒ ܡܕ ܠ ܒ. ܒ ܡ ܕ ܒ ܡ ܕ ܒ ܡ ܕ

ולכל אחיהו[1]: ואחותו לבתולה אליו יקרב לאשתו יהיה:
לא יקרב בעליו לקרב בעמיו לחלל. ולאחותו כי
תקרב בעליו לה יטמא: בעליה יחלל: וזרעו יחלל
בעמיו: וזה אשר לא יחלל: איש מזרע אהרן הכהן
אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב את לחם
אלהיו[2]: גם לחם אלהיו מקדשי ומקדשים יאכל:
אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי
מום בו. ולא יחלל את מקדשי אני יהוה מקדשם:
וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא
יחללו את שם קדשי אשר המה מקדישים לי
אני יהוה: אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר
יקרב אל כל זרעכם אשר יקרב אל הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתו הנפשות האלה מלפני אני יהוה: איש
איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא
יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או
איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: או איש אשר
יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טמאתו: נפש אשר יגע בו וטמא
עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ
בשרו במים: וכבא השמש וטהר ואחר יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא: נבלה וטרפה לא
יאכל לטמאה בה אני יהוה: ושמרו את משמרתי
ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני
יהוה מקדשם:

---

(1) P. ⁻ox Sic L. אחיו (N. E. ?אחיה) (2) (N. E. ?אחיה)

ﺍﻟﻜﻼﻡ ﻫﻮ ﺍﻟﻠﻔﻆ ﺍﻟﻤﺮﻛﺐ ﺍﻟﻤﻔﻴﺪ ﺑﺎﻟﻮﺿﻊ: ﻭﺍﻟﻠﻔﻆ ﻫﻮ ﺍﻟﺼﻮﺕ ﺍﻟﻤﻌﺘﻤﺪ ﻋﻠﻰ ﻣﺨﺎﺭﺝ ﺍﻟﺤﺮﻭﻑ. ﻭﺍﻟﺼﻮﺕ ﻫﻮ ﺍﻟﻬﻮﺍﺀ ﺍﻟﺨﺎﺭﺝ ﻣﻦ ﺍﻟﺼﺪﺭ ﺍﻟﻤﺴﻤﻰ ﺑﺎﻟﻨﻔﺲ[1]. ﻭﺍﻟﻤﺮﻛﺐ ﻫﻮ ﻣﺎ ﺗﺄﻟﻒ ﻣﻦ ﻛﻠﻤﺘﻴﻦ ﻓﺼﺎﻋﺪﺍ. ﻭﺍﻟﻜﻠﻤﺔ ﻫﻲ ﺍﻟﻠﻔﻆ ﺍﻟﻤﻔﺮﺩ: ﻭﺍﻟﻜﻼﻡ ﻫﻮ ﺍﻟﻠﻔﻆ ﺍﻟﻤﻔﻴﺪ ﻟﻤﻌﻨﻰ ﻣﺴﺘﻘﻞ ﺑﺎﻟﻔﻬﻢ: ﻭﺍﻟﻤﻌﻨﻰ ﻫﻮ ﻣﺎ ﻗﺼﺪ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺇﻓﺎﺩﺗﻪ ﻟﻠﻤﺨﺎﻃﺐ: ﻭﺍﻟﻤﺨﺎﻃﺐ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻮﺟﻪ ﺇﻟﻴﻪ ﺍﻟﻜﻼﻡ: ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻮﺟﻪ ﺍﻟﻜﻼﻡ ﺇﻟﻰ ﻏﻴﺮﻩ[2]: ﻭﺍﻟﻜﻼﻡ ﻳﻨﻘﺴﻢ ﺑﺎﻟﻀﺮﻭﺭﺓ ﺇﻟﻰ ﺛﻼﺛﺔ ﺃﻗﺴﺎﻡ: ﻛﻼﻡ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﺍﻟﻤﻨﺰﻝ ﻋﻠﻰ ﻣﺤﻤﺪ ﷺ: ﻭﻛﻼﻡ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻋﺪﺍ ﺫﻟﻚ ﻣﻦ ﺍﻟﻜﻼﻡ: ﻭﻛﻼﻡ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻳﻨﻘﺴﻢ ﺇﻟﻰ ﻗﺴﻤﻴﻦ: ﻣﻔﻴﺪ ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﺃﻓﺎﺩ ﻓﺎﺋﺪﺓ ﺗﺎﻣﺔ ﻳﺤﺴﻦ ﺍﻟﺴﻜﻮﺕ ﻋﻠﻴﻬﺎ: ﻭﻏﻴﺮ ﻣﻔﻴﺪ ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﻔﺪ ﺫﻟﻚ: ﻛﺎﻟﺸﺮﻁ ﺍﻟﻤﺠﺮﺩ ﻋﻦ ﺟﻮﺍﺑﻪ ﻭﺍﻟﻤﺒﺘﺪﺃ ﺍﻟﻤﺠﺮﺩ ﻋﻦ ﺧﺒﺮﻩ.

(1) (ﻣﺤﺮﻛﺔ ؟ N. E.) (2) ﻣﺨﺎﻃﺒﻪ P.

ומשפחותיהם. ויהיו: כל קדשי ה׳. והנה
ישבו אצל משכן ישראל: ויהיו כל ימי
חי. ויהי: כל אשר הפקיד: ויהי: ויקם
איש: תחתיו. והנה ישבו: ויהי: כל
ימי חיי לוי: ויהי: כל ימי חיי יהושע:
ויהי: כל ימי חיי הזקנים: ויהי: כל
ימי חיי פנחס: ויהי: כל ימי חיי עלי[1]
הכהן: ויהי: כל ימי חיי שמואל: כי
כל: ימי חיי שלמה: ויהי: כל ימי חיי
רחבעם: ויהי: כל ימי חיי אביה: כל
ימי חיי אסא: ויהי: כל ימי חיי יהושפט:
ויהי: כל ימי חיי יהורם: ויהי: כל ימי
חיי אחזיה: ויהי: כל ימי חיי עתליה:
ויהי: כל ימי חיי יואש: כי כל: ימי
חיי יהוידע: ויהי: כל ימי חיי עזריה:
ויהי: כל ימי חיי זכריה: ויהי: כל ימי
חיי שלום: ויהי: כל ימי חיי מנחם:
ויהי: כל ימי חיי פקחיה: ויהי: כל ימי
חיי אחז: ויהי: כל ימי חיי חזקיה:
ויהי: כל ימי חיי מנשה: ויהי: כל ימי
חיי אמון: ויהי: כל ימי חיי יאשיה:
ויהי: כל ימי חיי יהואחז: ויהי: כל
ימי חיי יהויקים: ויהי: כל ימי חיי
יכניה: ויהי: כל ימי חיי צדקיה:

פרשה שמינית. כל נפש ביתים שלשים[2].

ואת ביתה ומשפחתה ומשפחת כל
אשר לה: ויהי: כל ימי חיי אשר
ישבו: ויהי: כל ימי חיי אשר ישבו:
ויהי: כל ימי חיי אשר ישבו: ויהי:
כל ימי חיי אשר ישבו: ויהי: כל ימי
חיי אשר ישבו: ויהי: כל ימי חיי
אשר ישבו: ויהי: כל ימי חיי אשר
ישבו: ויהי: כל ימי חיי אשר ישבו:

(1) P. L. 7 עלי הכהן (2) L. ביתה (3) ויהי כל ימי חיי
(4) P. שלשים In L. 7 solo, post. add. ויהי כל ימי חיי

ܟܠ ܟܝ̈ܢ ܕܢܝܚ̈ܐ. ܘܕܡܟ̈ܬ̈ܐ: ܟܠ ܟܝ̈ܢ ܕܒ̈ܝ ܕܡܫ̈ܟ̈ܐ: ܡܝ̈ܐ ܟܠ ܟܝ̈ܢ ܕܡܫ̈ܟ̈ܐ: ܡܝ̈ܐ ܕܡ̈ܢ ܕܡ̈ܢ: ܟܠ ܟܝ̈ܢ

ואת כל עמל הישרון. מלת כל סמוכה אינה
נפרדת מן הנסמך אבל היא מורה על כל מיני
העמל: הישרון מלשון ישר: ויש אומרים
שהוא מלשון שור. והוא שם הכלי שחורשים
בו שדות: ויש אומרים שהוא מלשון שרר
שהוא לשון קשירה. והוא שם הכלי שקושרים
בו הבהמות: ואין לו פועל בלשון הקדש:
אבל הוא לשון ארמי. ומלת הישרון מורה
על כל מיני הכלים שעושים בהם מלאכת
השדה: ויש אומרים שהוא מלשון ישרון
שהוא לשון שמחה. והוא שם הכלי שמנגנים
בו בשמחות: ואין לו פועל בלשון הקדש:
אבל הוא לשון ארמי. ומלת הישרון מורה
על כל מיני הכלים שעושים בהם שמחות:
ואין לו פועל בלשון הקדש: אבל הוא לשון
ארמי. ומלת הישרון מורה על כל מיני
הכלים שעושים בהם שמחות: ואין לו פועל
בלשון הקדש: אבל הוא לשון ארמי. ומלת
הישרון מורה על כל מיני הכלים שעושים
בהם ש

ܡܫܝܚܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܬܪܚ: ܐܢܐ ܗܐ ܐܒܝ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܐܢܬ ܐܢܬ ܡܬܚܙܐ ܠܡܐ ܐܬ ܐܢܬ ܐܠܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܝܐܣ ܢܒܝܐ ܬܫܒܝܐ ܡܢ ܬܫܒܐ ܕܓܠܥܕ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ: ܒܪ

41 ـ.ـ ـ.ـ ـ.ـ

ܟܝ. ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܢܬ ܕܒܝܬ ܐܢܬ. ܐܦ ܐܢܬ ܕܒܝܬ ܐܢܬ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܢܬ ܕܒܝܬ ܐܢܬ: ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܢܬ ܕܒܝܬ ܐܢܬ: ܐܦ ܐܢܬ ܕܒܝܬ ܐܢܬ. ܐܦ

ניזוקין שור תם שנגח שור מועד[1] משלם חצי נזק
שנגח חצי נזק. שור שנגח לבית חבירו: אין לו
לו פנים אחרות: נזק שור בור: בור ברשות
הניזק ושור ברשות המזיק? **גמרא** תניא. **שור בתר בור**
ושור בתר שור. שור שנגח בור ושור[2] ניזוקין שור:
נזקין בתר: ומזיקין בתר. **שור בתר בור** שן
ורגל בתר: בור בתר שן ורגל. שן ורגל
שור: שן ורגל בתר. **שור בתר שור.** נזק
שוה: שן בתר שן. **שור בתר בור.** נזק
שאין בו: שן בתר שן. **שור בתר שור.** נזק
שוה: שן ורגל בתר שן ורגל. **שור בתר בור.**
שן ורגל בתר: בור בתר שן ורגל. שן
ורגל שור: שן ורגל בתר

ܒܪ ܐܢܫ: ܡܢ ܗܝ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܐܘ ܐܢ ܐܚܪ ܢܩܒܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܦ ܐܢܐ ܫܐܠ ܐܢܐ ܡܠܬܐ ܚܕ ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܡܢ ܐܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܐ ܒܝ ܘܡܢ ܐܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܪ ܐܢܫ ܐܬܐ ܒܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܗܠ ܡܢ ܐܢܫ ܐܝܬ ܠܟ ܐܦ ܐܢ ܐܚܪ ܢܩܒܐ ܐܘ ܐܢ ܐܚܪ ܢܩܒ

ܕܒܪܝܬ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܪ ܐܝ ܒܪܝܬ: ܐܝ ܒܪ ܐܝ ܒܪ ܐܝ ܒܪ

وُدِّمحة. وُحِدَة دِيجَّة دِحِنَّة وُصَاهِدَة: حدوَّة دِنَّة وُصَاهِدَة
دَهِسِهِ نِحِدِ: وكوتَّهِ دهوبدَّهِ وُصَّهِ: وُحدَّة دِدِيَّسَّة وُصَاهِدَة
يحذِيلِ. وُصَّهِ دُكَ هَفِد دِيحَصِلِ[1] دنهصَّة: مِ
جَصَكِ حَدهَّة وحوصَّة وِيدَّة وُصَّكَ: دِلَّة نِصِلَ:
جِد يَكَّهَّة تَسَدَّتَّة: هَكِ لِتَسَّتَّة دِنُهِدَّ: دهوهَّة
حِهِ: وُدِيلِيلِ دِلَّة: وُدِيَحَّة نِحِصِهِ. مَكُوَّة
وَجوُهِ: كِتِكَهَّة هَتَوَتَّة جَسوُمِ سِتِ دِيحَصِلِ. وُسَّكَ
جَصَكِ تَسَدَّة دِجِوَّوهَّة: حوكَّة وُصِكَّة دِجَهَّة:
وهوحَّكَ دِتَّتَسَّوصَ: وُجَهَوجِهِ وَّكِ دِهِهِ حَكِوصَ:
يحِدِيلِ. وُصَكَّة هوِد: جِدِ كِتِكَهَّة دِيجَّة حلصَ
لِصَدَ[2]: حِيجَّة وُدِوَّة دِنهصَّة: جِنهِ: مِ يَّوَّة كِهَكِ
هَتِ: لَكَوَقَّة حدَيَّة وُحِدَّة. وهِ هَكِ هَتِ كِهِد:
جَجَهَّة يوحَوكِ. وَيَ هجَ لَصَكَّهِ أَه كَصَوَّهِ: نِحَدَ
وُحِوَّهِ. وهِ هَجِد هَتِ حدَمَّ كِيلَهَّة دِوَّصَّة: هوِ
نِكِ وُحِدَّة لِهُلصَتِيلِ. وهِ تَهَدَ يَلَهَّة دِوَّصَّة حدَمَّ
لهوهَّة: حَجِوهَّة وحوصَّة وِيدَّة يحِدِيلِ. وُصَكَّة
زَيَّة حِنَّة: كِهَكِ هَتَوَ صَوِيلِ وَوَ كِلِ. حتَّة
وَحِمَّة: لَحِيتَّة دَجَهَّة: وُدَجَهِ حوهَّة دِيحَّة.
وُحتَّة حِيحَّة: كِيلَهَّة. وُحتَّة هلِيَّة: دِهِ وَ
تَسَدَّة: لَتَوحَّة. وُجَتَوَّة: أَه جِهِ دِيَّة نِسِيَّة: كِوَصَّة
يحَّة: حوهِوَهَ وُهَ دِجَهَوصَّة دِوَيَّ هَّة وُجَوَّة

(1) دوصكر P. L. (2) كَمَدَ L. ع Postea add. in L. 7.

ومن يتق الله يجعل له مخرجا: وكل متقي فله مخرج
في الدنيا والآخرة: وكل مخرج من الشدة: ويرزقه من
حيث لا يحتسب. اي من حيث لا يعلم: ومن يتوكل على
الله: اي يثق به: فهو حسبه: اي كافيه: ان الله بالغ
امره: اي ناجز ما يريد: قد جعل الله لكل شيء قدرا:
اي وقتا ينتهي اليه.

قصة محمد. **يئسن** من **الحيض** **محيضكن**[1] **يحضن**.

حد سورة: مدنية: وهي ثلاث عشرة: او اربع عشرة
آية: على حسب ما يعد. حد وهي مائة وسبعون حرفا:
وهي: مائتان وثلاثة وستون كلمة: وهي: الف وثلاثمائة
وستة احرف. **ومن** نساءكم: جمع نسوة (وقيل) نساء[2]
جمع: وكان ابو عمرو يكره: ان يقول نساء: وكان
يقول هن نسوة: **يئسن** من المحيض: ويقرأ: يئسن
كما قرأ: يحضن. **ومن** يتق الله: قرأ ابن كثير: يتقي
بجزم القاف: **يجعل** له مخرجا: قرأ ابن كثير: بنون
مفتوحة: **يرزقه** من حيث لا يحتسب: قرأ ابن كثير:
بنون مفتوحة: **بالغ** امره: قرأ ابن كثير: بغير تنوين:
قدرا: قرأ ابن كثير: بغير الف: **يحضن**: قرأ ابن كثير:
بغير الف: **واللائي** لم يحضن: قرأ ابن كثير: بغير الف:

(1) P. محيضكم In marg. L. 7 ك محيضكم

(2) P. L. 18, et in marg. L. 7 نسوة نساء L. 7

هُدخبُة وحد دسوة. هُحكُه مه دسّة شُة: ةُة دسوة
دُحدقُة بُهُحدُه بُعد: سحمهه دكُة شُة هَ: مه دخة
دُحمحسُة بُهحدُه كقُدُة بُصكُة: دُهُمُة خُ سوة حُ
كُه ههُه: هههُة كُ شُة بُعد كُة بُسُة. ههُه وحُ
بُعدُة: دُكُوُتُة دُحدُه كُ مدحسُة دُدُكُة مكُة
دُحدُة: كُ دُوُة مُدُه. مودُه كُ ههُه دُحدُة بُكُة
كُ مدحسُة دُحدُة بُه: هُحسكُهُ مدهه كُ
دُكُ مدحسُة دُحدُة بُه: دُحُ بُعد حكُ حدُه:
دُسوة بُتوُة: هُحكُدُه كُ: دُحُ بُعد حكُ حدُه:
سوه هُهُحُد. ههُد بهسُه بُعد: بُهُ دُهُه كُ
بُقُدُة مه بُصكُة دُهُتحُة: بُه مه مدُتُة هُكُهُة
هُحُدُة: كُ هدوه بُقُكُ هدُهُدُه. بُكُ مدوه سوُدُكُ
بُكُ هُحُدُة: وول بُهُدُة بُه بُعوُ: ههُ هُ دُحُ
سوُدُكُ دُكُ دُكُسُة. بُ دُه هُ كُ هدحُة: كُ وُدُه
بُهُ مه بُعُة دُكُ هُتُ هُحُ مُدُة حسُوُة سوُتُة: بُهُ
دُهُكُسه بُقُحُة. بُهُد بُدُ: دُحُ وول بُهُدُة بُه
بُعو: كُ دُه دُهُ هُكُ هُسُسه هُ سُحُة[1] دُهُه.
دُه دُقُدُة هُكُدُة بُتُ بُهُ هُتُة: دُحُسه مُوه. بُكُ
هُحُدُة: دُكُسُة هُكُدُة بُهُ: دُهُكُسُة هُكُدُة:
دُحُ بُصكُ: دُهُسوة سوُدُكُ. هُ دُهُ كُ دُحُ
دُكُسُة بُصكُ بُقُكُة: كُ هُحُد: هُدُة بُهسوُه هُكُ
دُ بُعد: دُهُكُة سوُدُكُ دُحُ دُهُدُة: هُكُسُة دُكُ
دُحُدُكُة سوُدُكُ: كُسوُة دُدُكُ كُ بُدُحُه: هُكُسُة

(1) P. ٩٨٨٨

ثلاثة : ثلاثة ثلاثة ثلاثة. ثلاثة ثلاثة : ثلاثة ثلاثة ثلاثة ثلاثة : ثلاثة ثلاثة ثلاثة : ثلاثة ثلاثة ثلاثة ثلاثة

عجمنة. وفجيكنه عجّة مقه حنه: نقّ نقّة عجّة حنه: نقّ
نقّة: نبوّة مدّمّة دقّمّة جلسوة دّة دعجّنة: نقّة
دفّة. حقّ دهنّك مه منّك سنّة ٥٥ ذقّ: ٥نّك نقّ
دعقّة سهنّة مه نفّك ٥ّك نك: دعسو نقّ نّفد
أه سهد[1]. ٥نّك: نّكّة دنبهه: لنّكّة مدنّدّة نّه٥ن. ٥نّك:
نبّك فجّكسّة للّنّة: ٥ه مّة ذسهد[2] دنهمّة
دهلّ. وفجهكّة عجّة نّة: ٩لهّة دّمّة مهكّمة.
٥عجّة مّدمّة دللّة: مه مّدنّة عمّة: ندمّة كهمكّ
نّة نّة عتّة دللّة مهّدة نّة دعسو. وفجيكنه نّة
نّة: نّكّة أدعّة دهّكّة نهسّب نّهمّة: دنّهمّة
حه ٥هنّ٥ّة ٥نّك: ٥هّة مه عدّنّة. وفجهكّة:
٩لهّة دهمّة مهّدة. ٥عجّة ٥نّة دللّة نهّ٥ة:
مه ٥ّة ٥ّه عتّة: ندمّة كهمكّة دعه عتّة.
وفجيكنه عجّة نّة: دهّكّة حمسب عنّة لفّكّة.
حقّ دّسّة ٥نّة دفّكّة: أكّة ٥ّ له كّه ٥ّسّة
حللّة دنّفّة: نّجّة نّفّة نّكّة نّكّة عجّمة. وفجهكّة
نّة نّة: ٩لهّة دللّة ٥هكّ. ٥عجّة ٥كّة
دللّة نهّ٥ة: مه ٥ّة مهّد عتّة: ندمّة كهمكّة
نّهمّة عتّة. وفجيكنه عجّة نّة: ٥نّة ٥هّة مهه٥ه
عنّة٥ة. وفجهكّة: ٩لهّة ٥ّسّة نّكّة نّهمّة
٥هكّة. ٥عجّة نّفّة دللّة نهّ٥ة: مه ٥عجّة

(1) مد ٥ه P. (2) جنّه P.

ڤڪڏ ڤڪڏ ڤڪڏ

مكمنة: ومحلم بنة مسدهة ودمنة: بزة دم لهم دوهة نمس[1] حدمة دنكهة.

قهمة همنة. ميهد همكد يدّنة.

في سنة بحدة سهة دنكهة محمنة: كلنة: دكد سهه: همهة محدة مهمنة. ومكد همة: ندهدهة بحدة: مكد سدة بعمنة: دكد لهه نكهة محدة لهم: نعمم. ومحد بكد لهنة دكحهمهم بحمكت محدهمهم نعمم: حسهمه سنهم نهدم: ودحمد دفقة[2] كمدة بدهم[3] مدهحدم. ومحنة[4] حكم كك نمم كمهنة يدّنة: نحدة نمممنة ونحدة كلنة: مفلم. وكمد يدّنة: ونتة مم محمكد فكلم. ميدّنة ممنة دنمممنة نمهه: مم محدّنت يمنة: حدمة لمهكمة دهكه بحتم. وحمهمة يدّنة همة: لكمهة يدّمنة مدفدنة. وحمهكمه: همة دهكه بحتم مدكمنة. ومحنحنة: كنسة دمحمنة تكم بحدة: نمم همهمهم حدمة: ومحمحنة دمستكم: ومهك همهممهم. ونمنة دكد مم لمهمحد همكم: حتحمهة ومحمهة ومدنمة ومدكنة مدهسم. ميدّنة دهدم دنمممنة نمهه: مم همة دنحدد بحتم: حدمة لمهكمة دمه بحتم. وحمنة يدّنة: حمهكسنة دنبدّنة لكمه همهممنة نممنة همكمم بمعنة. وحمهكمه:

(1) L. 18. ممسمه (2) P. ققة (3) In marg. P. دنمهه
(4) P. L. 7. همه

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת־הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי:

(א) P. מאמצע

ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܚܒܪ ܡܠܟܐ ܫܡܥ. ܘܐܣܬܬܪ ܒܐܪܥܐ: ܘܐܬܐ ܠܒܝܬ ܐܒܘ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܒܝ ܐܒܝ ܪܟܒ ܒܝ ܘܒܥܠ ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܝܕܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܗܘ ܒܪܟ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܡܢ ܐܢܬ ܒܪܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܗܘ ܒܪ ܐܒܝ ܕܐܬܐ ܡܢ ܐܪܡ ܢܗܪܝܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܡܐ ܐܝܬ ܒܝܕܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܫܒܥ ܓܡܠܐ ܘܫܒܥ ܐܬܢܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܠܚ ܠܟ ܒܪ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܟ ܒܚܠܡܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܐܙܠ ܠܐܪܥ ܡܨܪܝܢ ܘܡܟܪ ܐܢܬ ܠܗ ܒܥܒܕܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ. ܘܐܙܠ ܐܢܬ ܘܡܟܪ ܠܗ ܒܥܒܕܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ

ויאמר: ויחשוב אותם כאחד הנפדים. ויש לו ב' טעמים
כנגד ב' לשונות: ויאמר: כי יש לשון שמדבר בו
כשהוא לבדו:

שמות פרשת תשא.

כאשר הזהיר בשבת ובמקדש: אמר עתה כי אחר
שתעשו המקדש ישאו ממנו מס: ויתן אל משה:
כשכלה לדבר: משה ולא לאחר: כי אחר משה
יהושע[1] והזקנים: ושמא תאמר כתוב הרבה: לזה
אמר כאשר כלה. ואם תאמר כתוב מעט: לזה
אמר את. ואם תאמר כתוב הכל: לזה אמר
שנים. כי לפי שהיו שנים שכלה דבורו עמהם.
ויתן אל משה כלומר נתן לו רשות לדבר: ויאמר
כי תשא: כשתמנה: את ראש: כמו שאתה מונה
אותם עתה: בני ישראל: כל אחד ואחד: לפקדיהם:
כמו שאתה מונה אותם עתה: ונתנו: לתרומה:
איש כפר נפשו: כמו שאתה מונה אותם עתה:
לה': כדי שלא יבא עליהם נגף: בפקד: כשתמנה
אותם: אתם: כל אחד ואחד: מחצית השקל:
בשקל הקדש: כמו שאתה מונה אותם עתה:
השקל: שקל שיש בו עשרים גרה: עשרים גרה:
מחצית: כלומר שני שלישים: השקל: כלומר
שתי שלישים: תרומה: כלומר שתי שלישים:
לה': כלומר שתי שלישים: כל העובר: כל אחד
ואחד: על הפקודים: כמו שאתה מונה אותם עתה:
מבן עשרים שנה: ומעלה: כמו שאתה מונה
אותם עתה: יתן תרומת ה': כלומר שתי שלישים:
על נפשתיכם: כמו שאתה מונה אותם עתה:
לכפר: כמו שאתה מונה אותם עתה: על נפשתיכם:
כמו שאתה מונה אותם עתה: ונתת: כשתמנה
אותם: את כסף הכפורים: כלומר שתי שלישים:
מאת בני ישראל: כמו שאתה מונה אותם עתה:
ונתתה: כשתמנה אותם: אותו: כלומר שתי
שלישים: על עבדת אהל מועד: כמו שאתה מונה
אותם עתה: והיה: כשתמנה אותם: לבני ישראל:
כמו שאתה מונה אותם עתה: לזכרון: כמו שאתה
מונה אותם עתה: לפני ה': כמו שאתה מונה
אותם עתה: לכפר: כמו שאתה מונה אותם עתה:
על נפשתיכם: כמו שאתה מונה אותם עתה:

(1) P. L. 18 מלאכי

ܕܝܢ. ܐܠ ܡܢ ܗܢ ܒܚܬܝܢ ܕܡܒܩܫ ܐܢܐ: ܘܒܕܟ ܡܢ ܗܢ ܒܚܬܝܢ ܕܒܩܫ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝܢ ܕܒܩܫ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܒܡܝܢ ܡܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܗܘܢ ܕܝ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܗܠܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܕܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܣܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܥܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܦܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܩܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܪܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܫܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܬܒܝܢ. ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ ܒܚܬܝ ܐܢܐ ܡܕܝ ܐܟܚ. ܒܝܬ ܐܢ ܡܢ

בְּנֵי אָדָם: וְהַשְׁתָּא אִי אִיכָּא מַאן דְּאָמַר דְּלָא מִיתְּבָא
אֶלָּא חַד בַּר חַד בְּזִמְנָא חֲדָא: נְקוֹל מִלְּתָא דְּאִיכָּא
בֵּין תְּרֵי: וְהָכִי אָמְרִינַן. אִי אִיכָּא תְּרֵי בְּנֵי אָדָם
וְאָמְרִי תְּרֵי מִלִּין שְׁוִין: אוֹ אָמְרִי תְּרֵי מִלִּין
שׁוֹנִין: אוֹ אָמַר חַד מִלְּתָא וְחַד שְׁתִיקָא: אוֹ
שְׁתִיקָא וְחַד מִלְּתָא: אוֹ תְּרֵיהוֹן שְׁתִיקָא: הָא
כֻּלְּהוֹ לָא מִיתְּבָא אֶלָּא חַד בַּר חַד בְּזִמְנָא חֲדָא.
וְהָא דְּאָמְרִינַן. דְּאִיכָּא בֵּין תְּרֵי: הַיְנוּ דְּאִיכָּא
בֵּין תְּרֵי מִלִּין שְׁוִין: אוֹ בֵּין תְּרֵי מִלִּין שׁוֹנִין:
אוֹ בֵּין חַד מִלְּתָא וְחַד שְׁתִיקָא: אוֹ בֵּין שְׁתִיקָא
וְחַד מִלְּתָא: אוֹ בֵּין תְּרֵיהוֹן שְׁתִיקָא: וְהָא
דְּאָמְרִינַן. דְּמִיתְּבָא חַד בַּר חַד בְּזִמְנָא חֲדָא:
הַיְנוּ דְּלָא מִיתְּבָא תְּרֵי בְּנֵי אָדָם בְּזִמְנָא חֲדָא
לְמִלְּתָא חֲדָא: אֲבָל מִיתְּבָא תְּרֵי בְּנֵי אָדָם
בְּזִמְנָא חֲדָא לְתְרֵי מִלִּין שׁוֹנִין: וְהָא דְּאָמְרִינַן.
דְּמִיתְּבָא חַד בַּר חַד בְּזִמְנָא חֲדָא: הַיְנוּ דְּלָא
מִיתְּבָא תְּרֵי בְּנֵי אָדָם בְּזִמְנָא חֲדָא לְמִלְּתָא
חֲדָא: וְלָא לְתְרֵי מִלִּין שׁוֹנִין: וְלָא לְתְרֵי מִלִּין
שְׁוִין: וְלָא לְחַד מִלְּתָא וְחַד שְׁתִיקָא: וְלָא
לִשְׁתִיקָא וְחַד מִלְּתָא: וְלָא לִתְרֵיהוֹן שְׁתִיקָא:

פִּסְקָא שְׁתִיתָאָה. מֵהֵיכָא מִיתְּבָא.

מִתְּנִיתִין: הַמַּשְׁכִּיר אֶת הַבַּיִת: הַשּׁוֹכֵר אֶת
הַבַּיִת: אֵין לָהֶם זֶה לָזֶה אֶלָּא דְּמֵי בֵּיתָא בִּלְבַד:

(1) P. ההכ (2) P. ההכנ (3) P. L. 18 ההכנ

ܗܕܐ ܕܝ. ܕܐܢ ܐܢܫ ܒܟܝܪ ܒܝܫ ܡܫܡܫ ܘܟܝ ܕܒܟܠܡ ܒܗ ܡܠܐ ܕܫܠ ܒܗ: ܕܐ ܐܢ ܫܠ ܕܒܟ ܒܝܫ ܐܢ ܫܠ ܕܒܟ ܒܝܫ ܐܢ ܫܠ ܕܒܟ ܒܝܫ

ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ ܐܚܪܢܐ ܐܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܝܠܗ ܐܦ ܐܢ

ثمنه. معنى مسه دنيا: دنيا مسه سهل دنيا مسه دنيا: لمعلم بمعلمين: لمعلم سهل دنيا دنيا مسه دنيا: لم دنيا مسه دنيا: دنيا مسه دنيا[1] دنيا مسه دنيا: دنيا مسه دنيا دنيا مسه دنيا: دنيا مسه دنيا دنيا مسه دنيا: دنيا مسه دنيا

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܥ ܕܐܠܗܐ ܒܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܥ ܕܐܠܗܐ ܒܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܐܠܐ

قَمَهْنَ هَدْنَنَ. يَحِكْ عَمِسْكَ بَنْصَكِ.

لَجْدْنَنَ حَنْلَمْ هُنَ: لَهْكَدَ دِدَّدِ دَمِدْسَ: مْدِهْنَ دِهِمْ: مِنْمَدِهْ[1]: دِحِمْسَ دِمِدْسَ: هِ مَعِمْسَ دِسْنَّهِ مَعْنَّهَ. مِنْمَكْنَّهَ: مَعْنَّهَ. مِنْهَنَّهَ: بَدْسَهَ. مَعْكَنَّهَ: مَعْضَهَ. مَعْضَهَ. مَعْنَّهَ: مَعْنَّهَ. مَعْنَّهَ: مَعْنَّهَ. مَعْنَّهَ: مَعْنَّ

عتيد نسمة يحيا بعد الموت؟ ثم يذهبون[1] يجيء: لكنه
قديم: من الممكن ان يكون ذلك حق الله: عندنا
سيد كل مخلوق. ي في الاخرة: نبع حق ومن. ثم
بعد كل مخلوق من يكون يملك[2] نبع يكون
وقتئذ: سوس هذا مزمور كم: كل الجبل رو جدد من
نحلة نسمة: يكون رحل منعم كل الوجود. ثم
يهبون يجيء: يتم كل كلمة وعد: محسنو كعصية
كما وعد لي. ثم يوجدهم: ي فعلوه ضدنا خير
وعد فيكم وعدتم: كل الصالحة يذهبا الى حيث.
من هنا: كل وقت يكون يقول نسمة: حقا دنيا
حكم سكن من ومن: الجاه كيف لكرامتي: نبع يزيد
حيا: كل يكون عيني لحسن مزمورة كلحيتين: حقا
يعجب يهدا لمدة: مخلوقة كركوم ينحفر. من
يهشم: عود ميتة حلوق: نبع وهو يتوقع:
ميتة[3] ويحيئة: ميت كم خير الحد: مخلوقة
يحيئة بها[4] حدة يحيئة: مخلوق من كم من
يحيئة. يهب جديدة: بل صحيفة قد صحيفة:
سن يكن كعضة بد فيه هذه لصحف: مخلوقة
حوض حيوانية[5] ويتموها.

(1) يذهبون L. 7. (2) يملكون L. 7, 18 P. (3) من P.
(4) يحيا P. (5) حيوانة P. L. 7. 18

حنبة بحدصه مح مَحْمَصَة: ٥حَنَة أَك دَلِيْكَة بحَدَّة مح
صدَّة دَمَّة دنحصكد. ٥مح دَمَّة عَمَّس مَحْتَة: نَحصَّة
دمح ةَمَّنصَّة سَبَّة. كَنَّة ةُصَّة بَحَّك نَسَّة سَح مَنَحَة: ةَنَّة
نَحجَح كَمَصَّة دَمَنَمَّة دَنَسَبَّة كَ؟ ٥مَح كَم هَجَّة:
دَحجَح كَمَصَّة دَمَنَمَّة ٥هَّةدَتَّة: ٦ نَمَ كَمَم نَكَمَّة[1]:
دَنَكَّة ٥حَةدَتَّة ٥هَّةدَتَّة: ٦ نَمَ كَمَم نَكَمَّة[1]:
٥مَحَة دَكَ ٥هَحَة نَصَة دَحَنَّة كَمَحَدَمَّة دَنَكَّة:
دَّس كَة دَمَحَّسَنَّة ٥مَحَحَم كَة كَمَحَّة. ٥حَمَّكَمَّة
٥مَحَكَ مَحَكَ مَحَصَّ كَة كَمَحَدَّة: حَحَمَّة دَنَكَّة مَحَحَدَ
نَصَة كَمَّةكَمَّة كَنَحَة دَحَّب. كَنَّة نَمَّة٥مَّة: حَحَ
هَحَب كَة مَّة٥حَد دَحَنَّة دَحَحَدَّة: ٦كَ كَمَّة نَكَمَّة
٥مَحَة: مَحَنَة: ٦حَّة نَنَّة حَحَة: ٥كَد مَحَصَّ كَ سَةَحَب.
مَنَّة ٦حجَحَ حَةَكَحَّب[2]: ٥مَحَنَّة ٦حَّة٥حَة؟ ٥مَّحَ ٦حجَحَ
كَة مَحَكَحَّة: حَحَمَّة مَّة٥مَّة دَحَكَ حَحَ نَحَّة[3] ٥حَحَكَ
هَحَّة. ٥مَحَ مح دَحَحَّة ٥مَحَحَكَ مَحَّة: ٥حَّة٥حَّة نَحَّة
مَحَّة ٥حَّة: ٥مَحَ مَحَّة نَحَّة مَحَّة ٥مَحَحَكَ. مَّة حَحَّة٥حَّة
مَحَحَ حَحَّة٥حَّة: ٥حَّة٥حَّة أَك نَحَة ٦مَحَّة٥مَّة دَحَحَ
٥مَسَ. كَنَّة ٦حَة٥حَّة حَحَمَّة[4] ٦حَحَة نَسَّة سَح: حَمَّة
دَنَّة نَحَ كَ حَحَمَّة مَّة: ٥كَد سَحَ حَمَّ نَسَّة مَّة.
٦حَحَ كَة هَجَّة: نَحَ حَحَدَّة: حَحَحَ دَنَّة نَحَ كَ حَّة
٦حَمَّة: ٥كَد كَحَحَ حَ أَكَد سَح نَسَّة: ٥حَة كَحَمَّة

(1) ١كَحَة P. L. 18 حَحَة P. (2) حَمَحَكَ P. L. 18 (3) سَة
(4) حَحَمَّة P. L. 7. 18. ٥حَّة P.

וְּנָתַתִּי אֶת־עֲשָׂבְךָ בְּבִטְנָהּ: וְהָיָה מִדֵּי בֹאוֹ לִרְאוֹת אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
וְשָׂחַק לוֹ אַבְרָהָם: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה
לֵאמֹר הַאַף אָמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי: הֲיִפָּלֵא מֵיְיָ דָּבָר לַמּוֹעֵד
אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵּן: וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי
כִּי יָרֵאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ: וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ עַל־
פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם: וַיְיָ אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ בוֹ כֹּל
גּוֹיֵי הָאָרֶץ: כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו
וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְיָ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא יְיָ עַל־אַבְרָהָם
אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו: וַיְיָ אָמָר זַעֲקַת סְדֹם וְעֲמֹרָה כִּי רָבָּה וְחַטָּאתָם
כִּי כָבְדָה מְאֹד: אֵרְדָה נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ כָּלָה
וְאִם לֹא אֵדָעָה: וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ
עֹמֵד לִפְנֵי יְיָ: וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם־רָשָׁע:
אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא לַמָּקוֹם
לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ: חָלִלָה לְךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר
הַזֶּה לְהָמִית צַדִּיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע חָלִלָה לָךְ הֲשֹׁפֵט
כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וַיְיָ אָמָר אִם־אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים
צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם: וַיַּעַן אַבְרָהָם
וַיֹּאמַר הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר: אוּלַי יַחְסְרוּן
חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה: וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו
וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים:
וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר
לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר
אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בְּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים:
וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה:

פָּרָשַׁת וַיֵּרָא. שֵׁנִית בְּסֵדֶר בְּרֵאשִׁית.

סימן נמי פָּרָשַׁת נֹחַ שֵׁנִית.

פָּרָשַׁת וַיֵּרָא. מִשְׁלֹשׁ פָּרָשִׁיּוֹת בְּלֹא סְתוּמוֹת בְּסֵדֶר.

וְזֶה לְשׁוֹנָם: וְאַחַר כָּךְ בָּאוּ שְׁלֹשׁ פָּרָשִׁיּוֹת בְּלֹא סְתוּמוֹת בְּסֵדֶר

(1) P. וְהִנֵּה. (2) P. מִשְׁלֹשׁ פָּרָשִׁיּוֹת בְּלֹא סְתוּמוֹת.

معجب زئد بجبّة دزّقشة: زكر مح صعبة دمكنّة
ئصة وصّه صوصّة مسبّة حلصة عصصبة: جلئة
دجل مسبّة مجه ملم صعبة كنعبة وصّه: زصّة
دمه لئه معصوصة صوصّة صوصّة. (وصبقسصة صوصّة[1]
صوب: كر وصّه دصصبة مسبّة صوصّة: زكر دكر صعبة
معجسبة. زصة لمة سهنّ بصصوصة حصّوصّة: دكر وجد
لمصوصّة دصصبة صوصّة بك زصوصّة. صوصة
زصة: كر وجد كسجبة دصصبة صوصّة[2] صكة مح
زكمّة. زصّة صوب وجد دمصوصب صمح زصوصّة[3]
فلجّة صعبة حلصة دمصوصّة: ي نبه مح دصعجه
حصة صوصّة. زك لمة مسكّة[4] دجنّه صّلا زّوّقنّة كر
وصة صوصّة صوصّة صكة مح دجكصّة مدجد: نبه
صّه دعلصّة لحلحة. مجمة علصّة كسزّة. ملّه زّدجبه
ججّدة دبلّه ع٥صّصة. ٥ولم جعلصّة. وّسدّنّة
صكبّة: صّه دكجبصنّة كسصّ. حوجبّ[5] دم صوكّة
دسبّة: جح مح جصكّ دصصصكب كزحلصة صصصة:
كلسوّصة صوصّة صوصّة[6] زصبّة[7] زصنّة زسجب.
وّدصكصب لصصجصكة لزكصّة: كر صّه[8] سكّ بكصة
جلسوة: زكر ملّ زّقصّ دعلصّة سجب. مجلّه صّدّ

(1) P. زصصصة صصصصة (2) P. زصوصّة (3) P. زصصصة
(4) L. 18. مسكّ (5) P. حم (6) L. زصوصّة (7) In marg. L. 18. صصصة
(8) Deest in P.

ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝ ܐܝܟ

ܒܝܠܐ ܡܢ ܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܐܢ ܐܬ ܒܝ ܐܠܐ ܒܫܡ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܝ ܘܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܡܢ ܕܝܠܝ ܐܢ

ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا. ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا
ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا
ةيلاتلا. ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا:
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا. ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا
ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا
ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا

ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا

ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا
ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا: ةيلاتلا ةعبطلا ةيلمعلا ةيلاتلا

(1) P. ةيلاتلا (2) P. ةيلاتلا

ܒܫܢܐ ܘ ܫܢܝ ܒܫܢܐ ܐܚܪܢܐ ܒܟܠ ܫܢܐ ܘ ܫܢܐ

ק"ס ת. ק. ת. ק"ס: ק"ס ת. ק. ת. ק"ס ק"ס ת. ק. ת. ק"ס: ק"ס ת. ק. ת. ק"ס ק"ס ת. ק. ת. ק"ס ק"ס ת. ק. ת. ק"ס

ܡܬܦܪܫܢ ܕܡܬܩܪܒ ܐܢܫ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܨܒܝܬ ܐܢܬ ܬܗܘܐ ܡܢܩܐ ܠܝ ܡܢ ܗܕܐ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܢ ܠܐ

מלכות (1) בתולה: בת מלכות בתולה מלכות בתולה בתולה מלכות בתולה מלכות. מלכות בתולה מלכות בתולה מלכות בתולה

ⵜⵜ ⵏⵜⵜⵓⵔⵔ ⵜⵜ ⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙⵙ: ⵓⵣⵎⵙⵙ ⵓⵏⵣⵎⵙⵙ. ⵓⵔⵔⵓⵔ ⵓⵔⵔ ⵜⵜⵉⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏ: ⵉⵎⵙⵙ ⵙⵙⵓⵎⵎⵓⵔ ⵏⵜⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏ. ⵜⵜ ⵜⵜⵓⵔⵔ ⵜⵜ ⵓⵔⵜ ⵉⵎⵙⵙ: ⵜⵜ ⵓⵔⵔ ⵜⵜⵉⵏⵜⵜⴰⵏ

ھێڤیدەمێ: ژمێر. ٥ێکێ: ئێکەم ئەو ل دەمێ ئەبراھیمی
ل مێزێ: مەھکەڕێ ل ھێشتا. ٥ک مێرێ ژنا خوەی ئیسحاکی
ئیسمایلی: ٥ێک سێژدە ھێڤیدەمێ. ٥ھێک ژمەھدەھێ:
ژن ٥ەر[1] ھەبی مالەکێ ژنا ئەڤێ: مەزنێ ٥ەر
ڤەکێ ڤالدبێ. ل ژنا ئەڤێ ل ھێشتا ل ئەر: ٥ێک
ئەڤێ ئیکێ ئێک ئێک ئێک: ٥ەھێک ژمەھدەھێ
ھێڤ: ھەژمێ ژمێر ژمێر ٥ێک: ژک ژ ئێک ژمێر
ھێژمەھدەھێ ژمێر: ٥ێکی ئیکەھێ ھەژمێ ٥ەھدەھێ:
ژمێ: ٥ێکەھێ ھێژمەھدەھێ. ٥ێژدە ئەڤێ ژمێر: ٥ێ
ژمێر ژمێ! ھێڤیدێ ژک ٥ێ ٥ێکژمێر: ژمێ ٥ەر
ژمێ سێژ ھەژمێ ئیکەھ: ژمێ ژمێ ھژمێ: ٥ەھێک ل
ھێڤیدێ ئێک ٥ەھێ. ٥ەژمێ ٥ێ ئێکەھێ ژک ژمێێھێ
٥ێژمێ: ژک ژمێر: ژھێڤیدێ ژل ھێڤیدێ ژەھێژمێ:
ئێکێ. ٥ێک ئێژمێ: ژھێڤیدێ ٥ەھێژمێ ژمێ:
ھێژمێڤیدێ. ژک ٥ێ ٥ەھێژمێ: ل ژھێڤیدێ ک ٥ەھێ.
ژ ھێڤیدێ ٥ێ ک: ٥ێ ٥ێڤێژمێ: ٥ێ ٥ەژمێژمێ: ٥ەھێ
ژێٍەھێژمێ ژژمێژمێ: ٥ێ٥ ٥ەھێژمێھەھێ ژٍەھێژمێ
ژٍەھێژمێ ژمێژمێ.

ڤەھەڕێ ژمێژمێ. ھێڤ ھەژمێڤێژمێ ژمێھ ھێژمێڤیدێ
ٍەھێژمێ.

ھێ ژێ ھەژمێڤێژمێ ژمێژمێ: ژمێھ ھێژمێڤیدێ ٥ێ

(1) Deest in L. 7.

ⵙⵎⴰⵡⴰⵢ ⵏⵜⵜⵏ: ⵙⵓⵔⵏ ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏⵜⵜⵉⵏ ⵜⵉⵏⵎⵓⵔⵉⵏ ⵏⵜⵜⵏ: ⵜⵉⵏⵎⵓⵔⵉⵏ ⵏⵜⵜⵏ ⵙⵎⴰⵡⴰⵢ

... ...

ܕܒܟ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܝܐ: ܘܒܟ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܐܢܬ ܗܘ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܐܝ ܡܢ ܕܐܡܪ ܕܢ: ܐܢ ܒܝܬ ܒܝܬ
ܕܢ ܒܝܬ ܐܠܗܐ: ܟܡܐ ܕܒܒܝܬ ܐܒ ܒܢܝܢ ܠܡܐ ܡܫܬܟܚ
ܒܝܬ ܐܒܐ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܐܙܠ ܐܒܪ ܠܡܟܢ ܒܝ ܐܝܟܡܐ: ܐܡܪ
ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܡܢ ܕܝܠܝ ܐܢܬ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܗܘ ܒܫܡܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ:
ܐܘ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܗܐ ܐܡܐ ܗܐ ܐܒܐ ܗܐ ܐܚ
ܐܘ ܐܚܬ ܐܡ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܒܢ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܐܫܬ ܐܘ ܓܒܪ
ܐܘ ܐܡܬ ܐܘ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܐܫܬ ܐܘ ܓܒܪ ܐܘ ܐܡܬ ܐܘ
ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܐܫܬ ܐܘ ܓܒܪ ܐܘ ܐܡܬ ܐܘ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ
ܐܫܬ ܐܘ ܓܒܪ ܐܘ ܐܡܬ ܐܘ ܒܪ

...

...

...

בית הכנסת: בו מתפללים שלש תפלות בכל יום: שחרית מנחה וערבית. ויש בית הכנסת שיש בו ספר תורה. ויש בית הכנסת שיש בו ארון הקדש. ויש בית הכנסת שיש בו בימה. ויש בית הכנסת שיש בו עזרת נשים. ויש בית הכנסת שיש בו מקוה טהרה. ויש בית הכנסת שיש בו בית המדרש. ויש בית הכנסת שיש בו בית הכנסת. ויש בית הכנסת שיש בו בית המדרש. ויש בית הכנסת שיש בו בית הכנסת. ויש בית הכנסת שיש בו בית המדרש.

בית המדרש. בו לומדים תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

בית המדרש גדול. בו לומדים תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

בית המדרש קטן. בו לומדים תורה שבעל פה.

בית הכנסת.

בו מתפללים שלש תפלות ביום.

שחרית.

תפלת שחרית.

מנחה.

תפלת מנחה.

ערבית. תפלת ערבית.

ܒܝܬ ܐܘܨܪ ܕܡܪܝ[1] ܟܠ ܡܕܡ

ܟܠ (ܡܢ ܕܒܪܝܬ ܥܠܡܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܬܘܪܐ[2] ܕܐܠܗܐ ܐܬܒܪܝ ܒܫܒܥܬ ܝܘܡܝ: ܘܒܝܘܡ ܫܒܝܥܝ[3] ܫܒܬ: ܡܢ (ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ[4] ܐܬܟܢܫ ܠܐ ܬܥܒܕ ܟܠ ܥܒܕܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ.

ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ.

ܡܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܒܫܒܬܐ ܐܣܘܪ ܠܡܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ: ܐܘ ܐܝܟ ܢܫܪܐ ܠܐ ܢܥܒܕ ܟܠ ܥܒܕܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ. ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܢܫܪܐ ܠܐ ܢܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ[5] ܐܠܐ. ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܢܫܪܐ ܠܐ ܢܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ[6]: ܡܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܬܟܢܫ ܠܐ ܬܥܒܕ ܟܠ ܥܒܕܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ. ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܢܫܪܐ ܠܐ ܢܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ: ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܢܫܪܐ ܠܐ ܢܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ.